

MAO Valonen Kari

23.05.2008

Eduskunta
Suuri valiokunta

Viite

Asia

EU; maatalous; yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastus

U/E-tunnus:

EUTORI-numero:

Ohessa lähetetään perustuslain 97 §:n mukaisesti selvitys Euroopan komission 20 päivänä toukokuuta hyväksymästä lainsäädäntöehdotuksesta eräiden yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien säädösten muuttamisesta (yhteisen maatalouspolitiikan "terveystarkastus") sekä asiasta laadittu perusmuistio. Tähän kirjeeseen liitetty säädösehdotus on englanninkielinen. Suomen- ja ruotsinkieliset säädösehdotukset toimitetaan eduskunnalle heti, kun ne on saatu. Asiasta laaditaan myös U-kirjelmä, joka toimitetaan eduskunnalle käännösten valmistumisen jälkeen.

Neuvotteleva virkamies

Kari Valonen

LIITTEET MMM2008-00474; COM(2008) 306 final

Asiasanat	yhteinen maatalouspolitiikka, maaseutu, maaseuturahasto, maatalouden markkinajärjestelyt, maatalous, maataloustuki, maataloustuki; täydentävät ehdot
Hoitaa	MMM, VM
Tiedoksi	ALR, EUE, EVIRA, MAVI, TH, UM, VNEUS, YM

MAO Valonen Kari

21.05.2008

Asia

Yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastus

Kokous

Liitteet

Viite

EUTORI/Eurodoc nro:

Ei vielä avattu

U-tunnus / E-tunnus:

Käsittelyn tarkoitus ja käsittelyvaihe:

Asiakirjat:

KOM(2008) 306 lopull.
SEC(2008) 1886 lopull.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely:

Perustamissopimuksen 36 ja 37 artikla
Määräenemmistö päätös neuvostossa
Euroopan parlamentin kuulemismenettely

Käsittelijä(t):

MMM neuvotteleva virkamies Kari Valonen, p. 160 52428
MMM ylitarkastaja Marjatta Jokela p. 160 52314
MMM ylitarkastaja Leila Peltola p. 160 52737
MMM ylitarkastaja Leena Lamminen p. 160 52708
MMM neuvotteleva virkamies Birgitta Vainio-Mattila p. 160 52911
MMM ylitarkastaja Jukka Virolainen p. 160 54803
MMM maatalousylitarkastaja Jarmo Salonen p. 160 52937
MMM neuvotteleva virkamies Tiina Malm p. 160 54220

Suomen kanta/ohje:

Suomi katsoo, että yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastus on hyvä tilaisuus tarkastella vuoden 2003 maatalousuudistuksen toimintaa ja toteutumista sekä arvioida ja

kehittää yhteisen maatalouspolitiikan toimenpiteitä. Suomi katsoo, että terveystarkastuksen yhteydessä tulee noudattaa Eurooppa-neuvoston toistuvasti vahvistamaa periaatetta siitä, että maataloutta on voitava harjoittaa kaikilla yhteisön alueilla. Tämän periaatteen noudattaminen on tällä hetkellä entistään tärkeämpää ruokaturvan ylläpitämiseksi sekä kansallisesti että koko EU:ssa.

Vuoden 2003 uudistuksen oli tarkoitus antaa viljelijöille mahdollisuus suunnitella toimintaansa keskipitkällä aikavälillä. Siksi terveystarkastuksen ei pidä johtaa politiikan syvälliseen uudistamiseen.

Suomelle keskeisiä kysymyksiä yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksessa ovat naudanlihasektorin tuotantosidonnaisten tukien jatkaminen, maitokiintiöjärjestelmän pehmeään alasajoon liittyvät toimenpiteet sekä tuotantosidonnaisten tukien maksamisen mahdollisuudet tilatukiasetuksen uuden artiklan 68 (vanha artikla 69) kautta.

Suomi katsoo, että jäsenvaltion tulee voida jatkaa vuoden 2003 uudistuksen yhteydessä valitsemaansa toimeenpanomallia naudanlihasektorilla. Suomen kohdalla tämä tarkoittaa sitä, että sonnipalkkio tulee jatkossakin voida maksaa nykyisen suuruisena tuotantosidonnaisena tukena. Sonni- ja härkäpalkkiojärjestelmä on yksi tärkeimmistä tuotantosidonnaisista tukimuodoista Suomelle. Tuki on erittäin tärkeä naudanlihan kannattavalle tuotannolle. Jäsenvaltioille tulee antaa mahdollisuus halutessaan asteittain irrottaa myös naudanlihasektorin tukia tuotannosta.

Suomi katsoo, että maitokiintiöjärjestelmä on vakauttanut EU:n maitomarkkinoita sekä maakohtaisesti että alueellisesti. Tämä on varmistanut maidontuotannon säilymisen erityisesti heikommilla tuotantoalueilla. Suomi lähtökohtaisesti kannattaa kiintiöjärjestelmän jatkumista. Mikäli kiintiöjärjestelmästä kuitenkin luovutaan, mikä muiden maiden ja komission kannat huomioon ottaen vaikuttaa todennäköiseltä, tulisi kiintiöitä lisätä vain asteittain ja riittävän siirtymäkauden kuluessa. Komission esitys kiintiöiden korottamisesta vaikuttaa perustellulta ottaen huomioon tarve säilyttää markkinoiden tasapaino. Komission esityksen mukaisesti maitokiintiöjärjestelmän pehmeän alasajon tilannetta on myös syytä tarkastella myöhemmin komission kertomuksen perusteella.

Tilatukiasetuksen artiklan 68 osalta (entinen artikla 69), Suomi tukee sektorikohtaisen rajoitteen poistamista tuen kohdentamisessa. Komission esitys artiklan 68 kautta maksettavista tuotantosidonnaisista tuista on kuitenkin liian rajoitettu. Jotta maidon tuotannon jatko voidaan turvata kaikilla yhteisön alueilla kiintiöjärjestelmän poistamisen yhteydessä, Suomi katsoo, että esitykseen sisältyvää 10 %:n rajoitetta tilatuen kokonaismäärästä tulee nostaa sekä tuotantosidonnaisten tukien 2,5 %:n rajoitetta nostaa ainakin sellaisilla epäsuotuisilla alueilla, joilla maidon tuotanto on keskeistä. Sopiva tukimuoto maidontuotannon ylläpitämiseksi nykyistä kiintiötä vastaavalla tasolla olisi esimerkiksi lypsylehmäpalkkio. Sen rahoittamiseksi tulisi Suomen tilatuen kirjekuorta nostaa. Lisärahoitus voitaisiin ottaa mm. säästyvistä markkinatoimenpiteistä. Jäsenvaltioiden tulisi myös tarpeen niin vaatiessa voida muuttaa artiklan 68 alla tekemiään toimenpiteitä.

Suomi suhtautuu varauksellisesti komission ehdottamiin artiklan 68 uusiin rajoitteisiin. Ne rajaavat liikaa esimerkiksi laatutuotannon käsitettä. Jäsenvaltioiden tulisi voida jatkaa nykyisiä toimenpiteitään uuden artiklan 68 alla.

Suomi kannattaa komission ehdotusta jättää uuhipalkkio edelleen 50 %:sti tuotantoon sidotuksi.

Komission ehdotusta olisi tarkennettava siten, että alueellista tilatukimallia soveltavien jäsenmaiden järjestelmät otettaisiin paremmin huomioon siirrettäessä nykyisiä tuotantosidonnaisia tukia tilatuen alle. Tällaiset tuet on voitava joko lisätä alueen tasatukiosuuteen tai ne on voitava kohdistaa kokonaan tai osittain kyseisen sektorin viljelijöille tilakohtaisten lisäosien muodossa. Kolmantena vaihtoehtona jäsenmaan tulisi voida lisätä tällaisten tukien määrä kansalliseen varantoon, josta ne voidaan jakaa kansallisen varannon sääntöjen tai artiklan 68 sääntöjen mukaisesti.

Hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksiin sisältyvä pysyvien laidunten säilyttämisvelvoite ei sovellu Suomen oloihin. Järjestelmä edellyttää työlästä seurantajärjestelmää ja jos laitumien vähentyminen ylittää 5 %:n rajan, joudutaan toimeenpanemaan ennakkolupamenettely, mikä on pysyvien laitumien merkitykseen suhteutettuna raskas menettely. Suomi katsoo, että hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksiin lisättäväksi ehdotetut ojat ja puukujanteet tulisivat olla jäsenvaltioille vapaaehtoisesti sovellettavia. Komission ehdotusta suojakaistojen ja muiden vaatimusten lisäämisestä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksiin tulee vielä tutkia. Muutokset eivät saa vaikuttaa voimassa oleviin ympäristötukisitoumuksiin.

Suomi katsoo, että tilatuki voitaisiin maksaa kokonaisuudessaan yhdellä kerralla niille viljelijöille, joilla valvonta on suoritettu loppuun siten, että maksaminen voitaisiin aloittaa jo 16.10 alkaen. Valvonnassa olleille tiloille maksettaisiin tuki valvonnan päätyttyä.

Tilatuen vähimmäismäärän ja -alan korottamista komission esittämällä tavalla voidaan pitää tukijärjestelmän yksinkertaistamisen ja kustannusten karsimisen kannalta tarkoituksenmukaisena myös Suomessa.

Suomi esittää, että kansallisen varannon käyttöön tulee saada joustoa siten, että jäsenmaa voisi vapaammin päättää tukioikeuksien myöntämisestä. Kansallisesta varannosta tulee edelleen voida myöntää tukioikeuksia niiden erityistilanteiden perusteella, jotka ovat tällä hetkellä käytössä jäsenmaissa neuvoston asetuksen (EY) No 1782/2003 mukaisesti. Viiden vuoden siirtokiellon ja viiden vuoden käyttövelvoitteen poistaminen varannosta saaduilta tukioikeuksilta on kannatettavaa, sillä niiden poistaminen yksinkertaistaisi järjestelmää.

Suomi kannattaa ehdotusta siitä, että tilatukioikeuksia tulee käyttää kahden vuoden välein. Lisäksi tällä hetkellä voimassa oleva komission asetuksen (EY) N:o 795/2004 4 (3) artiklan mukainen menettely on säilytettävä. Menettelyn mukaan ne varannossa olevat määrät, joita ei tarvita varannosta myönnettäviin tukioikeuksiin, voidaan käyttää suhteellisesti kaikkien tukioikeuksien yksikköarvon korottamiseen.

Suomi ei vastusta satovahinkovakuutusten rahoittamista koskevaa uutta vapaaehtoista tukimuotoa. Päätös tuen käyttöönotosta tulisi kuitenkin olla mahdollista vielä myöhemminkin kuin vuonna 2010. Eläin- ja kasvitautirahastojärjestelmään liittyy selvitettäviä kysymyksiä mm. rahaston ylläpidosta, soveltamisalasta, vakuutustoiminnan järjestämisestä ja maksajaviraston roolista. Myös tämän järjestelmän tulee olla jäsenvaltioille vapaaehtoinen.

Suomi ei vastusta komission esitystä siirtää tukia (esim. humalan, pähkinöiden ja durumvehnän tuet), joita ei Suomessa sovelleta, tilatukeen pääosin vuodesta 2010 alkaen.

Suomi voi hyväksyä kuivattujen rehujen ja kuitukasvien tukijärjestelmien siirtämisen tuotannosta irrotetun tilatuen alle. Suomi voi hyväksyä myös energiakasvien ja non food -tuotannon tukijärjestelmien lakkauttamisen. Energiakasvien tukijärjestelmän loppumiseen liittyen Suomi pitää hyvänä sitä, että tilatukijärjestelmässä tulevat tukikelpoisiksi pysyvät kasvit, esim. yli 5-vuotinen ruokohelppi.

Suomi katsoo, että valkuaiskasvituotannon tukijärjestelmän tulisi jatkua nykyisen muotoisena, jotta kotimaisen valkuaisrehun saatavuus erityisesti luonnonmukaiselle tuotannolle voitaisiin taata Suomessa. Suomi kannattaa nykyisen siementuotannon tukijärjestelmän jatkamista, sillä Suomen erityisiin ilmasto-olosuhteisiin soveltuvan siemenen saanti on turvattava. Suomelle on tärkeää timotein siementuotantotuen jatkuminen, koska timotei on päänurmikasvi Suomessa.

Kesantovelvoitejärjestelmän poistaminen on Suomen kannalta hyväksyttävä toimenpide. Kesannointioikeuksien osalta tulisi lisätä kohta, jossa selvästi todetaan, että kesannointioikeuksien kesannointi-ominaisuus poistetaan ja niistä tulee tavallisia tukioikeuksia.

Viljan interventiota koskevaan esitykseen Suomen peruslähtökohta on se, että ohraa tulisi kohdella samalla tavoin kuin vehnää. Ohra on tärkein viljamme eli se osin määrittelee muiden viljojen hinnoittelun. Vaikka toinen pääviljamme kaura ei kuulu interventioon, on sen hintaa usein turvannut ohran hintakehitys. Interventiojärjestelmästä on ollut välillisesti hyötyä kauralla.

Maidon markkinatukijärjestelmiin (voin ja rasvattoman maitojauheen interventiojärjestelyt, voin ja juustojen yksityisen varastoinnin tuet, teollisuusvoin tukiohjelma) ehdotetut muutokset ovat kokonaisuudessaan merkitykseltään melko pieniä ja Suomi voi ne hyväksyä. Suomi korostaa kuitenkin sitä, että markkinatilanteen niin vaatiessa maitosektorilla säilytettäviä markkinatoimenpiteitä tulee soveltaa tehokkaana turvaverkkona.

Tärkkelysperunan tilatukijärjestelmään kuuluvan tuotantoon sidotun tuen olemassaolon jatkuminen on Suomelle tärkeää, jotta tuotanto voisi jatkua Suomessa. Suomi esittää vuodesta 2011/12 lähtien nykyisestä tuotantoon sidotusta tuesta irrotettavan osuuden maksamista hehtaarikohtaisena tukena tärkkelysperunaa tuottaville sopimusviljelijöille (ns. jäsenvaltiokohtainen kirjekuori). Jäsenvaltioiden kiintiöt määrittelisivät kirjekuoren kokonaissumman. Lisäksi Suomi esittää tärkkelysperunan tehtaanpalkkion liittämistä osaksi kansallisen kirjekuorimallin hehtaarikohtaista tukea vuodesta 2011/12 alkaen. Samassa yhteydessä voidaan hyväksyä vähimmäishintajärjestelmän poisto, jotta tukijärjestelmän hallinnointi yksinkertaistuu. Suomi esittää lisäksi että komissio tarkastelisi tärkkelysperunan tukijärjestelmän toimivuutta ja tärkkelysmarkkinoiden kehitystä sekä antaisi toimenpide-ehdotukset neuvostolle viimeistään vuonna 2012.

Suomi voi hyväksyä tärkkelystä käyttävälle (vilja- ja perunatärkkelys) teollisuudelle maksettavan tuotantotuen lakkauttamisen. Käytännössä tuki on ollut viime vuosina tasoltaan nolla koska sen määrittävät viljan hinnat ovat olleet EU:ssa ja maailmalla korkeita.

Maaseudun kehittämisen osalta Suomi pitää tärkeänä, että jäsenmailla on mahdollisuus reagoida toimintaympäristön mukanaan tuomiin uusiin haasteisiin (ilmastonmuutos, uusiutuva energia, vesitalous ja luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen). Suomi voi hyväksyä esitetyt muutokset maaseudun kehittämistoimiin.

Suomi pitää tärkeänä, että maaseudun kehittämistoimiin on käytettävissä riittävä rahoitus. Komission esitys pakollisen modulaation lisäämisestä kahdeksalla prosentilla vaikuttaa kuitenkin liian korkealta. Suomi voi hyväksyä suorien tukien lisäleikkaukset suurten tilakohtaisten tukimäärien osalta. Suomi katsoo, että maaseudun kehittämistoimien rahoitus olisi parempi turvata yksinkertaisimmin keinoin.

Pääasiallinen sisältö:

1. Tausta

Yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksesta päätettiin vuonna 2003. Jo tällöin sovittiin, että useita uudistuksen kohtia tarkastellaan uudelleen tietyn ajan kuluttua. Komissio antoi 20.11.2007 tiedonannon YMP-uudistuksen terveystarkastukseen valmistautumisesta. Siinä käsiteltiin vuoden 2003 uudistuksen toteutumista, sen kehittämistarpeita sekä yhteisen maatalouspolitiikan tulevia haasteita ja muutostarpeita. Lisäksi tiedonannossa etsittiin keinoja näihin haasteisiin ja muutostarpeisiin vastaamiseksi. Komission mukaan keskeiset kysymykset olivat: 1) Kuinka tehdä tilatukijärjestelmä tehokkaammaksi ja yksinkertaisemmaksi? 2) Kuinka kehittää markkinatukitoimia, jotka alun perin on luotu kuuden jäsenmaan unionille, jotta ne olisivat edelleen asianmukaisia globalisoituvassa maailmassa ja 27 jäsenmaan EU:ssa? ja 3) Kuinka hallita uusia haasteita ilmaston muutoksesta biopolttoaineiden tuotannon kasvuun ja vesien hoitoon sekä jatkuvia haasteita, kuten biodiversiteetin ylläpitoa?

Komission tiedonantoa käsiteltiin tiiviisti keväällä 2008. Maatalous- ja kalastusneuvosto antoi asiasta päätelmät maaliskuun kokouksessaan (asiakirja 7150/08). Neuvosto toteaa päätelmissä muun muassa, että komissio on analysoinut oikein vuoden 2003 uudistuksen toteutumista ja CAPin tulevia haasteita. Neuvoston mukaan on tarpeen löytää tasapaino politiikan muutosten ja pitkäaikaisen toimintaympäristön takaamiseen viljelijöille välillä. Neuvosto korostaa tarvetta yksinkertaistaa tilatukijärjestelmää ja vähentää byrokratiaa. Neuvosto toteaa tuotannosta irrotetun tuen olleen vuoden 2003 uudistuksen keskeinen elementti, mutta panee merkille sen, että tuotantoon sidottu tuki voi olla edelleen tärkeää erityistilanteissa. Neuvosto tuki artiklan 69 tukijärjestelmän kehittämistä joustavampaan suuntaan. Neuvosto katsoi myös, että maitokiintiöjärjestelmän poistaminen edellyttää pehmentäviä toimenpiteitä, erityisesti alueilla, joilla kiintiöjärjestelmän poistuminen vaarantaisi maidontuotannon. Neuvosto tukee myös ajatuksia uusiin haasteisiin vastaamisesta erilaisilla toimenpiteillä.

Komissio antoi lainsäädäntöehdotuksensa yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksesta 20.5.2008.

2. Komission esityksen sisältö

Komission ehdotus muuttaisi keskeisesti kolmea neuvoston asetusta; yhteisen maatalouspolitiikan suorien tukien järjestelmää koskevaa neuvoston asetusta (EY) No 1782/2003, neuvoston asetusta (EY) No 1234/2007 yhtenäisestä markkinajärjestelystä sekä neuvoston asetusta (EY) No 1698/2005 maaseudun kehittämisestä. Lisäksi pienempiä muutoksia esitetään lukuisiin muihin neuvoston asetuksiin.

2.1 Suoria tukia koskeva neuvoston asetusta (EY) No 1782/2003

Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukia koskeva asetus korvattaisiin kokonaan uudella asetustekstillä. Keskeiset muutokset nykyiseen neuvoston asetukseen (EY) No 1782/2003 nähdessä ovat seuraavat.

2.1.1 Yleiset säännökset

Asetuksen määritelmiin ehdotetaan lisättäväksi uusi "maatalousalan" määritelmä. Maatalousalalla tarkoitetaan mitä tahansa alaa, joka on viljelymaana, pysyvänä laitumena tai pysyvillä kasveilla. Määritelmä on aiemmin ollut toimeenpanoasetuksessa (EY) N:o 795/2004.

IACS-järjestelmää koskeviin artikloihin komissio esittää vain hyvin pieniä, pääasiassa sanamuotoja koskevia muutoksia. Tiedottaminen ja tarkastus -artiklasta on poistettu kohta, jonka mukaan mm. asianomaisen jäsenvaltion virkamiehet voivat osallistua komission tekemiin IACS-tarkastuksiin.

Komission ehdotuksen mukaan tuki voitaisiin maksaa nykyisen yhden kerran sijasta enintään kaksi kertaa vuodessa. Tukien maksuajankohta säilyy samana: tuet on maksettava joulukuun 1. päivän ja seuraavan vuoden kesäkuun 30. päivän välillä. Uutena kohtana artiklaan on kirjattu se, että tukia ei tule maksaa ennen kuin valvonnat on tehty.

2.2.2 Tilatukea koskevat määräykset

Komissio esittää, että viljelijöillä tulee olla oikeus tukeen, jos heillä on tukioikeuksia, jotka he ovat saaneet asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti tai he ovat saaneet tukioikeudet (tämän uuden) asetuksen perusteella. Tilatukijärjestelmässä viljelijöillä, joilla on hallinnassaan tukioikeuksia, tarkoitetaan viljelijöitä, joille on myönnetty tai lopullisesti siirretty tukioikeuksia.

Komissio esittää, että tukioikeustyyppisiä vähennettäisiin ja niitä olisivat vain tavalliset tukioikeudet ja niihin rinnastettavat kesannointioikeudet sekä erityistukioikeudet. Erityistukioikeudet voisi aktivoida kuten tälläkin hetkellä eläintuotannon kautta (säilytettävä vähintään 50 % kalenterivuosien 2000, 2001 ja 2002 maataloustoiminnasta nautayksikköinä ilmaistuna). Erityistukioikeuksia siirrettäessä mahdollisuus aktivoida ne eläintuotannon kautta häviäisi. Aktivointimahdollisuus eläintuotannon kautta säilyy, jos erityistukioikeudet siirretään perintönä tai ennakkoperintönä.

Komission esityksen mukaan tilatukijärjestelmässä tuki maksetaan viljelijöille tukioikeuden aktivoinnista tukikelpoista hehtaaria kohden. Aktivoitu tukioikeus antaa oikeuden tuen maksuun.

Tukikelpoinen hehtaari tarkoittaisi mitä tahansa tilan maatalousalaa, mukaan lukien lyhytkiertoisella vesakolla kasvavat alat, jota käytetään maataloustuotantoon, tai jos alueita käytetään muuhunkin kuin maataloustuotantoon, niin niitä tulee kuitenkin käyttää pääasiassa maataloustuotantoon. Lisäksi tukikelpoisia olisivat kaikki alat, jotka ovat olleet vuonna 2007 tukikelpoisia ja jotka eivät enää sovi yhteen tukikelpoisuus -määritelmän kanssa johtuen neuvoston direktiivin 79/409/ETY toimeenpanosta (neuvoston direktiivi luonnonvaraisten lintujen suojelusta) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/ETY toimeenpanosta (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi yhteisön vesipolitiikan puitteista). Tukikelpoisia olisivat myös alat, jotka on

metsitetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan mukaisesti tai asetuksen (EY) N:o 1698/2005 43 artiklan mukaisesti ko. tukijärjestelmän kestoajan.

Hehtaareiden tulee täyttää tukikelpoisuusedellytykset milloin tahansa kalenterivuoden aikana. Komissio esittää tukikelpoisuutta rajattavaksi siten, että tukea ei maksettaisi, jos kaikkien suorien tukien määrä jää alle 250 euron tai ala, jolta tukea haetaan jää alle 1 hehtaarin. Kyprokselle ja Maltalle sallittaisiin tuen maksu yhtä hehtaaria pienemmälle alalle (Kypros 0,3 ha ja Malta 0,1 ha). Jäsenvaltiot voivat päättää jättää yritykset, joiden toimialana ei ole maatalouden harjoittaminen, tuen ulkopuolelle.

Komissio esittää, että tilatuen kansallisesta enimmäismäärästä säädetään periaatteiltaan samalla tavalla kuin ennenkin. Asetusta päivitetäisiin siten, että otetaan huomioon mm. viinialan uudistus. Kansallinen katto on määritelty liitteessä VIII kullekin jäsenmaalle. Komissio esittää otettavaksi käyttöön uutta nettokaton käsitettä. Nettokatto tarkoittaisi kansallista enimmäismäärää sen jälkeen kun kansallisesta katosta on vähennetty modulaatio. Viljelijöille vuosittain maksettava tuen kokonaismäärä ei saa ylittää nettokattoa.

Kansallisen varannon osalta komission ehdotuksessa todetaan, että se muodostuu liitteessä VIII vahvistetun kansallisen katon ja myönnettyjen tukioikeuksien yhteismäärän erosta. Tällä hetkellä voimassa olevista kolmesta varantoperusteesta on ehdotuksessa jäljellä vain kaksi: uudet viljelijät ja viljelijät, jotka osallistuvat rakenneuudistus- ja/tai kehitysohjelmiin. Ns. erityistilanteita ei enää varantoperusteena mainita. Rakenneuudistus- ja/tai kehitysohjelmien puitteissa tukioikeuksia tai niiden arvon korotuksia voitaisiin myöntää myös artiklan 68 kautta, mutta tällöin jäsenmaa voisi käyttää vain toista perustetta, joko artiklaa 68 tai kansallista varantoa.

Tukioikeuksien myöntämistä ei enää rajoittaisi alueellinen keskiarvo. Myönnettävien tukioikeuksien arvo voisi siten olla alueen keskiarvoa korkeampi.

Kansallisen varannon lisäämiseen liittyen komission ehdotuksessa ei ole enää mainintaa lineaarisesta leikkauksesta. Jos tukioikeuksia haettaisiin enemmän kuin mitä varannossa on jaettavaa, kaikkia tukioikeuksia ei voitaisi myöntää. Tulevaisuudessa varannon loppuminen voi olla todennäköisempää kuin nyt, varsinkin jos varannon varoja päätetään käyttää artiklan 68 hyväksi. Artiklan 68 puitteissa lineaarinen leikkaus tulisi uutena menettelynä mahdolliseksi.

Komission ehdotuksen mukaan varannosta saatuja tukioikeuksia voisi siirtää kuten muitakin tukioikeuksia. Myöskään 5-vuoden käyttövelvoitetta ei enää mainita; varannosta saatujen tukioikeuksien osalta riittäisi siten käyttö joka toinen vuosi.

Ehdotusluonnoksen mukaan, jos viljelijä ei käytä tukioikeutta kahteen vuoteen, siirretään se kansalliseen varantoon.

Tukioikeuksien siirtosäännöt säilyisivät pääosin ennallaan, mm. tukioikeuksia vuokrattaessa vastaavan maa-alan on siirryttävä mukana. Ns. 80 %:n käyttösääntö poistuisi. Säännön mukaan viljelijän on itse käytettävä tukioikeuksistaan vähintään 80 % yhtenä vuonna, jotta hän voi siirtää niitä ilman maata.

2.2.3 Siirtyminen kohti tasatukijärjestelmää

Komissio ehdottaa, että jos historiamallia soveltava jäsenmaa päättää siirtyä aluemalliin (päättös 1.8.2009 mennessä, soveltaminen alkaa 2010), kansallisesta katosta voidaan alueellistaa eli jakaa tasatukena alueille vain korkeintaan 50 %. Jäsenmaat voivat 1.8.2009 mennessä päättää vuodesta 2010 alkaen muuttaa historiamallin mukaisten tavallisten ja kesannointioikeuksien arvoa sekä kaikkien mallien mukaisten erityistukioikeuksien arvoa vähintään kolmella progressiivisella etukäteen päätetyllä vuosittaisella muutoksella kohti keskiarvoa.

Komissio ehdottaa myös, että aluemallia soveltavat tai aluemalliin siirtyneet/siirtyvät jäsenmaat voivat myös 1.8.2009 mennessä päättää muuttaa 2011 alkaen aluemallin vanhojen tukioikeuksien ja historiamallista aluemalliin siirtymisen seurauksena muodostettujen uusien tukioikeuksien arvoa vähintään kolmella progressiivisella etukäteen päätetyllä vuosittaisella muutoksella. Aluemallia (asetuksen (EY) No 1782/2003 mukaisesti) jo soveltavat jäsenmaat voivat vaihtoehtoisesti 1.8.2009 mennessä päättää muuttaa 2010 alkaen aluemallin vanhojen tukioikeuksien arvoa vähintään kolmella etukäteen päätetyllä vuosittaisella muutoksella. Tämä mahdollisuus koskee myös niitä maita (kuten Suomea), jotka ovat jo ottaneet käyttöön progressiivisen tukioikeuksien alentamisen.

Tukioikeuksien arvoa voitaisiin siten muuttaa kohti alueen keskiarvoa. Tukioikeuden arvo ei saa muutosten jälkeen laskea yli 50 % alkuperäiseen arvoonsa nähden. Muutokset on tehtävä sopivilla alueellisilla tasoilla, kuten alueiden institutionaalisten tai hallinnollisten ja/tai alueellisen maatalouspotentiaalin perusteella.

2.1.4 Mahdollisuudet jättää tiettyjä tukia edelleen tuotantoon sidotuiksi

Komission ehdotuksen mukaan jäsenvaltio, joka on jättänyt uuhi- ja vuohipalkkion tai emolehmäpalkkion tuotantoon sidotuksi (asetuksen (EY) No 1782/2003 artikloiden 67 ja 68 mukaisesti) voi 1.8.2009 mennessä päättää jättää uuhipalkkion edelleen vuodesta 2010 alkaen enintään 50 %:sti tuotantoon sidotuksi ja/tai jättää emolehmäpalkkion edelleen vuodesta 2010 alkaen enintään 100 %:sti tuotantoon sidotuksi. Jos jäsenmaa jatkaa tukijärjestelmien soveltamista, se voi päättää myöntää alemmaa uuhi- tai emolehmäpalkkiota kuin mitä se päätti vuoden 2003 uudistuksen jälkeen.

Uuhipalkkion osalta Suomen kiintiö säilyisi 80 000 palkkioeläimenä. Uuhipalkkio olisi edelleen 21 euroa ja lisäpalkkio 7 euroa uuhua kohden, joten tuotantoon sidottu 50-%:inen palkkiomäärä olisi Suomessa yhteensä 14,00 euroa/uuhi. Lampaanmaitoa tai lampaanmaitopohjaisia tuotteita kaupan pitävien viljelijöiden osalta palkkio uuhua kohden alennetaan aiemmasta 16,8 eurosta 6,80 euroon. Samoin palkkio kuttua kohden alenee 16,8 eurosta 6,80 euroon. Jäsenvaltion on 1.8.2009 mennessä ilmoitettava jatkaako tukijärjestelmän toimeenpanoa vuodesta 2010 eteenpäin.

Jäsenmaan, joka päätti 1.10.2007 mennessä jättää osan hedelmä- ja vihannesalan tuista siirtymäkauden ajaksi tuotantoon sidotuksi, tulee jatkaa tuen maksua päätöksensä mukaisesti.

Jäsenmaa, joka on jättänyt enintään 75 % sonni- ja härkäpalkkiosta, enintään 40 % tai enintään 100 % aikuisten nautojen teurastuspalkkiosta tai enintään 100 % vasikoiden teurastuspalkkiosta tuotantoon sidotuksi (asetuksen (EY) No 1782/2003 artiklan 68 mukaisesti) voi 1.8.2009 mennessä päättää

1) jättää 50 % sovelletusta (enintään 75 %:n) sonni- ja härkäpalkkion tasosta tuotantoon sidotuksi vuosiksi 2010 ja 2011,

- 2) jättää 50 % sovelletusta (enintään 40 %:n) aikuisten nautojen teurastuspalkkion tasosta tuotantoon sidotuksi vuosiksi 2010 ja 2011,
- 3) jättää 50 % sovelletusta (enintään 100 %:n) aikuisten nautojen teurastuspalkkion tasosta tuotantoon sidotuksi vuosiksi 2010 ja 2011,
- 4) jättää 50 % sovelletusta (enintään 100 %:n) vasikoiden teurastuspalkkion tasosta tuotantoon sidotuksi vuosiksi 2010 ja 2011.

Lisäksi komissio ehdottaa, että nautojen merkintää koskevia määräyksiä tarkennetaan nyt voimassa olevaan sääntelyyn nähdessä siten, että eläimen voidaan katsoa olevan tukikelpoinen, jos asetuksen (EY) No 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyt eläinten edellisten siirtojen tiedot on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle ajallaan tilallapitoajan alussa.

2.1.5 Nykyisten tuotantoon sidottujen tukien siirtäminen tilatukijärjestelmään

Komission ehdotuksen mukaan useita nykyisin tuotantoon sidottuja tukia siirrettäisiin tilatukijärjestelmään siten, että kunkin tukijärjestelmän tuki jaetaan kyseisen sektorin viljelijöille objektiivisin perustein. Durum-vehnän (siirto tilatukeen 2010), valkuaiskasvipalkkion (2010), pähkinöiden (2010), kuivattujen rehujen (2011), kuitupellavan (2011) ja tärkkelysperunan (2011) osalta viiteajanjaksona käytettäisiin yhtä tai kahta vuotta ajanjaksosta 2005 - 2008. Siirrettäessä siementen (2010), peltokasvien (2010), oliivin (2010), humalan (2010) ja nautojen tuet (sonni- ja härkäpalkkio, teurastuspalkkiot, 2012) tilatukijärjestelmään viiteajanjaksona käytetään vuosia 2000-2002 tai jäsenmaan niin päättäessä uudempiä vuosia objektiivisin kriteerein. Riisin osalta 50 % nykyisestä tuesta siirrettäisiin tilatukeen vuonna 2010 ja loput vuonna 2012. Kuitupellavan ja tärkkelysperunan osalta siirto olisi myös kaksivaiheinen; osa tuesta siirtyisi tilatuen alle vuonna 2011 ja loppuosa vuonna 2013.

Siirrettäessä tuotantoon sidottu tuki tilatukeen tiettyä tukea saaneiden viljelijöiden tukioikeuksien arvoa korotetaan tai heille myönnetään uusia tukioikeuksia.

Jos jäsenmaa päättää, että se ei käytä mahdollisuutta jättää emolehmäpalkkio tai 50 % uuhipalkkiosta edelleen tuotantoon sidotuksi tai sonni- ja härkäpalkkion ja/tai teurastuspalkkiot tuotantoon sidotuksi kahden vuoden ajaksi, nämä rahamäärät siirretään tilatukijärjestelmään kuten edellä on kuvattu käyttämällä viiteajanjaksoa 2000-2002 tai uudempiä jaksoja.

2.1.6 Erityinen tuki

Komissio esittää, että jäsenvaltiot voivat 1.8.2009 mennessä päättää käyttää enintään 10 % tilatuen kansallisesta enimmäismäärästään myöntääkseen vuodesta 2010 alkaen erityistä tukea viljelijöille. Tämä tuki voi kohdistua tietyille maatalouden muodoille, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta tai maataloustuotteiden laadun parantamiseksi tai maataloustuotteiden kaupan pitämisen edistämiseksi. Nämä perusteet vastaavat nykyisen neuvoston asetuksen (EY) No 1782/2003 artiklaa 69.

Uusina myöntämisperusteina komissio esittää, että jäsenvaltiot voisivat myöntää tukea vastatakseen erityiseen haittaan maidontuotanto-, naudanliha-, lampaanliha-, vuohenliha- ja riisisektoreilla taloudellisesti haavoittuvilla tai ympäristön kannalta herkällä alueilla, rakenneuudistus ja/tai kehitysohjelmien puitteissa maan hylkäämisen välttämiseksi ja/tai

vastatakseen näiden alueiden viljelijöiden kohtaamaan erityisiin haittoihin, satovahinkovakuutustukien tukemisen muodossa (uuden artiklan 69 mukaisesti) tai eläin- ja kasvitaukeja varten perustettujen keskinäisten rahastojen muodossa.

Komissio esittää, että ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta tai maataloustuotteiden laadun parantamiseksi tai maataloustuotteiden kaupan pitämisen edistämiseksi tukea voidaan myöntää ainoastaan, jos tuet täyttävät tiettyjen yhteisön säännösten mukaiset edellytykset. Ympäristöperusteisten tukien tulee noudattaa maatalouden ympäristötuen vaatimuksia asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdan 1 alakohdan mukaisesti. Lisäksi ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta tai maataloustuotteiden laadun parantamiseksi tai maataloustuotteiden kaupan pitämisen edistämiseksi tukea voidaan myöntää ainoastaan toteutuneiden lisäkustannusten tai tulonmenetysten kattamiseksi.

Maataloustuotteiden laadun parantamiseksi tukea voi myöntää, jos tuki on yhdenmukainen neuvoston asetuksen (EY) N:o 509/2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan II osaston I luvun kanssa. Maataloustuotteiden kaupan pitämisen edistämiseksi tukea voidaan myöntää, jos se noudattaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 2-5 artikloiden vaatimuksia.

Maidontuotanto-, naudanliha-, lampaanliha- ja vuohenlihasektoreilla sekä riisisektorilla tukea voitaisiin myöntää ainoastaan, jos tilatukijärjestelmä on toimeenpantu täysin näiden sektoreiden osalta eli niitä koskevia tukijärjestelmiä on jatkettu vuodesta 2010 alkaen asetuksen antamissa puitteissa. Lisäksi todetaan, että maito-, nauta-, lammas-, vuohi- tai riisitukea voidaan myöntää vain sen verran, kuin tarvitaan kannustimeksi, jotta nykyinen tuotannon määrä säilytetään.

Komissio esittää, että tuen maksua rajoitetaan siten, että ympäristö-, laatu- ja markkinointi -perusteiset, maito-, nauta-, lammas- ja riisiperusteiset sekä eläin- ja kasvitautirahasto -perusteiset tuet voivat käsittää vain korkeintaan 2,5 % tilatuen kansallisesta katosta. Lisäksi jäsenmaa voi asettaa toimenpiteiden osalta alakattoja.

Komission esityksen mukaan ympäristö-, laatu- ja markkinointi -perusteisen tuen ja satovahinkovakuutuksen osalta tuki tulee maksaa vuosittain. Maito-, nauta-, lammas-, vuohi- ja riisiperusteisen tuen osalta tuki tulee maksaa vuosittain esim. pääkohtaisena tukena tai nurmitukena. Rakenneuudistus- ja/tai kehitysohjelmien osalta tukioikeuksien yksikköarvoa tulee korottaa tai tukioikeuksien lukumäärää lisätä. Eläin- ja kasvitautirahastojen osalta tuki maksaa korvauksina rahastoja koskevien sääntöjen mukaisesti.

Artiklan 68 mukaisten tukitoimenpiteiden tulee olla yhdenmukaiset muiden yhteisön toimenpiteiden ja poliitikkojen kanssa.

Jäsenmaiden tulee rahoittaa tuet leikkaamalla lineaarisesti viljelijöille myönnettyjä tukioikeuksia ja/tai käyttämällä kansallista varantoa seuraavien tukien osalta: ympäristö-, laatu- ja markkinointi -peruste, maito-, nauta-, lammas- ja riisiperuste, rakenneuudistusohjelmat sekä satovahinkovakuutukset.

Eläin- ja kasvitautirahastot on rahoitettava leikkaamalla lineaarisesti, jos on tarvetta, kyseistä tukea saavien edunsaajien yhtä tai useampaa tukea tilatukijärjestelmää koskevia yleisiä sääntöjä noudattaen. Lisäksi on noudatettava artiklan 68 1 ja 3 kohdan rajoitteita;

1 kohdan mukaan jäsenmaa voi käyttää enintään 10 % kansallisesta enimmäismäärästään viiteen eri toimenpiteeseen ja 3 kohta sisältää 2,5 %:n rajoitteen.

Komissio määrittelee hallintokomitean avulla (kaikkien tuotantosidonnaisten) tukien myöntämisen ehdot erityisesti varmistaakseen toimenpiteiden yhdenmukaisuuden muiden yhteisötoimenpiteiden kanssa sekä välttääkseen tuen kumuloitumisen.

2.1.7 Täytäntöönpano uusissa jäsenmaissa

Komission ehdotukseen sisältyvät säännöt siitä, miten yksinkertaistettua maataloustukijärjestelmää eli SAPSia soveltaneet uudet jäsenmaat voivat siirtyä tilatukijärjestelmään ja mitä sääntöjä tilatukijärjestelmässä on niiden osalta. SAPSia soveltavat uudet jäsenmaat voivat jatkaa soveltamaansa tukijärjestelmää vuoden 2013 loppuun asti. Uusien jäsenvaltioiden on ilmoitettava aikomuksestaan lopettaa SAPS:n soveltaminen viimeistään edeltävän vuoden 1. päivänä elokuuta.

Täydentäviin ehtoihin kuuluvien lakisäätteisten hoitovaatimusten käyttöönottoaikataulua siirretään eteenpäin. Voimassa olevan asetuksen mukaan uusien jäsenvaltioiden (pl. Bulgaria ja Romania) on otettava lakisäätteiset hoitovaatimukset käyttöön vuonna 2009 ja Bulgarian ja Romanian vuonna 2012. Komission ehdotuksen mukaan vain liitteen II kohta A koskien ympäristöä tulisi voimaan 1.1.2009 alkaen uusille jäsenmaille. Bulgarialle ja Romanialle kohta A tulisi voimaan 1.1.2012 alkaen. Kohdat B (kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys, taudeista ilmoittaminen) ja C (eläinten hyvinvointi) tulisivat voimaan uusille jäsenmaille 1.1.2011 alkaen. Bulgarian ja Romanian osalta ne tulisivat voimaan 1.1.2014 alkaen. Asetusluonnoksessa todetaan lisäksi se, että huolimatta SAPS:n soveltamisesta, uusien jäsenvaltioiden on noudatettava täysin yhteisön lainsäädäntöä eläinten merkinnän ja rekisteröinnin osalta.

Artiklan 68 (erityinen tuki) soveltaminen ehdotetaan laajennettavaksi koskemaan myös SAPSia soveltavia uusia jäsenmaita. Nämä jäsenmaat voivat päättää viimeistään 1. päivään elokuuta 2009 käyttää vuodesta 2010 alkaen enintään 10 % kansallisesta enimmäismäärästään myöntääkseen erityistä tukea viljelijöille. Artiklaa 68 sovelletaan muutoin samoin periaattein, paitsi eläin- ja kasvitautirahastojen osalta ei makseta kompensatiomaksuja, vaan korotetaan hehtaaria kohti maksettavaa tukea.

Kansallisen varannon käyttösäännöt ovat tilatukijärjestelmään siirtyneille uusille jäsenmaille laajemmat kuin vanhoille. Tukioikeuksia voidaan myöntää erityistilanteessa ja erityisillä sektoreilla oleville viljelijöille sekä rakenneuudistusohjelmien puitteissa. Nämä perusteet ovat olleet ennenkin, nyt uutena on lisätty mahdollisuus myöntää tukioikeuksia uusille viljelijöille.

Myönnettäessä tukioikeuksia varannosta, tukioikeuden arvoa voidaan korottaa 5000 euroon asti tai myöntää kokonaan enintään tämän suuruisia tukioikeuksia. Tämä mahdollisuus on ollut aiemminkin, samoin kuin se, että myönnettyjä tukioikeuksia voidaan tarvittaessa leikata lineaarisesti varannon hyväksi. Viiden vuoden käyttövelvoite ja siirtokielto on poistettu myös uusilta jäsenmailta. Kansallisen varannon säännöt ovat siten monilta osin erilaiset uusille ja vanhoille jäsenmaille.

Uudet jäsenmaat voivat soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisella tasolla ja tukioikeuksien arvo voidaan eriyttää nurmille tai pysyville laitumille. Nämä mahdollisuudet olivat jo nykyisessäkin asetuksessa. Sääntö, jonka mukaan viljelijän on itse käytettävä 80 % alkuperäisistä tukioikeuksistaan, jotta hän voi siirtää niitä ilman maata, on poistettu

kaikkia maita koskevasta tukioikeuksien siirtoartiklasta. Velvoite on lisätty uusien jäsenmaita koskevaan artiklaan. Velvoite koskee siis vastaisuudessa uusia jäsenmaita, jotka siirtyvät tulevaisuudessa tilatukijärjestelmään.

2.1.8 Täydentävät ehdot ja hyvä maatalouskäytäntö

Neuvoston tilatukiasetuksen (EY) No 1782/2003 liitteeseen 3 (uudessa asetuksessa liite 2), jossa luetellaan täydentäviä ehtoja koskevat lakisääteiset hoitovaatimukset, on tehty muutosesityksiä vain lintudirektiiviin 79/409/ETY ja luontodirektiiviin 92/43/ETY. Lisäksi komissio ehdottaa liitteestä 2 poistettavaksi vanhentuneena eläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevan komission asetuksen (EY) No 2629/97, koska tämä asetus on kumottu jo vuonna 2004 (siis jo ennen täydentävien ehtojen ensimmäistä toimeenpanovuotta 2005).

Lintudirektiivin artiklasta 3 on poistettu kohdat 2a, 2c ja 2d, joissa on säädetty biotooppien suojelualueista, ennallistamisesta ja perustamisesta. Artiklan 5c ja 5e kohdat, joissa säädetään lintulajien ja linnunmunien hallussapidosta, on poistettu. Myös metsästäystä koskeva artikla 7 ja metsästäysvälineitä koskeva artikla 8 on poistettu.

Luontodirektiivin artiklaan 13 on jätetty voimaan vain kohta 1a, kohdat 1b ja 2 on poistettu. Artiklassa säädetään kasvilajien suojelusta. Poistetuissa kohdissa kielletään tiettyjen kasvilajien yksilöiden hallussapito, kuljetus, kauppa tai vaihtaminen. Lisäksi direktiivistä on poistettu luonnonvaraisten eläinten pyydystämisen ja tappamisen säätelyä koskeva artikla 15 ja 22 artiklan b-kohta, joka koskee epäluontaisten lajien istuttamista.

Hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten liitteeseen (uudessa asetuksessa liite 3) on tehty muutoksia ylläpidon vähimmäistason vaatimuksiin. Maaston ominaispiirteiden säilyttämiseen on lisätty pientareet, pensasaidat, lammet, ojat/kaivannot sekä puurivistöt, puuryhmät tai erilliset puut. Oliivitarhojen lisäksi uutena vaatimuksena esitetään viiniviljelysten pitäminen hyvässä kasvukunnossa. Pysyvien laidunten säilyttämisvelvoite säilyy ennallaan. Uutena vaatimuksena on myös vesien suojelu ja vesien hoitovaatimus, mikä tarkoittaa vesien suojelua saastumista ja valumia vastaan sekä vesien käytön ohjausta. Vesistöjen varsille ehdotetaan pakollista suojakaistojen perustamista. Uutena standardina on kastelu- ja sadetusvesien käyttöön liittyvien lupamenettelyjen noudattaminen.

2.1.9 Pakollinen modulaatio

Pakollinen modulaatio leikkaa viljelijöille maksettavien suorien tukien määrää ja leikatut varat siirtyvät maaseudun kehittämistoimenpiteiden lisärahoitukseen. Modulaation käyttöönotosta sovittiin vuoden 2003 reformissa. Tällä hetkellä EU-15 maiden suorita tukia leikataan 5 prosentilla siltä osin, kun tilakohtainen suorien tukien kokonaismäärä ylittää 5000 euroa. Tuet jäävät 80 prosenttisesti siihen maahan, josta ne leikataan. Loppu palautuu EU:lle ja nämä varat jaetaan takaisin jäsenmaille käyttäen jakokriteereinä maatalousmaata, maatalouden työpaikkoja ja bruttokansantuotetta asukasta kohti ostovoimana mitattuna. Nykysäädöksiin sisältyy rukiin tuotantomäärään liittyvä erityisehto, jonka ansiosta 90 prosenttia leikatusta tuesta jää Saksan osalta heidän omaan käyttöönsä. Tukileikkausta ei sovelleta ollenkaan Ranskan merentakaisissa departementeissa eikä Azorien, Madeiran, Kanariansaarten ja Egeanmeren saarten viljelijöiden saamiin suoriin tukiin.

Komissio esittää, että 5000 euron ylittävältä osalta tukien leikkausta kiristetään 2 prosentin portain vuosina 2009 - 2012. Tämä tarkoittaa sitä, että nykyinen 5 prosentin perusleikkaus nousee vuonna 2012 ja sen jälkeen 13 prosenttiin. Tämän lisäksi komissio ehdottaa 3 prosentin lisäleikkausta 100 000 - 199 999 euron tukiluokan tuille, 6 prosentin lisäleikkausta 200 000 - 299 999 euron tukiluokan tuille ja 9 prosentin lisäleikkausta yli 300 000 euron tuille. Esityksen mukaan nyt tehtävät lisäleikkaukset jäävät suoraan jäsenmaiden omaan käyttöön, sillä tukien uudelleenjakoa koskevat määräykset koskevat vain jo nyt voimassa olevaa 5 prosentin leikkausta.

2.1.10 Satovahinkovakuutusten rahoittaminen

Komission esityksen mukaan otettaisiin käyttöön erityinen tuki, jolla voitaisiin korvata osittain viljelijöiden ottamien satovahinkovakuutusten vakuutusmaksuja. Tuki voisi kattaa enimmillään 60 - 70 % vakuutusmaksusta ja se maksettaisiin viljelijälle. Tuki olisi yhteisrahoitteinen siten, että yhteisön rahoitusosuus tuesta olisi 40 % ja loppuosuus kansallista rahaa. Varat yhteisön korvauksiin saataisiin kansallisesta varannosta tai leikkaamalla tasatukea. Tukimuodon käyttöönotto olisi jäsenvaltiolle vapaaehtoista, mutta päätös tuen käyttöönotosta olisi tehtävä uudistuksen yhteydessä eikä myöhempi käyttöönotto olisi mahdollista.

Ehdotuksen mukaan jäsenvaltio voisi asettaa myös omia rajoitteitaan tukikelpoisen vakuutusmaksun määrälle. Jäsenmaa voi myös kattaa oman rahoitusosuutensa eri sektoreilta kerättävin varoin. Yksittäisiä vakuutusyhtiöitä ei saa suosia järjestelmän kautta.

2.1.11 Eläin- ja kasvitautirahastot

Jäsenmaat voivat tarjota yhteisten rahastojen kautta korvausta viljelijöille, joille eläin- tai kasvitaudit ovat aiheuttaneet taloudellisia menetyksiä. Rahasto olisi jäsenmaan hyväksymä järjestelmä, jossa rahastoon liittyneet viljelijät voisivat vakuuttaa itsensä eläintautien tai kasvitautien varalta.

Taloudellisella menetyksellä tarkoitetaan mitä tahansa kustannusta, joka on aiheutunut niistä viljelijän poikkeuksellisista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on vähentää tarjontaa, tai mitä tahansa muuta huomattavaa tuotannollista menetyksiä. Kustannuksia, jotka korvataan muiden yhteisön säädösten perusteella ja jotka ovat syntyneet terveyteen ja eläinlääkintään tai kasvinterveyteen liittyvien toimenpiteiden seurauksena, ei pidetä taloudellisena menetyksenä.

Rahastosta maksettaisiin korvaus suoraan taloudellisia menetyksiä kokeneelle viljelijälle.

Rahaston varat saataisiin a) rahastoon liittyneiltä viljelijöiltä kerätystä pääomasta ja/tai b) rahaston markkinoilta ottamista lainoista. Alkupääomaa ei saa kerätä julkisilta rahastoilta. Varoja voitaisiin käyttää rahaston perustamisen aiheuttamiin kustannuksiin (max 3 vuotta), rahaston ottamien lainojen pääoman ja korkojen takaisinmaksuun sekä viljelijöille maksettaviin korvauksiin. Komission suorien tukien hallintokomitea päättäisi markkinoilta otettujen lainojen minimi- ja maksimikestosta. Kun rahastosta maksettaisiin viljelijöille korvausta, julkisen rahoituksen olisi noudatettava samaa rytmiä kuin markkinoilta otetulle lainalle määrätty minimikesto.

Komission ehdotuksen mukaan korvaus ei saa ylittää 60 %:a aiheutuneista kustannuksista. Jäsenmaat voivat päättää nostaa rahoitusosuutensa 70 %:in tuotannonalan olosuhteet huomioon ottaen.

EU osarahoittaa jäsenmaan tukikelpoisista kustannuksista 40 %. Tämä ei kuitenkaan rajoita jäsenmaiden osallistumista kokonaan tai osittain pakollisten järjestelmien rahoittamiseen. Jäsenmaiden on määriteltävä säännöt rahaston perustamista varten, korvausten myöntämissäännöt sekä sääntöjen hallinto ja valvonta. Komissiolle on toimitettava vuosittainen raportti järjestelmän toimeenpanosta.

2.1.12 Eräitä tukijärjestelmiä koskevat muutokset

Komissio esittää non food -tuotannon tuen lakkauttamista ilman siirtymäkautta.

Komissio esittää valkuaiskasvipalkkion irrottamista tuotannosta vuodesta 2010 alkaen. Suomelle ehdotetaan 303 000 euron määrärahan siirtymistä tilatukijärjestelmään vuosittain alkaen vuodesta 2010.

Komissio esittää nykyisen siementuotannon tuen irrottamista tuotannosta vuodesta 2010 alkaen.

2.1.13 Loppu- ja siirtymäsäännökset

Komissio esittää säännöstä tukioikeuksien vakiinnuttamisesta. Sen mukaan viljelijöille ennen 1.1.2009 myönnetyt tukioikeudet katsotaan laillisiksi ja vakiinnutetuiksi 1.1.2010 alkaen. Tämä sääntö ei koske virheellisten hakemusten perusteella myönnettyjä oikeuksia.

Valtiontukia koskevan artiklan mukaan normaalit valtiontukisäännöt eivät koske seuraavien artikloiden perusteella myönnettyjä tukia:

- artikla 42 kansallinen varanto
- artikla 59 kansallinen varanto, uudet jäsenmaat
- artikla 68 erityinen tuki
- artikla 69 satovahinkovakuutus
- artikla 70 eläin- ja kasvitautirahastot
- artikla 87(4) siirtymäkauden marjatuen kansallinen lisäosa
- artikla 100(5) emolehmäpalkkion kansallinen lisäosa
- artikla 109 pähkinöiden kansallinen tuki
- artikla 119 erityinen tuki, uudet jäsenmaat
- artikla 120 uusien jäsenmaiden täydentävät kansalliset suorat tuet (CNDP)
- artikla 121 Kyproksen kansallinen tuki.

Asetus tulisi voimaan 1.1.2009. Neuvoston asetus (EY) No 1782/2003 kumotaan. Kuitenkin artikkelit, jotka koskevat vuonna 2009 tuotantoon edelleen sidotuiksi jääviä tukia, jäisivät voimaan vielä vuonna 2009.

2.2 Yhtenäistä markkinajärjestelyä koskeva neuvoston asetus (EY) No 1234/2007

Komission ehdottamat muutokset yhtenäistä markkinajärjestelyä koskevaan neuvoston asetukseen koskevat erityisesti eri maataloustuotteiden interventiojärjestelmiä sekä maito- ja perunatärkkelyskiintiöitä.

2.2.1 Viljojen interventiojärjestelmä

Komissio ehdottaa viljojen interventiojärjestelmän muuttamista siten, että interventioon ostot suoritettaisiin tarjouskilpailumenettelyllä. Kilpailuissa hyväksytty hinta ei saa kuitenkaan ylittää viitehintaa. Erityistapauksissa komissio voi rajoittaa tarjouskilpailut tiettyihin jäsenvaltioihin tai niiden osiin tai käyttää tarjouskilpailun hyväksymisperusteena keskimääräistä markkinahintaa.

Durumvehnä ja riisi poistettaisiin kokonaan interventiokelpoisista kasvilajeista. Ohra, maissi ja durra olisivat edelleen mukana interventiokelpoisina tuotteina mutta niiden vuosittainen interventioon hyväksyttävä määrä asetettaisiin nolaksi eli samoin kuin maissille on nykyisin säädetty. Komissiolle annetaan oikeus aloittaa ohran, maissin ja durran interventioon osto mikäli markkinatilanne ja –hintakehitys niin edellyttää.

Vehnälle ei asetettaisi rajoitetta interventioon hyväksyttävälle määrälle. Komissiolla olisi oikeus keskeyttää vehnän interventioon osto mikäli vehnän markkinahinta (noteerattu Rouen:ssa) on interventio- eli viitehintaa (101,31 €/tn) korkeampi. Interventioon ostot voitaisiin aloittaa komission päätöksellä kun markkinahinta laskee alle viitehinnan.

Interventio olisi vuosittain auki 1. marraskuuta ja 31. toukokuuta välisen ajanjakson eli kuten nykyisinkin. Ruotsin, Espanjan, Italian, Portugalin ja Kreikan poikkeukset tältä osin poistettaisiin. Muutokset viljojen interventioon tulisivat voimaan 1.7.2009.

2.2.2 Maitoa ja maitotuotteita koskevat muutokset

Komissio ehdottaa kansallisten maitokiintiöiden kasvattamista asteittain, jotta kiintiöjärjestelmän alasajo tapahtuisi mahdollisimman pehmeästi. Ehdotuksen mukaan kiintiöiden määrää kasvatettaisiin vuosittain yhdellä prosentilla kiintiökausilla 2009/2010-2013/2014 eli yhteensä viiden kiintiökauden aikana. Suomen osalta tämä tarkoittaisi tuotanto-oikeuden lisääntymistä yhteensä noin 125 miljoonalla kilolla.

Päätökset muiden muista mahdollisista kiintiöjärjestelmän pehmeään laskuun liittyvistä markkinatoimenpiteiden käyttöönotosta tehdään päätökset komission 30.6.2011 mennessä esittämän raportin perusteella.

Komissio ehdottaa, että voin ja rasvattoman maitojauheen interventio olisi auki 31.3-1.8 välisenä aikana vuosittain. Lisäksi komissio ehdottaa, että kaikki interventio-ostot tehdään tarjouskilpailun perusteella siten, että ostojen määrä ei ylitä voilla 30 000 tonnia ja SMP:llä 109 000 tonnia (määristä voidaan kuitenkin komission päätöksellä poiketa ylöspäin markkinatilanteen niin vaatiessa). Lisäksi ehdotetaan, että voilla ostohinta ei saa ylittää 90 %:a viitehinnasta ja rasvattomalla maitojauheella ostohinta ei saa ylittää viitehintaa.

Nykyisen asetuksen mukaan intervention aukiolo-aika on sama kuin komission ehdotuksessa. Interventio-ostojen osalta nykyään ostot tehdään kiinteällä hinnalla voilla 30 000 tonniin asti ja rasvattomalla maitojauheella 109 000 tonniin asti, jonka jälkeen komissio voi tehdä päätöksen lisäostoista tarjouskilpailumenettelyllä. Kiinteä hinta voilla

on 90 % viitehinnasta ja rasvattomalla maitojauheella viitehinta. Erona nykyisen sääntelyn ja komission ehdotuksen välillä on se, että kaikki ostot tehdään tarjouskilpailun perusteella ja todennäköisesti ostohinta tulee olemaan hieman nykyistä hintaa alempi koko kauden ajan.

Komissio ehdottaa lisäksi, että juustojen yksityistä varastointia koskeva tuki sekä teollisuusvoimien tukiohjelma poistettaisiin. Voin yksityisen varastoinnin tukiohjelma sekä rehujen ja kaseiinin valmistamiseen käytettävän rasvattoman maitojauheen tukiohjelma muutettaisiin ehdolliseksi ja tukitason määräytyisi näille tuotteille tarjouskilpailun perusteella.

Komission mukaan maitosektorin markkinatukijärjestelmien tarve on vähentynyt markkinoiden vahvistuttua. Komission mukaan voimakkain voimakkain saattaa olla tarvetta väliaikaiseen ohjaukseen yksityisen varastoinnin ohjelman kautta. Kuitenkin ohjelman käyttöönoton tulisi perustua markkina-analyyysiin ja se tulisi avata tarvittaessa. Samoin rehujen ja kaseiinin valmistukseen käytettävän rasvattoman maitojauheen tukiohjelma tulisi muuttaa markkinatilanteeseen perustuviksi ja avata tarpeen mukaan.

2.2.3 Perunatärkkelyksen tukijärjestelmän muutokset

Komissio ehdottaa, että tärkkelysperunan viljelijöiden tilatukijärjestelmään kuuluva tuotantoon sidottu tuki eli ns. tuotantotuki lakkautettaisiin markkinointivuoden 2012/13 jälkeen. Toisin sanoen vuonna 2012 tuotettu peruna saisi vielä tuotantotukea. Siirtymäkausi tuotannosta irrottamiseen olisi kaksivaiheinen. Markkinointivuoteen 2010/11 asti tuotantoon sidotun tuen määrä olisi nykyinen 66,32 euroa/tärkkelystonni. Markkinointivuosiksi 2011/12 ja 2012/13 tuen määrä puolittuisi 33,16 euroon. Samalla komissio esittää tuotantoon sidotun tuen piiristä poistuvan tukisumman maksamista osana tilatukea. Suomen tilatuen määrä nousisi vuosina 2011 ja 2012 n. 1,7 miljoonaa euroa ja vuodesta 2013 lukien n. 3,5 miljoonaa euroa.

Tärkkelysteollisuudelle maksettava tehtaanpalkkio esitetään päättyväksi vuoden 2010 jälkeen. Tuotantopalkkiota maksettaisiin nykyiset 22,25 eur/tärkkelystonni markkinointivuosina 2009/2010 ja 2010/2011. Komissio esittää tehtaanpalkkion siirtämistä vuodesta 2011 alkaen tilatukijärjestelmään. Suomen osalta tämä tarkoittaa noin 1,1 miljoonan euron lisäystä tilatukeen.

Perunantuottajille kiintiön rajoissa maksettava minimihinta olisi edelleen 178,31 euroa tärkkelystonnilta. Minihintajärjestelmä lakkautetaan vuoden 2010/11 päättyessä samalla kun tehtaanpalkkio siirretään tilatukeen.

Tärkkelysperunan kiintiöjärjestelmä esitetään päättyväksi markkinointivuoden 2012/13 jälkeen. Tärkkelysperunan kiintiöasetus (EY) No 1868/94 kumotaan ja sen sisältö siirrettäisiin soveltuvien osin yhtenäiseen markkinajärjestelyasetuksen (EY) No 1234/07.

Komissio ehdottaa tärkkelystä käyttävälle teollisuudelle (vilja- ja perunatärkkelys) maksettavan tuotantotuen lakkauttamista. Tuesta säädetään asetuksen 1234/2007 artiklassa 96.

2.2.4 Muita tukijärjestelmiä koskevat muutokset

Mahdollisuus sianlihan interventio-ostoihin poistettaisiin.

Yhtenäisestä markkinajärjestelystä poistettaisiin myös mahdollisuus korvata eläintautien aiheuttamia markkinaperusteisia tulonmenetyksiä viljelijöille. Tämän järjestelmän korvaisi suorien tukien järjestelmän mukainen eläin- ja kasvitautirahasto (ks. kohta 2.1.11 yllä).

Kuivattujen rehujen osalta komissio esittää yhtenäisen markkinajärjestelyasetuksen (EY) No 1234/2007 kuivattu rehu -alajakson ja artiklojen 86–90 poistamista 1.4.2011 lukien. Kuivatun rehun tuotantotuki sulautettaisiin tilatukijärjestelmään vuodesta 2011 alkaen. Suomen osalta tuotannosta irrotetun tuen määräksi on esitetty 10 000 euroa per vuosi vuodesta 2011 alkaen. Jalostusyrityksien aiemmin saama tuki tulisi kohdentaa viljelijöille puolueettomin ja syrjimättömin kriteerein. Em. 10 000 euroa/vuosi tulisi kohdentaa niille viljelijöille, jotka ovat tuottaneet kuivattavaksi toimitettua rehua vuosina 2005 -2008 joko omilta pelloiltaan ja kuivattaneet sen omassa kuivaamossaan viherjauheeksi (ja hakeneet kuivatun rehun jalostajatuen) tai, jotka ovat toimittaneet rehua kuivattavaksi tilan ulkopuoliselle yritykselle, joka on hakenut tuen. Tilatukijärjestelmään 10 000 euron määrä voitaisiin siirtää tilakohtaisen lisäosan korotuksella tai vahvistamalla uusia tukioikeuksia viljelijällä, jolla ei ennestään ole tukioikeuksia.

Kuitupellavan ja hampun osalta komissio esittää neljän vuoden siirtymäkautta pitkien pellavakuitujen tuelle, jonka jälkeen tuotantosidonnainen tuki loppuisi. Yhtenäisen markkinajärjestelyasetuksen (EY) No 1234/2007 II alajakson (kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava) artiklaa 91 (tukikelpoisuus) muutetaan seuraavasti: tuen määrä alenee seuraavasti: markkinointivuosina 2009/10 -2010/11 tuki olisi 200 euroa tonnia kohden ja markkinointivuosina 2011/12 -2012/13 tuki alenee 100 euroon tonnilta. Taattu enimmäismäärä säilyisi muuttumattomana (80 979 tonnina). Lyhyiden pellava- ja hampukuitujen jalostustuki loppuisi markkinointivuoteen 2008/2009, jonka jälkeen tukijärjestelmä poistuisi käytöstä. Suomessa vuosina 2011 ja 2012 määrärahaa siirtyisi tuotannosta irrotetuksi tueksi 20 000 euroa/vuosi. Vuodesta 2013 lähtien määrärahan siirtymä olisi 40 000 euroa/vuosi. Viitevuosina voisi olla yksi tai useampi vuosi ajalta 2005 -2008. Kuitukasveja koskevat muutokset tulisivat voimaan 1.7.2009.

Komissio esittää, että energiakasvien tukijärjestelmä olisi voimassa vielä vuoden 2009, mutta lakkautettaisiin vuodesta 2010 alkaen. Tukimäärää, 90 milj. euroa, ei sulautettaisiin tilatukijärjestelmään.

2.3 Maaseudun kehittämistä koskeva neuvoston asetusta (EY) No 1698/2005 sekä neuvoston päätös (2006/144/EY) maaseudun kehittämistä koskevista yhteisön strategisista suuntaviivoista

Komissio toteaa maaseudun uusiksi haasteiksi ilmastonmuutoksen, uusiutuvan energian, vesitalouden ja luonnon monimuotoisuuden. Komissio esittää, että jäsenmaille tulee sisällyttää näihin haasteisiin vastaavia toimia omien tarpeidensa mukaisesti maaseudun kehittämisohjelmaansa. Niitä tulee soveltaa 1 tammikuuta 2010 lukien.

Uusien haasteiden mukaan ottaminen maaseudun kehittämistoimintaan edellyttää myös yhteisön maaseudun kehittämistä koskevien strategisten suuntaviivojen tarkistamista tältä osin. Yhteisön strategian muuttamisen jälkeen jäsenvaltioiden on muutettava kansallisia strategioitaan.

Uusiin haasteisiin vastaamiseksi tehtävien toimenpiteiden osalta voidaan maaseudun kehittämisasetuksen liitteessä olevia tukitasoja korottaa 10 prosentilla.

Komission esityksessä listataan maaseudun kehittämistoimia, joilla uusiin haasteisiin voidaan vastata (esim. lannan varastoinnin parantaminen, energiatehokkuuden lisääminen, bioenergiahankkeet, maankäyttötarkoituksen muuttaminen, veden säästötoimenpiteet, geeniperinnön säilyttäminen). Toimet kattavat hyvin maaseudun kehittämisohjelmien toimenpidevalikoiman, joskin toimintalinjojen 1 ja 2 toimet korostuvat. Erityisesti maatalouden ympäristötukea esitetään ratkaisuksi useassa kohdassa, mutta myös investointituet ovat esillä. Mukana on myös ei-tuotannollisia investointeja, maaseutuperinnön säilyttämistä yms. Asetuksen liitteenä olevan listan ulkopuolisia toimenpiteitäkin voi tehdä, kunhan ne liittyvät em. uusiin haasteisiin.

Komissio esittää, että modulaation kasvattamisen johdosta lisääntyviä maaseudun kehittämisvaroja ei otettaisi huomioon laskettaessa yhteisön vähimmäisrahoitusosuutta maaseudun kehittämistoimissa.

Kansallinen käsittely:

Maatalous- ja elintarvikejaosto 16.5.2008 (alustava käsittely), 22.5.2008
Budjettijaosto 23.5.2008

Eduskuntakäsittely:

Eduskunnalle toimitaan asiasta ensin E-kirjelmä, jotta eduskunta voi aloittaa asian käsittelyn mahdollisimman pian. U-kirje toimitetaan eduskunnalle mahdollisimman pian, heti komission ehdotuksen kieliversioiden saavuttua ja asiaan liittyvän muistion kääntämisen jälkeen.

Käsittely Euroopan parlamentissa:

Euroopan parlamentti antanee lausuntonsa komission esityksestä marraskuun alussa 2008. Raportöörinä toimii portugalilainen Louis Capoulos Santos.

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema:

Kyse on jäsenvaltioissa suoraan sovellettavien neuvoston asetusten muuttamisesta. Eräiltä osin komission ehdotukset kuitenkin edellyttävät tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain (557/2005) muuttamista.

Taloudelliset vaikutukset:

Komission esittämät lainsäädäntömuutokset eivät merkittävästi vaikuta Suomen saamiin EU-tuloihin tai Suomen jäsenmaksuun EU:lle. Komission ehdotus on EU-varojen käytön osalta lähes neutraali. Se pääasiassa siirtäisi menoeriä maatalousbudjetin sisällä yhden otsakkeen alta toisen otsakkeen alle.

Komission ehdotuksiin sisältyy pääasiassa nykytasoon nähden menoja pienentäviä esityksiä markkinamekanismien poistamisen johdosta. Eräät ehdotukset tarkoittaisivat myös arvioitujen menojen pientä kasvua (vehnän tarjouskilpailupohjainen interventio), mutta niiden tarkkaa määrää on vaikea arvioida.

Eräät tuet siirtyvät markkinamenoista suorien tukien puolelle kokonaan tai osittain, mikä johtaa tukien siirtymiseen maatalousbudjetin meno-otsakkeiden sisällä eri kohtiin. Joissain tapauksissa nykyisiä suorita tukia ei siirretä kokonaan tilatuen puolelle, mistä syntyy hieman säästöä.

Maitokiintiöiden asteittainen nostaminen tarkoittaa myös arvioitujen kiintiönylitysmaksujen alentumista, jolla on vaikutusta maatalousbudjetin rahoitustilanteeseen, sillä maatalousbudjettiin tuloutettavat kiintiönylityssakot pienenevät.

Ehdotusten nettovaikutus on alla esitettävän taulukon mukainen

	2009	2010	2011	2012	2013
Nettomenot	0	-9	-180	-115	-124
Nettotulot	0	0	0	-55	-110
Yhteensä	0	-9	-180	-59	-14

Komission esityksen mukaan pakollinen modulaatio kasvaisi vuosina 2009-2012 nykyisestä viidestä prosentista kahdella prosenttiyksiköllä vuosittain siten, että vuodesta 2012 alkaen modulaatio olisi 13 %. Lisääntyvä modulaatio tarkoittaa sitä, että maatalouden markkinatoimista siirrettäisiin maaseudun kehittämistoimien lisärahoitukseen vuonna 2013 noin 2 mrd euroa enemmän kuin tällä hetkellä.

	2009	2010	2011	2012	2013
Lisämodulaatio	0	563	977	1427	2022

Suomessa vuoden 2006 tukitietojen perusteella arvioituna modulaatioon kertyisi suorista tuista komission esittämällä prosentilla vuosittain yhteensä noin 39 milj. euroa eli 7 % suorien tukien kokonaismäärästä, kun modulaatio ei edelleenkään koskisi alle 5 000 euron alle jääviä tilakohtaisia suorien tukien määriä. Tämän hetkiselällä 5 %:n modulaatitasolla modulaation määrä Suomessa on noin 14 miljoonaa euroa.

Suurimmille tiloille kohdistuva progressiivinen lisämodulaatio tukiluokissa 100 000 - 200 000 euroa, 200 000 - 300 000 euroa ja yli 300 000 euroa ei juurikaan kasvattaisi modulaatioon siirtyvää tukimäärää Suomessa. Yli 100 000 euroa EU:n suorita tukia saaneita tiloja oli vuonna 2006 ainoastaan 39 ja niillä keskimääräinen tukimäärä oli hieman yli 150 000 euroa. Vuonna 2006 ainoastaan kolme tilaa sai tukea yli 200 000 euroa vuodessa.

Komissio ei esitä arviota siitä, joudutaanko maatalouden suorita tukia mahdollisesti leikkaamaan kehyskauden loppupuolella kehysten ylittymisen johdosta.

Markkinatoimenpiteet

Säästöjä nykyiseen menotasoon nähden (vuonna 2013) komissio arvioi syntyvän pellavan ja hampun tuen poistamisen osalta (-8,1 M€), kuivattujen rehujen tukijärjestelmän poistamisen osalta (-145 M€), perunatärkkelyksen jalostustuen osalta (-

43,4 M€, maitotuotteiden sisäisen käytön edistämistukien osalta (-10 M€) ja juuston yksityisen varastoinnin tukien osalta (- 24 M€).

Markkinatoimenpiteissä lisäkustannuksia syntyy komission arvion mukaan vehnän interventiomenojen osalta (enintään + 73,3 M€) ja maidon vientitukien osalta (+ 2,1 M€).

Suorat tuet (vuoden 2013 tilanne)

a) Uudet tuet ja nykyisten tukien lopettaminen

Uusina tukimäärinä suorien tukien kirjekuoriin siirtyisivät osittain kuivattujen rehujen tuki (+ 124,3 M€), kokonaan pitkän pellavakuidun tuki (+ 8,1 M€) ja kokonaan perunatärkkelyksen jalostustuki (+ 43,4 M€).

Energiakasvien tukijärjestelmän poistaminen johtaisi 90 miljoonan euron säästöön, koska sitä ei esitetä otettavaksi mukaan tilatuen kirjekuoriin.

b) Olemassa olevien tuotantoon sidottujen tukien siirtäminen tilatuen alle

Valkuaiskasvien suorien tukien poistaminen säästää menoja 89,4 M€ mutta siitä vain 69,1 M€ siirtyy tilatuen puolelle. Riisin osalta koko suorien tukien määrä, 181,5 M€ siirtyisi tilatukien kirjekuoreen. Samoin pähkinöiden koko suorien tukien määrä, 99,3 M€ siirtyisi tilatukeen. Perunatärkkelyksen viljelijöille maksettu tuki, 64 M€ siirtyy myös kokonaan tilatuen alle. Oliivipuiden tuesta, 128,4 M€ vain 105,8 M€ siirtyisi tilatuen alle samoin kuin durum-vehnän tuesta, 128,4 M€, vain 94,6 M€ siirtyisi tilatuen alle.

Kaikkiaan tältä osin tukien osalta säästöä syntyisi 54 M€

c) Olemassa olevien valinnaisesti tuotantoon sidottujen tukien siirtäminen tilatuen alle

Komission esitys on tältä osin budjettineutraali, eli nykyiset valinnaisesti tuotantoon sidotut tuet siirtyvät kokonaan tilatuen alle. Peltokasvien valinnaisesti 25 %:n tuotantosidonnaisen tuen määrän siirtäminen tilatuen alle nostaa tilatuen kirjekuoria 1,526 mrd €, durum-vehnän lisätuet 56,8 M€, sonnipalkkiot 106,3 M€, nautojen teurastuspalkkiot yht. 369,3 M€ siementen tuki 31 M€ ja humalan tuki 2,6 M€

Yhteensä tilatuen kirjekuoret kasvaisivat tältä osin siis n. 2,1 mrd euroa.

Vaikutukset Suomelle

Komission lainsäädäntöehdotuksilla toteutuessaan sellaisinaan voi olla merkittäviä vaikutuksia Suomen maatalouden eri sektoreille ja maataloustuotannon määrään. Maataloustuotannon määrän ja rakenteen muutoksilla voi olla vaikutusta maaseutualueiden talouteen, työllisyyteen ja elinvoimaan yleensä, maaseutumaiseman ylläpitämiseen, luonnon monimuotoisuuteen ja elintarvikeomavaraisuuteen. Tuotannon alentumisella olisi vaikutusta luonnollisesti kotimaiseen elintarviketeollisuuteen.

Maitokiintiöiden asteittainen nostaminen ja kiintiöjärjestelmästä luopuminen johtaa todennäköisesti maidon hinnan alentumiseen ja tuotannon supistumiseen. Maitotilojen lukumäärä vähenisi nykyistä voimakkaammin erityisesti pienempien tilojen poistuessa tuotannosta.

Nykyisten tuotantoon sidottujen tukien muuttaminen tuotannosta irrotetuksi tueksi vaikuttaisi Suomessa erityisesti naudanlihasektorilla. Yhdessä maidontuotannon alentumisen kanssa tuotannosta irrotettu tuki johtanee naudanlihan tuotannon alentumiseen Suomessa. Jo tällä hetkellä Suomeen tuotanto kattaa vain 90 % kotimaisesta naudanlihan kulutuksesta.

Valkuaiskasvien ja siementuotannon tukien irrottaminen tuotannosta voi vaikuttaa haitallisesti näiden tuotteiden tuotantoon Suomessa. Kotimaisen valkuaisrehun tuotanto olisi tärkeää mm. luonnonmukaisen kotieläintuotannon tason ylläpitämiseksi. Suomen olosuhteisiin soveltuvan siemenaineksen tuotannon turvaaminen on myös tärkeää jo huoltovarmuuden näkökulmasta.

Perunatärkkelyksen tuen irrottaminen tuotannosta voi johtaa perunatärkkelyksen tuotannon loppumiseen Suomesta. Perunatärkkelys on huomattavasti työtä ja koneistusta edellyttävä tuotannonala. Tälle tuotantomuodolle kilpailevien tuotannonalojen (esimerkiksi viljantuotanto) kannattavuus on tällä hetkellä hyvä, joten tuottajat voivat siirtyä perunatärkkelyksen tuotannosta viljan tuotantoon.

Hyvän maatalouskäytännön ehtoihin esitetyt lisäykset (mm. suojakaistojen pakollisuus) voi johtaa muutoksiin maatalouden ympäristötukijärjestelmässä mm. ympäristötuen perustuen tason osalta.

Hallinnolliset ja organisatoriset vaikutukset

Komission lainsäädäntöesityksillä ei arvioida olevan organisatorisia vaikutuksia. Toteutuessaan sellaisinaan komission ehdotukset jonkin verran yksinkertaistaisivat tilatukijärjestelmää useiden erityisten tukimuotojen siirtyessä tuotannosta irrotetun tilatuen alle.

Täydentäviin ehtoihin esitetyt muutokset eivät olennaisesti muuta niiden valvontaa Suomessa. Hyvän maatalouskäytännön ehtoihin esitetyt lisäykset voivat johtaa valvonnan ja seurannan lisääntymiseen jonkin verran uusien vaatimusten osalta.

Muut mahdolliset asiaan vaikuttavat tekijät:

Tulevan puheenjohtajavaltion Ranskan tavoitteena on saavuttaa yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksesta ratkaisu marraskuun maatalous- ja kalastusneuvoston kokouksessa. Tämän on tarpeen, jotta lopullinen päätös asiasta saadaan tehtyä vuoden 2008 puolella. Vuoden 2009 alusta, mikäli Lissabonin sopimus astuu voimaan, yhteisen maatalouspolitiikan osalta päätöksentekomenettelyksi tulee pääsääntöisesti yhteispäätösmenettely.

Asiasanat	maaseutu, maaseuturahasto, maatalouden markkinajärjestelyt, maatalous, maataloustuki, maataloustuki; täydentävät ehdot, yhteinen maatalouspolitiikka
Hoitaa	MMM, VM
Tiedoksi	ALR, EUE, EVIRA, MAVI, TH, UM, VNEUS, YM

EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO

Bryssel, 23. toukokuuta 2008 (28.05)
(OR. en)

Toimielinten väliset asiat:

2008/0103 (CNS)

2008/0104 (CNS)

2008/0105 (CNS)

2008/0106 (CNS)

9656/08

AGRI 146

AGRIORG 48

AGRISTR 11

AGRIFIN 31

EHDOTUS

Lähetäjä: Euroopan komissio

Päivä: 23. toukokuuta 2008

Asia:

- Ehdotus NEUVOSTON ASETUKSEKSI viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä
- Ehdotus NEUVOSTON ASETUKSEKSI yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o [...] /2008 muuttamalla
- Ehdotus NEUVOSTON ASETUKSEKSI Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta
- Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖKSEKSI maaseudun kehittämistä koskevista yhteisön strategisista suuntaviivoista (ohjelmakausi 2007–2013) tehdyn päätöksen 2006/144/EY muuttamisesta
- *"Terveystarkastus"*

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena komission ehdotus, joka on saapunut pääsihteeri, korkea edustaja Javier Solanalle johtaja Jordi Ayet Puigarnaun lähettämällä kirjeellä.

Liite: KOM(2008) 306 lopullinen

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 20.5.2008
KOM(2008) 306 lopullinen

2008/0103 (CNS)
2008/0104 (CNS)
2008/0105 (CNS)
2008/0106 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS,

yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o [...] /2008 muuttamalla

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

**maaseudun kehittämistä koskevista yhteisön strategisista suuntaviivoista
(ohjelmakausi 2007–2013) tehdyn päätöksen 2006/144/EY muuttamisesta**

(komission esittämä)

{SEK(2008) 1885}

{SEK(2008) 1886}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN SYYT JA TAVOITTEET

Marraskuun 20. päivänä 2007 annetussa komission tiedonannossa ”YMP:n uudistuksen ”terveystarkastuksen” valmistelu” esitetyt päätavoitteet olivat YMP:n uudistuksen täytäntöönpanon arviointi sekä tarvittavien muutosten tekeminen uudistusprosessiin politiikan yksinkertaistamiseksi, uusien markkinamahdollisuuksien hyödyntämiseksi sekä ilmastonmuutoksen, vesihuollon ja bioenergian kaltaisiin uusiin haasteisiin vastaamiseksi.

Viime kuukausina yksi edellä mainituista tavoitteista eli uusien markkinamahdollisuuksien hyödyntäminen on noussut entistä enemmän esille, kun monien maataloushyödykkeiden hinnat ovat äkisti nousseet poikkeuksellisen korkealle. Hintojen jatkuva nousu vuonna 2006 ja vuoden 2007 ensimmäisellä puoliskolla antoi pontta jo marraskuun tiedonannon päätelmille, joiden mukaan loputkin YMP:n tarjonnan sääntelyvälineet olisi poistettava (tämä koski erityisesti maitokiintiöitä ja kesannointivelvoitetta). Tällaisen kehityksen syntysyitä ja sitä, miten EU voisi parhaiten tilanteeseen reagoida, käsitellään erillisessä komission tiedonannossa.

Marraskuussa julkaistun terveystarkastusta koskevan tiedonannon tärkeimmät päätelmät YMP:n tuoreimmista uudistuksista pätevät kuitenkin edelleen. Uudistukset käynnistivät uuden vaiheen YMP:n uudistusprosessissa: suurin osa suorista tuista irrotettiin tuotannosta tilatukijärjestelmän käyttöönoton myötä. Vuonna 2003 tätä sovellettiin peltokasvi-, naudanliha-, lampaanliha- ja maito-aloihin, vuonna 2004 oliiviöljy-, puuvilla- ja tupakka-aloihin. Osana vuoden 2003 uudistusta myös maaseudun kehittämiss politiikkaa vahvistettiin myöntämällä lisävaroja ja uudistamalla sen välineitä vuonna 2005. Uudistusprosessi jatkui vuonna 2006 sokerialalla ja vuonna 2007 hedelmä- ja vihannesalalla sekä viinialalla.

Edellä mainitut uudistukset ovat merkki YMP:n merkittävästä suunnanmuutoksesta; tänään YMP pystyy paremmin saavuttamaan perustavoitteensa.

- Tuottajien saama tuki on pitkälti (90-prosenttisesti) irrotettu tuotantopäätöksistä, joten EU:n viljelijät voivat tehdä valintansa markkinasignaalien perusteella sekä luottaa tilansa potentiaaliin ja omiin mieltymyksiinsä mukautuessaan talousympäristönsä muutoksiin. Tämä on tehokkain tapa antaa viljelijöille tulotukea.
- Siirtyminen pois tuotantotuesta (jota yleisesti pidetään aiempien ylijäämäongelmien alkulähteenä) ja EU:n tukihintojen alentaminen ovat tuoneet EU:n maatalouden paljon lähemmäksi maailmanmarkkinoilta, parantaneet markkinatasapainoa ja vähentäneet budjettikustannuksia, jotka liittyivät interventiovarastoihin ja ylijäämien hävittämiseen.
- Uudistusprosessi paransi EU:n maatalouden kilpailukykyä. Riippumatta siitä että EU:n osuus useimmista perustuotteiden markkinoista pieneni, EU:sta tuli maatalousalan suurin, lähinnä kalliiden tuotteiden viejä. Samalla EU säilyi maailman suurimpana maataloustuotteiden tuojana ja kehitysmaiden ehdottomasti suurimpana markkina-alueena.

- YMP auttaa enenevässä määrin vähentämään ympäristön pilaantumisvaaroja ja tarjoamaan yhteisöjemme odottamia julkishyödykkeitä. Tuottajien saama tuki nimittäin perustuu nyt täydentävien ehtojen kautta ympäristöä, elintarvikkeiden turvallisuutta ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattamiseen.
- Vahvistetulla maaseudun kehittämisselityksellä puolestaan tuetaan myös ympäristön ja maaseutumaisemien suojelemista sekä luodaan kasvua, työpaikkoja ja innovointia maaseutualueilla ja erityisesti syrjäisillä, harvaan asutuilla ja selvästi maataloudesta riippuvaisilla alueilla.

Edellä esitetty osoittaa, että YMP on tänään perin juurin erilainen kuin ennen. Tiedonannossa ”YMP:n uudistuksen ”terveystarkastuksen” valmistelu” todetaan seuraavaa: ”Jotta YMP kuitenkin olisi edelleen nykyiseen ja tulevaan tähtäävä politiikka, sen on pystyttävä arvioimaan välineitään ja selvittämään, toimivatko ne niin kuin niiden pitäisi ja minkälaisia mukautuksia tarvitaan asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen, ja pystyttävä mukautumaan uusiin haasteisiin”.

Komissio on tiedonannossa esitetyn mukaisesti laatinut lainsäädäntöehdotuksia, joihin liittyy YMP:n terveystarkastuksen vaikutuksia koskeva arviointi. Sidosryhmiä ja muita EU:n toimielimiä on kuultu laajalti.

Lainsäädäntöehdotukset liittyvät kolmeen perusasetukseen:

- Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä,
- Neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007, annettu 22 päivänä lokakuuta 2007, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus),
- Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen.

Vaikka nämä ehdotukset eivät johdakaan perusteelliseen uudistukseen, ne vaikuttavat YMP:n tulevaisuuden kehitykseen, joka on johdonmukainen komission yleistavoitteen ja perustamissopimuksen vaatimusten kanssa kestävä ja markkinasuuntautuneen maatalousalan edistämiseksi.

2. TILATUKIJÄRJESTELMÄ JA YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄ

2.1. Yksinkertaistaminen

Sääntelyn parantaminen ja lainsäädännön yksinkertaistaminen on yksi komission poliittisista prioriteeteista vuosina 2004–2009. YMP:n vuoden 2003 uudistus avasi pääväylän kohti lainsäädännön yksinkertaistamista siirtämällä valtaosan viljelijöille maksettavista suorista tuista tilatukijärjestelmään ja ottamalla vuonna 2007 käyttöön maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn.

Kokemukset osoittavat, että tilatukijärjestelmä on vähentänyt hallinnollista taakkaa, estänyt tarpeettomia julkisia menoja, kohentanut YMP:n kuvaa yleisön keskuudessa ja parantanut YMP:n kilpailukykyä. Yksinkertaistamista voidaan silti jatkaa erityisesti täydentävien ehtojen ja vielä tuotantoon osittain sidottujen tukien osalta.

Täydentävät ehdot

YMP:n vuoden 2003 uudistus toi tilatukijärjestelmään täydentävät ehdot. Tämä tarkoittaa, että tilatuen saamisen edellytyksenä ovat ympäristöön, elintarviketurvallisuuteen ja eläinten hyvinvointiin liittyvän lainsäädännön noudattaminen sekä vaatimus pitää maa hyvässä kunnossa maatalouden ja ympäristön kannalta.

Täydentävien ehtojen täytäntöönpanoon liittyy jäsenvaltioissa käytännön ongelmia, kuten myös komissiossa tilien tarkastukseen ja hyväksymiseen liittyvien tarkastusten yhteydessä. Tämän vuoksi komissio ryhtyi tarkastelemaan täydentävien ehtojen soveltamisalaa järjestelmän yksinkertaistamiseksi ja tavoitteiden tarkentamiseksi. Ehdotuksilla halutaan poistaa eräät lakisääteiset hoitovaatimukset, joita ei pidetä asianmukaisina tai viljelijän vastuualueeseen kuuluvina. Samoin niillä otetaan käyttöön hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukset, joilla säilytetään kesannoinnin ympäristöhyödyt ja vastataan vesihuollon asettamiin haasteisiin.

Tuotantoon osittain sidottu tuki

Eräät jäsenvaltiot katsoivat vuoden 2003 uudistuksen yhteydessä, että tukien irrottaminen kokonaan tuotannosta synnyttäisi lukuisia riskejä, joita voivat olla tuotannon lopettaminen, jalostusteollisuuden raaka-ainepula tai sosiaaliset ja ympäristöongelmat alueilla, joilla on vähän elinkeinovaihtoehtoja. Tämän vuoksi eräillä aloilla päätettiin pitää tietty osuus tuista tuotantoon sidottuna.

Kokemukset, jotka on saatu tuen tuotannosta irrottamisesta, osoittavat, ettei se yleisesti ottaen ole tuonut dramaattisia muutoksia tuotantorakenteisiin EU:n tasolla ja että se on saanut viljelijät tuottamaan tuotteita markkinoiden kysynnän mukaisesti kestävämmällä tavalla. On myös korostettava, että kahden rinnakkaisen järjestelmän ylläpito (tuotantoon sidotut tuet ja tuotannosta irrotetut tuet) ei ole edistänyt jäsenvaltioiden kansallisten ja alueellisten hallintojen yksinkertaistamista.

Sen vuoksi nyt ehdotetaan tuotantoon sidottujen tukien saattamista YMP:n uudistuksen periaatteiden mukaisiksi siten, että ne poistetaan ja siirretään tilatukijärjestelmään. Poikkeuksena ovat kuitenkin emolehmpalkkio sekä lammas- ja vuohipalkkio. Näissä tapauksissa jäsenvaltiot voisivat säilyttää nykyisen tuotantoon sidotun tuen säilyttääkseen taloudellisen toiminnan alueilla, joilla elinkeinovaihtoehdot ovat vähäiset tai olemattomat.

Muut lainsäädännön yksinkertaistamiseen liittyvät kysymykset

Ehdotus sisältää myös muita toimenpiteitä, joilla pyritään yksinkertaistamaan tilatukijärjestelmää. Erityisesti kansallisten varantojen käyttöä, tukioikeuksien siirtoa, tukioikeuksien muuttamismahdollisuutta ja maksumääräaikoja on joustavoitettu. Kesannointioikeuksien poistamista ehdotetaan.

2.2. Kohti kiinteämääräisempää tuotannosta irrotettua tukea

Vuoden 2003 uudistuksella YMP:n avaintekijäksi tuli tuotannosta irrotettu tilatuki. Sen päätavoitteena oli luoda suorien tukien järjestelmä, jossa viljelijä voi toimia markkinasuuntautuneesti, joka on hallinnollisesti mahdollisimman yksinkertainen ja joka on yhteensopiva WTO:n kanssa. Jäsenvaltioilla oli mahdollisuus panna järjestelmä täytäntöön joko historiallista tai alueellista mallia noudattaen:

- historiallinen malli: tukioikeudet perustuvat tuottajakohtaisiin historiallisiin viitemääriin,
- alueellinen malli: kiinteämääräiset tukioikeudet perustuvat viljelijöiden tietyllä alueella viitekaudella saamiin määriin.

Nykyisen lainsäädännön mukaan jäsenvaltiot eivät voi muuttaa tilatukijärjestelmän täytäntöönpanomallista tekemäänsä päätöstä. Kokemuksen mukaan nykyjärjestelmiin on tarpeen tai suotavaa tehdä eräitä muutoksia. Esimerkiksi historiallisessa mallissa tuen eroja on tulevaisuudessa yhä vaikeampi perustella, kun viitekaudet jäävät kauemmas menneisyyteen.

Toisaalta alueellisessa mallissa viljelijöiden tuet jakaantuvat tasapuolisemmin, vaikka tukea aluksi jaettiin jonkin verran uudelleen.

Sen vuoksi komissio on ehdottanut, että jäsenvaltiot voisivat mukauttaa tilatukijärjestelmäänsä siirtymällä asteittain kohti kiinteämääräisempiä tukioikeuskohtaisia tukia. Näin tilatukijärjestelmästä tulisi tehokkaampi ja yksinkertaisempi. Samalla ehdotukseen sisältyy joukko toimenpiteitä tilatukijärjestelmän täytäntöönpanon yksinkertaistamiseksi.

2.3. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän voimassaolon jatkaminen

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä otettiin EU:hun 1. toukokuuta 2004 liittyneissä jäsenvaltioissa käyttöön alustavana vaiheena matkalla kohti tilatukijärjestelmää. Tarkoituksena oli helpottaa uusien jäsenvaltioiden maatalousalojen mukautumista EU:hun. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä on siirtymäkauden järjestelmä, jossa autetaan EU-10- ja EU-2-maita sopeutumaan EU:hun joustavasti ottaen huomioon, että niiden yleinen ja maaseudun elinkeinoelämä on hyvin eri tasolla kuin EU-15:ssä.

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden on siirryttävä tilatukijärjestelmään vuonna 2011 (Bulgarian ja Romanian vuonna 2012). Näyttää kuitenkin asianmukaiselta sallia niiden jatkaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää vuoteen 2013 saakka. Tämä on yhdenmukaista EU-15:tä koskevan päätöksen kanssa, sillä nämä jäsenvaltiot voivat tarkistaa tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa ja siirtyä kohti kiinteämääräisempiä tukia.

2.4. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan tarkistus

Viljelijöille myönnettävien suorien tukien järjestelmiä koskevan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan mukaan tilatukijärjestelmää soveltavat jäsenvaltiot voivat tietyillä aloilla pidättää enintään 10 prosenttia suorille tuille vahvistetuista kansallisista enimmäismääristään ja osoittaa ne kyseisillä aloilla toimenpiteisiin, jotka liittyvät ympäristönsuojeluun, ympäristön tilan parantamiseen tai maataloustuotteiden laadun ja kaupan pitämiseen parantamiseen.

Jotta jäsenvaltiot voisivat joustavammin vastata YMP:n yleissuuntauksen mukaisiin tarpeisiin, 69 artiklaa ehdotetaan laajennettavaksi seuraavasti:

- poistetaan rajoitus, jonka mukaan lineaariset vähennykset on tehtävä ja säilytettävä samalla alalla,
- otetaan mukaan toimenpiteet, joilla korvataan tuottajille eräillä maitoon, naudansihaan, lampaansihaan, vuohensihaan ja riisiin erikoistuneilla alueilla aiheutuvia erityishaittoja,
- annetaan mahdollisuus käyttää pidätettyjä määriä täydentämään tukioikeuksia alueilla, joilla sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmia,
- säädetään eräin edellytyksin tuesta tiettyihin riskinhallintatoimenpiteisiin (satovakuutus luonnonmullistusten varalta ja eläintauteihin liittyvät sijoitusrahastot),
- rajoitetaan 2,5 prosenttiin enimmäismäärästä toimenpiteet, jotka eivät varmuudella ole WTO:n vihreään laatikkoon liittyvien edellytysten mukaisia,
- sallitaan myös yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden soveltaa tätä säännöstä.

2.5. Tuen mukauttaminen

Tuen mukauttaminen on talousarviomäärärahojen siirtoa, jossa viljelijöille maksettaviin suoriin tukiin (ensimmäinen pilari) sovelletaan prosenttimääräistä vähennystä, ja näin saadut varat osoitetaan maaseudun kehittämistoimenpiteisiin (toinen pilari).

Vuoden 2003 uudistuksessa sovittiin kaikkiin EU-15-jäsenvaltioihin sovellettavasta pakollisesta tuen mukauttamisesta siten, että vuodesta 2005 taso on 3 prosenttia ja taso nousee 4 prosenttiin vuonna 2006 ja 5 prosenttiin vuodesta 2007 alkaen. Käyttöön otettiin 5 000 euron vapaaosa, jonka alittavalta osuudelta suorita tukia ei vähennetä.

Tiedonannossa ”YMP:n uudistuksen ”terveystarkastuksen” valmistelu” esitetään joukko YMP:n uusia ja nykyisiä haasteita, kuten ilmastonmuutos, riskinhallinta, bioenergia, vesihuolto ja biologinen monimuotoisuus, ja katsotaan maaseudun kehittämissuunnitelman olevan yksi mahdollisuus vastata näihin haasteisiin.

Maaseudun kehittämissuunnitelman toimenpiteet tarjoavat jo nyt useita vaihtoehtoja uusiin haasteisiin vastaamiseksi, ja jäsenvaltiot ovat sisällyttäneet vastaavia toimenpiteitä vuosien 2007–2013 maaseudun kehittämissuunnitelmiinsa. Maaseudun kehittämisen määrärahojen käytöstä vuonna 2007 saadut ensimmäiset kokemukset osoittavat kuitenkin, että jäsenvaltiot tarvitsevat budjetoitua enemmän määrärahoja.

Jotta jäsenvaltiot voisivat käsitellä yhä lisääntyviä tarpeita uusiin haasteisiin vastaamiseksi maaseudun kehittämistoimenpiteitä soveltamalla, pakollista tuen mukauttamista ehdotetaan korotettavaksi 8 prosentilla. Lisäksi uuteen järjestelmään ehdotetaan lisättäväksi progressiivinen lisäosio, joka perustuu seuraaviin periaatteisiin:

- kaikki tuen mukauttamisesta saatavat uudet varat jäävät siihen jäsenvaltioon, jossa ne ovat kertyneet,
- EU-15:ssä tuen mukauttamismekanismeja, jota sovelletaan kaikkiin 5 000 euroa ylittäviin tukiin, korotetaan 2 prosentilla vuosittain vuodesta 2009 alkaen, kunnes vuonna 2012 saavutetaan ylimääräiset 8 prosenttia (nykyisten 5 prosentin lisäksi),
- otetaan käyttöön progressiivinen menetelmä, jolla tukia vähennetään 3 prosentin lisävähennyksillä tiettyjen kynnysten mukaisesti; suorien tukien varainhoitoa varten ehdotetaan uutta järjestelmää, jossa vahvistetaan jäsenvaltiokohtaiset nettoenimmäismäärät;
- seuraavassa taulukossa esitetään tuen mukauttamisen kokonaisprosentit (nykyiset ja lisäprosentit):

Kynnys	2009	2010	2011	2012
1–5 000	0	0	0	0
5 000–99 999	5 % + 2 %	5 % + 4 %	5 % + 6 %	5 % + 8 %
100 000–199 999	5 % + 5 %	5 % + 7 %	5 % + 9 %	5 % + 11 %
200 000–299 999	5 % + 8 %	5 % + 10 %	5 % + 12 %	5 % + 14 %
yli 300 000	5 % + 11 %	5 % + 13 %	5 % + 15 %	5 % + 17 %

- tuen mukauttamista aletaan soveltaa EU-10:een vuonna 2012 kolmen prosentin perusvelvoitteella (13 prosentin sijasta). Bulgaria ja Romania jätetään mekanismin ulkopuolelle suorien tukien asteittaisen käyttöönoton osalta.

2.6. Tukirajoitukset

EU-25:ssä 46,6 prosenttia suorien tukien saajista saa alle 500 euroa. Lukuun sisältyy pääasiassa pienviljelijöitä, mutta eräissä jäsenvaltioissa myös sellaisia tuensaajia, joiden tuen arvo on pienempi kuin sen hallinnointikustannukset.

Suorien tukien hallinnon yksinkertaistamiseksi ja kustannusten karsimiseksi ehdotetaan, että jäsenvaltioiden on otettava kriteeriksi joko tuen tilakohtainen vähimmäismäärä (250 euroa) tai tukikelpoisen alan vähimmäiskoko (1 hehtaari) tai molemmat. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa maatilat ovat pääasiassa hyvin pieniä, säädetään kuitenkin erityissäännöksestä.

3. MAATALOUDEN YHTEINEN MARKKINAJÄRJESTELY

3.1. Markkinoiden interventiomekanismit

Komissio on analyysien perusteella tullut siihen johtopäätökseen, että markkinoiden tarjonnan sääntelyvälineiden ei pitäisi olla hidaste EU:n viljelijöille, jotka pyrkivät vastaamaan markkinasignaaleihin, vaan niistä pitäisi tehdä todellinen turvaverkko. Sen vuoksi julkista interventiota koskevia säännöksiä ehdotetaan yksinkertaistettaviksi ja yhdenmukaistettaviksi tarjouskilpailujärjestelmää laajentamalla.

Vilja-alalla ehdotetaan leipävehnää koskevan tarjouskilpailumenettelyn käyttöönottoa, ja rehuviljoihin taas sovellettaisiin samaa mallia kuin maissiin (interventiomäärä lasketaan nolnaan). Durumvehnän interventio ehdotetaan poistettavaksi nykyisten ja odotettujen markkinaolosuhteiden perusteella. Samasta syystä myös riisin ja sianlihan interventio ehdotetaan poistettavaksi. Voita ja rasvatonta maitojauhetta koskevia tarjouskilpailusäännöksiä sovelletaan myös.

3.2. Kesannointivelvoitteen poistaminen

Kesannointivelvoite tarjonnan sääntelyvälineenä ehdotetaan poistettavaksi ottaen huomioon markkinanäkymät ja tilatukijärjestelmän täytäntöönpano. Täydentäviä ehtoja ja maaseudun kehittämistä koskevissa ehdotuksissa jäsenvaltioille annetaan kuitenkin riittävät välineet sen varmistamiseksi, että nykyiset kesannoinnin ympäristöhyödyt voidaan säilyttää.

3.3. Maitokiintiöiden asteittainen lakkauttaminen

Maitokiintiöt otettiin vuonna 1984 käyttöön liikatuotannon vuoksi. Nykyisten markkinanäkymien mukaan olosuhteita, joiden vuoksi maitokiintiöt otettiin tuolloin käyttöön, ei enää ole. Koska maitokiintiöt raukeavat vuonna 2015, maitoalaa on asianmukaista auttaa asteittaisilla siirtymätoimenpiteillä sopeutumaan markkinoihin ilman maitokiintiöitä vuoden 2015 jälkeen. Jotta maitoala saisi pehmeän laskun maitokiintiöiden poistuttua, kiintiöihin ehdotetaan asteittaista vuotuista lisäystä.

Maitokiintiöiden asteittaisen lakkauttamisen arvellaan yleisesti laajentavan tuotantoa, alentavan hintoja ja lisäävän alan kilpailukykyä. Joillakin alueilla, erityisesti vuoristoalueilla (muttei yksinomaan niillä) vähimmäistuotannon säilyttämisen odotetaan kuitenkin olevan ongelmallista. Näitä ongelmia voidaan ratkaista soveltamalla erityistoimenpiteitä suorien tukien järjestelmää koskevan asetuksen 68 artiklan nojalla.

3.4. Maitoalan erityistuet

Ehdotuksen mukaan juuston yksityisen varastoinnin tuki kuten myös konditoriatuotteiden ja jäätelöiden valmistukseen sekä suoraan kulutukseen tarkoitetun voim myyntituki poistetaan. Näitä järjestelmiä ei enää tarvita tukemaan markkinoita, minkä vuoksi ne olisi poistettava.

Nykyisessä asetuksessa säädetään pakollisesta tuesta voim yksityisen varastoinnin tuen, eläinten rehuksi tarkoitetun rasvattoman maitojauheen tuen ja kaseiinin tuotantotuen osalta. Nyt ehdotetaan, että komissio voisi päättää markkinatilanteen perusteella, onko tällainen tuki tarpeen.

3.5. Muut tukijärjestelmät

Eräät pienet tukijärjestelmät ehdotetaan irrotettaviksi tuotannosta ja siirrettäviksi tilatukijärjestelmään kilpailukyvyn parantamiseksi ja järjestelmien yksinkertaistamiseksi. Hamppu, valkuaiskasvit ja pähkinät voidaan siirtää tilatukijärjestelmään ilman siirtymäkautta. Riisin, kuivatun rehun, tärkkelysperunoiden ja pitkäkuituisen pellavan tilatukijärjestelmään sisällyttämiselle ehdotetaan siirtymäaikaan viljelijöiden auttamiseksi ja jalostusteollisuuden asteittaisen mukautumisen mahdollistamiseksi. Energiakasvien tukijärjestelmä ehdotetaan lakkautettavaksi bioenergian erittäin suuren kysynnän vuoksi.

4. UUDET HAASTEET JA MAASEUDUN KEHITTÄMISPOLITIikka

Koska YMP:n kokonaismäärärahoille on vahvistettu enimmäismäärä vuoteen 2013 saakka, maaseudun kehittämiseen saadaan lisävaroja vain lisäämällä pakollista tuen mukauttamista.

Lisävaroja tarvitaan EU:n ponnistelujen lisäämiseksi kysymyksissä, jotka liittyvät ilmastonmuutokseen, uusiutuvaan energiaan, vesihuoltoon ja biologiseen monimuotoisuuteen.

- Ilmastosta ja energiasta on tullut ensisijaisia tavoitteita, sillä EU johtaa pyrkimyksiä maailmanlaajuiseen vähähiiliseen talouteen. EU:n johtajat puolsivat maaliskuussa 2007 komission ehdotuksia hiilidioksidipäästöjen leikkaamiseksi vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä (30 prosenttia, jos maailmanlaajuisista tavoitteista päästään sopuun) ja sitovan 20 prosentin tavoitteen asettamiseksi uudistuvien energialähteiden käytölle, mukaan luettuna biopolttoaineiden 10 prosentin osuus bensiinin ja dieselpolttoaineen kulutuksesta. Maa- ja metsätalous voi omalta osaltaan merkittävästi edistää bioenergian raaka-aineiden tuotantoa, hiilidioksidin talteenottoa ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä entisestään.
- EU:n vesipolitiikkaa koskevat tavoitteet esitetään vesipuitedirektiivissä, jota aletaan panna täysimääräisesti täytäntöön vuosina 2010–2012. Koska maa- ja metsätalous on merkittävin veden ja vesivarojen käyttäjä, sillä on myös tärkeä rooli kestävässä vesihuollossa sekä määrällisesti että laadullisesti. Vesihuollon merkitys tulee yhä kasvamaan pyrittäessä selviytymään väistämättömästä ilmastonmuutoksesta.
- Jäsenvaltiot ovat sitoutuneet pysäyttämään biologisen monimuotoisuuden vähenemisen vuoteen 2010 mennessä, mihin tavoitteeseen ei todennäköisesti päästä. Suuri osa Euroopan biologisesta monimuotoisuudesta riippuu maa- ja metsätaloudesta; ponnisteluja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi on lisättävä erityisesti ilmastonmuutoksen odotettujen vaikutusten ja veden lisääntyvän kysynnän vuoksi.

Jäsenvaltioita kannustetaan hyödyntämään vuosina 2010–2013 käytettävissä oleva lisärahoitus täysimääräisesti ja mukauttamaan strategioitaan ja ohjelmiaan sen mukaisesti. Erityisesti toimintalinjan 1 alaisia investointitukia voidaan suunnata energiaa, vettä ja muita tuotantopanoksia säästäviin koneisiin ja laitteisiin sekä uusiutuvan energian (ja sen raaka-aineiden) tuotantoon tiloilla ja niiden ulkopuolella. Toimintalinjassa 2 maatalouden ympäristö- ja metsätoimenpiteitä voidaan käyttää erityisesti biologiseen monimuotoisuuteen, vesihuoltoon ja ilmastomuutoksen lieventämiseen liittyvien toimien toteuttamiseksi. Toimintalinjoissa 3 ja 4 voidaan tukea paikallisia uusiutuvaan energiaan liittyviä hankkeita.

Tältä osin uusiin haasteisiin vastaamisessa auttaa seitsemäs tutkimuksen puiteohjelma, josta saadaan arvokasta tukea maatalousalan innovaatioihin ja politiikan kohdentamiseen.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

YMP:n vuoden 2003 uudistuksessa säädettiin sisäänrakennetusta rahoituskurimekanismista, jota on sovellettu varainhoitovuodesta 2007 alkaen, jos odotetut menot uhkaavat ylittää markkinamenoille ja suorille tuille vahvistetut enimmäismäärät. Ehdotuksessa ei kajota mekanismin soveltamisperiaatteisiin, jotka vahvistettiin vuoden 2003 uudistuksessa ja joita muutettiin EU-12:n liittyessä EU:hun. Suurin osa YMP-tuista on nyt vahvistettu, ja markkinanäkymät ovat merkittävästi parantuneet vuodesta 2003. Sen vuoksi rahoituskurin soveltamisriski (eli suorien tukien alentamisriski) on pienentynyt aiemmista oletuksista.

Tilatukijärjestelmässä sovellettavaa tuen mukauttamista ja maaseudun kehittämistä koskevat ehdotukset ovat EU:n talousarvion kannalta neutraaleja, sillä kyseessä on silkka määrärahojen pakollinen siirto YMP:n ensimmäisen ja toisen pilarin välillä. Tuen mukauttamisasteen korottaminen voi lisätä kansallisten talousarvioiden lisämenoja maaseudun kehittämiseen tarvittavan osarahoituksen vuoksi. Joillakin jäsenvaltioilla voi näin ollen olla mahdollisuus palata (korkeampaan) kansalliseen menotasoon, joka vahvistettiin ennen vuoden 2007–2013 rahoituskehystä tehtyä päätöstä. Toimenpiteiden siirroilla tilatukijärjestelmään voi olla jonkinlaisia vaikutuksia EU:n talousarvioon, mutta useimmiten ei.

Markkinatoimenpiteiden osalta maailmanmarkkinahintojen hiljainen nousu on selvästi parantanut näkymiä siitä, millaiset odotukset olivat vuoden 2003 uudistuksesta päätettäessä. Maissin interventiouudistus on ratkaissut osan viljamarkkinoiden odotetuista ongelmista, ja nyt tehtävät viljan interventiota koskevat ehdotukset parantavat tilannetta entisestään. Nykyisen rahoituskehysten loppupuolella syntyvät lisämenot ovat varsin vähäisiä. Maitotalalla vaikutus riippuu menojen ajoituksesta (ennen vuotta 2013 vai sen jälkeen).

Maitokiintiöiden poistaminen tuo lisäpainetta voialalle kaikissa vaihtoehdoissa. Tämän ehdotuksen mukainen kiintiöiden asteittaisen poiston aloittaminen on yleisesti enemmän hyödyllinen paitsi maitoalalle myös YMP:n pitkän aikavälin kehitykselle. Voin viennistä saattaa kuitenkin aiheuttaa joitakin lisämenoja. Se riippuu tekijöistä, joita tässä vaiheessa ei vielä tunneta (Dohan kehitysohjelman sopimus, maailmanmarkkinoiden kehitys). Sen vuoksi näihin ehdotuksiin sisältyy vuoden 2012 tarkistuslauseke, jonka ansiosta maitomarkkinoiden kehitystä voidaan arvioida ja päättää, tarvitaanko lisätoimenpiteitä talousarvion kasvun välttämiseksi. Nykyisten toimenpiteiden poistamisesta syntyy hieman säästöjä. Maitokiintiöiden poistamiseen liittyvän pehmeän laskun suurin talousarviovaikutus on budjettitulojen menetys maidon lisämaksujen vähenemisen vuoksi.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan sekä 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Kreikan liittymisasiakirjan¹ ja erityisesti sen puuvillaa koskevan pöytäkirjan N:o 4 6 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen²,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon³,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁴,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon⁵,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen maatalouspolitiikan suorina tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003⁶ täytäntöönpanosta saadut kokemukset osoittavat, että tukijärjestelmän eräitä osia on tarpeen mukauttaa. Erityisesti olisi laajennettava suorien tukien irrottamista tuotannosta ja yksinkertaistettava tilatukijärjestelmän toimintaa. Todettakoon myös, että asetusta (EY) N:o 1782/2003 on sen voimaantulon jälkeen muutettu huomattavasti. Tämän vuoksi ja selkeyden parantamiseksi se olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.

¹ EYVL L 291, 19.11.1979, s. 174. pöytäkirja sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1050/2001 (EYVL L 148, 1.6.2001, s. 1).

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁵ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁶ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna (*insert reference to wine*).

- (2) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 vahvistetaan periaate, jonka mukaan suoria tukia on vähennettävä tai evättävä viljelijöiltä, jotka eivät noudata eräitä kansanterveyteen, eläinten ja kasvien terveyteen, ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyviä vaatimuksia. Tämä täydentävien ehtojen järjestelmä on olennainen osa yhteisön suorien tukien järjestelmää, ja se olisi säilytettävä. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että eräät täydentävien ehtojen vaatimukset eivät liity riittävästi maataloustoimintaan tai maatalousmaahan taikka liittyvät enemmänkin kansallisiin viranomaisiin kuin viljelijöihin. Sen vuoksi täydentävien ehtojen soveltamisalaa on syytä mukauttaa.
- (3) Koska asetuksella (EY) N:o 1782/2003 pyritään estämään maatalousmaan käytöstäpoisto ja varmistamaan, että se pidetään viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa, siinä vahvistetaan yhteisön puitteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot vahvistavat vaatimuksia ottaen huomioon asianomaisten alueiden erityispiirteet, mukaan luettuina maaperä ja ilmasto-olosuhteet, viljelyjärjestelmät (maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt) sekä tilarakenteet. Pakollisen kesannoinnin jättäminen pois tilatukijärjestelmästä on joissakin tapauksissa saattanut vaikuttaa haitallisesti ympäristöön erityisesti joidenkin maiseman ominaispiirteiden osalta. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa yhteisön nykyisiä säännöksiä, joilla pyritään suojelemaan tiettyjä maiseman ominaispiirteitä.
- (4) Vesien suojeleminen ja vesihuolto maataloustoiminnassa ovat yhä suurempi ongelma eräillä alueilla. Sen vuoksi olisi vahvistettava myös hyvän viljelykunnan ja ympäristön vaatimukseen liittyviä yhteisön puitteita vesien suojelemiseksi saastumiselta ja valumilta sekä vedenkäytön hallinnoimiseksi.
- (5) Koska pysyvillä laitumilla on myönteisiä ympäristövaikutuksia, on aiheellista soveltaa toimenpiteitä, joilla kannustetaan nykyisten pysyvien laidunten säilyttämiseen entisellään ja vältetään suurten alueiden muuttaminen peltomaaksi.
- (6) Asetuksella (EY) N:o 1782/2003 otettiin käyttöön pakollinen järjestelmä suorien tukien vähentämiseksi asteittain (tukien mukauttaminen) tavoitteena saavuttaa parempi tasapaino kestävästä maatalouden edistämiseen ja maaseudun kehittämiseen tähtäävien toimintavälineiden välillä. Kyseinen järjestelmä olisi säilytettävä, kuten myös siinä ensimmäisiä 5 000 euron suuruisia tukiosuuksia koskeva poikkeus.
- (7) Asetuksella (EY) N:o 1782/2003 käyttöön otetulla tuen mukauttamismekanismilla saadut määrät käytetään maaseudun kehittämistoimenpiteiden rahoittamiseen. Kyseisen asetuksen antamisen jälkeen maatalousala on joutunut kohtaamaan lukuisia uusia ja vaikeita haasteita, kuten ilmastonmuutos, bioenergia, paremman vesihuollon tarve ja biologisen monimuotoisuuden tehokkaampi suojeleminen. Euroopan yhteisön on Kioton pöytäkirjan⁷ sopimuspuolena mukautettava politiikkojansa ilmastonmuutokseen liittyvien näkökohtien perusteella. Lisäksi vesihuoltoon liittyviin kysymyksiin olisi kiinnitettävä yhä enemmän huomiota vedenniukkuuteen ja kuivuuteen liittyvien vakavien ongelmien vuoksi⁸. Biologisen monimuotoisuuden suojeleminen on merkittävä haaste, ja vaikka huomattavaa kehitystä on tapahtunut, Euroopan yhteisön biologiseen monimuotoisuuteen liittyvän tavoitteen saavuttaminen

⁷ Neuvoston päätös 2002/358/EY (EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1).

⁸ Neuvoston päätelmät, Luxemburg, 30.10.2007, 13888/07.

vuonna 2010 vaatii lisäponnisteluja⁹. Yhteisö ymmärtää, että näihin uusiin haasteisiin on tarpeen pyrkiä vastaamaan yhteisön politiikoilla. Maatalousalalla sopiva väline tähän ovat maaseudun kehittämisohjelmat, jotka laaditaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005¹⁰ mukaisesti. Jotta jäsenvaltiot voivat tarkistaa maaseudun kehittämisohjelmiaan joutumatta supistamaan nykyisiä maaseudun kehittämistoimia muilla aloilla, lisärahoitus on tarpeen. Vuosien 2007–2013 rahoituskehyksissä ei kuitenkaan ole varoja yhteisön maaseudun kehittämispolitiikan vahvistamiseksi tarvittavalla tavalla. Tässä tilanteessa on asianmukaista hankkia valtaosa tarvittavista varoista siten, että suoriin tukiin tuen mukauttamismekanismeilla tehtävän vähennyksen osuutta korotetaan asteittain.

- (8) Suorien tukien jakautumiselle on ominaista, että suuri osa tuista myönnetään varsin rajalliselle määrälle suurtuensaajia. On selvää, että suuremmat tuensaajat eivät tarvitse samaa yksikkötuen tasoa, jotta tulotukeen liittyvä tavoite saavutettaisiin tehokkaasti. Lisäksi suurempien tuensaajien mahdollisuudet tehdä mukautuksia auttavat niitä toimimaan, vaikka tukitaso olisi alhaisempikin. Korkeita tukimääriä saavien viljelijöiden olisi tasapuolisuuden vuoksi osallistuttava uusiin haasteisiin vastaavien maaseudun tukitoimenpiteiden rahoitukseen erityisellä tavalla. Sen vuoksi näyttäisi olevan asianmukaista vahvistaa mekanismi, jolla suurimpia tukia alennetaan enemmän, ja näin saatavat varat olisi myös käytettävä uusiin haasteisiin vastaamiseksi maaseudun kehittämisen puitteissa. Mekanismin oikeasuhteisuuden varmistamiseksi lisävähennyksiä olisi korotettava asteittain asianomaisten tukimäärien mukaan.
- (9) Syrjäisimpien alueiden maantieteellinen sijainti, saaristoluonne, vähäinen pinta-ala, vuorisuus ja ilmasto aiheuttavat niiden maatalousalalle lisätaakkoja. Näiden hankaluuksien ja rajoitteiden lieventämiseksi on asianmukaista poiketa velvollisuudesta soveltaa tuen mukauttamista syrjäisimpien alueiden viljelijöihin.
- (10) Jäsenvaltioiden, jotka ovat valinneet vapaaehtoisen mukauttamisen järjestelmän, olisi otettava huomioon pakollisen mukauttamisen korotukset. Sen vuoksi yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen suorien tukien vapaaehtoista mukauttamista koskevista säännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta 27 päivänä maaliskuuta 2007 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 378/2007¹¹ olisi muutettava.
- (11) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyä tuen mukauttamista vastaavan 5 prosenttiyksikön vähennyksen soveltamisesta johtuvat määrät olisi jaettava jäsenvaltioille puolueettomin perustein. On kuitenkin aiheellista säätää, että tietyn prosenttiosuuden kyseisistä määristä olisi jäätävä siihen jäsenvaltioon, jossa ne ovat kertyneet. Ottaen huomioon rukiin intervention poistamisesta aiheutuvat rakennesopeutukset on aiheellista säätää tiettyjen rukiin tuotantoalueiden osalta erityisistä toimenpiteistä, jotka rahoitetaan tuen mukauttamisesta kertyneistä varoista.

⁹ Neuvoston päätelmät, Bryssel, 18.12.2006, 16164/06.

¹⁰ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2012/2006 (EUVL L 384, 29.12.2006, s. 8).

¹¹ EUVL L 95, 5.4.2007, s. 1.

Tuen lisämukauttamisesta saatavien varojen olisi kuitenkin oltava sen jäsenvaltion käytettävissä, jossa ne ovat kertyneet.

- (12) Jotta tuen mukauttamismekanismin toimintaa helpotettaisiin erityisesti sen osalta, miten suorat tuet myönnetään viljelijöille ja miten siirrot maaseudun kehittämissuunnitelmiin tehdään, olisi vahvistettava jäsenvaltiokohtaiset nettoenimmäismäärät rajoittamaan tukia, jotka myönnetään viljelijöille tuen mukauttamisen jälkeen. Sen vuoksi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1290/2005¹² olisi muutettava.
- (13) Uusien jäsenvaltioiden maataloustuottajille myönnetään suoria tukia asteittaisen käyttöönoton mukaisesti. Jotta saavutettaisiin asianmukainen tasapaino kestävästä maatalouden edistämiseen ja maaseudun kehittämiseen tähtävien toimintavälineiden välillä, tuen mukauttamisjärjestelmää ei pitäisi soveltaa uusien jäsenvaltioiden viljelijöihin ennen kuin niissä maksettavien suorien tukien taso on vähintään samansuuruinen kuin muissa jäsenvaltioissa.
- (14) Tuen mukauttamisen ei pitäisi johtaa siihen, että viljelijälle uusissa jäsenvaltioissa maksettava nettomäärä on pienempi kuin määrä, joka maksetaan vastaavalle viljelijälle muissa jäsenvaltioissa. Kun tuen mukauttamista aletaan soveltaa viljelijöihin uusissa jäsenvaltioissa, vähennyksen taso olisi rajoitettava asteittaista käyttöönottoa koskevan aikataulun mukaisen tason ja muissa jäsenvaltioissa tuen mukauttamisen jälkeen sovellettavan tason väliseen erotukseen. Lisäksi uusien jäsenvaltioiden viljelijöiden, joihin sovelletaan tuen mukauttamista, ei pitäisi enää saada täydentävää kansallista suoraa tukea, jotta tukitaso ei ylittäisi muiden jäsenvaltioiden tukitasoa.
- (15) Sen varmistamiseksi, etteivät yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettävät määrät ylitä rahoituskehyksissä vahvistettuja vuotuisia enimmäismääriä, on aiheellista säätää rahoitusmekanismista, jolla suoria tukia voidaan tarvittaessa tarkistaa. Suoria tukia olisi tarkistettava, kun ennusteet osoittavat, että alaotsake 2, johon liittyy 300 miljoonan euron turvamarginaali, ylittyy tietynä varainhoitovuotena. Ottaen huomioon uusien jäsenvaltioiden viljelijöille tukien asteittaisen käyttöönoton vuoksi maksettavien suorien tukien tasot olisi säädettävä, että silloin kun tukien asteittaisen käyttöönoton mekanismeja sovelletaan kaikkiin uusissa jäsenvaltioissa myönnettäviin suoriin tukiin, rahoituskurin välinettä ei pitäisi soveltaa uusissa jäsenvaltioissa ennen kuin niissä sovellettavien suorien tukien taso on vähintään samansuuruinen kuin muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa.
- (16) Jotta viljelijät voisivat noudattaa nykyaikaista korkealaatuista maataloutta koskevia vaatimuksia, jäsenvaltioilla on tarpeen olla kattava järjestelmä, jossa kaupallisille tiloille tarjotaan neuvontapalveluja. Maatilojen neuvontajärjestelmän olisi lisättävä viljelijöiden tietämystä materiaalivirroista ja maatalon toimintoista, jotka liittyvät ympäristöä, elintarvikkeiden turvallisuutta sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskeviin vaatimuksiin. Järjestelmä ei kuitenkaan saa mitenkään vaikuttaa viljelijöiden velvollisuuksiin ja vastuuseen noudattaa näitä vaatimuksia.

¹² EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1437/2007 (EUVL L 322, 7.12.2007, s. 1).

- (17) Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 1290/2005 9 artiklan mukaisesti toteutettava toimenpiteet varmistuakseen Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) rahoitettavien toimien tosiasiallisesta ja asianmukaisesta toteuttamisesta sekä estääkseen sääntöjenvastaisuudet ja rangaistakseen niistä. Sen vuoksi niillä on oltava suoria tukia koskeva yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä. Jäsenvaltioiden olisi yhteisön tuen tehokkuuden ja valvonnan parantamiseksi sallittava käyttää yhdenmukaistettua järjestelmää myös tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomien yhteisön järjestelmien osalta.
- (18) Olisi säädettävä yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän tärkeimmistä osista ja erityisesti säännöksistä, jotka koskevat sähköistä tietokantaa, viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää, viljelijöiden tukihakemuksia, yhdenmukaistettua valvontajärjestelmää ja tilatukijärjestelmän osalta tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskevaa järjestelmää.
- (19) Pienten määrien hallinnointi on vaivalloista jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Liiallisen hallinnollisen taakan hillitsemiseksi jäsenvaltioiden ei pitäisi myöntää suoria tukia, jos tuki olisi pienempi kuin yhteisön keskimääräinen tuki yhdelle hehtaarille tai jos tilan tukikelpoinen ala, jolle tukea haetaan, on vähemmän kuin yksi hehtaari. Olisi säädettävä erityissäännöksestä, joka koskee jäsenvaltioita, joiden tilarakenne poikkeaa merkittävästi yhteisön keskimääräisestä tilarakenteesta. Jäsenvaltion olisi maatalousalansa rakenteiden perusteella voitava valita, kumpaako vaihtoehtoa se soveltaa. Koska viljelijöille, joiden tiloihin ei liity maatalousmaata, on jaettu erityistukioikeuksia, hehtaariperustaisen kynnyksen soveltaminen olisi tehotonta. Tällaisiin viljelijöihin olisi siksi sovellettava vähimmäismäärää, joka perustuu keskimääräiseen vähimmäistukeen.
- (20) Tilatukijärjestelmän soveltamisesta saatujen kokemusten mukaan tuotannosta irrotettua tulotukea on eräissä tapauksissa myönnetty edunsaajille, jotka ovat muita kuin luonnollisia henkilöitä ja joiden pääasiallisena tarkoituksena ei ole maataloustoiminnan harjoittaminen. Jotta maatalousalan tulotukea ei myönnettäisi tällaisille yhtiöille ja yrityksille ja jotta yhteisön tuki käytettäisiin maatalousväestön kohtuullisen elintason varmistamiseen, jäsenvaltioille olisi annettava lupa olla myöntämättä kyseisille edunsaajille tämän asetuksen mukaisia suoria tukia.
- (21) Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi maksettava yhteisön tukijärjestelmien mukaiset tuet täysimääräisesti edunsaajille säädettyjen maksuaikojen kuluessa, jollei tässä asetuksessa säädetyistä tuen vähennyksistä muuta johdu. Suorien tukien hallinnoinnin joustavoittamiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava maksaa suorat tuet kahdessa vuosierässä.
- (22) Yhteisen maatalouspolitiikan mukaisissa tukijärjestelmissä säädetään suorasta tilatuesta erityisesti maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi. Tämä tavoite liittyy läheisesti maaseutualueiden säilyttämiseen. Yhteisön varojen virheellisen kohdentamisen estämiseksi tukea ei pitäisi maksaa viljelijöille, jotka ovat keinotekoisesti luoneet tukien saamiseen vaaditut edellytykset.

- (23) Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisiä tukijärjestelmiä on muutettava muuttuvien tilanteiden vuoksi lyhyessäkin määräajassa. Edunsaajat eivät näin ollen voi olettaa tukiedellytysten pysyvän muuttumattomina, vaan heidän olisi oltava valmiita siihen, että järjestelmiä saatetaan tarkistaa talouskehityksen tai talousarviotilanteen perusteella.
- (24) Asetuksella (EY) N:o 1782/2003 otettiin käyttöön tilatukijärjestelmä, jossa silloiset eri tukimekanismit yhdistettiin yhdeksi järjestelmäksi, jossa suorat tuet ovat tuotannosta riippumattomia. Tilatukijärjestelmän soveltamisesta saatujen kokemusten mukaan eräitä sen osia voidaan yksinkertaistaa viljelijöiden ja hallinnon kannalta. Koska tilatukijärjestelmä on nyttemmin pantu täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa, joiden velvollisuus on ollut niin tehdä, eräät sen täytäntöönpanon alkuun liittyvät säännökset ovat vanhentuneet ja niitä olisi sen vuoksi tarkistettava. Tässä yhteydessä on eräissä tapauksissa havaittu tukioikeuksien merkittävää alikäyttöä. Tällaisten tilanteiden välttämiseksi ja ottaen huomioon, että viljelijät jo tuntevat tilatukijärjestelmän toiminnan, alun perin vahvistettua määräaikaan käyttämättömien tukioikeuksien palauttamiseksi kansalliseen varantoon olisi lyhennettävä kahdeksi vuodeksi.
- (25) Tilatukijärjestelmän tärkeimmät osat olisi säilytettävä. Erityisesti vahvistamalla kansalliset enimmäismäärät voidaan varmistaa, ettei tuen ja tukioikeuksien kokonaisuus ylitä nykyisiä talousarviovaroja. Jäsenvaltioilla olisi myös oltava kansallinen varanto, jota voidaan käyttää uusien viljelijöiden järjestelmään osallistumisen helpottamiseksi tai eräiden alueiden erityistarpeiden huomioon ottamiseksi. Olisi vahvistettava tukioikeuksien siirtoa ja käyttöä koskevat säännöt, jotta estettäisiin keinottelumielessä tehdyt siirrot ja tukioikeuksien kasautuminen ilman vastaavaa maatalouspohjaa.
- (26) Uusien alojen asteittainen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään edellyttää, että tarkistetaan määritelmä maasta, joka on järjestelmässä tukikelpoinen tai jonka osalta voidaan aktivoida tukioikeuksia. Olisi kuitenkin säädettävä, että hedelmien ja vihannesten viljelyalat jätetään pois tuen piiristä, jos jäsenvaltio on päättänyt lykätä kyseisen alan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään. Olisi vahvistettava hampua koskevat erityistoimenpiteet, jotta tukea ei myönnettäisi laittomille viljelmille.
- (27) Kesannointivelvoite otettiin käyttöön tarjonnan sääntelymekanismiksi. Kun otetaan huomioon peltokasvien markkinatilanteen kehitys yhdessä tuotannosta irrotettujen tukien kanssa, kyseinen mekanismi ei ole enää tarpeen, ja se olisi sen vuoksi poistettava. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 53 artiklan ja 63 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut kesannointioikeudet olisi sen vuoksi aktivoitava hehtaarien perusteella soveltaen samoja tukikelpoisuusedellytyksiä kuin muihinkin oikeuksiin.
- (28) Kun aiemmin tuotantoon sidotut markkinatuet sisällytettiin tilatukijärjestelmään, tukioikeuksien arvo perustui historiallisen mallin valinneissa jäsenvaltioissa aiempiin tilakohtaisiin tukiin. Koska tilatukijärjestelmän käyttöönotosta on jo vuosia ja siihen on onnistuneesti sisällytetty muita aloja, on yhä vaikeampi perustella, miksi aiempaan tukeen perustuvien tukitasojen välillä voi olla merkittäviä tilakohtaisia eroja. Sen vuoksi historiallisen mallin valinneiden jäsenvaltioiden olisi sallittava eräin edellytyksin tarkistaa jaettuja tukioikeuksia niiden yksikköarvon yhdenmukaistamiseksi yhteisön oikeuden yleisperiaatteita ja yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita noudattaen. Jäsenvaltiot voivat yhdenmukaisempia

arvoja vahvistaessaan ottaa huomioon maantieteellisten alueiden ominaispiirteet. Jotta viljelijät voisivat mukautua muuttuviin tukitasoihin, tukioikeuksien arvon yhdenmukaistaminen olisi tehtävä riittävän siirtymäkauden kuluessa ja vain muutamia vähennyksiä soveltaen.

- (29) Vuoden 2003 uudistuksen myötä jäsenvaltiot pystyivät valitsemaan, soveltavatko ne tilatukijärjestelmää historiallisen vai alueellisen täytäntöönpanomallin mukaisesti. Jäsenvaltioilla on sen jälkeen ollut mahdollisuus arvioida valintojensa vaikutuksia sekä taloudelliselta että hallinnon kannalta. Jäsenvaltioiden olisi sallittava tarkistaa alkuperäistä valintaansa kokemustensa perusteella. Tästä syystä historiallisen mallin valinneiden jäsenvaltioiden olisi sallittava siirtyä alueelliseen malliin, sen lisäksi että niillä on mahdollisuus yhdenmukaistaa tukioikeuksien arvoa. Alueellisen mallin valinneiden jäsenvaltioiden olisi lisäksi eräin edellytyksin sallittava tarkistaa päätöksiansä tukioikeuksien arvon yhdenmukaistamiseksi etukäteen vahvistetuilla menettelyillä yhteisön oikeuden yleisperiaatteita ja yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita noudattaen. Jotta viljelijät voisivat mukautua muuttuviin tukitasoihin, tällaiset muutokset olisi tehtävä riittävän siirtymäkauden kuluessa ja vain muutamia vähennyksiä soveltaen.
- (30) Vaikka asetuksella (EY) N:o 1782/2003 otettiin käyttöön tuotannosta irrotettu tilatukijärjestelmä, siinä myös sallittiin jäsenvaltioiden jättää eräät tuet järjestelmän ulkopuolelle. Kyseisen asetuksen 64 artiklan 3 kohdassa säädetään, että kyseisen asetuksen III osaston 5 luvun 2 ja 3 jaksoissa säädettyjä vaihtoehtoja tarkistetaan markkinoiden ja rakenteiden kehityksen perusteella. Kokemusten perusteella tuen irrottaminen tuotantomääristä lisää tuottajien valinnanmahdollisuuksia, sillä he voivat tehdä tuotantopäätöksensä kannattavuuden ja markkinoiden palautteen perusteella. Tämä pätee erityisesti peltokasveihin, humalaan ja siemeniin ja jossain määrin myös naudanliha-alaan. Sen vuoksi näiden alojen osittain tuotantoon sidotut tuet olisi sisällytettävä tilatukijärjestelmään. Jotta naudanliha-alan tuottajat voisivat vähitellen mukautua uusiin tukijärjestelyihin, olisi säädettävä, että urospuolisista nautaeläimistä myönnettävä erityispalkkio ja teurastuspalkkio sisällytetään tilatukijärjestelmään asteittain. Koska hedelmä- ja vihannesalan tuotantomääriin osittain sidotut tuet on otettu käyttöön vasta hiljattain siirtymävaiheen toimenpiteenä, näiden järjestelmien tarkistaminen ei ole tarpeen.
- (31) Emolehmien sekä lammas- ja vuohialan osalta eräillä alueilla näyttää edelleen olevan maatalouselinkeinon kannalta tarpeen säilyttää maataloustuotannon vähimmäistaso etenkin, jos viljelijöillä ei ole muita taloudellisia vaihtoehtoja. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava päättää, että ne säilyttävät tuotantoon sidottujen tukien nykytason tai emolehmien osalta alhaisemman tason. Tällöin olisi säädettävä, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000¹³ sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 21/2004¹⁴ säädettyjä tunnistus- ja rekisteröintivaatimuksia on noudatettava erityisesti eläinten jäljitettävyyden varmistamiseksi.

¹³ EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

¹⁴ EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.

- (32) Jäsenvaltioiden olisi sallittava käyttää enintään 10 prosenttia enimmäismääristään erityistuen myöntämiseksi tarkoin määritellyissä tapauksissa. Jäsenvaltion pitäisi kohdistaa tällainen tuki ympäristöhoitoon sekä maataloustuotteiden laadun ja kaupan pitämisen parantamiseen. Erityistukea pitäisi olla käytettävissä myös maitokiintiöiden asteittaisen lakkauttamisen vaikutusten vähentämiseksi ja tuen irrottamiseksi tuotantomääristä erityisen herkillä aloilla. Koska riskienhallinnan merkitys kasvaa, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus osallistua viljelijöiden satovakuutusten kustannuksiin sekä eräiden eläin- tai kasvitaudeista johtuvien taloudellisten tappioiden korvaamiseen. Yhteisön kansainvälisten velvollisuuksien noudattamiseksi tuotantoon sidottuihin tukitoimenpiteisiin käytettävissä olevat varat olisi rajoitettava asianmukaiselle tasolle. Olisi vahvistettava edellytykset, jotka koskevat satovakuutusten kustannuksiin osallistumista ja eläin- tai kasvitaudeista johtuvia korvauksia.
- (33) Tilatukijärjestelmässä myönnettävät suorat tuet perustuvat aiemmin saatujen suorien tukien viitemääriin tai alueellisiin hehtaarikohtaisiin tukiin. Uusien jäsenvaltioiden viljelijät eivät saaneet yhteisön suoria tukia kalenterivuosina 2000, 2001 ja 2002, eikä niillä näin ollen ole viitetietoja näiltä vuosilta. Sen vuoksi asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetään, että tilatukijärjestelmän on uusissa jäsenvaltioissa perustuttava alueellisiin hehtaarikohtaisiin tukiin. Koska uudet jäsenvaltiot ovat olleet yhteisön jäseniä jo vuosia, voitaisiin harkita viitekausien käyttöönottoa niille jäsenvaltioille, jotka eivät ole vielä siirtyneet tilatukijärjestelmään. Jotta tilatukijärjestelmään siirtyminen olisi helpompaa ja erityisesti keinottelumielessä tehtyjen hakemusten torjumiseksi uusien jäsenvaltioiden olisi sallittava tilatukijärjestelmän tukioikeuksien laskemiseksi ottaa huomioon alat, joiden osalta ne saivat aiemmin tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.
- (34) Kun tilatukijärjestelmä pannaan täytäntöön alueellisesti, uusilla jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus mukauttaa hehtaarikohtaisten tukioikeuksien arvoa puolueettomin perustein varmistaakseen maataloustuottajien tasapuolisen kohtelun ja välttääkseen markkinoiden vääristymisen.
- (35) Uusilla jäsenvaltioilla olisi oltava samat mahdollisuudet kuin muilla jäsenvaltiolla panna tilatukijärjestelmä täytäntöön osittain.
- (36) Suorien tukien tuotannosta irrottaminen ja tilatukijärjestelmän käyttöönotto olivat yhteisen maatalouspolitiikan uudistusprosessin olennaisia osatekijöitä. Vuonna 2003 oli kuitenkin useita syitä säilyttää eräiden viljelykasvien erityistuki. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 täytäntöönpanosta saadut kokemukset yhdessä markkinatilanteen kehityksen kanssa osoittavat, että tilatukijärjestelmän ulkopuolelle vuonna 2003 jätetyt järjestelmät voidaan nyt sisällyttää siihen markkinasuuntautuneemman ja kestäväen maatalouden edistämiseksi. Tämä koskee erityisesti oliiviöljyalaa, jolla tuet sidottiin tuotantomääriin vain vähäisessä määrin. Myös durumvehnän, valkuaiskasvien, riisin, perunatärkkelyksen ja pähkinöiden osalta jäljellä olevien tuotantoon sidottujen tukien lisääntyvä tehottomuus puoltaa tuen irrottamista tuotantomääristä. Pellava-alalla jalostustuki on syytä poistaa ja sisällyttää asianomaiset määrät tilatukijärjestelmään. Riisi-, kuivarehu-, perunatärkkelys- ja pellava-aloilla olisi säädettävä siirtymäkaudesta, jotta niiden siirtyminen tuotannosta irrotettuun tukeen olisi mahdollisimman joustavaa. Pähkinöiden osalta jäsenvaltioiden olisi sallittava edelleen

säilyttää tuen kansallinen osa tuotantoon sidottuna, jotta tuotannosta irrottamisen vaikutukset vaimenisivat.

- (37) Kun tilatukijärjestelmään sisällytetään uusia järjestelmiä, olisi säädettävä tilatukijärjestelmässä myönnettävien tuottajakohtaisten uusien tulotukien laskennasta. Pähkinä-, perunatärkkelys-, pellava- ja kuivarehualoilla lisätuki olisi myönnettävä viljelijän viimeksi kuluneina vuosina saaman tuen perusteella. Kun kyseessä on sellaisten tukien sisällyttäminen tilatukijärjestelmään, jotka oli jätetty sen ulkopuolelle vain osittain, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava käyttää alkuperäisiä viitekausia.
- (38) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 otetaan käyttöön erityistuki energiakasveille alan kehityksen edistämiseksi. Energiakasvien erityistuen myöntämiselle ei ole enää riittävästi perusteita ottaen huomioon bioenergia-alan viimeaikainen kehitys, tällaisten tuotteiden suuri kysyntä kansainvälisillä markkinoilla ja sitovat tavoitteet, jotka on asetettu bioenergian osuudelle kaikista polttoaineista vuoteen 2020 mennessä.
- (39) Kun puuvilla-ala sisällytettiin tilatukijärjestelmään, katsottiin tarpeelliseksi säilyttää osa tuesta sidottuna puuvillan viljelyyn maksamalla tukikelpoisille hehtaareille lajikohtaista tukea, jotta vältettäisiin tuotannon keskeyttämisriski yhteisön puuvillatuotantoalueilla. Tätä olisi syytä soveltaa edelleen Kreikan liittymisasiakirjaan liitettyssä puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa nro 4 esitettyjen tavoitteiden mukaisesti.
- (40) Rakenneuudistuksen vaikutusten lieventämiseksi niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat myöntäneet yhteisön sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006¹⁵ mukaista rakenneuudistustukea, sokerijuurikkaan ja sokeriruo'on viljelijöille olisi myönnettävä tukea enintään viitenä peräkkäisenä vuotena.
- (41) Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisasiakirjassa sekä Bulgarian ja Romanian liittymisasiakirjassa määrätään, että uusien jäsenvaltioiden viljelijöille myönnetään suoria tukia asteittaisen käyttöönottomennettelyn mukaisesti.
- (42) Lisäksi kyseisissä liittymisasiakirjoissa määrätään yksinkertaistetusta siirtymäkauden tukijärjestelmästä suorien tukien myöntämiseksi pinta-alaperusteisesti uusissa jäsenvaltioissa. Kyseisen mekanismin tärkeimmät osatekijät olisi vahvistettava. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä on osoittautunut tehokkaaksi ja yksinkertaiseksi järjestelmäksi myöntää viljelijöille tulotukea. Yksinkertaisuuden vuoksi uusien jäsenvaltioiden olisi sallittava jatkaa sen soveltamista vuoden 2013 loppuun.
- (43) Ottaen huomioon sokerialan sekä hedelmä- ja vihannesalan uudistukset ja niiden tilatukijärjestelmään sisällyttäminen jäsenvaltioiden, jotka päättivät soveltaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, olisi voitava myöntää tulotukea erillistuen muodossa sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja juurisikurin tuottajille sekä eräiden hedelmien ja vihannesten tuottajille. Samoien jäsenvaltioiden olisi sallittava myös myöntää erillistä erityistukea samoin edellytyksin kuin muissa jäsenvaltioissa.

¹⁵ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 42, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1261/2007 (EUVL L 283, 27.10.2007, s. 8).

- (44) Koska suorat tuet otetaan uusissa jäsenvaltioissa käyttöön asteittain, liittymisasiakirjoissa määrätään puitteista, joissa uudet jäsenvaltiot voivat maksaa täydentävää kansallista suoraa tukea. Olisi vahvistettava tällaisten tukien myöntämisedellytykset.
- (45) Kun jäsenvaltiot alun perin jakoivat tukioikeuksia, eräiden virheiden vuoksi tuet viljelijöille muodostuivat erityisen suuriksi. Tällaiseen sääntöjenvastaisuuteen sovelletaan tavallisesti rahoitusoikaisua, kunnes korjaavat toimenpiteet toteutetaan. Kun otetaan huomioon tukioikeuksien ensimmäisestä jakamisesta kulunut aika, tarvittavan oikaisun tekeminen johtaisi jäsenvaltioissa suhteettomiin oikeudellisiin ja hallinnollisiin velvollisuuksiin. Oikeusvarmuuden vuoksi tällaisten tukien jako olisi säännönmukaistettava.
- (46) Espanja, Ranska ja Portugali päättivät asetuksen (EY) N:o 1782/2003 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti jättää Ranskan merentakaisissa departementeissa, Azoreilla, Madeiralla ja Kanariansaarilla myönnettävät tuet tilatukijärjestelmän ulkopuolelle ja myöntää ne kyseisen asetuksen IV osastossa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Jotkin kyseisessä osastossa säädetyistä tuista on sisällytetty kokonaan tilatukijärjestelmään. Yksinkertaisuuden vuoksi ja ottaen huomioon syrjäisimpien alueiden erityisolosuhteet tällaista tukea on asianmukaista hallinnoida asetuksessa (EY) N:o 247/2006 vahvistetuissa tukiohjelmissä. Tätä varten olisi siirrettävä asianomaiset varat suoria tukia koskevista kansallisista enimmäismääristä kyseisen asetuksen 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettuihin määriin. Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 247/2006 olisi muutettava.
- (47) Olisi säädettävä, että jollei toisin säädetä, tämän asetuksen säännökset, joiden perusteella jäsenvaltiot voisivat toimia tavalla, joka voidaan tulkita valtioneuvoksi, olisi jätettävä valtioneuvoksisääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle, koska kyseisiin säännöksiin sisältyy asianmukaiset tuen myöntämisedellytykset tai koska niissä säädetään, että komissio vahvistaa tällaiset edellytykset kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämiseksi.
- (48) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁶ mukaisesti.
- (49) Asetus (EY) N:o 1782/2003 olisi kumottava.
- (50) Jäsenvaltioille olisi annettava riittävästi aikaa panna täytäntöön säännökset, joiden mukaisesti suoria tukia irrotetaan lisää tuotantomääristä ja joiden mukaisesti ne voivat tarkistaa vuoden 2003 uudistuksen yhteydessä tekemiään päätöksiä. Sen vuoksi asianomaisia säännöksiä olisi sovellettava vasta vuodesta 2010. Asetusta (EY) N:o 1782/2003 olisi sovellettava vuonna 2009 niihin tukijärjestelmiin, jotka sisällytetään tilatukijärjestelmään vuodesta 2010 alkaen,

¹⁶ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla **Soveltamisala**

Tässä asetuksessa vahvistetaan

- a) suoria tukia koskevat yhteiset säännöt;
- b) viljelijöiden tilatukijärjestelmä, jäljempänä 'tilatukijärjestelmä';
- c) yksinkertaistettu siirtymäkauden tulotukijärjestelmä uusien jäsenvaltioiden viljelijöille, jäljempänä 'yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä';
- d) tukijärjestelmät riisiä, tärkkelysperunaa, puuvillaa, sokeria, hedelmiä ja vihanneksia, lampaan- ja vuohenlihaa sekä naudanlihaa tuottaville viljelijöille;
- e) puitteet suorien tukien täydentämiseksi uusissa jäsenvaltioissa.

2 artikla **Määritelmät**

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'viljelijällä' tarkoitetaan sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta ryhmän ja sen jäsenten oikeudellisesta asemasta kansallisessa lainsäädännössä, jonka tila sijaitsee yhteisön alueella, siten kuin perustamissopimuksen 299 artiklassa tarkoitetaan ja joka harjoittaa maataloustoimintaa;
- b) 'tilalla' tarkoitetaan kaikkia viljelijän johtamia, saman jäsenvaltion alueella sijaitsevia tuotantoyksiköitä;
- c) 'maataloustoiminnalla' tarkoitetaan maataloustuotteiden tuotantoa, kasvatusta tai viljelyä, myös sadonkorjuuta, lypsämistä ja tuotantoeläinten kasvatusta ja pitoa, tai maan säilyttämistä viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa, kuten tämän asetuksen 6 artiklassa säädetään;
- d) 'suoralla tuella' tarkoitetaan viljelijälle suoraan tämän asetuksen liitteessä I luetellussa tukijärjestelmässä myönnettävää tukea;
- e) 'tietyn kalenterivuoden tuella' tai 'edustavan kauden tuella' tarkoitetaan asianomaisen vuoden/asianomaisten vuosien osalta myönnettyä tai myönnettävää tukea, myös kaikkia tukia, jotka myönnetään kyseisenä kalenterivuonna / kyseisinä kalenterivuosina alkavien muiden ajanjaksojen osalta;

- f) 'maataloustuotteilla' tarkoitetaan perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, puuvilla mukaan luettuna mutta kalastustuotteita lukuun ottamatta;
- g) 'uusilla jäsenvaltioilla' tarkoitetaan Bulgariaa, Tšekkiä, Viroa, Kyprosta, Latviaa, Liettuaa, Unkaria, Maltaa, Puolaa, Romaniaa, Sloveniaa ja Slovakiaa;
- h) 'maatalousmaalla' tarkoitetaan pellon, pysyvien laidunten ja pysyvien viljelmien pinta-alaa.

3 artikla (ent. 32 artikla)
Suorien tukien rahoittaminen

Tämän asetuksen liitteessä I luetellut tukijärjestelmät rahoitetaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

II OSASTO

SUORIA TUKIA KOSKEVAT YLEISSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

TÄYDENTÄVÄT EHDOT

4 artikla
Pääasialliset vaatimukset

1. Suoria tukia saavan viljelijän on noudatettava liitteessä II lueteltuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia sekä 6 artiklan mukaisesti vahvistettua hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta.
2. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on esitettävä viljelijälle luettelo noudatettavista lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksesta.

5 artikla
Lakisääteiset hoitovaatimukset

1. Liitteessä II luetellut lakisääteiset hoitovaatimukset vahvistetaan yhteisön lainsäädännössä seuraavilla aloilla:
 - a) kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys;
 - b) ympäristö;
 - c) eläinten hyvinvointi.
2. Liitteessä II tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan tämän asetuksen yhteydessä niiden ajoittain muutettavien toisintojen mukaisesti, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.

6 artikla
Hyvän viljelykunnan ja ympäristön vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maatalousmaa, erityisesti maa, jota ei enää käytetä tuotantoon, säilytetään viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallisella tai alueellisella tasolla hyvää viljelykuntoa ja ympäristöä koskevat vähimmäisvaatimukset liitteessä III esitetyn kehyksen perusteella ottaen huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet, mukaan luettuina maaperä ja ilmasto-olosuhteet, olemassa olevat viljelyjärjestelmät, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt ja tilarakenteet.
2. Muiden kuin uusien jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena. Uusien jäsenvaltioiden on varmistettava, että pysyvänä laitumena 1 päivänä toukokuuta 2004 ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena. Bulgarian ja Romanian on kuitenkin varmistettava, että pysyvänä laitumena 1 päivänä tammikuuta 2007 ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena.

Jäsenvaltio voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa poiketa ensimmäisestä alakohdasta, edellyttäen että se toteuttaa toimia estääkseen pysyvien laidunten kokonaisalan merkittävän pienenemisen.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta metsitettäväksi tarkoitettuun pysyvään laitumeen, jos metsitys on hyvän ympäristön mukaista; tähän ei lueta joulukuusiviljelmiä eikä lyhytaikaisesti viljeltäviä, nopeakasvuisia lajeja.

2 LUKU

TUEN MUKAUTTAMINEN JA RAHOITUSKURI

7 artikla
Tuen mukauttaminen

1. Kaikkia viljelijälle tietyinä kalenterivuonna myönnettäviä suorita tukia, joiden määrä ylittää 5 000 euroa, vähennetään kunakin vuonna vuoteen 2012 saakka seuraavien prosenttimäärien mukaisesti:
 - a) 2009: 7 prosenttia,
 - b) 2010: 9 prosenttia,
 - c) 2011: 11 prosenttia,
 - d) 2012: 13 prosenttia.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä korotetaan
 - a) 3 prosenttiyksiköllä, jos määrä on 100 000–199 999 euroa;
 - b) 6 prosenttiyksiköllä, jos määrä on 200 000–299 999 euroa;
 - c) 9 prosenttiyksiköllä, jos määrä on vähintään 300 000 euroa.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta Ranskan merentakaisien departementtien, Azorien ja Madeiran, Kanariansaarten sekä Egeanmeren saarten viljelijöille myönnettävään suoraan tukeen.

8 artikla

Nettoenimmäismäärät

1. Suorien tukien kokonaisnettomäärät, jotka voidaan myöntää jäsenvaltiossa tietyinä kalenterivuonna tämän asetuksen 7 ja 10 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 378/2007 1 artiklan soveltamisen jälkeen, eivät saa ylittää tämän asetuksen liitteessä IV esitettyjä enimmäismääriä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 artiklan soveltamista. Jäsenvaltion on liitteessä IV esitettyjen enimmäismäärien noudattamiseksi tarvittaessa vähennettävä suoria tukia lineaarisesti.
2. Komissio tarkistaa liitteessä IV esitetyt kansalliset enimmäismäärät 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ottaakseen huomioon
- a) muutokset enimmäismääriin, jotka voidaan myöntää suorien tukien yhteydessä;
 - b) muutokset asetuksessa (EY) N:o 378/2007 tarkoitettuun vapaaehtoiseen tuen mukauttamiseen;
 - c) muutokset tilojen rakenteissa.

9 artikla

Tuen mukauttamisesta saadut määrät

1. Määrät, jotka saadaan 7 artiklassa säädettyjen vähennysten soveltamisesta muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa, ovat käytettävissä yhteisön lisätukena Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) toimenpiteisiin asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ja seuraavissa kohdissa esitettyjen edellytysten mukaisesti.
2. Määrät, jotka vastaavat viiden prosenttiyksikön vähennystä, jaetaan asianomaisille jäsenvaltioille 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen seuraavien perusteiden mukaisesti:
- a) maatalousmaa;
 - b) maatalouden työpaikat;
 - c) bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti ostovoimana mitattuna.

Asianomaisen jäsenvaltion on kuitenkin saatava vähintään 80 prosenttia tuen mukauttamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa kertyneistä kokonaismääristä.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, jos jäsenvaltion rukiin tuotannon osuus ylitti keskimäärin viisi prosenttia sen viljatuotannon kokonaismäärästä vuosina 2000–2002 ja jos sen rukiin tuotannon osuus ylitti 50 prosenttia yhteisön rukiin tuotannon kokonaismäärästä samalla aikavälillä, kyseisessä jäsenvaltiossa kertyneistä mukauttamisvaroista jaetaan vähintään 90 prosenttia uudelleen kyseiselle jäsenvaltiolle vuoden 2013 loppuun saakka.

Tällaisessa tapauksessa vähintään 10 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle jaetusta määrästä on voitava kohdistaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin rukiin tuotantoalueilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 58 artiklassa säädetyn mahdollisuuden soveltamista.

Tämän kohdan soveltamiseksi 'viljalla' tarkoitetaan liitteessä V olevassa I kohdassa lueteltuja tuotteita.

4. Edellä 7 artiklan 1 kohdan soveltamisesta saatu jäljelle jäävä määrä ja 7 artiklan 2 kohdan soveltamisesta saadut määrät jaetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sille jäsenvaltiolle, jossa vastaavat määrät ovat kertyneet. Ne on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 5 a kohdan mukaisesti.

10 artikla

Tuen mukauttamista koskevat erityissäännöt uusissa jäsenvaltioissa

1. Edellä 7 artiklaa sovelletaan viljelijöihin uudessa jäsenvaltiossa minä tahansa kalenterivuonna vain, jos kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisenä kalenterivuonna 110 artiklan mukaisesti sovellettava suorien tukien taso on vähintään yhtä suuri kuin muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa, kun otetaan huomioon 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavat vähennykset.
2. Jos 7 artiklaa sovelletaan uudessa jäsenvaltiossa, 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettava prosenttiosuus on enintään samansuuruinen kuin erotus 110 artiklan mukaisesti asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettavan suorien tukien tason ja muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa sovellettavan suorien tukien tason välillä, kun otetaan huomioon 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavat vähennykset.
3. Jos 7 artiklassa tarkoitettuja vähennyksiä sovelletaan viljelijöihin uusissa jäsenvaltioissa, viljelijälle ei saa myöntää 120 artiklassa tarkoitettua täydentävää kansallista suoraa tukea.
4. Edellä 7 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisesta saadut määrät jaetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sille uudelle jäsenvaltiolle, jossa vastaavat määrät ovat kertyneet. Ne on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 5 a kohdan mukaisesti.

11 artikla

Rahoituskuri

1. Suorien tukien tarkistamisesta päätetään, kun ennusteet talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten

sopimuksen¹⁷ liitteessä I olevan otsakkeen 2 mukaisten toimenpiteiden rahoittamiseksi, korotettuina tämän asetuksen 122 ja 123 artiklassa tarkoitetuilla määrillä ja ennen tämän asetuksen 7 ja 10 artiklassa sekä asetuksen (EY) N:o 378/2007 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuen mukauttamista, osoittavat edellä tarkoitettun vuotuisen enimmäismäärän ylittävän jonakin varainhoitovuonna, ottaen huomioon 300 miljoonan euron marginaali kyseisen enimmäismäärän alapuolella.

2. Neuvosto vahvistaa viimeistään 1 kohdassa tarkoitettujen tarkistusten soveltamiskalenterivuoden maaliskuun 31 päivänä esitettävän komission ehdotuksen pohjalta kyseiset tarkistukset viimeistään tarkistusten soveltamiskalenterivuoden 30 päivänä kesäkuuta.
3. Sovellettaessa 110 artiklassa vahvistettua tukien lisäystä koskevaa aikataulua kaikkiin uusissa jäsenvaltioissa myönnettäviin suoriin tukiin ei sovelleta 1 kohtaa ennen sen kalenterivuoden alkua, jolloin uusissa jäsenvaltioissa sovellettavien suorien tukien taso on vähintään yhtä suuri kuin muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa kyseisenä ajankohtana sovellettava tällaisten tukien taso.

3 LUKU

MAATILOJEN NEUVONTAJÄRJESTELMÄ

12 artikla

Maatilojen neuvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioissa on oltava järjestelmä, jossa viljelijöille annetaan maatalousmaata ja tilanhoitoa koskevia neuvoja, jäljempänä 'maatilojen neuvontajärjestelmä', ja jota hoitaa yksi tai useampi nimetty viranomainen tai yksityiset laitokset.
2. Neuvontapalvelujen on katettava vähintään 1 luvussa tarkoitettut lakisääteiset hoitovaatimukset sekä hyvän viljelykunnan ja ympäristön vaatimus.

13 artikla

Edellytykset

1. Viljelijöiden osallistuminen maatilojen neuvontajärjestelmään on vapaaehtoista.
2. Jäsenvaltioiden on annettava etusija viljelijöille, jotka saavat enemmän kuin 15 000 euroa suoraa tukea vuosittain.

14 artikla

Hyväksytyjen yksityisten laitosten ja nimettyjen viranomaisten velvollisuudet

Rajoittamatta yleisön tiedonsaantioikeutta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät 12 artiklassa tarkoitettut yksityiset laitokset ja nimetyt viranomaiset paljasta neuvontatoimintansa yhteydessä tietoonsa tulleita henkilökohtaisia tai yksityisiä tietoja muille henkilöille kuin kyseistä tilaa hoitavalle

¹⁷ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

viljelijälle, lukuun ottamatta toimintansa yhteydessä havaitsemiaan säännönvastaisuuksia tai säännösten rikkomisia, joita koskee yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä säädetty velvoite julkisille viranomaisille ilmoittamisesta erityisesti rikostapauksissa.

15 artikla
Tarkistaminen

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 maatilojen neuvontajärjestelmän soveltamisesta kertomuksen, johon tarvittaessa liittyy ehdotuksia sen tekemiseksi pakolliseksi.

4 LUKU
YHDENNETTY HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄ

16 artikla
Soveltamisala

Kunkin jäsenvaltion on perustettava ja pidettävä käynnissä yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä'.

Yhdennettyä järjestelmää sovelletaan liitteessä I lueteltuihin tukijärjestelmiin.

Sitä sovelletaan tarvittavissa määrin myös 1 ja 2 luvussa säädettyihin hallinto- ja valvontasääntöihin.

17 artikla
Yhdennetyn järjestelmän osat

1. Yhdennetyn järjestelmän on sisällettävä seuraavat osat:
 - a) sähköinen tietokanta;
 - b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;
 - c) 20 artiklassa tarkoitettu tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä;
 - d) tukihakemukset;
 - e) yhdennetty valvontajärjestelmä;
 - f) yhtenäinen järjestelmä, johon kirjataan kaikkien tukihakemuksen jättävien viljelijöiden tunnistetiedot.
2. Jos sovelletaan tämän asetuksen 55 ja 56 artiklaa, yhdennetyn järjestelmän on käsitettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004 mukaisesti perustettu eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä.

3. Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä voi tarvittaessa käsittää oliivialan paikkatietojärjestelmän.

18 artikla
Sähköinen tietokanta

1. Sähköiseen tietokantaan on kirjattava kunkin maatilan osalta tukihakemuksista saadut tiedot.

Tämän tietokannan on mahdollistettava erityisesti se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisena saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot vuodesta 2000 alkaen.

2. Jäsenvaltiot voivat luoda hajautettuja tietokantoja, jos ne sekä tietojen kirjaamista ja saantia koskevat hallinnolliset menettelyt laaditaan yhdenmukaisesti koko jäsenvaltion alueella ja ne ovat keskenään yhteensopivia niin että ristiintarkastukset ovat mahdollisia.

19 artikla
Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä on laadittava karttojen tai maarekisteriasiakirjojen tai muun kartta-aineiston perusteella. On käytettävä hyväksi sähköistä paikkatietojärjestelmätekniikkaa (GIS), johon on suotavaa sisällyttää ilmaortokuvaus tai satelliittiortokuvaus ja joka noudattaa yhtenäistä standardia. Kyseinen standardi takaa vähintään mittakaavaltaan 1:10 000 olevia karttoja vastaavan tarkkuuden.

20 artikla
Tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä

1. On perustettava tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä, joka mahdollistaa oikeuksien tarkastamisen ja ristiintarkastukset tukihakemusten ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kanssa.
2. Tämän järjestelmän on mahdollistettava se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisena saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä vähintään kolmea edeltävää kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot.

21 artikla
Tukihakemukset

1. Kunkin viljelijän on vuosittain jätettävä suoria tukia koskeva hakemus, jossa on tapauksen mukaan ilmoitettava
 - a) kaikki tilan viljelylohkot, ja jos jäsenvaltio soveltaa 17 artiklan 3 kohtaa, oliivipuiden lukumäärä ja niiden sijainti lohkoilla;
 - b) aktivoitaviksi ilmoitettujen tukioikeuksien numero ja määrä;
 - c) kaikki muut tässä asetuksessa säädetyt tai asianomaisen jäsenvaltion säätämät tiedot.
2. Jäsenvaltio voi päättää, että tukihakemukseen on sisällyttävä ainoastaan edellisenä vuonna jätettyyn tukihakemukseen tehdyt muutokset. Jäsenvaltiot jakavat edellisinä vuosina määritettyihin aloihin perustuvat esipainetut lomakkeet ja toimittavat kyseisten alojen ja tapauksen mukaan oliivipuiden sijainnin osoittavaa graafista aineistoa.
3. Jäsenvaltio voi päättää, että useista tai kaikista liitteessä I luetelluista tukijärjestelmistä tai muista tukijärjestelmistä tehdään yksi yhtenäinen hakemus.

22 artikla
Tukikelpoisuusedellytysten valvonta

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä tukihakemuksille hallinnollisia tarkastuksia tukikelpoisuusedellytysten tarkistamiseksi.
2. Hallinnollisia tarkastuksia on täydennettävä paikalla tehtävien tarkastusten järjestelmällä tukikelpoisuuden tarkistamiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on laadittava maatalojen otantasuunnitelma.

Jäsenvaltiot voivat käyttää kaukokartoitusta tai satelliittipaikannusjärjestelmää (GNSS) viljelylohkojen tarkastamiseksi paikalla.

3. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen vastaamaan tässä luvussa säädettyjen tarkastusten koordinoinnista.

Jos jäsenvaltiot siirtävät erikoistuneille laitoksille tai yrityksille tiettyjä osia tämän luvun nojalla tehtävistä töistä, nimetyllä viranomaisella on säilyttävä töiden valvonta ja niihin liittyvä vastuu.

23 artikla

Tuen vähentäminen ja epääminen, jos tukikelpoisuussääntöjä ei noudateta

1. Jos havaitaan, että viljelijä ei täytä tässä asetuksessa säädettyjä tuen myöntämiseen liittyviä tukikelpoisuusedellytyksiä, myönnettyyn tai myönnettävään tukeen tai sen osaan, jonka osalta tukikelpoisuusedellytykset täyttyvät, sovelletaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavia tuen vähentämissä tai epäämisiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 25 artiklassa säädetyn tuen vähentämisen ja epäämisen soveltamista.
2. Vähennysprosentit luokitellaan tapahtuneen havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

24 artikla

Täydentäviä ehtoja koskevat tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia paikalla todetakseen, noudattavatko viljelijät 1 luvussa tarkoitettuja velvoitteita.
2. Jäsenvaltiot voivat käyttää nykyisiä hallinto- ja valvontajärjestelmiään varmistukseen 1 luvussa tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimusten sekä hyvän viljelykunnan ja ympäristön vaatimuksen noudattamisen.

Näiden järjestelmien sekä erityisesti asetusten (EY) N:o 1760/2000 ja (EY) N:o 21/2004 mukaisesti perustetun eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän on oltava tämän asetuksen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteensopivia yhdenmisen järjestelmän kanssa.

25 artikla

Tuen vähentäminen ja epääminen, jos täydentäviä ehtoja koskevia sääntöjä ei noudateta

1. Jos lakisääteisiä hoitovaatimuksia tai hyvän viljelykunnan ja ympäristön vaatimusta ei jonkin kalenterivuoden, jäljempänä 'asianomainen kalenterivuosi', jonain aikana noudateta ja kyseinen noudattamatta jättäminen johtuu suoraan tukihakemuksen asianomaisena kalenterivuonna jättäneen viljelijän toiminnasta tai laiminlyönnistä, viljelijälle myönnettävien suorien tukien kokonaismäärää alennetaan tai se evätään 26 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti sen jälkeen kun on sovellettu 7, 10 ja 11 artiklaa.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos kyseinen noudattamatta jättäminen johtuu suoraan sellaisen henkilön toiminnasta tai laiminlyönnistä, jolle tai jolta maatalousmaa on siirtynyt.

Tässä kohdassa 'siirtymisellä' tarkoitetaan minkä tahansa tyyppistä toimea, jolla maatalousmaa lakkaa olemasta siirtäjän käytössä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tuen vähentämisiä ja epäämisiä sovelletaan ainoastaan, jos noudattamatta jättäminen liittyy
 - a) maataloustoimintaan; tai
 - b) tilan maatalousmaahan.
3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä säädettyjen edellytysten mukaisesti päättää olla vähentämättä tai epäämättä tukea, jos kyseinen määrä on asetuksen (EY) N:o 1698/2005 51 artiklan 1 kohdan mukaisten tuen vähentämisten tai epäämistien jälkeen enintään 100 euroa viljelijää ja kalenterivuotta kohti.

Jos jäsenvaltio päättää käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, toimivaltaisen viranomaisen on seuraavana vuonna toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että viljelijä oikaisee havaitun noudattamatta jättämisen. Havainnot ja tilanteen korjaamiseksi toteutettavat toimet on ilmoitettava viljelijälle.

26 artikla

Tuen vähentämistä ja epäämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jos täydentäviä ehtoja koskevia sääntöjä ei noudateta

1. Edellä 25 artiklassa tarkoitettuja tuen vähentämisiä tai epäämisiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tässä yhteydessä huomioon otetaan havaitun noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus sekä tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut perusteet.
2. Jos kyseessä on laiminlyönti, vähennys ei saa olla enempää kuin 5 prosenttia, ja jos kyseessä on toistuva noudattamatta jättäminen, vähennys ei saa olla enempää kuin 15 prosenttia.

Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat päättää olla vähentämättä tukea, kun noudattamatta jättämisestä on sen vakavuuden, laajuuden ja keston vuoksi pidettävä vähäisenä. Vähäisenä ei kuitenkaan pidetä noudattamatta jättämistä, joka aiheuttaa välittömän vaaran kansanterveydelle tai eläinten terveydelle.

Jos viljelijä ei välittömästi toteuta toimia havaitun noudattamatta jättämisen oikaisemiseksi, toimivaltaisen viranomaisen on seuraavana vuonna toteutettava toimet sen varmistamiseksi, että viljelijä oikaisee havaitun noudattamatta jättämisen; nämä toimet voivat asianmukaisessa tapauksessa tarkoittaa vain hallinnollista tarkastusta. Kaikki havainnot vähäisestä noudattamatta jättämisestä ja tilanteen korjaamiseksi toteutettavat toimet on ilmoitettava viljelijälle.
3. Jos kyseessä on tarkoituksellinen noudattamatta jättäminen, vähennysprosentin on pääsääntöisesti oltava vähintään 20, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen, ja nämä seuraamukset voivat jatkua yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

4. Tuen vähentämisten ja epäämisten kokonaismäärä ei voi kuitenkaan yhden kalenterivuoden osalta ylittää 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärää.

27 artikla

Täydentävien ehtojen soveltamisesta johtuvat määrät

Määrät, jotka saadaan tuen vähentämisistä ja epäämisistä 1 luvun noudattamatta jättämisen vuoksi, on tilitettävä maataloustukirahastolle. Jäsenvaltiot voivat pitää itsellään 25 prosenttia näistä määristä.

28 artikla

Yhteensopivuus yhdennetyn järjestelmän kanssa

1. Liitteessä VI lueteltujen tukijärjestelmien soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestelmiin sovellettavat hallinto- ja valvontajärjestelmät ovat yhteensopivia yhdennetyn järjestelmän kanssa seuraavilta osin:
 - a) sähköinen tietokanta;
 - b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmät;
 - c) hallinnolliset tarkastukset.

Tätä varten järjestelmät on luotava niin, että järjestelmät toimivat yhdessä tai että niiden välinen tietojenvaihto on mahdollista ilman ongelmia ja ristiriitoja.

2. Jäsenvaltiot voivat muiden kuin liitteessä VI lueteltujen yhteisön tai kansallisten tukijärjestelmien soveltamiseksi sisällyttää yhdennetyn järjestelmän osan tai osia hallinto- ja valvontamenettelyihinsä.

29 artikla

Tiedonannot ja valvonta

1. Komissiolle on tiedotettava säännöllisesti yhdennetyn järjestelmän soveltamisesta.
Se järjestää asiaa koskevan mielipiteiden vaihdon jäsenvaltioiden kanssa.
2. Komission nimittämät valtuutetut edustajat voivat asetuksen (EY) N:o 1290/2005 37 artiklan mukaisesti – ilmoitettuaan asiasta hyvissä ajoin toimivaltaisille viranomaisille – tehdä
 - a) tutkimuksia tai tarkastuksia, jotka koskevat yhdennetyn järjestelmän perustamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi toteutettuja toimenpiteitä;
 - b) 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja erikoistuneita laitoksia ja yrityksiä koskevia tarkastuksia.

3. Komissio voi käyttää asiantuntijoiden tai erikoistuneiden laitosten palveluja yhdenmätyn järjestelmän käyttöönoton, seurannan ja käytön edistämiseksi ja erityisesti teknisen avun antamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille niiden pyynnöstä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden yhdenmätyn järjestelmän käyttöönottoa ja soveltamista koskevia velvollisuuksia.

5 LUKU

MUUT YLEISET SÄÄNNÖKSET

30 artikla

Suorien tukien saamisen vähimmäisedellytykset

1. Jäsenvaltio ei saa myöntää suorja tukia viljelijälle seuraavissa tapauksissa:
- a) jos sellaisten suorien tukien kokonaismäärä, joita on haettu tai jotka aiotaan myöntää, ei tietynä kalenterivuonna ole enempää kuin 250 euroa; tai
 - b) jos tilan tukikelpoinen ala, josta haetaan suorja tukia tai joista aiotaan myöntää suorja tukia, on enintään yksi hehtaari. Kypros voi kuitenkin vahvistaa tukikelpoiseksi vähimmäisalaksi 0,3 hehtaaria ja Malta 0,1 hehtaaria.

Viljelijöihin, joilla on 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja erityistukioikeuksia, sovelletaan kuitenkin a alakohdassa tarkoitettua edellytystä.

2. Jäsenvaltio voi puolueettomalla ja syrjimättömällä tavalla olla myöntämättä suorja tukia perustamissopimuksen 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuille yhtiöille, joiden pääasiallisena tarkoituksena ei ole maataloustoiminnan harjoittaminen.

31 artikla

Maksaminen

1. Jollei tässä asetuksessa muuta säädetä, liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä myönnettävät tuet maksetaan kokonaisuudessaan edunsaajille.
2. Tuet maksetaan enintään kaksi kertaa vuodessa 1 päivän joulukuuta ja seuraavan kalenterivuoden 30 päivän kesäkuuta välisenä aikana.
3. Liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien mukaisia tukia ei saa maksaa ennen kuin tukikelpoisuusedellytyksiä koskevat tarkastukset, jotka tekee jäsenvaltio 22 artiklan mukaisesti, on saatu päätökseen.
4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, komissio voi 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen
 - a) säätää ennakkomaksuista;
 - b) antaa jäsenvaltioille talousarvion tilanteesta riippuen luvan maksaa ennakkona ennen 1 päivää joulukuuta sellaisilla alueilla, joilla viljelijöillä on poikkeuksellisten olojen vuoksi suuria taloudellisia vaikeuksia,

- i) enintään 50 prosenttia tuista;
- tai
- ii) enintään 80 prosenttia tuista, jos ennakkomaksuista on jo säädetty.

32 artikla

Säännösten kiertämistä koskeva lauseke

Tukea ei makseta edunsaajille, joiden osalta on osoitettu, että he ovat keinotekoisesti luoneet tukien saamiseen vaaditut edellytykset saadakseen hyötyä asianomaisen tukijärjestelmän tavoitteiden vastaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta yksittäisten tukijärjestelmien erityissäännösten soveltamista.

33 artikla

Tarkistaminen

Liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien soveltaminen ei rajoita niiden mahdollista tarkistamista milloin tahansa talouskehityksen tai talousarviotilanteen perusteella.

III OSASTO TILATUKIJÄRJESTELMÄ

1 LUKU YLEINEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

34 artikla

Tukioikeudet

1. Tilatukijärjestelmässä voidaan maksaa tukea viljelijälle,
 - a) jolla on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti saatuja tukioikeuksia;
 - b) joka saa tukioikeuksia tämän asetuksen mukaisesti
 - i) siirron kautta;
 - ii) kansallisesta varannosta;
 - iii) liitteen VII nojalla;
 - iv) 68 artiklan 4 kohdan c alakohdan ja 65 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla.
2. Tämän osaston soveltamiseksi viljelijällä, jolla on tukioikeuksia, tarkoitetaan viljelijää, jolle on jaettu tai lopullisesti siirretty tukioikeuksia.

35 artikla

Tukikelpoisiin hehtaareihin liittyvien tukioikeuksien aktivoiminen

1. Viljelijälle maksetaan tilatukijärjestelmässä tukea, kun tukikelpoisiin hehtaareihin liittyvät tukioikeudet on aktivoitu. Aktivoidut tukioikeudet antavat oikeuden niissä vahvistettujen määrien saamiseen.
2. 'Tukikelpoisella hehtaarilla' tarkoitetaan
 - a) tilan maatalousmaata, mukaan luettuina alat, joille on istutettu lyhytkiertoista energiapuuta (CN-koodi ex 0602 90 41), jota käytetään maataloustoimintaan tai silloin kun maata käytetään myös muuhun kuin maataloustoimintaan, sitä käytetään valtaosin maataloustoimintaan. Komissio vahvistaa tämän asetuksen 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tukikelpoisilla hehtaareilla sallittua muuta kuin maatalouskäyttöä;
 - b) aloja, jotka olivat tukikelpoisia vuonna 2007 ja jotka
 - i) eivät ole enää tukikelpoisuusmääritelmän mukaisia neuvoston direktiivin 79/409/ETY¹⁸ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY¹⁹ täytäntöönpanon vuoksi; tai
 - ii) on asianomaisen järjestelmän keston ajaksi metsitetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 1698/2005 43 artiklan mukaisesti.

Hehtaarien on oltava tukikelpoisuusedellytysten mukaisia koko kalenterivuoden ajan.

36 artikla

Tukikelpoisten hehtaarien ilmoittaminen

1. Viljelijän on ilmoitettava viljelylohkot, jotka vastaavat johonkin tukioikeuteen liittyvää tukikelpoista hehtaaria. Jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, kyseisten lohkojen on oltava viljelijän käytössä jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä tukihakemuksen muuttamiselle.

Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä ylivoimaiseksi esteeksi tai poikkeuksellisiksi olosuhteiksi esimerkiksi seuraavat:

- a) viljelijän kuolema;
- b) viljelijän pitkäaikainen työkyvyttömyys;
- c) vakava luonnononnettomuus, joka koskee merkittävää osaa tilan maatalousmaasta;

¹⁸ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

¹⁹ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

- d) kotieläintuotantoon tarkoitettujen tilan rakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;
 - e) eläinkulcutauti, joka koskee viljelijän koko karjaa tai osaa siitä.
2. Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa sallia, että viljelijä muuttaa ilmoitustaan, sillä edellytyksellä että viljelijä noudattaa tukioikeuksiinsa liittyvien hehtaarien määrää ja edellytyksiä, jotka koskevat tilatuen myöntämistä asianomaiselle alalle.

37 artikla
Tukioikeuksien muuttaminen

Hehtaariohittaisia tukioikeuksia ei saa muuttaa, jollei toisin säädetä.

Komissio vahvistaa tämän asetuksen 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tukioikeuksien muuttamista erityisesti tukioikeuksien osien osalta.

38 artikla
Useampi hakemus

Tukikelpoisten hehtaarien määrää vastaavasta pinta-alasta, josta toimitetaan tilatukijärjestelmän mukainen hakemus, voidaan tehdä muita suoria tukia koskeva hakemus sekä tämän asetuksen ulkopuolelle jääviä tukia koskeva hakemus, jollei toisin säädetä.

39 artikla
Maan käyttö, kun hedelmä- ja vihannesalan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään lykätään

Jos jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 51 artiklan toisessa kohdassa säädettyä mahdollisuutta, jäljempänä 'hedelmä- ja vihannesalan lykätty sisällyttäminen tilatukijärjestelmään', päätöksen kohteena olevilla alueilla sijaitsevat lohkot eivät ole 31 päivään joulukuuta 2010 asti tukikelpoisia, jos niitä käytetään

- a) hedelmien ja vihannesten tuotantoon;
- b) ruokaperunoiden tuotantoon; ja/tai
- c) taimitarhoina.

Jos tilatukijärjestelmään sisällyttämistä lykätään ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuna mukaisesti, jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää sallia kerääjäkasvien viljelyn tukikelpoisilla hehtaareilla enintään kolmen kuukauden pituisena ajanjaksona, joka alkaa kunakin vuonna 15 päivänä elokuuta. Kyseistä päivämäärää voidaan kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä muuttaa 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden alueiden osalta, joilla vilja normaalisti korjataan aikaisemmin ilmastollisista syistä.

40 artikla
Maan käyttö hampun tuotantoon

1. Hampun tuotantoon käytetty ala on tukikelpoista vain, jos käytettyjen lajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on enintään 0,2 prosenttia. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä, jonka avulla tetrahydrokannabinolipitoisuus voidaan tarkastaa vähintään 30 prosentilla hampualoista viljellyistä kasveista. Jos jäsenvaltiot kuitenkin ottavat käyttöön tällaisen viljelyn ennakkohyväksyntäjärjestelmän, vähimmäismäärä on 20 prosenttia.
2. Tuen myöntämisen edellytykseksi asetetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tiettyjen lajikkeiden varmennettujen siementen käyttö.

41 artikla
Enimmäismäärä

1. Jäsenvaltion kaikkien tukioikeuksien kokonaisarvo ei saa olla suurempi kuin liitteessä VIII tarkoitettu kansallinen enimmäismäärä.

Kun tukioikeuksia jaetaan viininviljelijöille, komissio mukauttaa tämän asetuksen 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tämän asetuksen liitteessä VIII vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä ottaen huomioon viimeisimmät tiedot, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet komission käytettäviksi asetuksen (EY) N:o [viiniasetus]* [4 a artiklan ja 92 artiklan 6 kohdan] mukaisesti. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän asetuksen liitteessä VII olevassa B kohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien alueellinen keskiarvo viimeistään kansallisten enimmäismäärien mukauttamista edeltävän vuoden 1 päivänä joulukuuta.

2. Jäsenvaltion on tarvittaessa alennettava tukioikeuksien arvoa lineaarisesti enimmäismääränsä noudattamiseksi.

42 artikla
Kansallinen varanto

1. Jäsenvaltioilla on oltava kansallinen varanto, joka sisältää liitteessä VIII vahvistetun enimmäismäärän ja kaikkien jaettujen tukioikeuksien kokonaisarvon välisen erotuksen.
2. Jäsenvaltiot voivat käyttää kansallista varantoa jakaakseen tukioikeuksia ensisijaisesti viljelijöille, jotka aloittavat maataloustoimintansa, puolueettomin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

3. Jäsenvaltiot, jotka eivät sovelle 68 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, voivat käyttää kansallista varantoaan puolueettomin perustein ja siten, että varmistetaan viljelijöiden yhtäläinen kohtelu sekä ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, vahvistaakseen sellaisilla alueilla oleville viljelijöille tarkoitettuja tukioikeuksia, joihin sovelletaan johonkin julkisen interventioon liittyviä rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmia, jotta vältetään maan viljelemättä jättäminen ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat.
4. Jäsenvaltiot voivat tämän artiklan mukaisesti korottaa viljelijöille jaettujen tukioikeuksien yksikköarvoa ja/tai lukumäärää.

43 artikla

Käyttämättömät tukioikeudet

Tukioikeudet, joita ei ole aktivoitu kahteen vuoteen, on luovutettava kansalliseen varantoon, jolleivät kyseessä ole 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet.

44 artikla

Tukioikeuksien siirtäminen

1. Tukioikeuksia voidaan siirtää ainoastaan samaan jäsenvaltioon sijoittuneelle toiselle viljelijälle, paitsi kun on kyse perintönä tai ennakkoperintönä annettavista oikeuksista.

Jälkimmäisessä tapauksessa tukioikeuksia voidaan kuitenkin käyttää ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa ne vahvistettiin.

Jäsenvaltio voi päättää, että tukioikeuksia voidaan siirtää tai käyttää ainoastaan saman alueen sisällä.
2. Tukioikeudet voidaan siirtää myymällä tai muutoin lopullisesti siirtämällä ne maa-alan kanssa tai ilman. Tukioikeuksien vuokraus tai muu samantyyppinen liiketoimi sallitaan sitä vastoin ainoastaan, jos siirrettyihin tukioikeuksiin liittyy vastaavan tukikelpoisen hehtaarin määrän siirto.
3. Jos tukioikeudet myydään maa-alan kanssa tai ilman, jäsenvaltiot voivat yhteisön oikeuden yleisperiaatetta noudattaen päättää, että osa myydyistä tukioikeuksista palautetaan kansalliseen varantoon tai että niiden yksikköarvoa alennetaan kansallisen varannon hyväksi noudattaen perusteita, jotka komissio vahvistaa 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

45 artikla
Erityistukioikeuksia koskevat edellytykset

1. Jollei toisin säädetä, asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 3 luvun 2 jaksossa ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 71 m artiklassa säädettyihin tukioikeuksiin, jäljempänä 'erityistukioikeudet', sovelletaan tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä.
2. Poiketen siitä, mitä 35 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltion on sallittava viljelijän, jolla on erityistukioikeuksia, poiketa velvollisuudesta aktivoida tukioikeudet vastaavalla määrällä tukikelpoisia hehtaareita, sillä edellytyksellä, että viljelijä säilyttää vähintään 50 prosenttia kalenterivuosina 2000, 2001 ja 2002 harjoitetusta maataloustoiminnasta nautayksikköinä ilmaistuna.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua edellytystä ei sovelleta Maltaan.

Erityistukioikeuksia ei voi muuttaa.
3. Jos erityistukioikeuksia siirretään, siirronsaaja voi hyötyä 2 kohdassa säädetystä poikkeuksesta ainoastaan, jos kyse on perinnöstä tai ennakkoperinnöstä.

46 artikla
Tukioikeuksien tarkistaminen

Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhteisön oikeuden yleisperiaatteita noudattaen päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009, että se ryhtyy vuodesta 2010 alkaen yhdenmukaistamaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 1–4 luvun mukaisesti vahvistettujen tukioikeuksien arvoa. Tätä varten tukioikeuksia voidaan muuttaa asteittain vähintään kolmella etukäteen vahvistetulla vuosittaisella menettelyllä puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

Tukioikeuden arvoa voidaan minä tahansa näistä vuosittaisista menettelyistä alentaa enintään 50 prosenttia tukioikeuden alkuarvon ja viimeisen vuosittaisen menettelyn täytäntöönpanon hetkellä sovellettavan arvon erotuksesta.

Jäsenvaltio voi päättää soveltaa edeltäviä alakohtia asianmukaisella maantieteellisellä tasolla, joka on määriteltävä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat esimerkiksi sen toimielin- tai hallintorakenne ja/tai alueelliset maatalouden harjoittamismahdollisuudet.

2 LUKU ALUEELLINEN JA OSITTAINEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

1 JAKSO ALUEELLINEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

47 artikla

41 artiklassa tarkoitetun enimmäismäärän alueellinen jakaminen

1. Jäsenvaltio, joka on ottanut tilatukijärjestelmän käyttöön asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 1–4 luvun mukaisesti, voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisesti vuodesta 2010 alkaen tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin.
2. Jäsenvaltion on määriteltävä alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat esimerkiksi sen toimielin- tai hallintorakenne ja/tai alueelliset maatalouden harjoittamismahdollisuudet.

Jäsenvaltioita, joissa on alle kolme miljoonaa tukikelpoista hehtaaria, voidaan pitää yhtenä alueena.
3. Jäsenvaltion on jaettava 41 artiklassa tarkoitettu enimmäismäärä alueiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

48 artikla

Tilatukijärjestelmän alueellistaminen

1. Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa päättää jakaa enintään 50 prosenttia 47 artiklan mukaisesti vahvistetusta alueellisesta enimmäismäärästä sellaisten viljelijöiden kesken, joiden tila sijaitsee asianomaisella alueella, mukaan luettuina viljelijät, joilla ei ole tukioikeuksia.
2. Viljelijöille jaetaan tukioikeuksia, joiden yksikköarvo lasketaan jakamalla 48 artiklan mukaisesti vahvistettua alueellista enimmäismäärää vastaava osuus alueellisella tasolla vahvistettujen, 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä.

Kyseisten tukioikeuksien arvoa korotetaan, jos viljelijällä on 15 päivänä toukokuuta 2010 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 1–4 luvun soveltamisalaan kuuluvia tukioikeuksia. Tällöin viljelijän jokaisen tukioikeuden alueellista yksikköarvoa korotetaan määrällä, joka lasketaan hänellä 15 päivänä toukokuuta 2010 olleiden tukioikeuksien kokonaisarvon perusteella. Korotukset lasketaan tämän artiklan 1 kohdan soveltamisen jälkeen alueellisen enimmäismäärän jäljellä olevan osuuden rajoissa.
3. Tukioikeuksien määrän viljelijää kohti on oltava yhtä suuri kuin hehtaarimäärä, jonka viljelijä vuonna 2010 ilmoittaa 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti, 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta.

4. Viljelijällä ennen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua jakoa olleet tukioikeudet on peruutettava ja korvattava 3 kohdassa tarkoitetuilla uusilla tukioikeuksilla.

49 artikla

Tukioikeuksien tarkistaminen

1. Tämän asetuksen 48 artiklaa soveltava jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhteisön oikeuden yleisperiaatteita noudattaen päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009, että se ryhtyy vuodesta 2011 alkaen yhdenmukaistamaan tämän jakson tai asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 1 jakson mukaisesti vahvistettujen tukioikeuksien arvoa. Tätä varten jäsenvaltion on muutettava tällaisia tukioikeuksia asteittain vähintään kahdella etukäteen vahvistetulla vuosittaisella menettelyllä puolueettomin ja syrjimättömin perustein.
2. Jäsenvaltio, joka on ottanut tilatukijärjestelmän käyttöön asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 1 jakson mukaisesti, voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhteisön oikeuden yleisperiaatteita noudattaen päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009, että se ryhtyy vuodesta 2010 alkaen yhdenmukaistamaan kyseisen jakson mukaisesti vahvistettujen tukioikeuksien arvoa siten, että se muuttaa tukioikeuksia asteittain vähintään kolmella etukäteen vahvistetulla vuosittaisella menettelyllä puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

Edellä olevan 1 kohdan soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1782/2003 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemien päätösten soveltamista.

3. Minkään tukioikeuden arvон alennus ei voi missään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettussa vuosittaisessa menettelyssä olla yli 50 prosenttia tukioikeuden alkuarvon ja viimeisen vuosittaisen menettelyn täytäntöönpanon hetkellä sovellettavan arvon välisestä erotuksesta.
4. Jäsenvaltio voi päättää soveltaa 1, 2 ja 3 kohtaa asianmukaisella maantieteellisellä tasolla, joka on määriteltävä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat esimerkiksi sen toimielin- tai hallintorakenne ja/tai alueelliset maatalouden harjoittamismahdollisuudet.

50 artikla

Maan käyttö

Jos jäsenvaltio, joka lykkää hedelmä- ja vihannesalan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään, on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 60 artiklassa säädettyä poikkeusta, viljelijät voivat kyseisen artiklan mukaisesti käyttää tämän asetuksen 36 artiklan mukaisesti ilmoitettuja lohkoja hedelmien ja vihannesten sekä ruokaperunoiden tuotantoon.

51 artikla

Nurmi

Jos 48 artiklaa sovelletaan, jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein vahvistaa alueellisen enimmäismäärän tai sen osan puitteissa erilaisia yksikköarvoja tukioikeuksille, jotka jaetaan 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viljelijöille seuraavien osalta:

- a) vuoden 2008 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä nurmena olevat hehtaarit ja muut tukikelpoiset hehtaarit; tai vaihtoehtoisesti
- b) vuoden 2008 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena olevat hehtaarit ja muut tukikelpoiset hehtaarit.

52 artikla

Tämän jakson mukaisesti vahvistettuja tukioikeuksia koskevat edellytykset

1. Tämän jakson tai asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 1 jakson mukaisesti vahvistettuja tukioikeuksia voidaan siirtää ja käyttää vain samalla alueella tai sellaisten alueiden kesken, joilla hehtaariohtainen tukioikeus on sama.
2. Jollei tässä jaksossa muuta säädetä, tämän jakson muita säännöksiä sovelletaan.

2 JAKSO

OSITTAINEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

53 artikla

Yleiset säännökset

1. Jäsenvaltio, joka ei ole sisällyttänyt lampaan-, vuohen- ja naudanlihapalkkioita tilatukijärjestelmään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 67 ja 68 artiklan edellytysten mukaisesti, voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 jatkaa tilatukijärjestelmän soveltamista vuodesta 2010 alkaen tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 64 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen mukaisesti. Jäsenvaltio voi kuitenkin päättää vahvistaa kansallisen enimmäismäärän osan, joka käytetään lisätuen maksamiseksi viljelijöille tämän asetuksen 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti, alhaisemmalle tasolle kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 64 artiklan 1 kohdan mukaisesti on päätetty.

Jos jäsenvaltio ei ole sisällyttänyt jotakin hedelmä- ja vihannesalan tukea tilatukijärjestelmään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklan mukaisesti, sen on sovellettava tilatukijärjestelmää tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin ja kyseisen asetuksen 68 b artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen mukaisesti.

2. Komissio vahvistaa kunkin jäsenvaltion tekemän valinnan mukaan enimmäismäärän kullekin 54, 55 ja 56 artiklassa tarkoitettulle suoralle tuelle 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Enimmäismäärän on oltava yhtä suuri kuin kunkin suoran tuen osa 41 artiklassa tarkoitettusta kansallisesta enimmäismäärästä kerrottuna vähennysprosentteilla, joita jäsenvaltiot soveltavat 54, 55 ja 56 artiklan mukaisesti.

Vahvistettujen enimmäismäärien kokonaismäärä vähennetään 41 artiklassa tarkoitetuista kansallisista enimmäismääristä 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

54 artikla
Lammas- ja vuohipalkkiot

Jäsenvaltio voi pidättää enintään 50 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VI lueteltuja lammas- ja vuohipalkkioita, ja sen on maksettava vuosittain viljelijöille lisätukea.

Lisätuki myönnetään lampaiden ja vuohien kasvattajille tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 7 jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa.

55 artikla
Naudanlihapalkkiot

1. Jäsenvaltion, joka on pidättänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti kokonaan tai osittain tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osan, joka vastaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VI tarkoitettua emolehmäpalkkiota, on maksettava vuosittain viljelijöille lisätukea.

Lisätuki myönnetään emolehmien pidosta tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 8 jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa.

2. Jäsenvaltio, joka on pidättänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklan 1 kohdan, 2 kohdan a alakohdan ii alakohdan tai 2 kohdan b alakohdan mukaisesti kokonaan tai osittain tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osan, joka vastaa vasikoiden teurastuspalkkiota, muiden eläinten kuin vasikoiden teurastuksesta maksettavaa palkkiota tai urospuolisten nautojen erityispalkkiota, voi maksaa viljelijöille lisätukea. Lisätuki myönnetään vasikoiden teurastuksesta, muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastuksesta ja urospuolisten nautojen pidosta IV osaston 1 luvun 8 jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti. Lisätuen määrä on 50 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklan mukaisesti sovellettavasta tasosta, ja se maksetaan tämän asetuksen 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa.

56 artikla
Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki

1. Jäsenvaltioiden on pidätettävä 31 päivään joulukuuta 2011 asti enintään 50 prosenttia tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa tomaatteja, asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemänsä päätöksen mukaisesti.

Jäsenvaltion on tällöin myönnettävä maataloustuottajille tämän asetuksen 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa vuosittaista lisätukea.

Lisätuki myönnetään tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 5 jaksossa säädettyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat tomaatteja.

2. Jäsenvaltioiden on pidätettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemänsä päätöksen mukaisesti

- a) 31 päivään joulukuuta 2010 enintään 100 prosenttia tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa hedelmä- ja vihanneskasveja, jotka ovat muita kuin tämän kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja; ja
- b) 1 päivän tammikuuta 2011 ja 31 päivän joulukuuta 2012 välisenä aikana enintään 75 prosenttia tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa hedelmä- ja vihanneskasveja, jotka ovat muita kuin tämän kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja.

Kyseisen jäsenvaltion on tällöin myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa.

Lisätuki myönnetään IV osaston 1 luvun 5 jaksossa säädetyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat yhtä tai useampaa seuraavista hedelmistä tai vihanneksista, siten kuin kyseinen jäsenvaltio ne määrittelee:

- a) tuoreet viikunat;
- b) tuoreet sitrushedelmät;
- c) syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet;
- d) päärynät;
- e) persikat ja nektariinit; ja
- f) d'Ente-luumut.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut kansallisten enimmäismäärien osat vahvistetaan liitteessä IX.

3 LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO UUSISSA JÄSENVALTIOISSA, JOTKA OVAT SOVELTANEET YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄÄ

57 artikla

Tilatukijärjestelmän käyttöönotto jäsenvaltioissa, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, tämän osaston säännöksiä sovelletaan uusiin jäsenvaltioihin, jotka ovat soveltaneet V osaston 2 luvussa säädettyä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää.

Ei sovelleta 42 ja 45 artiklaa eikä 2 luvun 1 jaksoa.

2. Jos uusi jäsenvaltio on soveltanut yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, sen on tehtävä 53 artiklan 1 kohdassa ja 58 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut päätökset sitä vuotta edeltävän vuoden 1 päivään elokuuta mennessä, jolloin se soveltaa tilatukijärjestelmää ensimmäisen kerran.
3. Kaikki yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaneet uudet jäsenvaltiot voivat säätää, että 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen tukikelpoisuusedellytysten lisäksi 'tukikelpoisella hehtaarilla' tarkoitetaan tilan käytössä olevaa viljelyalaa, joka oli hyvässä viljelykunnossa 30 päivänä kesäkuuta 2003, riippumatta siitä oliko se tuotannossa kyseisenä ajankohtana.

58 artikla
Tukihakemus

1. Viljelijöiden on toimitettava tilatukijärjestelmän mukainen tukihakemuksensa määräpäivänä, jonka uudet jäsenvaltiot vahvistavat, kuitenkin viimeistään 15 päivänä toukokuuta.
2. Jollei ole kyse 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista, tukioikeuksia ei jaeta viljelijälle, joka ei jätä tilatukijärjestelmää koskevaa hakemusta viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden 15 päivänä toukokuuta.

59 artikla
Kansallinen varanto

1. Kunkin uuden jäsenvaltion on tehtävä kansalliselle enimmäismäärälleen lineaarinen prosentuaalinen vähennys kansallisen varannon perustamiseksi.
2. Uuden jäsenvaltion on puolueettomin ja syrjimättömin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, käytettävä kansallista varantoa tukioikeuksien jakamiseksi komission 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrittelemässä erityistilanteessa oleville viljelijöille.
3. Tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna uusi jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, käyttää kansallista varantoa tukioikeuksien jakamiseksi tilatukijärjestelmään siirtymisen vuoksi erityistilanteessa oleville erityisalojen viljelijöille.
4. Uusi jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, käyttää kansallista varantoaan jakaakseen tukioikeuksia viljelijöille, jotka ovat aloittaneet maataloustoimintansa 1 päivän tammikuuta 2007 jälkeen mutta eivät ole saaneet suoraa tukea vuonna 2007.

5. Uusi jäsenvaltio voi puolueettomin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, käyttää kansallista varantoaan jakaakseen viljelijöille tukioikeuksia alueilla, joihin sovelletaan johonkin julkisen interventioon liittyviä rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmia, jotta vältetään maan viljelemättä jättäminen ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat.
6. Uusi jäsenvaltio voi 2–5 kohdan soveltamiseksi korottaa asianomaisen viljelijän tukioikeuksien yksikköarvoa 5 000 euron enimmäismäärän rajoissa ja/tai jakaa asianomaiselle viljelijälle uusia tukioikeuksia.
7. Jos kansallinen varanto ei ole riittävä, uuden jäsenvaltion on vähennettävä tukioikeuksia lineaarisesti.

60 artikla

41 artiklassa tarkoitettu kansallinen enimmäismäärä

1. Uudet jäsenvaltiot voivat soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisella tasolla.
2. Uusien jäsenvaltioiden on määritettävä alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein.
3. Kunkin uuden jäsenvaltion on tapauksen mukaan jaettava 41 artiklassa tarkoitettu kansallinen enimmäismääränsä 59 artiklan mukaisten mahdollisten vähennysten jälkeen alueiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

61 artikla

Tukioikeuksien jakaminen

1. Kaikki viljelijät saavat tukioikeuksia, joiden yksikköarvo lasketaan jakamalla 41 artiklassa tarkoitettu enimmäismäärä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti kansallisella tasolla vahvistettujen tukioikeuksien lukumäärällä.
2. Tukioikeuksien määrän viljelijää kohti on oltava yhtä suuri kuin hehtaarimäärä, jonka viljelijä ilmoittaa 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta varten, 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, uusi jäsenvaltio voi päättää, että viljelijäkohtainen tukioikeuksien lukumäärä on yhtä suuri kuin kaikkien niiden hehtaarien kolmen vuoden keskiarvo, jotka vuosina 2005, 2006 ja 2007 oikeuttivat yhtenäiseen pinta-alatukeen, 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta.

62 artikla
Nurmi

Uusi jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein myös vahvistaa alueellisen enimmäismäärän tai sen osan puitteissa erilaisia yksikköarvoja tukioikeuksille, jotka jaetaan 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viljelijöille seuraavien osalta:

- a) nurmena olevat hehtaarit, sellaisina kuin ne on määritelty 30 päivänä kesäkuuta 2008, ja muut tukikelpoiset hehtaarit; tai vaihtoehtoisesti
- b) pysyvänä laitumena olevat hehtaarit, sellaisina kuin ne on määritelty 30 päivänä kesäkuuta 2008, ja muut tukikelpoiset hehtaarit.

63 artikla
Tukioikeuksia koskevat edellytykset

1. Tämän luvun mukaisesti vahvistetut oikeudet voi siirtää ainoastaan samalla alueella tai sellaisten alueiden kesken, joilla hehtaarikohtaiset tukioikeudet ovat samat.
2. Uusi jäsenvaltio voi yhteisön oikeuden yleisperiaatteita noudattaen päättää viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta, että tämän luvun mukaisesti vahvistettuja tukioikeuksia muutetaan asteittain tukioikeuksien arvon yhdenmukaistamiseksi etukäteen vahvistetuilla menettelyillä puolueettomin ja syrjimättömin perustein.
3. Jolleivät kyseessä ole 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet, viljelijä voi siirtää tukioikeutensa ilman maa-alaa vasta sitten, kun hän on aktivoinut 35 artiklan mukaisesti vähintään 80 prosenttia tukioikeuksistaan vähintään yhden kalenterivuoden aikana, tai kun hän on luovuttanut vapaaehtoisesti kansalliseen varantoon kaikki tukioikeudet, joita hän ei ole käyttänyt tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna.

4 LUKU

TUOTANTOON SIDOTTUJEN TUKIEN SISÄLTYTTÄMINEN TILATUKIJÄRJESTELMÄÄN

64 artikla
Tuotantoon sidottujen tukien sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä liitteessä X olevassa I, II ja III kohdassa tarkoitetuissa tuotantoon sidottujen tukien järjestelmissä käytettävissä olevat tuet vuodesta 2010 alkaen tilatukijärjestelmään tässä luvussa vahvistettuja sääntöjä noudattaen.

65 artikla

Tilatukijärjestelmän ulkopuolelle jätettyjen tuotantoon sidottujen tukien sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

1. Jäsenvaltion on jaettava liitteessä XI tarkoitettut määrät, jotka olivat käytettävissä tuotantoon sidottuun tukeen liitteessä X olevassa I kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä, asianomaisten alojen viljelijöiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein ottaen huomioon erityisesti tuet, joita kyseiset viljelijät saivat suoraan tai välillisesti asianomaisissa tukijärjestelmissä yhtenä tai useampana vuonna vuosina 2005–2008.
2. Jäsenvaltioiden on korotettava asianomaisten viljelijöiden tukioikeuksien arvoa 1 kohdan soveltamisesta saatujen määrien perusteella.

Kunkin viljelijäkohtaisen tukioikeuden arvon korotus lasketaan jakamalla edellisessä alakohdassa tarkoitettu määrä asianomaisen viljelijän tukioikeuksien lukumäärällä.

Jos asianomaisen alan viljelijällä ei kuitenkaan ole tukioikeuksia, hänelle on jaettava tukioikeudet, joiden

- a) lukumäärän on oltava yhtä suuri kuin viljelijän 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittama hehtaarimäärä sen vuoden osalta, jona tuotantoon sidottu tuki sisällytettiin tilatukijärjestelmään;
- b) arvo määritetään jakamalla ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä a alakohdan mukaisesti vahvistetulla lukumäärällä.

66 artikla

Tilatukijärjestelmän ulkopuolelle osittain jätettyjen tuotantoon sidottujen tukien sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

Jäsenvaltion on jaettava määrät, jotka olivat käytettävissä tuotantoon sidottuun tukeen liitteessä X olevassa II kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä, asianomaisten alojen viljelijöiden kesken suhteessa tukeen, jota nämä saivat suoraan tai välillisesti asianomaisissa tukijärjestelmissä vuosina 2000–2002. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin puolueettomin ja syrjimättömin perustein valita edustavamman ajanjakson, joka on edellä mainittua äskettäisempi.

Jäsenvaltio on korotettava asianomaisten viljelijöiden tukioikeuksien arvoa tai jaettava tukioikeuksia 65 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti.

67 artikla

Tilatukijärjestelmän ulkopuolelle osittain jätettyjen tuotantoon sidottujen tukien vapaaehtoinen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

Jos jäsenvaltio ei tee 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstä, määrät, jotka olivat käytettävissä tuotantoon sidottuun tukeen liitteessä X olevassa III kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä, on sisällytettävä tilatukijärjestelmään 66 artiklan säännösten mukaisesti.

5 LUKU ERITYISTUKI

68 artikla *Yleissäännöt*

1. Jäsenvaltio voi viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 päättää käyttää vuodesta 2010 alkaen enintään 10 prosenttia 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisesta enimmäismäärästään myöntääkseen tukea viljelijöille
 - a) seuraaviin toimiin:
 - i) tietyt maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta;
 - ii) maataloustuotteiden laadun parantaminen; tai
 - iii) maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantaminen;
 - b) korvauksena erityishaitoista, joita viljelijöille aiheutuu maito-, naudanliha-, lampaanliha-, vuohenliha- ja riisialoilla taloudellisesti haavoittuvaisilla tai ympäristöllisesti herkillä alueilla;
 - c) alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia, jotta vältetään maan viljelemättä jättäminen ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat;
 - d) satovakuutusmaksuihin 69 artiklassa vahvistetuin edellytyksin;
 - e) eläin- ja kasvitauteihin liittyviin sijoitusrahastoihin 70 artiklassa vahvistetuin edellytyksin.
2. Tukea 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voidaan myöntää vain
 - a) jos
 - i) tuki i alakohdassa tarkoitetuille maatalouden muodoille on asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa maatalouden ympäristötuille asetettujen vaatimusten mukainen;
 - ii) tuki ii alakohdassa tarkoitettuun maataloustuotteiden laadun parantamiseen on johdonmukainen neuvoston asetuksen (EY) N:o 509/2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007²⁰ ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan II osaston I luvun kanssa; ja
 - iii) tuki iii alakohdassa tarkoitettuun maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantamiseen on neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 2–5 artiklassa säädettyjen perusteiden mukainen; ja

²⁰ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

- b) kattamaan tosiasiallisesti aiheutuneet lisäkustannukset ja asianomaiseen tavoitteeseen pyrkimisestä aiheutuneet tulonmenetykset.
3. Tukea 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voidaan myöntää vain
- a) jos alalla on pantu tilatukijärjestelmä täysin täytäntöön 54, 55 ja 71 artiklan mukaisesti;
- b) siinä määrin kuin on tarpeen kannustimen luomiseksi tuotannon nykytasojen säilyttämiseksi.
4. Edellä 1 kohdan a, b ja e alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyvän tuen enimmäismäärä on 2,5 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisesta enimmäismäärästä. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa toimenpidekohtaisia rajoja.
5. Tuki toimenpiteisiin, joita tarkoitetaan
- a) 1 kohdan a ja d alakohdassa, myönnetään vuotuisina lisätukina;
- b) 1 kohdan b alakohdassa, myönnetään vuotuisina lisätukina, kuten eläinkohtaiset tuet ja nurmipalkkiot;
- c) 1 kohdan c alakohdassa, myönnetään viljelijän tukioikeuksien yksikköarvon korotuksena ja/tai lukumäärän lisäämisenä;
- d) 1 kohdan e alakohdassa, myönnetään 70 artiklassa tarkoitettuna taloudellisena tukena.
6. Edellä 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien, joiden yksikköarvoa on korotettu, ja lisätukioikeuksien siirto sallitaan vain, jos siirrettyjen tukioikeuksien kanssa siirretään vastaava määrä hehtaareita.
7. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille toimenpiteille myönnettävän tuen on oltava johdonmukainen yhteisön muiden toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa.
8. Jäsenvaltioiden on kerättävä varat, jotka tarvitaan tukeen, jota tarkoitetaan
- a) 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa, soveltamalla viljelijöille jaettaviin ja/tai kansallisesta varannosta peräisin oleviin tukioikeuksiin lineaarista vähennystä;
- b) 1 kohdan e alakohdassa, soveltamalla tarvittaessa lineaarista vähennystä yhteen tai useampaan asianmukaisiin tukia saavien edunsaajien tukeen tämän osaston mukaisesti ja 1 ja 3 kohdassa säädetyissä rajoissa.
9. Komission on 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määriteltävä tässä jaksossa tarkoitettua tuen myöntämistä koskevat edellytykset erityisesti varmistaakseen johdonmukaisuuden muiden yhteisön toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa sekä estääkseen tuen kasautumisen.

69 artikla
Satovakuutus

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää taloudellista tukea vakuutusmaksuihin, kun satovakuutus otetaan epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta.

Tämän artiklan soveltamiseksi 'luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevilla epäsuotuisilla sääoloilla' tarkoitetaan sellaisia sääoloja kuin hallaa, rakeita, jäätä, sadetta tai kuivuutta, jotka tuhoavat yli 30 prosenttia viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskimääräisestä vuosituotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää.

2. Viljelijälle voidaan myöntää taloudellista tukea enintään 60 prosenttia vakuutusmaksuista. Jäsenvaltio voi päättää korottaa taloudellisen tuen 70 prosenttiin sääolojen tai asianomaisen alan tilanteen perusteella.

Jäsenvaltio voi asettaa enimmäismäärän vakuutusmaksulle, jolle voi saada taloudellista tukea.

3. Satovakuutus voi korvata vahingot vain, jos asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on epäsuotuisat sääolot virallisesti sellaisiksi todennut.

4. Vakuutuskorvaukset eivät saa korvata enempää kuin 1 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaamiseen tarvittavat kokonaiskustannukset, eikä niihin saa liittyä mitään tulevan tuotannon tyyppiä tai määrää koskevia ehtoja tai määräyksiä.

5. Taloudellinen tuki on maksettava suoraan asianomaiselle viljelijälle.

6. Taloudellisen tuen myöntämiseen liittyviä jäsenvaltioiden menoja rahoitetaan 68 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista varoista siten, että yhteisön rahoitusosuus on 40 prosenttia tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetuista tukikelpoisista vakuutusmaksuista.

Ensimmäinen alakohta ei estä jäsenvaltioita kattamasta taloudellista tukeaan kokonaan tai osittain asianomaisten alojen pakollisten yhteisvastuujärjestelmien kautta.

7. Taloudellinen tuki ei saa estää vakuutuspalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa. Taloudellinen tuki ei saa rajoittua vain yhden vakuutusyhtiön tai -yhtiöryhmän tarjoamaan vakuutukseen, eikä sen edellytyksenä saa olla vakuutuksen ottaminen asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta vakuutusyhtiöstä.

70 artikla
Eläin- ja kasvitauteihin liittyvät sijoitusrahastot

1. Jäsenvaltiot voivat sijoitusrahastoille myönnettävän taloudellisen tuen avulla varmistaa, että viljelijöille maksetaan taloudellista korvausta eläin- tai kasvitautista johtuvien taloudellisten tappioiden johdosta.

2. Tämän artiklan soveltamiseksi

- a) 'sijoitusrahastolla' tarkoitetaan jäsenvaltion kansallisen lain mukaisesti hyväksymää järjestelmää, jossa siihen kuuluvat viljelijät voivat vakuuttaa itsensä sellaisia taloudellisia tappioita vastaan, jotka aiheutuvat eläin- tai kasvitaudeista, ja jossa tällaisille viljelijöille myönnetään korvauksia;
- b) 'taloudellisilla tappioilla' tarkoitetaan lisäkustannuksia, joita viljelijälle aiheutuu tämän toteuttamista poikkeuksellisista toimenpiteistä, joilla pyritään vähentämään markkinatarjontaa tai merkittävää tuotannonmenetystä. Kustannuksia, joihin voidaan myöntää korvausta yhteisön muiden säännösten mukaisesti ja jotka johtuvat muiden terveys-, eläinlääkintä- tai kasvinsuojelutoimenpiteiden soveltamisesta, ei pidetä taloudellisina tappioina.

3. Sijoitusrahastosta maksetaan taloudellista korvausta suoraan sen jäsenenä oleville viljelijöille, joille on aiheutunut taloudellisia tappioita.

Sijoitusrahastosta maksettavan taloudellisen korvauksen on oltava peräisin

- a) jäsenviljelijöiden rahastoon osoittamasta pääomakannasta; ja/tai
- b) rahaston kaupallisin ehdoin ottamista lainoista.

Alkupääoma ei voi olla peräisin julkisista varoista.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu taloudellinen tuki voi liittyä

- a) sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin, jotka voidaan jakaa enintään kolmelle vuodelle;
- b) pääoman takaisinmaksuun ja korkoon, jota peritään sijoitusrahaston lainoista, jotka se on ottanut kaupallisin ehdoin taloudellisen korvauksen maksamiseksi viljelijöille;
- c) määriin, jotka sijoitusrahasto on maksanut pääomakannastaan taloudellisena korvauksena viljelijöille.

Komissio vahvistaa taloudelliseen tukeen kelpoisten kaupallisten lainojen vähimmäis- ja enimmäiskeston 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jos taloudellinen korvaus maksetaan rahastosta ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, julkinen rahoitusosuus on suoritettava vähimmäiskestoiselle kaupallisin ehdoin otetulle lainalle suunnitellussa tahdissa.

5. Taloudellinen tuki saa olla enintään 60 prosenttia 4 kohdassa tarkoitetuista kustannuksista. Jäsenvaltio voi päättää korottaa taloudellisen tuen 70 prosenttiin asianomaisen alan tilanteen perusteella. Kustannuksista, joita ei kateta taloudellisella tuella, vastaavat jäsenviljelijät.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa kustannuksia, joille voidaan myöntää taloudellista tukea, soveltamalla

- a) rahastokohtaisia enimmäismääriä;

- b) yksikkökohtaisia enimmäismääriä.
6. Yhteisö osallistuu jäsenvaltioiden taloudelliseen tukeen liittyvien menojen rahoitukseen 68 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista varoista siten, että sen rahoitusosuus on 40 prosenttia 4 kohdan mukaisesti tukikelpoisista määristä.
- Ensimmäinen alakohta ei estä jäsenvaltioita kattamasta taloudellista tukeaan kokonaan tai osittain asianomaisten alojen pakollisten yhteisvastuujärjestelmien kautta.
7. Jäsenvaltioiden on annettava sijoitusrahastojen perustamista ja hallintoa koskevat säännöt erityisesti siltä osin kuin ne liittyvät korvausten myöntämiseen viljelijöille kriisitapauksissa tai näiden sääntöjen hallinnointiin ja valvontaan.
8. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle vuosikertomus tämän artiklan täytäntöönpanosta. Komissio määrittelee kertomuksen muodon, sisällön, ajoituksen ja määräajat 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

IV OSASTO MUUT TUKIJÄRJESTELMÄT

1 LUKU YHTEISÖN TUKIJÄRJESTELMÄT

1 JAKSO RIISIN LAJIKOHTAINEN TUKI

71 artikla Soveltamisala

CN-koodiin 1006 10 kuuluvaa riisiä tuottaville viljelijöille myönnetään satovuosina 2009, 2010 ja 2011 tukea tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin.

72 artikla Tuen edellytykset ja määrä

1. Hehtaarikohtainen tuki myönnetään riisille kylvetyille viljelyalalle, jonka satoa ei korjata ainakaan ennen kukinnan alkua tavanomaisissa kasvuoloissa.
- Kasvit, jotka on kasvatettu täysimääräisesti kylvetyillä ja paikallisten vaatimusten mukaisesti viljellyillä aloilla mutta jotka eivät saavuta kukinta-astetta asianomaisen jäsenvaltion tunnustamien poikkeuksellisten sääolojen vuoksi, ovat kuitenkin tukikelpoisia edellyttäen, että kyseisiä aloja ei käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen ennen kyseistä kasvuvaihetta.
2. Tuki perustuu asianomaisten jäsenvaltioiden satoihin ja on seuraavanlainen:

	<i>euroa/ha</i>	
	<i>2009</i>	<i>2010 ja 2011</i>
<i>Bulgaria</i>	345,255	172,627
<i>Kreikka</i>	561,00	280,5
<i>Espanja</i>	476,25	238,125
<i>Ranska</i>	411,75	205,875
<i>Italia</i>	453,00	226,5
<i>Unkari</i>	232,50	116,25
<i>Portugali</i>	453,75	226,875
<i>Romania</i>	126,075	63,037

73 artikla
Pinta-alat

Jokaiselle tuottajajäsenvaltiolle vahvistetaan kansallinen perusala. Ranskalle vahvistetaan kuitenkin kaksi perusalaa. Perusalat ovat seuraavat:

- Bulgaria: 4 166 ha,
- Kreikka: 20 333 ha,
- Espanja: 104 973 ha,
- Ranska: 19 050 ha,
- Italia: 219 588 ha,
- Unkari: 3 222 ha,
- Portugali: 24 667 ha,
- Romania: 500 ha.

Jäsenvaltio voi jakaa perusalansa osa-aloihin määrittelemiensä puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

74 artikla
Pinta-alojen ylitys

1. Jos jossakin jäsenvaltiossa ala, jolla jonakin tietynä vuonna viljellään riisiä, ylittää 73 artiklassa tarkoitetun perusalan, tuottajakohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään samassa suhteessa kyseisenä vuonna.
2. Jos jäsenvaltio jakaa perusalansa osa-aloihin, 1 kohdan mukaista vähennystä sovelletaan ainoastaan niiden osa-alueiden viljelijöihin, joilla raja on ylittynyt. Kyseinen vähennys tehdään, kun asianomaisessa jäsenvaltiossa ne osa-alueiden alat, joilla rajoja ei ole ylitetty, on jaettu uudelleen osa-alueille, joilla kyseiset rajat on ylitetty.

2 JAKSO TÄRKKELYSKERUNAN TUKI

75 artikla **Tuen määrä**

Käyttöön otetaan tuki perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden tuottajille. Tukea sovelletaan siihen perunamäärään, joka tarvitaan yhden tärkkelystonnin valmistukseen. Se on

- a) 66,32 euroa markkinointivuosina 2009/2010 ja 2010/2011;
- b) 33,16 euroa markkinointivuosina 2011/2012 ja 2012/2013.

Määrää mukautetaan perunoiden tärkkelyspitoisuuden mukaan.

76 artikla **Edellytykset**

Tuki maksetaan ainoastaan niistä perunamääristä, joita perunantuottajan ja tärkkelyksenvalmistajan välinen viljelysopimus koskee tällaiselle yritykselle myönnetyn kiintiön rajoissa, sellaisena kuin siihen viitataan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007²¹ 84 a artiklan 2 kohdassa.

3 JAKSO PUUVILLAN LAJIKOHTAINEN TUKI

77 artikla **Soveltamisala**

CN-koodiin 5201 00 kuuluvan puuvillan tuottajille myönnetään tukea tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin.

78 artikla **Edellytykset**

1. Tukea myönnetään puuvillan tukikelpoiselle viljelyalalle hehtaaria kohden. Jotta viljelyalalle voidaan myöntää tukea, sen on sijaittava jäsenvaltion puuvillantuotantoon hyväksymällä maatalousmaalla ja sille on pitänyt kylvää hyväksytyjä lajikkeita, jotka tosiasiallisesti korjataan tavanomaisissa kasvuolosuhteissa.

Edellä 77 artiklassa tarkoitettu tuki maksetaan virheettömästi, kunnollisesta ja myyntikelpoisesta puuvillasta.

²¹ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä 1 kohdassa tarkoitettu maa ja lajikkeet 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavien yksityiskohtaisten sääntöjen ja edellytysten mukaisesti.

79 artikla
Perusalat ja määrät

1. Vahvistetaan kansalliset perusalat seuraavasti:
 - Bulgaria: 10 237 ha,
 - Kreikka: 370 000 ha,
 - Espanja: 70 000 ha,
 - Portugali: 360 ha.
2. Tuen määrät tukikelpoista hehtaaria kohden ovat seuraavat:
 - Bulgaria: 263 euroa,
 - Kreikka: 594 euroa 300 000 hehtaarille ja 342,85 euroa lopuille 70 000 hehtaarille,
 - Espanja: 1 039 euroa,
 - Portugali: 556 euroa.
3. Jos puuvillan tukikelpoinen viljelyala ylittää jossain jäsenvaltiossa jonakin vuonna 1 kohdassa vahvistetun perusalan, kyseisen jäsenvaltion 2 kohdassa tarkoitettua tukea vähennetään suhteessa perusalan ylitykseen.

Kreikan osalta sovelletaan kuitenkin suhteellista vähennystä siihen tuen määrään, joka on vahvistettu kansallisen perusalan 70 000 hehtaarin suuruiselle osalle, jotta noudatettaisiin 202,2 miljoonan euron kokonaismäärää.
4. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

80 artikla
Hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot

1. Tässä jaksossa 'hyväksytyllä toimialakohtaisella organisaatiolla' tarkoitetaan oikeussubjektia, jonka muodostavat puuvillaa tuottavat viljelijät ja vähintään yksi siementenpoistaja ja joka hoitaa seuraavanlaisia tehtäviä:
 - avustaminen puuvillan markkinoille saattamisen koordinoinnin parantamisessa erityisesti selvitysten ja markkinatutkimusten avulla;
 - yhteisön sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen,
 - tuotannon suuntaaminen tuotteisiin, jotka vastaavat paremmin markkinoiden tarpeita ja kuluttajien kysyntää erityisesti laadun ja kuluttajansuojan suhteen;
 - tuotteen laadun parantamiseen tähtäävien menettelyjen ja keinojen uudistaminen;

- markkinointistrategioiden kehittäminen laatuserifiointijärjestelmillä tapahtuvaan puuvillan myynninedistämiseen.
2. Jäsenvaltion, jonka alueelle sementenpoistajat ovat sijoittautuneet, on hyväksyttävä 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavia perusteita noudattavat toimialakohtaiset organisaatiot.

81 artikla
Tuen maksaminen

1. Viljelijöille myönnetään tukea tukikelpoista hehtaaria kohden 79 artiklan mukaisesti.
2. Hyväksytyt toimialakohtaisen organisaation jäseninä oleville viljelijöille myönnetään 79 artiklan 1 kohdassa säädetyn perusalan rajoissa tukea tukikelpoista hehtaaria kohden korotettuna kolmella eurolla.

4 JAKSO
TUKI SOKERIJUURIKKAAN JA -RUO'ON TUOTTAJILLE

82 artikla
Soveltamisala

1. Jäsenvaltioissa, jotka ovat myöntäneet asetuksen (EY) N:o 320/2006 3 artiklan mukaista rakenneuudistustukea vähintään 50 prosentille neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006²² liitteessä III 20 päivänä helmikuuta 2006 vahvistetusta kiintiöstä, myönnetään yhteisön tukea sokerijuuriikkaan ja sokeriruo'on tuottajille.
2. Tukea myönnetään enintään viitenä peräkkäisenä vuotena siitä markkinointivuodesta lähtien, jonka aikana saavutetaan 1 kohdassa tarkoitettu 50 prosentin kynnys, mutta ei markkinointivuoden 2013/2014 jälkeen.

83 artikla
Edellytykset

Tukea myönnetään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 50 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten nojalla toimitetun sokerijuuriikkaasta ja sokeriruo'osta tuotetun kiintiösokerin määrän osalta.

84 artikla
Tuen määrä

Tuen määrä ilmoitetaan tonnilta vakiolaatuista valkoista sokeria. Tuen määrä on puolet siitä määrästä, joka saadaan jakamalla tämän asetuksen liitteessä XII tarkoitettu kyseisen jäsenvaltion vastaavaa vuotta koskeva enimmäismäärä asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä III 20 päivänä helmikuuta 2006 vahvistetun sokerin ja inuliinisiirapin kiintiön kokonaismäärällä.

²² EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1.

Sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävään tukeen ei sovelleta tämän asetuksen 110 ja 120 artiklaa.

5 JAKSO

SIIRTYMÄKAUDEN HEDELMÄ- JA VIHANNESTUKI

85 artikla

Siirtymäkauden pinta-alatuet

1. Sovellettaessa 56 artiklan 1 kohtaa tai 117 artiklan 1 kohtaa siirtymäkauden pinta-alatukea voidaan myöntää kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna kautena tässä jaksossa säädetyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat jalostukseen toimitettavia tomaatteja.
2. Sovellettaessa 56 artiklan 2 kohtaa tai 117 artiklan 2 kohtaa siirtymäkauden pinta-alatukea voidaan myöntää kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna kautena tässä jaksossa säädetyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat yhtä tai useampaa jäsenvaltioiden määrittelemää, 56 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltua hedelmä- ja vihannestuotetta, jotka toimitetaan jalostukseen.

86 artikla

Tuen määrä ja tukikelpoisuus

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava puolueettomin ja syrjimättömin perustein tuen määrä jokaista hehtaaria kohden, jolla kasvatetaan tomaatteja ja kutakin 56 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltua hedelmä- ja vihannestuotetta.
2. Tuen kokonaismäärä ei missään tapauksessa saa ylittää 53 artiklan 2 kohdan tai 117 artiklan mukaisesti vahvistettua enimmäismäärää.
3. Tukea myönnetään ainoastaan sellaisten alueiden osalta, joiden tuotantoon sovelletaan sopimusta, joka koskee jalostusta joksikin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan j alakohdassa luetelluista tuotteista.
4. Jäsenvaltiot voivat asettaa yhteisön tuen myöntämisen edellytykseksi muita puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita, mukaan lukien sen, että viljelijä kuuluu asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon tai 125 d artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaryhmittymään.

6 JAKSO

SIIRTYMÄKAUDEN MARJATUKI

87 artikla

Marjatuki

1. Siirtymäkauden pinta-alatukea sovelletaan 31 päivänä joulukuuta 2012 päättyvällä kaudella CN-koodiin 0810 10 00 kuuluviin mansikoihin ja CN-koodiin 0810 20 10 kuuluviin vadelmiin, jotka toimitetaan jalostettavaksi.

2. Tukea myönnetään ainoastaan sellaisten alueiden osalta, joiden tuotantoon sovelletaan sopimusta, joka koskee jalostusta joksikin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan j alakohdassa luetelluista tuotteista.
3. Yhteisön tuki on 230 euroa hehtaarilta.
4. Jäsenvaltiot voivat maksaa yhteisön tuen lisäksi kansallista tukea. Yhteisön tuen ja kansallisen tuen yhteismäärä saa olla enintään 400 euroa hehtaarilta.
5. Tukea maksetaan ainoastaan taatun kansallisen enimmäispinta-alan osalta, joka jaetaan jäsenvaltioille seuraavasti:

Jäsenvaltio	Taatut kansalliset alat (hehtaaria)
Bulgaria	2 400
Unkari	1 700
Latvia	400
Liettua	600
Puola	48 000

Jos tukikelpoinen pinta-ala tietyssä jäsenvaltiossa ja tietyssä vuonna ylittää taatun kansallisen enimmäispinta-alan, 3 kohdassa tarkoitettua tuen määrää vähennetään suhteessa taatun kansallisen enimmäispinta-alan ylitykseen.

6. Siirtymäkauden marjatukeen ei sovelleta 110 ja 120 artiklaa.

7 JAKSO LAMMAS- JA VUOHIPALKKIOT

88 artikla **Soveltamisala**

Jos sovelletaan 54 artiklaa ja ellei toisin ole säädetty, jäsenvaltioiden on myönnettävä vuosittain palkkioita tai lisäkorvauksia viljelijöille, jotka kasvattavat lampaita ja vuohia tässä jaksossa säädetyin edellytyksin.

89 artikla **Määritelmät**

Tässä jaksossa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'uuhella' tarkoitetaan naaraspuolista lampaansukuista eläintä, joka on karitsoinut vähintään kerran tai on vähintään yhden vuoden ikäinen;
- b) 'kutulla' tarkoitetaan naaraspuolista vuohensukuista eläintä, joka on vohlinut vähintään kerran tai on vähintään yhden vuoden ikäinen.

90 artikla
Uuhi- ja vuohipalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan uuhia, voi hakemuksesta saada palkkion uuhien pitämisestä (uuhipalkkio).
2. Viljelijä, joka pitää tilallaan kuttuja, voi hakemuksesta saada palkkion kuttujen pitämisestä (vuohipalkkio). Palkkio myönnetään viljelijöille, jotka toimivat tietyillä alueilla, joilla tuotanto täyttää seuraavat kaksi perustetta:
 - a) uuhia kasvatetaan ensisijaisesti vuohenlihan tuotantoon,
 - b) lampaiden ja vuohien kasvatusmenetelmät ovat samanlaiset.

Tällaisten alueiden luettelo vahvistetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Uuhi- ja vuohipalkkio myönnetään vuosittaisena maksuna viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa tukikelpoista eläintä, kalenterivuotta ja viljelijää kohti. Asianomainen jäsenvaltio päättää niiden eläinten vähimmäismäärästä, joista palkkiota voi hakea. Tämän vähimmäismäärän on oltava vähintään 10 ja enintään 50 eläintä.
4. Palkkion määrä uuhta kohti on 21 euroa. Lampaanmaitoa tai lampaanmaitopohjaisia tuotteita kaupan pitävien viljelijöiden osalta palkkio uuhta kohti on kuitenkin 6,8 euroa.
5. Palkkion määrä kuttua kohti on 6,8 euroa.

91 artikla
Lisäpalkkio

1. Viljelijöille maksetaan lisäpalkkio niillä alueilla, joilla lampaan- ja vuohenkasvatus on perinteinen elinkeino tai joilla se edistää merkittävästi maaseudun taloutta. Jäsenvaltiot määrittelevät nämä alueet. Lisäpalkkio myönnetään kuitenkin ainoastaan niille viljelijöille, joiden tilan maatalousmaasta vähintään 50 prosenttia sijaitsee asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti määritellyillä epäsuotuisilla alueilla.
2. Lisäpalkkio myönnetään myös viljelijöille, joiden eläimet siirtyvät vuodenaikojen mukaisesti laitumelta toiselle edellyttäen, että
 - a) vähintään 90 prosenttia eläimistä, joista palkkiota haetaan, laiduntaa vähintään 90 peräkkäistä päivää 1 kohdan mukaisesti määritellyllä tukikelpoisella alueella, ja
 - b) tilan keskuspaikka on tarkkaan määritellyllä maantieteellisellä alueella, jonka osalta jäsenvaltio on todennut, että vuodenaikojen mukainen siirtyminen laitumelta toiselle kuuluu perinteiseen lampaan- ja/tai vuohenkasvatukseen ja että eläinten siirtyminen on tarpeen siirtolaidunkautisen rehun riittämättömän määrän vuoksi.

3. Tämän lisäpalkkion suuruudeksi vahvistetaan 7 euroa uuhua ja kuttua kohti. Lisäpalkkio myönnetään samoin edellytyksin kuin uuhi- ja vuohipalkkion osalta on säädetty.

92 artikla

Palkkioita koskevat yhteiset säännöt

1. Palkkiot maksetaan edunsaajina oleville viljelijöille niiden uuhien ja/tai naaraspuolisten vuohien määrän perusteella, jotka pidetään viljelijän tilalla 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritettävän vähimmäisajan.
2. Jotta palkkio voidaan myöntää, eläin on merkittävä ja rekisteröitävä asetuksen (EY) N:o 21/2004 mukaisesti.

93 artikla

Viljelijäkohtaiset enimmäismäärät

1. Edellä 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu viljelijäkohtainen enimmäismäärä 1 päivänä tammikuuta 2009 on sama kuin viljelijällä 31 päivänä joulukuuta 2008 asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti olleiden palkkio-oikeuksien määrä.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien määrä ei niiden alueella ylitä 4 kohdassa vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä ja että 96 artiklassa tarkoitettujen kansallisten varannot voidaan ylläpitää.

Asetuksen 111 artiklan mukaisen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiskauden jälkeen ja sovellettaessa 54 artiklaa tuottajakohtaisten enimmäismäärien jakaminen tuottajille ja 95 artiklassa tarkoitettujen kansallisten varannon perustaminen on tehtävä tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden loppuun mennessä.
3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toteutetun toimenpiteen perusteella poistetut palkkio-oikeudet on lakkautettava.
4. Sovelletaankin seuraavia enimmäismääriä:

Jäsenvaltio	Oikeudet (x 1 000)
Bulgaria	2 058,483
Tšekki	66,733
Tanska	104
Viro	48
Espanja	19 580
Ranska	7 842
Kypros	472,401
Latvia	18,437
Liettua	17,304
Unkari	1 146
Puola	335,88
Portugali	2 690
Romania	5 880,620
Slovenia	84,909
Slovakia	305,756
Suomi	80
Yhteensä	40 730,523

94 artikla
Palkkio-oikeuksien siirtäminen

1. Jos viljelijä myy tai muulla tavoin siirtää tilansa, hän voi siirtää kaikki palkkio-oikeutensa henkilölle, joka jatkaa tilan pitämistä.
2. Viljelijä voi siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain muille viljelijöille myös tilaansa luovuttamatta.

Jos palkkio-oikeuksia siirretään ilman tilan siirtoa, osa siirretyistä oikeuksista, enintään 15 prosenttia, on palautettava maksutta tapahtuvaa uudelleen jakamista varten korvauksetta sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jonka alueella tila sijaitsee.

Jäsenvaltiot voivat hankkia palkkio-oikeuksia viljelijöiltä, jotka vapaaehtoisesti luopuvat oikeuksistaan kokonaan tai osittain. Tällaisia oikeuksia hankittaessa viljelijöille voidaan suorittaa maksu kansallisista talousarvioista.

Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa jäsenvaltiot voivat säätää, että oikeudet siirretään kansallisen varannon kautta, jos tila myydään tai luovutetaan muulla tavoin.

3. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet estääkseen palkkio-oikeuksien siirtämisen pois sellaisilta herkiltä vyöhykkeiltä ja alueilta, joilla lampaankasvatus on erityisen tärkeää paikalliselle elinkeinoelämälle.
4. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisen ennen niiden vahvistamaa päivää tapahtuvan palkkio-oikeuksien osan väliaikaisen siirtämisen, jota oikeuksia hallussaan pitävä viljelijä ei aio käyttää.

95 artikla

Kansallinen varanto

1. Jäsenvaltioiden on ylläpidettävä kansallista palkkio-oikeuksien varantoa.
2. Edellä 94 artiklan 2 kohdan tai muiden yhteisön säännösten mukaisesti poistetut palkkio-oikeudet on lisättävä kansalliseen varantoon.
3. Jäsenvaltiot voivat jakaa viljelijöille palkkio-oikeuksia kansallisten varantojensa rajoissa. Palkkio-oikeuksia jakaessaan jäsenvaltiot asettavat etusijalle erityisesti uudet tai nuoret karjankasvattajat tai muut ensisijaisessa asemassa olevat viljelijät.

96 artikla

Enimmäismäärät

Kaikkien haettujen palkkioiden kokonaismäärä ei saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

8 JAKSO

NAUDANLIHAPALKKIOT

97 artikla

Soveltamisala

Jos sovelletaan 55 artiklaa ja ellei toisin ole säädetty, jäsenvaltion on myönnettävä tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin lisätukea tai -tukia, jotka asianomainen jäsenvaltio on valinnut kyseisen artiklan mukaisesti.

98 artikla

Määritelmät

Tässä jaksossa

- a) 'alueella' tarkoitetaan asianomaisen jäsenvaltion valinnan mukaan joko jäsenvaltiota tai sen osaa;
- b) 'sonnilla' tarkoitetaan kuohitsematonta urospuolista nautaeläintä;

- c) 'härällä' tarkoitetaan kuohittua urospuolista nautaeläintä;
- d) 'emolehmällä' tarkoitetaan lihakarjarotuun kuuluvaa lehmää tai tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä saatua lehmää, joka kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa;
- e) 'hieholla' tarkoitetaan vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä poikimatonta naaraspuolista nautaeläintä.

99 artikla
Erityispalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan urospuolisia nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada erityispalkkiota. Palkkio myönnetään alueellisten enimmäismäärien rajoissa enintään 90:stä kuhunkin 2 kohdassa tarkoitettuun ikäryhmään kuuluvasta eläimestä kalenterivuotta ja tilaa kohden.
2. Erityispalkkio voidaan myöntää enintään
 - a) yhden kerran kunkin vähintään yhdeksän kuukauden ikäisen sonnin elinaikana; tai
 - b) kaksi kertaa kunkin härän elinaikana:
 - i) ensimmäisen kerran, kun eläin on yhdeksän kuukauden ikäinen,
 - ii) toisen kerran sen jälkeen, kun eläin on tullut 21 kuukauden ikään.
3. Erityispalkkion saamiseksi
 - a) viljelijän on erikseen määriteltävän ajan täytynyt pitää lihotuksessa kutakin hakemuksen kohteena olevaa eläintä;
 - b) jokaisella eläimellä on oltava teurastukseen tai vientiin asti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklassa tarkoitettu passi, joka sisältää kaikki asianomaiset tiedot eläimen palkkiotilanteesta, tai jos passia ei ole, vastaava hallinnollinen asiakirja.
4. Jos hakemuksen kohteena olevien, erityispalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien, vähintään yhdeksän kuukauden ikäisten sonnien ja 9–20 kuukauden ikäisten härkien kokonaismäärä jollakin alueella ylittää 8 kohdassa tarkoitettun alueellisen enimmäismäärän, kaikkien 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti palkkiokelpoisten eläinten määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä kalenterivuonna suhteessa ylityksen määrään.

Tässä artiklassa 'alueellisella enimmäismäärällä' tarkoitetaan erityispalkkioon oikeutettujen eläinten lukumäärää yhdellä alueella yhden kalenterivuoden aikana.
5. Edellä 1 ja 4 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat

- a) muuttaa 90 eläimen tilakohtaista päälukua ja ikäryhmää koskevaa rajoitusta tai luopua siitä maaseudun kehittämissäpolitiikan mukaisin puolueettomin perustein ja ainoastaan sillä ehdolla, että niissä otetaan huomioon ympäristö- ja työllisyysnäkökohdat,
- b) käyttäessään tätä valtaa päättää soveltaa 4 kohtaa siten, että saavutetaan sovellettavan alueellisen enimmäismäärän noudattamiseen vaadittu vähennystaso ilman, että kyseisiä vähennyksiä sovelletaan pientuottajiin, jotka eivät ole jättäneet erityispalkkiohakemuksia kyseiseltä vuodelta enemmästä kuin kyseisen jäsenvaltion määrittämästä vähimmäiseläinmäärästä.
6. Jäsenvaltiot voivat päättää erityispalkkion myöntämisestä nautaeläinten teurastuksen yhteydessä. Tässä tapauksessa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ikävaatimus korvataan sonnien osalta 185 kilogramman vähimmäisteuraspainolla.

Palkkio on maksettava viljelijöille.

7. Erityispalkkion määräksi vahvistetaan
- a) 210 euroa palkkiokelpoista sonnia kohti;
- b) 150 euroa palkkiokelpoista härkää ja ikäryhmää kohti.
8. Sovelletaan seuraavia alueellisia enimmäismääriä:

Jäsenvaltio	Alueellinen enimmäismäärä
Bulgaria	90 343
Tšekki	244 349
Tanska	277 110
Saksa	1 782 700
Viro	18 800
Kypros	12 000
Latvia	70 200
Liettua	150 000
Puola	926 000
Romania	452 000
Slovenia	92 276
Slovakia	78 348
Suomi	250 000
Ruotsi	250 000

100 artikla
Emolehmäpalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan emolehmiä, voi hakemuksesta saada palkkiota emolehmäkarjan pitämisestä (emolehmäpalkkiota). Palkkio myönnetään viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa kalenterivuotta ja viljelijää kohden.
2. Emolehmäpalkkio myönnetään viljelijälle, joka
 - a) ei toimita tilaltaan maitoa tai maitotuotteita hakemuksen jättöpäivää seuraavien kahdentoista kuukauden aikana.

Maidon tai maitotuotteiden luovuttaminen tilalta suoraan kuluttajalle ei kuitenkaan estä palkkion myöntämistä;
 - b) toimittaa maitoa tai maitotuotteita ja jonka asetuksen (EY) N:o 1234/2007 67 artiklassa tarkoitettu tilakohtainen kokonaiskiintiö on enintään 120 000 kilogrammaa.

Jäsenvaltio voi kuitenkin vahvistamansa puolueettomin ja syrjimättömin perustein päättää muuttaa määrällistä rajoitusta tai poiketa siitä, jos kyseinen viljelijä pitää emolehmiä vähintään 60 prosenttia ja hiehoja enintään 40 prosenttia palkkiohakemuksessa olevasta määrästä yhtäjaksoisesti vähintään hakemuksen jättöpäivää seuraavien kuuden kuukauden ajan.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisten palkkiokelpoisten eläinten määrän laskemiseksi se, ovatko lehmät emolehmäkarjaa vai lypsykarjaa, määritellään sen perusteella, minkä suuruinen edunsaajan tonneina ilmaistu tilakohtainen maitokiintiö on asianomaisen kalenterivuoden 31 päivänä maaliskuuta, ja millainen on sen keskimääräinen maitotuotos.

3. Tuottajakohtaista palkkio-oikeutta rajoitetaan 101 artiklassa määritellyillä viljelijäkohtaisilla enimmäismäärillä.
4. Palkkion määräksi palkkiokelpoista eläintä kohden vahvistetaan 200 euroa.
5. Jäsenvaltiot voivat myöntää ylimääräisen kansallisen emolehmäpalkkion, joka on enintään 50 euroa eläintä kohden, edellyttäen, että tästä ei aiheudu syrjintää asianomaisen jäsenvaltion karjankasvattajien kesken.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006²³ 5 ja 8 artiklassa määritetyllä alueella sijaitsevien tilojen osalta kyseisen lisäpalkkion ensimmäiset 24,15 euroa eläintä kohden rahoitetaan maaseuturahastosta.

²³ EUVL L 210, 31.7.2006, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1989/2006.

Jos emolehmien osuus asianomaisen jäsenvaltion nautakarjassa on suuri eli vähintään 30 prosenttia lehmien kokonaismäärästä ja jos vähintään 30 prosenttia teurastetuista urospuolisista nautaeläimistä kuuluu lihakkuusluokkiin S ja E, jäsenvaltion koko alueella sijaitsevien tilojen lisäpalkkio rahoitetaan kokonaisuudessaan maaseuturahastosta. Näiden prosenttilukujen ylittyminen määräytyy sitä vuotta edeltävien kahden vuoden keskiarvosta, jonka osalta palkkio myönnetään.

6. Tässä artiklassa otetaan huomioon ainoastaan hiehot, jotka kuuluvat lihakarjarotuun tai jotka ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä ja jotka kuuluvat samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa.

101 artikla

Emolehmien viljelijäkohtainen enimmäismäärä

1. Kullekin emolehmien kasvattajalle myönnetään tukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 126 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien määrä ei niiden alueella ylitä 5 kohdassa vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä ja että 103 artiklassa tarkoitetut kansalliset varannot voidaan ylläpitää.

Asetuksen 111 artiklan mukaisen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamisen päätyttyä ja sovellettaessa 55 artiklan 1 kohtaa tuottajakohtaisten enimmäismäärien jakaminen tuottajille ja 103 artiklassa tarkoitetun kansallisen varannon perustaminen on tehtävä tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden loppuun mennessä.
3. Jos 2 kohdassa tarkoitettu tarkistus edellyttää viljelijäkohtaisten enimmäismäärien alentamista, se on tehtävä ilman korvauksia ja siitä on päätettävä puolueettomin perustein, joissa otetaan huomioon erityisesti
 - a) missä määrin viljelijät ovat käyttäneet viljelijäkohtaisia enimmäismääriään vuotta 2000 edeltäneiden kolmen viitevuoden aikana,
 - b) investointi- tai laajaperäistämishojelman täytäntöönpano naudanliha-alalla,
 - c) erityiset luonnonolot tai seuraamukset, joiden vuoksi palkkiota ei ole maksettu tai sitä on alennettu vähintään yhden viitevuoden aikana,
 - d) muut poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi vähintään yhden viitevuoden aikana maksetut tuet eivät vastaa edellisten vuosien todellista tilannetta.
4. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toteutetun toimenpiteen perusteella pidätetyt palkkio-oikeudet on poistettava.
5. Sovelletaan seuraavia kansallisia enimmäismääriä:

Jäsenvaltio	Kansalliset enimmäismäärät
Belgia	394 253
Bulgaria	16 019
Tšekki	90 300
Viro	13 416
Espanja	1 441 539
Ranska	3 779 866
Kypros	500
Latvia	19 368
Liettua	47 232
Unkari	117 000
Unkari	454
Itävalta	375 000
Puola	325 581
Portugali	416 539
Romania	150 000
Slovenia	86 384
Slovakia	28 080
Yhdistynyt kuningaskunta	1 699 511

102 artikla

Emolehmäpalkkio-oikeuksien siirtäminen

1. Jos viljelijä myy tai muulla tavoin luovuttaa tilansa, hän voi siirtää kaikki emolehmäpalkkio-oikeutensa henkilölle, joka jatkaa tilan pitämistä. Viljelijä voi myös siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain muille viljelijöille myös tilaansa luovuttamatta.

Jos palkkio-oikeuksia siirretään ilman tilan siirtoa, osa siirretyistä oikeuksista, enintään 15 prosenttia, palautetaan ilman korvausta sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jonka alueella tila sijaitsee, jaettavaksi ilmaiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on
 - a) toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että palkkio-oikeuksia siirrettäisiin pois herkiltä vyöhykkeiltä tai alueilta, joilla naudanlihantuotannon merkitys paikalliselle talouselämälle on erityisen suuri;
 - b) mahdollista säätää, että oikeudet voi siirtää ilman tilan siirtoa suoraan viljelijältä toiselle tai kansallisen varannon kautta.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia ennen erikseen vahvistettavaa päivämäärää sellaisen palkkio-oikeuksien osan väliaikaisen siirtämisen, jota oikeuksia hallussaan pitävä viljelijä ei aio käyttää.

103 artikla

Emolehmäpalkkio-oikeuksien kansallinen varanto

1. Jokaisen jäsenvaltion on ylläpidettävä kansallista varantoa emolehmäpalkkio-oikeuksia varten.
2. Kansalliseen varantoon liitetään 102 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan tai muiden yhteisön säännösten mukaisesti palautetut palkkio-oikeudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 101 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista.
3. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisia varantojaan niiden rajoissa palkkio-oikeuksien jakamiseen erityisesti uusille tai nuorille viljelijöille tai muille ensisijaisessa asemassa oleville viljelijöille.

104 artikla

Hiehot

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 100 artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, joissa enemmän kuin 60 prosenttia emolehmistä ja hiehoista pidetään vuoristoalueilla asetuksen (EY) N:o 1698/2005 50 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, voivat päättää hallinnoida palkkiota siten, että hiehoista ja emolehmistä myönnettävä emolehmäpalkkio erotetaan toisistaan asianomaisen jäsenvaltion vahvistaman erillisen kansallisen enimmäismäärän rajoissa.

Erillinen kansallinen enimmäismäärä ei saa ylittää 40:tä prosenttia 101 artiklan 5 kohdassa vahvistetusta asianomaisen jäsenvaltion kansallisesta enimmäismäärästä. Kansallista enimmäismäärää vähennetään erillisen kansallisen enimmäismäärän verran. Mikäli tämän kohdan mukaista valtaa käyttävässä jäsenvaltiossa hakemuksen kohteena olevien, emolehmäpalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien hiehojen kokonaismäärä ylittää erillisen kansallisen enimmäismäärän, palkkiokelpoisten hiehojen määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan ainoastaan hiehoja, jotka kuuluvat lihakarjarotuun tai jotka ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä.

105 artikla

Teurastuspalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada teurastuspalkkion. Se myönnetään palkkiokelpoisten eläinten teurastuksesta tai niiden viennistä kolmanteen maahan ja erikseen vahvistettavien kansallisten enimmäismäärien rajoissa.

Teurastuspalkkiokelpoisia ovat

- a) vähintään kahdeksan kuukauden ikäiset sonnit, härät, lehmät ja hiehot,
- b) yli kuukauden ja alle kahdeksan kuukauden ikäiset vasikat, joiden teurastuspaino on enintään 185 kg.

Toisessa alakohdassa luetellut eläimet ovat teurastuspalkkiokelpoisia, jos ne ovat olleet viljelijällä määrätyn ajan.

2. Palkkion määräksi vahvistetaan

- a) 80 euroa 1 kohdan a alakohdassa mainittujen palkkiokelpoisten eläinten osalta,
- b) 50 euroa 1 kohdan b alakohdassa mainittujen palkkiokelpoisten eläinten osalta.

3. Edellä 1 kohdassa mainitut kansalliset enimmäismäärät vahvistetaan jäsenvaltiokohtaisesti ja erikseen kummallekin kyseisen kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa mainitulle eläinryhmälle. Kunkin enimmäismäärän on vastattava asianomaisessa jäsenvaltiossa vuonna 1995 teurastettujen kummankin ryhmän eläinten määrää, johon lisätään kolmansiin maihin vietyjen eläinten määrä Eurostatin tietojen tai komission hyväksymien muiden kyseistä vuotta koskevien julkaistujen virallisten tilastotietojen mukaisesti.

Uusien jäsenvaltioiden osalta kansalliset enimmäismäärät esitetään seuraavassa taulukossa.

	Sonnit, härät, lehmät ja hiehot	1–8 kuukauden ikäiset vasikat, joiden teurastuspaino on enintään 185 kilogrammaa
Bulgaria	22 191	101 542
Tšekki	483 382	27 380
Viro	107 813	30 000
Kypros	21 000	—
Latvia	124 320	53 280
Liettua	367 484	244 200
Unkari	141 559	94 439
Unkari	6 002	17
Puola	1 815 430	839 518
Romania	1 148 000	85 000
Slovenia	161 137	35 852
Slovakia	204 062	62 841

4. Jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sellaisten eläinten kokonaismäärä, joista on tehty hakemus jommankumman 1 kohdan toisen alakohdan a tai b alakohdassa mainitun eläinryhmän osalta ja jotka täyttävät teurastuspalkkion myöntämisen edellytykset, ylittää kyseiselle ryhmälle vahvistetun kansallisen enimmäismäärän, kaikkien

kyseiseen ryhmään kuuluvien palkkiokelpoisten eläinten määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä vuonna samassa suhteessa.

106 artikla

Palkkioita koskevat yhteiset säännöt

Jotta tämän jakson mukaiset suorat tuet voidaan myöntää, eläin on merkittävä ja rekisteröitävä asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaisesti.

Eläintä pidetään kuitenkin palkkiokelpoisena, jos asetuksen (EY) N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettut eläinten aiempia siirtoja koskevat tiedot on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle eläimen pitoajan alussa.

107 artikla

Enimmäismäärät

Kaikkien tämän jakson mukaisesti haettujen suorien tukien kokonaismäärä ei saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

108 artikla

Neuvoston direktiivin 96/22/EY perusteella kielletyt aineet

1. Jos neuvoston direktiivin 96/22/EY²⁴ mukaisesti kiellettyjen aineiden jäämiä tai edellä mainitun säädöksen mukaisesti sallittujen, mutta laittomasti käytettyjen aineiden jäämiä havaitaan neuvoston direktiivin 96/23/EY²⁵ asiaa koskevien säännösten mukaisesti viljelijän nautakarjaan kuuluvassa eläimessä tai jos kiellettyä ainetta tai tuotetta tai direktiivin 96/22/EY mukaisesti sallittua, mutta laittomasti hallussa pidettyä ainetta tai tuotetta löydetään viljelijän tilalta missä muodossa tahansa, kyseinen viljelijä ei voi saada tässä jaksossa säädetyjä määriä kalenterivuonna, jona havainto tehdään.

Rikkomuksen toistuessa ajanjakso, jona tuottaja ei voi saada näitä palkkioita, voidaan rikkomuksen vakavuusasteen mukaan pidentää viideksi vuodeksi alkaen siitä vuodesta, jonka kuluessa uusintarikkomus todetaan.

2. Jos eläinten omistaja tai haltija yrittää estää tarkastusten toteuttamisen ja jäämien seuraamista varten perustettujen kansallisten ohjelmien soveltamiseksi suoritettavien näytteiden ottamisen tai direktiivin 96/23/EY mukaisten tutkimusten ja tarkastusten toteuttamisen, sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia.

²⁴ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.

²⁵ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

2 LUKU KANSALLISET TUET

109 artikla *Kansallinen pähkinätuki*

1. Jäsenvaltio voi myöntää vuosittain kansallista tukea enintään 120,75 euroa hehtaaria kohden seuraaville tuotteille:
 - a) CN-koodeihin 0802 11 ja 0802 12 kuuluvat mantelit;
 - b) CN-koodeihin 0802 21 ja 0802 22 kuuluvat hasselpähkinät ja filbertspähkinät;
 - c) CN-koodeihin 0802 31 ja 0802 32 kuuluvat saksanpähkinät;
 - d) CN-koodiin 0802 50 kuuluvat pistaasipähkinät;
 - e) CN-koodiin 1212 10 10 kuuluva johanneksenleipä.

2. Kansallista tukea voidaan maksaa enintään seuraaville pinta-aloille:

Jäsenvaltio	Enimmäispinta-ala (ha)
Belgia	100
Bulgaria	11 984
Saksa	1 500
Kreikka	41 100
Espanja	568 200
Ranska	17 300
Italia	130 100
Kypros	5 100
Luxemburg	100
Unkari	2 900
Alankomaat	100
Itävalta	100
Puola	4 200
Portugali	41 300
Romania	1 645
Slovenia	300
Slovakia	3 100
Yhdistynyt kuningaskunta	100

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa kansallisen tuen myöntämisen edellytykseksi viljelijän kuulumisen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon.

V OSASTO SUORIEN TUKIEN TÄYTÄNTÖÖNPANO UUSISSA JÄSENVALTIOISSA

1 LUKU YLEISET SÄÄNNÖKSET

110 artikla

Suorien tukien käyttöönotto

Suorat tuet otetaan uusissa jäsenvaltioissa Bulgariaa ja Romaniaa lukuun ottamatta käyttöön seuraavan tukien lisäystä koskevan aikataulun mukaisesti, jossa tuen lisäykset esitetään prosenttiosuutena muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa kyseisenä ajankohtana sovellettavasta tällaisten tukien tasosta:

- 60 prosenttia vuonna 2009,
- 70 prosenttia vuonna 2010,
- 80 prosenttia vuonna 2011,
- 90 prosenttia vuonna 2012,
- 100 prosenttia vuodesta 2013.

Bulgariassa ja Romaniassa suorat tuet otetaan käyttöön seuraavan tukien lisäystä koskevan aikataulun mukaisesti, jossa tuen lisäykset esitetään prosenttiosuutena muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa kyseisenä ajankohtana sovellettavasta tällaisten tukien tasosta:

- 35 prosenttia vuonna 2009,
- 40 prosenttia vuonna 2010,
- 50 prosenttia vuonna 2011,
- 60 prosenttia vuonna 2012,
- 70 prosenttia vuonna 2013,
- 80 prosenttia vuonna 2014,
- 90 prosenttia vuonna 2015,
- 100 prosenttia vuodesta 2016.

2 LUKU YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄ

111 artikla

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä

1. Uusien jäsenvaltioiden, jotka ovat tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 6 jaksossa säädettyä siirtymäkauden marjatukea lukuun ottamatta päättäneet korvata suorat tuet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmällä, on myönnettävä tuki viljelijöille tämän artiklan mukaisesti.

2. Yhtenäinen pinta-alatuki maksetaan kerran vuodessa. Se lasketaan jakamalla 112 artiklan mukaisesti vahvistettu vuotuinen kokonaismääräraha 113 artiklan mukaisesti vahvistetulla kunkin uuden jäsenvaltion maatalousmaan määrällä.
3. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä on uusien jäsenvaltioiden käytettävissä 31 päivään joulukuuta 2013. Uusien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan lopettaa järjestelmän soveltaminen viimeistään viimeisen soveltamisvuoden 1 päivänä elokuuta.
4. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamisajan päättymisen jälkeen suorien tukien järjestelmää sovelletaan asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti sekä liittymisasiakirjoissa ja sen jälkeen annetussa yhteisön lainsäädännössä kullekin suoralle tuelle vahvistettujen määrällisten muuttujien perusteella, joita ovat esimerkiksi perusala, palkkioiden enimmäismäärät ja taatut enimmäismäärät. Asianomaisia vuosia koskevia 110 artiklassa vahvistettuja prosenttiosuuksia sovelletaan.

112 artikla
Vuotuinen määräraha

1. Komissio vahvistaa uudelle jäsenvaltiolle vuotuisen määrärahan, joka on käytettävissä asianomaisena kalenterivuonna suorien tukien myöntämiseksi uudessa jäsenvaltiossa.

Vuotuinen määräraha vahvistetaan asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti sekä liittymisasiakirjoissa ja sen jälkeen annetussa yhteisön lainsäädännössä kullekin suoralle tuelle vahvistettujen määrällisten muuttujien perusteella (esimerkiksi perusalat, palkkioiden enimmäismäärät ja taatut enimmäismäärät).

Vuotuista määrärahaa mukautetaan 110 artiklassa esitetyllä suorien tukien asteittaista käyttöönottoa koskevalla asianomaisella prosenttimäärällä, lukuun ottamatta liitteen XII mukaisesti käytettävissä olevia määriä taikka näiden määrien tai hedelmä- ja vihannesalaa vastaavien määrien ja todellisuudessa sovellettujen määrien erotusta 118 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jos yhtenäisten pinta-alatukien määrä ylittää uudessa jäsenvaltiossa jonakin vuonna sen vuotuisen kokonaismäärärahan, kyseisessä uudessa jäsenvaltiossa sovellettavan kansallisen hehtaarituen määrää on vähennettävä vastaavasti soveltamalla vähennyskerrointa.

113 artikla
Maatalousmaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä

1. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä uuden jäsenvaltion maatalousmaa on se osa sen käytössä olevasta maatalousmaasta, joka on 30 päivänä kesäkuuta 2003 hyvässä viljelykunnossa riippumatta siitä, onko se tuotannossa kyseisenä ajankohtana, ja tarvittaessa mukautettuna puolueettomasti ja syrjimättömästi perusteella, jotka uusi jäsenvaltio vahvistaa komission hyväksynnän saatuaan.

Tämän osaston soveltamiseksi 'käytössä olevalla maatalousmaalla' tarkoitetaan komission tilastokäyttöön vahvistamaa pellon, pysyvien nurmien ja niittyjen, pysyvien viljelmien ja puutarhaviljelmien kokonaispinta-alaa.

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä Bulgarian ja Romanian maatalousmaa on kuitenkin se osa sen käytössä olevasta maatalousmaasta, joka on hyvässä viljelykunnossa riippumatta siitä, onko se tuotannossa, ja tarvittaessa mukautettuna puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jotka Bulgaria tai Romania vahvistaa komission hyväksynnän saatuaan.

2. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisia tukia myönnettäessä kaikki viljelylohkot, jotka ovat 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisia, ovat tukikelpoisia, kuten myös viljelylohkot, joille on istutettu lyhytkiertoista energiapuuta (CN-koodi ex 0602 90 41) ja jotka olivat 30 päivänä kesäkuuta 2003 hyvässä viljelykunnossa. Bulgarian ja Romanian osalta kaikki viljelylohkot, jotka ovat 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisia, ovat tukikelpoisia, kuten myös viljelylohkot, joille on istutettu lyhytkiertoista energiapuuta (CN-koodi ex 0602 90 41).

Jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen lohkojen on oltava viljelijän käytössä jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä tukihakemuksen muuttamiselle.

Tilakohtainen vähimmäisala, jolta tukea voi hakea, on 0,3 hehtaaria. Kukin uusi jäsenvaltio voi kuitenkin päättää puolueettomin perustein ja komission hyväksynnän saatuaan vähimmäisalan vahvistamisesta suuremmaksi, mutta kuitenkin enintään yhdeksi hehtaariksi.

3. Minkäänlaista velvoitetta tuottaa tai käyttää tuotantotekijöitä ei ole. Viljelijät voivat kuitenkin käyttää tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua maata kaikkiin maataloustarkoituksiin. Jos viljellään CN-koodiin 5302 10 00 kuuluvaa hamppua, sovelletaan 42 artiklan 1 kohtaa.
4. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä tukea saava maa on pidettävä maatalouden ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa 6 artiklan mukaisesti.

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä tukia saavan viljelijän on noudatettava liitteessä II tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia seuraavan aikataulun mukaisesti:

- a) liitteessä II olevassa A kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009;
- b) liitteessä II olevassa B ja C kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011.

Bulgariassa ja Romaniassa 4, 5, 25, 26 ja 27 artiklan soveltaminen on kuitenkin valinnaista 31 päivään joulukuuta 2011 saakka siltä osin kuin kyseiset säännökset liittyvät lakisääteisiin hoitovaatimuksiin. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä kyseisissä jäsenvaltioissa tukia saavan viljelijän on 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen noudatettava liitteessä II tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia seuraavan aikataulun mukaisesti:

- a) liitteessä II olevassa A kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2012;
 - b) liitteessä II olevassa B ja C kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.
5. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltaminen ei vaikuta millään tavoin uuden jäsenvaltion velvoitteeseen, joka koskee asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ja asetuksessa (EY) N:o 21/2004 säädettyjen eläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevien yhteisön sääntöjen täytäntöönpanoa.

114 artikla
Tiedonannot

Uusien jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot tämän luvun täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja erityisesti 112 artiklan 2 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä.

3 LUKU **ERILLIS- JA ERITYISTUET**

115 artikla
Erillinen sokerituki

1. Jos uusi jäsenvaltio Bulgariaa ja Romaniaa lukuun ottamatta on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b a artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on myönnettävä vuosille 2009 ja 2010 erillistä sokeritukea viljelijöille, jotka ovat tukikelpoisia yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä. Bulgarian ja Romanian on myönnettävä sitä myös vuodelle 2011. Tuki myönnetään asianomaisen jäsenvaltion vuosina 2006 ja 2007 vahvistamin perustein.
2. Erillistä sokeritukea myönnetään liitteessä XII vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, kukin asianomainen uusi jäsenvaltio voi viimeistään sen vuoden 31 päivänä maaliskuuta, jolle erillistä sokeritukea myönnetään, päättää puolueettomin perustein soveltaa erilliseen sokeritukeen liitteessä XII esitettyä alhaisempaa enimmäismäärää. Jos 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen määrien summa on suurempi kuin asianomaisen uuden jäsenvaltion päättämä enimmäismäärä, viljelijöille myönnettävää vuotuista määrää on vähennettävä suhteellisesti.

116 artikla
Erillinen hedelmä- ja vihannestuki

1. Jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b b artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on myönnettävä erillistä hedelmä- ja vihannestukea viljelijöille, jotka ovat tukikelpoisia yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä. Tuki myönnetään asianomaisen jäsenvaltion vuonna 2007 vahvistamin perustein.
2. Erillistä hedelmä- ja vihannestukea myönnetään tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetun, kansallisen enimmäismäärän hedelmiä ja vihanneksia vastaavan osan rajoissa tai alhaisempaa enimmäismäärää soveltaen, jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b b artiklan 3 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa.

117 artikla
Erillinen siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki

1. Jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b c artiklan 1 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on pidätettävä vuonna 2007 tekemänsä päätöksen mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2011 asti enintään 50 prosenttia tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa CN-koodiin 0702 00 00 kuuluvia tomaatteja.

Kyseisen jäsenvaltion on tällöin myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea tämän asetuksen 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetun enimmäismäärän rajoissa.

Lisätuki myönnetään tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 5 jaksossa säädetyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat tomaatteja.

2. Jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b c artiklan 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on pidätettävä vuonna 2007 tekemänsä päätöksen mukaisesti
 - a) 31 päivään joulukuuta 2010 asti enintään 100 prosenttia tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa hedelmä- ja vihanniskasveja, jotka ovat muita kuin tämän asetuksen 56 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja;
 - b) 1 päivän tammikuuta 2011 ja 31 päivän joulukuuta 2012 välisenä aikana enintään 75 prosenttia tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa hedelmä- ja vihanniskasveja, jotka ovat muita kuin tämän asetuksen 56 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja.

Kyseisen jäsenvaltion on tällöin myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea tämän asetuksen 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetun enimmäismäärän rajoissa.

Lisätuki myönnetään viljelijöille, jotka tuottavat yhtä tai useampaa tämän asetuksen 56 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltua hedelmä- ja vihannestuotetta, siten kuin kyseinen jäsenvaltio ne määrittelee.

118 artikla
Erillisiä tukia koskevat yhteiset säännökset

1. Edellä 115, 116 ja 117 artiklassa tarkoitettujen tukien myöntämistä varten käytettävissä olevia varoja ei sisällytetä 112 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vuotuisen kokonaismäärärahaan. Jos sovelletaan 115 artiklan 3 kohtaa, liitteessä XII esitetyn enimmäismäärän ja tosiasiallisesti sovelletun määrän välinen erotus sisällytetään 112 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vuotuisen kokonaismäärärahaan.
2. Edellä 115, 116 ja 117 artiklassa tarkoitettuihin erillisiin tukiin ei sovelleta 110 ja 120 artiklaa.
3. Kun on kyse perinnöstä tai ennakkoperinnöstä, 115 artiklassa tarkoitettu erillinen sokerituki ja 116 artiklassa tarkoitettu erillinen hedelmä- ja vihannestuki myönnetään tilan perineelle viljelijälle edellyttäen, että kyseinen viljelijä on tukikelpoinen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.

119 artikla
Eriyistuki

1. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltava uusi jäsenvaltio voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 käyttää kalenterivuodesta 2010 alkaen enintään 10 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisesta enimmäismäärästään myöntääkseen viljelijöille 68 artiklan 1 kohdan a, b, c, d ja e alakohdassa tarkoitettua tukea 68 artiklan 2–9 kohdan sekä 69 ja 70 artiklan mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä 68 artiklan 5 kohdan b alakohdassa säädetään, 68 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuille toimenpiteille myönnettävä tuki toteutetaan korottamalla yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä myönnettäviä hehtaariohaisia määriä.
3. Komissio vahvistaa 1 kohdassa tarkoitettujen määrät 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Kyseiset määrät vähennetään asianomaisten uusien jäsenvaltioiden 112 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista vuotuisista kokonaismäärärahoista.

4 LUKU
TÄYDENTÄVÄT KANSALLISET SUORAT TUET JA
SUORAT TUET

120 artikla
Täydentävät kansalliset suorat tuet ja suorat tuet

1. Tämän artiklan soveltamiseksi 'yhteisen maatalouspolitiikan tukia vastaavalla kansallisella järjestelmällä' tarkoitetaan kaikkia ennen uusien jäsenvaltioiden liittymispäivää sovellettuja kansallisia suoran tuen järjestelmiä, joiden mukaisesti tukea on myönnetty viljelijöille tuotannosta, joka kuuluu johonkin suoran tuen järjestelmään.

2. Jos komissio antaa luvan, uusille jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus täydentää suoraa tukea enintään:

- a) kaikkien suorien tukien osalta enintään 30 prosenttiyksikköä yli 110 artiklassa tarkoitettuna asianomaisena vuonna sovellettavan tason. Bulgarian ja Romanian osalta sovelletaan seuraavaa: vuonna 2009 65 prosenttia suorien tukien tasosta, jota sovelletaan yhteisössä sellaisena kuin se on 30 päivänä huhtikuuta 2004, ja vuodesta 2010 alkaen enintään 30 prosenttiyksikköä yli 110 artiklassa tarkoitettuna asianomaisena vuonna sovellettavan tason. Tšekki voi kuitenkin täydentää perunatärkkelysalan suoraa tukia 100 prosenttiin asti muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa sovellettavasta tasosta. Kun kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 7 luvussa tarkoitettut suorat tuet, jäsenvaltiot voivat täydentää suoraa tukia 100 prosenttiin asti. Bulgarian ja Romanian osalta sovelletaan seuraavia enimmäismääriä: 95 prosenttia vuonna 2009 ja 100 prosenttia vuodesta 2010 alkaen;

tai

- b) i) muiden suorien tukien kuin tilatukijärjestelmän osalta siihen suoran tuen kokonaismäärään asti, johon viljelijä olisi ollut tuotekohtaisesti oikeutettu uudessa jäsenvaltiossa kalenterivuonna 2003 yhteisen maatalouspolitiikan tukia vastaavan kansallisen järjestelmän mukaisesti 10 prosenttiyksiköllä korotettuna. Liettuan osalta viitevuosi on kalenterivuosi 2002. Bulgarian ja Romanian osalta viitevuosi on kalenterivuosi 2006. Slovenian osalta korotus on 25 prosenttiyksikköä;
- ii) kun kyseessä on tilatukijärjestelmä, täydentävän kansallisen suoran tuen kokonaismäärä, jonka uusi jäsenvaltio voi yhtenä vuonna myöntää, rajataan erityisten alakohtaisten kokonaismäärärahojen avulla. Tämä kokonaismääräraha on samansuuruinen kuin seuraavien välinen erotus:
- yhteisen maatalouspolitiikan tukia vastaavien kansallisten suorien tukien kokonaismäärä, joka olisi asianomaisen uuden jäsenvaltion käytettävissä kalenterivuonna 2003 ja Liettuan osalta kalenterivuonna 2002, lisättynä aina 10 prosenttiyksiköllä. Bulgarian ja Romanian osalta viitevuosi on kalenterivuosi 2006. Slovenian osalta korotus on 25 prosenttiyksikköä, ja
 - kyseisen uuden jäsenvaltion liitteessä VIII mainittu kansallinen enimmäismäärä tarvittaessa tarkistettuna 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuna kokonaismäärän laskemiseksi huomioon otetaan kansalliset suorat tuet ja/tai niiden yhteisön suoraa tukia vastaavat osat ja/tai niiden osat, jotka otettiin huomioon laskettaessa asianomaisen uuden jäsenvaltion tosiasiallista enimmäismäärää 41 artiklan sekä 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kunkin kyseisen suoran tuen osalta uusi jäsenvaltio voi päättää soveltaa jompaakumpaa edellä esitetystä vaihtoehdoista a tai b.

Suoran tuen kokonaismäärä, joka viljelijälle voidaan asianomaisen suoran tuen järjestelmän mukaisesti myöntää uusissa jäsenvaltioissa liittymisen jälkeen, kaikki täydentävät kansalliset suorat tuet mukaan luettuina, ei saa olla suurempi kuin suoran tuen määrä, johon kyseinen viljelijä olisi oikeutettu muihin jäsenvaltioihin kuin uusiin jäsenvaltioihin tuolloin sovellettavassa vastaavassa suorien tukien järjestelmässä.

3. Kypros voi täydentää liitteessä I luetelluissa suorien tukien järjestelmissä viljelijälle myönnettävää suoraa tukea enintään siihen kokonaistukitasoon asti, johon kyseinen viljelijä olisi ollut oikeutettu Kyproksessa vuonna 2001.

Kyproksen viranomaisten on huolehdittava siitä, että suoran tuen kokonaismäärä, joka viljelijälle myönnetään asianomaisessa suorien tukien järjestelmässä Kyproksessa liittymisen jälkeen, kaikki täydentävät kansalliset suorat tuet mukaan luettuina, ei missään tapauksessa ole suurempi kuin suoran tuen määrä, johon kyseinen viljelijä olisi kyseisessä suorien tukien järjestelmässä oikeutettu asianomaisena vuonna muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa.

Myönnettävän täydentävän kansallisen tuen kokonaismäärät on esitetty liitteessä XIII.

Myönnettävään täydentävään kansalliseen tukeen on tehtävä tarkistuksia, joita yhteisen maatalouspolitiikan kehittyminen saattaa edellyttää.

Tämän artiklan 2 ja 5 kohtaa ei sovelleta Kyprokseen.

4. Jos uusi jäsenvaltio päättää soveltaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, se voi myöntää täydentäviä kansallisia suoraa tukia 5 ja 8 kohdassa säädetyin edellytyksin.
5. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän jonakin soveltamisvuonna myönnettävä täydentävän kansallisen tuen kokonaismäärä voidaan rajata erityisten (osa)alakohtaisten kokonaismäärärahojen avulla sillä edellytyksellä, että tällaiset erityiset (osa)alakohtaiset kokonaismäärärahat liittyvät ainoastaan
 - tilatukijärjestelmään yhdistettyihin suoriin tukiin, ja/tai
 - yhteen tai useampaan suoraan tukeen, johon voidaan soveltaa 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua osittaista täytäntöönpanoa. Tämä kokonaismääräraha on samansuuruinen kuin seuraavien välinen erotus:
 - (osa-)alakohtaisen tuen kokonaismäärä, joka on seurausta tapauksen mukaan joko 2 kohdan a tai b alakohdan soveltamisesta, ja
 - yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä kyseisessä uudessa jäsenvaltiossa käytettävissä olevan suoran tuen kokonaismäärä kyseisellä (osa-)alalla kyseisenä vuonna.
6. Uusi jäsenvaltio voi komission luvan saatuaan päättää myönnettävän täydentävän kansallisen tuen määristä puolueettomien perusteiden.
7. Komission luvassa on
 - 2 kohdan b alakohtaa sovellettaessa eriteltävä asianomaiset yhteisen maatalouspolitiikan tukia vastaavat kansalliset suorat tukijärjestelmät,

- määriteltävä taso, johon asti täydentäviä kansallisia tukia voidaan maksaa, täydentävien kansallisten tukien määrä ja tarvittaessa myöntämisen edellytykset,
- edellytettävä tarkastuksia, joita yhteisen maatalouspolitiikan kehittyminen saattaa edellyttää.

8. Täydentävää kansallista tukea ei saa myöntää maataloustoimintaan, jonka osalta muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa ei säädetä suorista tuista.

121 artikla
Valtiontuet Kyproksessa

Kypros voi täydentävän kansallisen suoran tuen lisäksi myöntää siirtymäajan asteittain alenevaa kansallista tukea vuoden 2010 loppuun. Tällaista valtiontukea on myönnettävä yhteisön tukea vastaavassa muodossa kuten tuotantoon sitomattomana tukena.

Ottaen huomioon vuonna 2001 myönnetyn kansallisen tuen laadun ja määrän Kypros voi myöntää valtiontukea liitteessä XIV mainituille (osa-)aloille kyseisessä liitteessä mainittuihin määriin asti.

Myönnettävään valtiontukeen on tehtävä tarkistuksia, joita yhteisen maatalouspolitiikan kehittyminen saattaa edellyttää. Jos tällaiset tarkistukset osoittautuvat tarpeellisiksi, tukien määrää tai niiden myöntämisedellytyksiä muutetaan komission tekemän päätöksen perusteella.

Kyproksen on vuosittain toimitettava komissiolle valtiontukea koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanosta kertomus, jossa esitetään tukimuodot ja tuen määrä (osa-)alakohtaisesti.

VI OSASTO MÄÄRÄRAHOJEN SIIRTO

122 artikla
Määrärahojen siirto puuvillan viljelyalueiden rakenneuudistusta varten

Maaseuturahastosta rahoitettaviin maaseudun kehittämisselmiin kuuluviin toimenpiteisiin on puuvillan tuotantoalueilla saatavilla yhteisön lisätukena 22 miljoonaa euroa kalenterivuotta kohden.

123 artikla
Määrärahojen siirto tupakan viljelyalueiden rakenneuudistusta varten

Maatalousrahastosta rahoitettaviin maaseudun kehittämisselmiin kuuluviin toimenpiteisiin on tupakan tuotantoalueilla saatavilla varainhoitovuodesta 2011 alkaen yhteisön lisätukena 484 miljoonaa euroa kalenterivuotta kohden niitä jäsenvaltioita varten, joissa tupakantuottajat saivat vuosina 2000, 2001 ja 2002 asetuksen (ETY) N:o 2075/92²⁶ mukaista tukea.

²⁶ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70.

VII OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖKSET

124 artikla

Tukioikeuksien vahvistaminen

1. Viljelijöille ennen 1 päivää tammikuuta 2009 jaettuja tukioikeuksia pidetään laillisina ja sääntöjenmukaisina 1 päivästä tammikuuta 2010.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta tukioikeuksiin, jotka on jaettu viljelijöille sellaisten hakemusten perusteella, joissa on asiavirheitä.
3. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita komission toimivaltaa tehdä asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklassa tarkoitettuja päätöksiä, jotka koskevat menoja, jotka liittyvät minä tahansa kalenterivuonna, vuosi 2009 mukaan luettuna, myönnettyihin tukiin.

125 artikla

Soveltaminen syrjäisimpiin alueisiin

Ranskan merentakaisiin departementteihin, Azoreihin, Madeiraan ja Kanariansaariin ei sovelleta III ja IV osastoa.

126 artikla

Valtiontuki

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 180 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1184/2006²⁷ 3 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta maksuihin, jotka jäsenvaltiot ovat suorittaneet tämän asetuksen 42 ja 59 artiklan, 68–70 artiklan, 87 artiklan 4 kohdan, 100 artiklan 5 kohdan, 109 artiklan sekä 119–121 artiklan nojalla ja tämän asetuksen mukaisesti.

127 artikla

Tietojen toimittaminen komissiolle

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle yksityiskohtaisesti tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutetuista ja erityisesti 6, 12, 42, 46, 47, 68, 69, 70, 59, 60 ja 119 artiklaan liittyvistä toimenpiteistä.

²⁷ EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.

128 artikla
Suorien tukien hallintokomitea

1. Komissiota avustaa suorien tukien hallintokomitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.
Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

129 artikla
Täytäntöönpanosäännökset

Tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Niihin sisältyvät erityisesti

- a) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat maatilojen neuvontajärjestelmän perustamista;
- b) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tuen mukauttamisesta saatujen määrien jakamisperusteita;
- c) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tässä asetuksessa säädettyjen tukien myöntämistä, myös tukikelpoisuusedellytysten, haku- ja maksupäivämäärien ja valvontasäännösten osalta, tukioikeuksien tarkastamista ja vahvistamista, myös jäsenvaltioiden välillä tarvittavan tiedonvaihdon osalta, sekä perusalojen tai taattujen enimmäispinta-alojen ylitysten määrittelemistä sekä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat IV osaston 1 luvun 7 ja 8 jakson perusteella pitoajan määrittämistä sekä vahvistettujen käyttämättömien palkkio-oikeuksien peruuttamista ja uudelleenjakoa;
- d) tilatukijärjestelmän osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti kansallisen varannon perustamista, oikeuksien siirtämistä, pysyvien kasvien, pysyvien laidunten ja nurmien määrittelyä, III osaston 2 ja 3 luvussa säädettyjä vaihtoehtoja sekä III osaston 4 luvussa säädettyä tuotantoon sidottujen tukien sisällyttämistä tilatukijärjestelmään;
- e) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat V osaston säännösten täytäntöönpanoa;
- f) yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt, jotka koskevat hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan ja taimitarhojen tuen sisällyttämistä tilatukijärjestelmään (ensimmäisen soveltamisvuoden hakumenettely mukaan luettuna) ja jotka liittyvät IV osaston 5 ja 6 luvussa tarkoitettuun tukeen;
- g) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat viinin tuen sisällyttämistä tilatukijärjestelmään (ensimmäisen soveltamisvuoden hakumenettely mukaan luettuna) asetuksen (EY) N:o [viiniasetus] mukaisesti;

- h) hampun osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisiä valvontatoimenpiteitä ja tetrahydrokannabinolipitoisuuden määrittämissä menetelmissä;
- i) liitteen I muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun otetaan huomioon 1 artiklassa esitetyt perusteet;
- j) liitteiden V, VI ja VII muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun erityisesti otetaan huomioon vasta hyväksytty yhteisön lainsäädäntö;
- k) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän perusosat ja niiden määrittely;
- l) pinta-alatukihakemuksiin mahdollisesti tehtävät muutokset ja vapautus velvollisuudesta tehdä pinta-alatukihakemus;
- m) tukihakemuksiin sisältyviä vähimmäistietoja koskevat säännöt;
- n) hallinnollisia tarkastuksia, paikalla tehtäviä tarkastuksia ja kaukokartoitustarkastuksia koskevat säännöt;
- o) säännöt, jotka koskevat tuen vähentämisiä ja epäämisiä niissä tapauksissa, joissa 4 artiklassa ja 24 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita ei ole noudatettu, mukaan luettuina tapaukset, joissa tukea ei vähennetä tai evätä;
- q) liitteen V muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun otetaan huomioon 28 artiklassa esitetyt perusteet;
- r) jäsenvaltioiden ja komission väliset tiedonannot;
- s) hätätapauksessa käytännön ja erityisongelmien ratkaisemisen kannalta tarvittavat asianmukaisesti perustellut toimenpiteet, erityisesti II osaston 4 luvun ja III osaston 2 ja 3 luvun täytäntöönpanemiseen liittyvät toimenpiteet; tällaiset toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen tietyistä osista, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajanjakson ajan kuin on ehdottomasti tarpeen;
- t) puuvillan osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat
 - i) 80 artiklan 3 kohdassa säädetyn tuen vähennyksen laskutapaa;
 - ii) hyväksytyjä toimialakohtaisia organisaatioita ja erityisesti niiden rahoitusta sekä valvonta- ja seuraamusjärjestelmää.

2 LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

130 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttaminen

1. Korvataan 12 artiklan 2 kohta seuraavasti:
 - "2. Komissio vahvistaa määrät, jotka ovat neuvoston asetuksen (EY) N:o xxx/2008* [tämä asetus] 9 artiklan, 10 artiklan 4 kohdan sekä 123 ja 124

artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 378/2007 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti maaseuturahaston käytettävissä."

2 Korvataan 18 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Euroina vahvistettuina määrärahojen enimmäismäärinä pidetään asetuksen (EY) N:o xxx/2008 [tämä asetus] 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja suorien tukien kansallisia enimmäismääriä oikaistuinä kyseisen asetuksen 11 artiklan 1 kohdassa mukautuksilla.

* EUVL L"

131 artikla
Asetuksen (EY) N:o 247/2006 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 247/2006 seuraavasti:

(1) Korvataan 23 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Yhteisö rahoittaa tämän asetuksen II ja III osastossa säädettyjä toimenpiteitä seuraavia määriä vastaavalla vuotuisella enimmäismäärällä:

milj. euroa

	Varainhoito- vuosi 2007	Varainhoito- vuosi 2008	Varainhoito- vuosi 2009	Varainhoito- vuosi 2010 ja sitä seuraavat
Ranskan merentakaiset departementit	126,6	262,6	269,4	276,05
Azorit ja Madeira	77,9	86,98	86,7	106,21
Kanariansaaret	127,3	268,4	268,4	268,42"

(2) Lisätään 24 b artikla seuraavasti:

"24 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 15 päivänä helmikuuta 2009 toimitettava komissiolle kokonaisohjelmansa muuttamista koskevat ehdotukset, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon 23 artiklan 2 kohdalla käyttöön otetut muutokset.
2. Komissio arvioi ehdotetut muutokset ja päättää niiden hyväksymisestä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun ne on esitetty 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen."

132 artikla
Asetuksen (EY) N:o 378/2007 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 378/2007 seuraavasti:

(1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Vapaaehtoisesta mukauttamisesta johtuvat vähennykset on laskettava samalta perustalta kuin neuvoston asetuksen (EY) N:o xxx/2008 [*tämä asetus*] 7 artiklassa säädetty mukauttaminen.

* EUVL L"

b) Lisätään 5 kohta seuraavasti:

"5. Asetuksen (EY) N:o xxx/2008 (*tämä asetus*) 7 artiklan soveltamisesta johtuvat viljelijään sovellettavat mukauttamisen määrät, joista on vähennetty 5 prosenttiyksikköä, on vähennettävä jäsenvaltion tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti soveltamasta vapaaehtoisen mukauttamisen määrästä. Sekä vähennettävän prosenttimäärän että vapaaehtoisen mukauttamisen lopullisen määrän on oltava vähintään 0."

(2) Korvataan 3 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdasta poiketen soveltaa tuen mukauttamisesta johtuvia vähennyksiä mukauttamiseen asetuksen (EY) N:o xxx/2008 7 artiklan mukaisesti sovellettavalta laskentaperustalta ottamatta huomioon kyseisen artiklan 1 kohdassa säädettyä 5 000 euron poissuljentaa; ja/tai".

133 artikla **Kumoamiset**

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1782/2003.

Kyseisen asetuksen 66, 67, 68, 68 a ja 69 artiklaa ja 70 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sekä IV osaston 1 lukua (durumvehnä) 2 lukua, (valkuaiskasvipalkkio), 4 lukua (pähkinöiden pinta-alamatuki), 8 lukua, (energiakasvit), 9 lukua (siementuki), 10 lukua (peltokasvien pinta-alamatuki), 10 b lukua (tuki oliivitarhoille), 10 c lukua (tupakkatuki) ja 10 d lukua (humalan pinta-alamatuki) sovelletaan kuitenkin vielä vuonna 2009.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

134 artikla **Siirtymäsäännökset**

Komissio voi toteuttaa toimenpiteitä, joilla helpotetaan siirtymistä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 säännöksistä tämän asetuksen säännöksiin.

135 artikla
Uusia jäsenvaltioita koskevat siirtymätoimenpiteet

Jos siirtymätoimenpiteet ovat tarpeen helpottamaan uusien jäsenvaltioiden siirtymistä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmästä tilatukijärjestelmään ja muihin III ja IV osastossa tarkoitettuihin tukijärjestelmiin, tällaiset toimenpiteet on hyväksyttävä 128 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

136 artikla
Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I
Tukijärjestelmien luettelo

Ala	Oikeusperusta	Huomautus
Tilatuki	Tämän asetuksen III osasto	Tuotannosta irrotettu tuki
Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä	Tämän asetuksen V osaston 2 luku	Tuotannosta irrotettu tuki, joka korvaa kaikki tässä liitteessä tarkoitetut suorat tuet erillistukia lukuun ottamatta
Valkuaiskasvit	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003* IV osaston 2 luku	Pinta-alatuki
Riisi	Tämän asetuksen IV osaston 2 luku	Pinta-alatuki
Pähkinät	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003* IV osaston 4 luku	Pinta-alatuki
Energiakasvit	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003* IV osaston 5 luku	Pinta-alatuki
Tärkkelysperunat	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 5 jakso	Tuotantotuki
Siemenet	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 9 luku	Tuotantotuki
Peltokasvit	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 luku	Pinta-alatuki
Lampaan- ja vuohenliha	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 7 jakso	Uuhi- ja kuttupalkkio
Naudanliha	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 8 jakso	Erytispalkkio, emolehmäpalkkio (myös hiehoista maksettava emolehmäpalkkio sekä kansallinen täydentävä emolehmäpalkkio osarahoitustapauksissa), teurastuspalkkio
Erytistuki	Tämän asetuksen III osaston 5 luku	
Oliiviöljy	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003* IV osaston 10 b luku	Pinta-alatuki
Silkkiäistoukat	Asetuksen (ETY) N:o 845/72 1 artikla	Kasvatukseen kannustava tuki
Tupakka	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003* IV osaston 10 c luku	Tuotantotuki
Humala	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003* IV osaston 10 d luku	Pinta-alatuki
Sokerin tai inuliinisiirapin valmistamiseen käytettävä sokerijuurikas, sokeriruoko ja juurisikuri	Tämän asetuksen V osaston 116 artikla	Tuotannosta irrotettu tuki
Sokerin tuotantoon käytettävä sokerijuurikas ja -ruoko	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 4 jakso	Tuotantotuki

Jalostettavaksi toimitettavat hedelmät ja vihannekset	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 5 jakso	Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki
Jalostettavaksi toimitettavat mansikat ja vadelmat	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 6 jakso	Siirtymäkauden marjatuki
Hedelmät ja vihannekset	116 artikla	Erillinen hedelmä- ja vihannestuki
Posei	Neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 III osasto	Suora tuki, joka liittyy ohjelmissa vahvistettuihin toimenpiteisiin
Egeansaaret	Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 III osasto	Suora tuki, joka liittyy ohjelmissa vahvistettuihin toimenpiteisiin
Puuvilla	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 4 jakso	Pinta-alatuki

* Ainoastaan vuonna 2009.

LIITE II

Asetuksen 4 ja 5 artiklassa tarkoitetut lakisäätöiset hoitovaatimukset

A. Ympäristö

1.	Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1)	3 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohta, 4 artiklan 1, 2 ja 4 kohta sekä 4 artiklan 5 kohdan a, b ja d alakohta
2.	Neuvoston direktiivi 80/68/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1979, pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43)	4 ja 5 artikla
3.	Neuvoston direktiivi 86/278/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1986, ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä (EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6)	3 artikla
4.	Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1)	4 ja 5 artikla
5.	Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7)	6 artikla ja 13 artiklan 1 kohdan a alakohta

Kansanterveys ja eläinten terveys

Eläinten tunnistus ja rekisteröinti

6.	Neuvoston direktiivi 92/102/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1992, eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32)	3, 4 ja 5 artikla
7.	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).	4 ja 7 artikla
8.	Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8)	3, 4 ja 5 artikla

B. Kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys

9.	Neuvoston direktiivi 91/414/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1)	3 artikla
10.	Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3)	3, 4, 5 ja 7 artikla
11.	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista	14 ja 15 artikla, 17 artiklan 1

	yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1)	kohta, 18, 19 ja 20 artikla
12.	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä (EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1)	7, 11, 12, 13 ja 15 artikla

Taudeista ilmoittaminen

13.	Neuvoston direktiivi 85/511/ETY, annettu 18 päivänä marraskuuta 1985, yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi (EYVL L 315, 26.11.1985, s. 11)	3 artikla
14.	Neuvoston direktiivi 92/119/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1992, yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 69)	3 artikla
15.	Neuvoston direktiivi 2000/75/EY(327), annettu 20 päivänä marraskuuta 2000, lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 74)	3 artikla

C. Eläinten hyvinvointi

16.	Neuvoston direktiivi 91/629/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 28)	3 ja 4 artikla
17.	Neuvoston direktiivi 91/630/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 33)	3 artikla ja 4 artiklan 1 kohta
18.	Neuvoston direktiivi 98/58/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, tuotantoeläinten suojelusta (EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23)	4 artikla

LIITE III

Asetuksen 6 artiklassa tarkoitettu hyvän viljelykunnan ja ympäristön vaatimus

Asia	Standardit
Maaperän eroosio: Maaperää on suojeltava asianmukaisin toimenpitein	– Vähimmäiskasvipeite – Maanhoidon vähimmäistaso kulloisenkin paikan olosuhteiden mukaan – Estopengerrykset
Maaperän orgaaninen aines: Maaperän orgaanisen aineksen määrän säilyttäminen tarkoituksenmukaisin käytäntein	– Vuoroviljelyä koskevat standardit tarvittaessa – Sängellä olevien peltojen hoito
Maaperän rakenne: Maaperän rakenteen säilyttäminen asianmukaisin toimenpitein	– Koneiden tarkoituksenmukainen käyttö
Huolenpidon vähimmäistaso: Huolenpidon vähimmäistason varmistaminen ja elinympäristöjen tilan heikentymisen välttäminen	– Vähimmäiseläintiheys tai/ja tarkoituksenmukaiset järjestelmät – Pysyvän laitumen suojelu – Maisemapiirteiden säilyttäminen, mukaan luettuina tapauksen mukaan pensasaidat, lammikot, ojat ja linjassa, ryhmissä tai yksinään olevat puut sekä pellonpientareet – Tapauksen mukaan oliivipuiden raivauskielto – Haitallisen kasvillisuuden leviämisen välttäminen maatalousmaalla – Oliivi- ja viinitilojen ylläpitäminen hyvässä kasvukunnossa
Vesien suojelu ja vesihuolto: Vesien suojelu saastumiselta ja valumilta sekä vedenkäytön hallinnointi	– Suojakaistaleiden luominen vesistöjen varrelle – Kasteluveden käyttöä koskevien lupamenettelyjen noudattaminen

LIITE IV
Asetuksen 8 artiklassa tarkoitetut kansalliset nettoenimmäismäärät

milj. euroa

Kalenterivuosi	2009	2010	2011	2012
Belgia	583,2	570,9	563,1	553,9
Tšekki				773,0
Tanska	985,9	965,3	954,6	937,8
Saksa	5 467,4	5 339,2	5 269,3	5 178,0
Viro				88,9
Irlanti	1 283,1	1 264,0	1 247,1	1 230,0
Kreikka	2 567,3	2 365,5	2 348,9	2 324,1
Espanja	5 171,3	5 043,4	5 019,1	4 953,5
Ranska	8 218,5	8 021,2	7 930,7	7 796,2
Italia	4 323,6	4 103,7	4 073,2	4 023,3
Kypros				48,2
Latvia				130,5
Liettua				337,9
Luxemburg	35,2	34,5	34,0	33,4
Unkari				1 150,9
Unkari				4,6
Alankomaat	841,5	827,0	829,4	815,9
Itävalta	727,7	718,2	712,1	704,9
Puola				2 730,5
Portugali	635,8	623,0	622,6	622,6
Slovenia				129,4
Slovakia				335,9
Suomi	550,0	541,2	536,0	529,8
Ruotsi	731,7	719,9	710,6	699,8
Yhdistynyt kuningaskunta	3 373,0	3 340,4	3 335,8	3 334,9

LIITE V

Luettelo 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista viljoista

CN-koodi Tavarankuvaus

I. Vilja

1001 10 00	Durumvehnä
1001 90	Muu vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, ei kuitenkaan durumvehnä
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00 00	Kaura
1005	Maissi
1007 00	Durra
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
0709 90 60	Sokerimaissi

II. Öljykasvien siemenet

1201 00	Soijapavut
ex 1205 00	Rapsinsiemenet
ex 1206 00 10	Auringonkukansiemenet

III. Valkuaiskasvit

0713 10	Herneet
0713 50	Härkäpapu
ex 1209 29 50	Makealupiini

IV. Pellava

ex 1204 00	Pellavansiemenet (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Kuitutuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu pellava (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

V. Hamppu

ex 5302 10 00	Kuiduntuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu pellava (<i>Cannabis sativa</i> L.)
---------------	--

LIITE VI

28 artiklassa tarkoitetut yhteensopivat tukijärjestelmät

Ala	Oikeusperusta
Epäsuotuisat alueet ja alueet, joilla on ympäristöön liittyviä rajoitteita	Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 13 artiklan a alakohta, 14 artiklan 1 kohta, 14 artiklan 2 kohdan ensimmäiset kaksi luetelmakohtaa, 15 artikla, 17–20 artikla, 51 artiklan 3 kohta ja 55 artiklan 4 kohta
Toimenpiteet, joiden tavoitteena on maatalousmaan kestävä käyttö seuraavin keinoin:	
viljelijöille vuoristoalueilla maksettavat luonnonhaittakorvaukset	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan i alakohta
viljelijöille muilla luonnonhaitta-alueilla kuin vuoristoalueilla maksettavat korvaukset,	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan ii alakohta
Natura 2000 -tuet ja direktiiviin 2000/60/EY liittyvät tuet	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan iii alakohta
maatalouden ympäristötuet	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan iv alakohta
Toimenpiteet, joiden tavoitteena on metsätalousmaan kestävä käyttö seuraavin keinoin:	
maatalousmaan ensimmäinen metsitys	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan b alakohdan i alakohta
Natura 2000 -tuet	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan b alakohdan iv alakohta
metsätalouden ympäristötuet	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan b alakohdan v alakohta
Viini	(Viiniasetuksen) 117 artikla

LIITE VII

A. Hedelmät ja vihannekset, ruokaperuna ja taimitarhat

1. Viljelijät saavat hehtaariohtaisen tukioikeuden, joka lasketaan jakamalla 2 kohdassa tarkoitettu viitemäärä 3 kohdan mukaisesti lasketulla hehtaarimäärällä.
2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kunkin viljelijän viitemäärään sisällytettävä määrä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, kuten
 - viljelijän hedelmistä ja vihanneksista, ruokaperunasta ja taimitarhoista suoraan tai välillisesti saaman markkinatuen määrä,
 - hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan ja taimien tuottamiseen käytetty pinta-ala,
 - tuotettujen hedelmien ja vihannesten määrä sekä ruokaperunan ja taimitarhojen määrä,

edustavan kauden perusteella, jonka on oltava vähintään yhden markkinointivuoden pituinen ja joka voi alkaa vuonna 2001 päättyvästä markkinointivuodesta ja, 1 päivänä toukokuuta vuonna 2004 tai sen jälkeen Euroopan unioniin liittyneiden jäsenvaltioiden osalta, vuonna 2004 päättyvästä markkinointivuodesta, ja päättyä vuonna 2007 loppuvaan markkinointivuoteen, ja joka voi olla eri kunkin tuotteen osalta.

Tässä kohdassa säädettyjä perusteita voidaan soveltaa eri tavoin eri hedelmä- ja vihannestuotteisiin, ruokaperunaan ja taimitarhoihin, jos se on puolueettomien perusteiden mukaan asianmukaisesti perusteltua. Jäsenvaltiot voivat samoin perustein päättää olla vahvistamatta viitemäärään sisällytettäviä määriä ja tämän kohdan nojalla sovellettavia hehtaareja ennen 31 päivänä joulukuuta 2010 päättyvän kolmen vuoden siirtymäkauden päättymistä.

3. Jäsenvaltioiden on laskettava sovellettava hehtaarimäärä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollainen on esimerkiksi 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu pinta-ala.

Tässä asetuksessa 'hedelmillä ja vihanneksilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan i ja j alakohdassa lueteltuja tuotteita ja 'ruokaperunalla' CN-koodiin 0701 kuuluvia, muita kuin tärkkelyksen valmistukseen tarkoitettuja perunoita, joille myönnetään tukea 93 artiklan mukaisesti.

4. Viljelijän, jonka tuotantoa ovat 2 kohdassa tarkoitettulla edustavalla kaudella vakavasti haitanneet ennen viitekautta tai sen aikana ilmenneet ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet (joita tarkoitetaan 36 artiklan 1 kohdassa), voi pyytää, että 2 kohdassa tarkoitettu viitemäärä laskettaisiin edustavaan kauteen sisältyvän sellaisen yhden tai useamman kalenterivuoden perusteella, jona tai joina ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet eivät vaikuttaneet.
5. Jos ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet vaikuttivat koko viitekauteen, jäsenvaltion on laskettava viitemäärä sen markkinointivuoden perusteella, joka on

lähinnä 3 kohdan mukaisesti valittua edustavaa jaksoa. Tällöin 1 kohtaa sovelletaan soveltuvien osin.

6. Viljelijän on ilmoitettava ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista ja esitettävä niistä toimivaltaista viranomaista tyydyttävät todisteet kirjallisesti viranomaiselle kunkin jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa.

B. Viini (raivaus)

Viljelijöille, jotka osallistuvat asetuksen (EY) N:o [viiniasetus] V osaston III luvussa vahvistettuun raivausjärjestelmään siirretään, raivausta seuraavana vuonna tukioikeuksia yhtä suuri määrä kuin on se hehtaarimäärä, josta he ovat saaneet raivauspalkkiota.

Näiden tukioikeuksien yksikköarvon on oltava yhtä suuri kuin vastaavan alueen tukioikeuksien alueellinen keskiarvo. Yksikköarvo saa kuitenkin joka tapauksessa olla enintään 350 euroa hehtaarilta.

C. Viini (siirto tukiohjelmista)

Jos jäsenvaltiot päättävät myöntää tukea asetuksen (EY) N:o [viiniasetus] 4 a artiklan mukaisesti], niiden on vahvistettava kunkin viljelijän viitemäärä ja sovellettava hehtaarimäärä

- puolueettomin ja syrjimättömin perustein;
- yhden tai useamman viinivuoden käsittävän edustavan viitekauden osalta alkaen viinivuodesta 2005/2006. Viitemäärän vahvistamiseen käytettävät viiteperusteet ja sovellettavat hehtaarimäärät eivät saa perustua viitekauteen, johon sisältyy viinivuoden 2007/2008 jälkeisiä viinivuosia, jos siirto tukiohjelmiin koskee tukea, joka maksetaan viljelijöille, jotka ovat tähän saakka saaneet tukea tislaukseen alkoholijuomiksi tai ovat saaneet taloudellista tukea rypäleen puristemehun käytölle viinin väkevöimiseen asetuksen (EY) N:o [viiniasetus] mukaisesti,
- asetuksen (EY) N:o [viiniasetus] 6 artiklan e alakohdassa tarkoitettua tähän tukeen käytettävissä olevaa kokonaismäärää noudattaen.

Viljelijät saavat hehtaarikohtaisen tukioikeuden, joka lasketaan jakamalla viitemäärä sovellettavien hehtaarien määrällä.

LIITE VIII

Asetuksen 41 artiklassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät

Taulukko 1

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	614 179	611 901	613 281	613 281	614 661	614 661	614 661	614 661
Tanska	1 030 478	1 031 321	1 043 421	1 043 421	1 048 999	1 048 999	1 048 999	1 048 999
Saksa	5 770 254	5 781 666	5 826 537	5 826 537	5 848 330	5 848 330	5 848 330	5 848 330
Irlanti	1 342 268	1 340 737	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Kreikka	2 367 713	2 209 591	2 210 829	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Espanja	4 838 512	5 070 413	5 114 250	5 139 246	5 139 316	5 139 316	5 139 316	5 139 316
Ranska	8 404 502	8 444 468	8 500 503	8 504 425	8 518 804	8 518 804	8 518 804	8 518 804
Italia	4 143 175	4 277 633	4 320 238	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974
Luxemburg	37 051	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084
Alankomaat	853 090	853 169	886 966	886 966	904 272	904 272	904 272	904 272
Itävalta	745 561	747 298	750 019	750 019	751 616	751 616	751 616	751 616
Portugali	589 723	600 296	600 370	605 967	605 972	605 972	605 972	605 972
Suomi	566 801	565 823	568 799	568 799	570 583	570 583	570 583	570 583
Ruotsi	763 082	765 229	768 853	768 853	770 916	770 916	770 916	770 916
Yhdistynyt kuningaskunta	3 985 834	3 986 361	3 987 844	3 987 844	3 987 849	3 987 849	3 987 849	3 987 849

Taulukko 2*

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Bulgaria	287 399	328 997	409 587	490 705	571 467	652 228	732 986	813 746
Tšekki	559 622	647 080	735 801	821 779	909 164	909 164	909 164	909 164
Viro	60 500	70 769	80 910	91 034	101 171	101 171	101 171	101 171
Kypros	31 670	38 845	43 730	48 615	53 499	53 499	53 499	53 499
Latvia	90 016	104 025	118 258	132 193	146 355	146 355	146 355	146 355
Liettua	230 560	268 746	305 964	342 881	380 064	380 064	380 064	380 064
Unkari	807 366	935 912	1 064 312	1 191 526	1 318 542	1 318 542	1 318 542	1 318 542
Unkari	3 434	3 851	4 268	4 685	5 102	5 102	5 102	5 102
Puola	1 877 107	2 164 285	2 456 894	2 742 771	3 033 549	3 033 549	3 033 549	3 033 549
Romania	623 399	713 207	891 072	1 068 953	1 246 821	1 424 684	1 602 550	1 780 414
Slovenia	87 942	102 047	116 077	130 107	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovakia	240 014	277 779	314 692	351 377	388 191	388 191	388 191	388 191

* Enimmäismäärät laskettu ottaen huomioon 110 artiklassa säädetty tukien lisäystä koskeva aikataulu.

LIITE IX

Edellä 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kansallisen enimmäismäärän osa, joka vastaa tomaatteja, on seuraava:

Jäsenvaltio	Määrä (miljoonaa euroa kalenterivuodessa)
Bulgaria	5,394
Tšekki	0,414
Kreikka	35,733
Espanja	56,233
Ranska	8,033
Italia	183,967
Kypros	0,274
Unkari	0,932
Unkari	4,512
Romania	1,738
Puola	6,715
Portugali	33,333
Slovakia	1,018

Edellä 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kansallisen enimmäismäärän osa, joka vastaa hedelmä- ja vihanneskasveja, jotka ovat muita kuin yksivuotisia kasveja, on seuraava:

Jäsenvaltio	Määrä (miljoonaa euroa kalenterivuodessa)
Bulgaria	0,851
Tšekki	0,063
Kreikka	153,833
Espanja	110,633
Ranska	44,033
Italia	131,700
Kypros	vuonna 2009: 4,856 vuonna 2010: 4,919 vuonna 2011: 4,982 vuonna 2012: 5,045
Unkari	0,244
Romania	0,025
Portugali	2,900
Slovakia	0,007

LIITE X

Tuotantoon sidottujen tukien sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

I.

- Vuodesta 2010 alkaen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 1 luvussa säädetty durumvehnän erityinen laatupalkkio
- Vuodesta 2010 alkaen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 2 luvussa säädetty valkuaiskasvipalkkio
- Vuodesta 2010 alkaen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 3 luvussa ja tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 1 jaksossa säädetty riisin lajikohtainen tuki tämän asetuksen 72 artiklan 2 kohdassa säädettyssä aikataulussa
- Vuodesta 2010 alkaen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 4 luvussa säädetty pähkinöiden pinta-alatuki
- Vuodesta 2011 alkaen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston IV luvun I jakson I alajaksossa säädetty kuivatun rehun jalostustuki
- Vuodesta 2011 alkaen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston IV luvun I jakson II alajaksossa säädetty kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavanvarsien jalostustuki kyseisessä alajaksossa säädettyssä aikataulussa
- Vuodesta 2011 alkaen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 [95 a] artiklassa säädetty tärkkelysperunapalkkio ja tämän asetuksen 75 artiklassa säädettyä aikataulua noudattaen jälkimmäisessä artiklassa säädetty tärkkelysperunan tuki.

II.

Vuodesta 2010 alkaen, jos jäsenvaltio on myöntänyt

- asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 9 luvussa säädettyä siementukea,
- asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 luvussa säädettyä peltokasvien pinta-alatukea,
- asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 b luvussa säädettyä tukea oliivitarhoille,
- asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 d luvussa säädettyä humalan pinta-alatukea,

55 artiklassa säädettyssä aikataulussa naudanlihapalkkiot emolehmäpalkkiota lukuun ottamatta.

III.

Vuodesta 2010 alkaen, jos jäsenvaltio ei tee tämän asetuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä

- asetuksen (EY) N:o 1782/2003 67 artiklassa tarkoitetut lammas- ja vuohipalkkiot,
- asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklassa tarkoitetut naudanlihapalkkiot.

LIITE XI

Tuotantoon sidotun tuen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään – 65 artikla

Kuivattu rehu

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	0	0	0	0	0	0
Tanska	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Saksa	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Irlanti	132	132	132	132	132	132
Kreikka	1 238	1 238	1 238	1 238	1 238	1 238
Espanja	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Ranska	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Italia	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Luxemburg						
Alankomaat	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Itävalta	64	64	64	64	64	64
Portugali	69	69	69	69	69	69
Suomi	10	10	10	10	10	10
Ruotsi	180	180	180	180	180	180
Yhdistynyt kuningaskunta	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Bulgaria						
Tšekki	922	922	922	922	922	922
Viro						
Kypros						
Latvia						
Liettua	21	21	21	21	21	21
Unkari	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Unkari						
Puola	147	147	147	147	147	147
Romania						
Slovenia						
Slovakia	91	91	91	91	91	91

Durumvehnän laatupalkkio

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia							
Tanska							
Saksa							
Irlanti							
Kreikka	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Espanja	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Ranska	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Italia	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Luxemburg							
Alankomaat							
Itävalta	280	280	280	280	280	280	280
Portugali	80	80	80	80	80	80	80
Suomi							
Ruotsi							
Yhdistynyt kuningaskunta							
Bulgaria	349	436	523	610	698	785	872
Tšekki							
Viro							
Kypros	173	198	223	247	247	247	247
Latvia							
Liettua							
Unkari	70	80	90	100	100	100	100
Unkari							
Puola							
Romania							
Slovenia							
Slovakia							

Valkuaiskasvit

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	84	84	84	84	84	84	84
Tanska	843	843	843	843	843	843	843
Saksa	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Irlanti	216	216	216	216	216	216	216
Kreikka	242	242	242	242	242	242	242
Espanja	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10905	10 905
Ranska	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17635	17 635
Italia	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5009	5 009
Luxemburg	21	21	21	21	21	21	21
Alankomaat	67	67	67	67	67	67	67
Itävalta	2 051	2 051	2 051	2 051	2051	2051	2 051
Portugali	214	214	214	214	214	214	214
Suomi	303	303	303	303	303	303	303
Ruotsi	2 147	2 147	2 147	2 147	2147	2147	2 147
Yhdistynyt kuningaskunta	10 500	10 500	10 500	10 500	10500	10500	10 500
Bulgaria	160	201	241	281	321	361	401
Tšekki	1 858	2 123	2 389	2 654	2654	2654	2 654
Viro	169	194	218	242	242	242	242
Kypros	17	19	22	24	24	24	24
Latvia	109	124	140	155	155	155	155
Liettua	1 486	1 698	1 911	2 123	2123	2123	2 123
Unkari	1 369	1 565	1 760	1 956	1956	1956	1 956
Unkari	0	0	0	0	0	0	0
Puola	1 723	1 970	2 216	2 462	2462	2462	2 462
Romania	911	1 139	1 367	1 595	1822	2050	2 278
Slovenia	63	72	81	90	90	90	90
Slovakia	1 003	1 146	1 290	1 433	1433	1433	1433

Riisi

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia							
Tanska							
Saksa							
Irlanti							
Kreikka	5 703	5 703	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Espanja	24 997	24 997	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Ranska	3 922	3 922	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Italia	49 737	49 737	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Luxemburg							
Alankomaat							
Itävalta							
Portugali	5 596	5 596	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Suomi							
Ruotsi							
Yhdistynyt kuningaskunta							
Bulgaria	288	360	863	1 007	1 151	1 294	1 438
Tšekki							
Viro							
Kypros							
Latvia							
Liettua							
Unkari	262	300	674	749	749	749	749
Unkari							
Puola							
Romania	13	16	38	44	50	57	63
Slovenia							
Slovakia							

Pähkinät

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	12	12	12	12	12	12	12
Tanska							
Saksa	181	181	181	181	181	181	181
Irlanti							
Kreikka	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Espanja	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Ranska	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Italia	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luxemburg	12	12	12	12	12	12	12
Alankomaat	12	12	12	12	12	12	12
Itävalta	12	12	12	12	12	12	12
Portugali	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Suomi							
Ruotsi							
Yhdistynyt kuningaskunta	12	12	12	12	12	12	12
Bulgaria	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Tšekki							
Viro							
Kypros	431	493	554	616	616	616	616
Latvia							
Liettua							
Unkari	245	280	315	350	350	350	350
Unkari							
Puola	355	406	456	507	507	507	507
Romania	79	99	119	139	159	179	199
Slovenia	25	29	33	36	36	36	36
Slovakia	262	299	337	374	374	374	374

**Pitkät
pellavakuidut**

(1 000
euroa)

Jäsenvaltio	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	1 380	1 380	2 760	2 760	2 760	2 760
Tanska						
Saksa	30	30	60	60	60	60
Irlanti						
Kreikka						
Espanja	5	5	10	10	10	10
Ranska	5 580	5 580	11 160	11 160	11 160	11 160
Italia						
Luxemburg						
Alankomaat	480	480	960	960	960	960
Itävalta	15	15	30	30	30	30
Portugali	5	5	10	10	10	10
Suomi	20	20	40	40	40	40
Ruotsi	5	5	10	10	10	10
Yhdistynyt kuningaskunta	5	5	10	10	10	10
Bulgaria	1	1	3	3	3	3
Tšekki	192	192	385	385	385	385
Viro	3	3	6	6	6	6
Kypros						
Latvia	36	36	72	72	72	72
Liettua	226	226	453	453	453	453
Unkari						
Unkari						
Puola	92	92	185	185	185	185
Romania	4	4	8	8	8	8
Slovenia						
Slovakia	7	7	15	15	15	15

Perunätärkkelyksen jalostustuki

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia						
Tanska	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Saksa	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603
Irlanti						
Kreikka						
Espanja	43	43	43	43	43	43
Ranska	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Italia						
Luxemburg						
Alankomaat	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290
Itävalta	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Portugali						
Suomi	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Ruotsi	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Yhdistynyt kuningaskunta						
Bulgaria						
Tšekki	749	749	749	749	749	749
Viro	6	6	6	6	6	6
Kypros						
Latvia	129	129	129	129	129	129
Liettua	27	27	27	27	27	27
Unkari						
Unkari						
Puola	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Romania						
Slovenia						
Slovakia	16	16	16	16	16	16

Perunatärkkelystuki viljelijöille

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia						
Tanska	5 578	5 578	11 156	11 156	11 156	11 156
Saksa	21 763	21 763	43 526	43 526	43 526	43 526
Irlanti						
Kreikka						
Espanja	64	64	129	129	129	129
Ranska	8 799	8 799	17 598	17 598	17 598	17 598
Italia						
Luxemburg						
Alankomaat	16 825	16 825	33 651	33 651	33 651	33 651
Itävalta	1 581	1 581	3 163	3 163	3 163	3 163
Portugali						
Suomi	1 763	1 763	3 527	3 527	3 527	3 527
Ruotsi	2 058	2 058	4 116	4 116	4 116	4 116
Yhdistynyt kuningaskunta						
Bulgaria						
Tšekki	893	1 005	2 232	2 232	2 232	2 232
Viro	7	7	17	17	17	17
Kypros						
Latvia	153	172	383	383	383	383
Liettua	32	36	80	80	80	80
Unkari						
Unkari						
Puola	3 846	4 327	9 615	9 615	9 615	9 615
Romania						
Slovenia						
Slovakia	19	22	48	48	48	48

Oliiviöljy

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Espanja	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Kypros	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

LIITE XII

Enimmäismäärät 84 artiklassa tarkoitetun tukimäärän laskentaa varten (sokeri)

(tuhatta euroa)

Jäsenvaltio	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	47 429	60 968	74 508	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgaria	—	84	121	154	176	220	264	308	352	396	440
Tšekki	27 851	34 319	40 786	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Tanska	19 314	25 296	31 278	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Saksa	154 974	203 607	252 240	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Kreikka	17 941	22 455	26 969	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Espanja	60 272	74 447	88 621	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Ranska	152 441	199 709	246 976	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Irlanti	11 259	14 092	16 925	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Italia	79 862	102 006	124 149	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Latvia	4 219	5 164	6 110	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Liettua	6 547	8 012	9 476	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Unkari	26 105	31 986	37 865	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Alankomaat	41 743	54 272	66 803	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Itävalta	18 971	24 487	30 004	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Puola	99 135	122 906	146 677	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugali	3 940	4 931	5 922	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Romania	—	1 930	2 781	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Slovenia	2 284	2 858	3 433	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovakia	11 813	14 762	17 712	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Suomi	8 255	10 332	12 409	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Ruotsi	20 809	26 045	31 281	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Yhdistynyt kuningaskunta	64 340	80 528	96 717	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

LIITE XIII

Taulukko 1 Kypros: Täydentävät kansalliset suorat tuet, kun sovelletaan suorien tukien normaalijärjestelmiä

Tukien lisäystä koskeva aikataulu	60 %	70 %	80 %	90 %
Ala	2009	2010	2011	2012
Peltokasvit (durumvehnä poisluettuna)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Durumvehnä	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Palkokasvit	16 362	12 272	8 181	4 091
Maito ja maitotuotteet	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Naudat	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Lammas- ja vuohitalous	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Oliiviöljy	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tupakka	417 340	313 005	208 670	104 335
Banaanit	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Kuivatut viinirypäleet	0	0	0	0
Mantelit	0	0	0	0
Yhteensä	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Täydentävät kansalliset suorat tuet tilatukijärjestelmässä:

Täydentävien kansallisten suorien tukien kokonaismäärä, joka voidaan myöntää tilatukijärjestelmässä, on sellaisten tässä taulukossa tarkoitettujen alakohtaisten enimmäismäärien summa, jotka liittyvät tilatukijärjestelmään kuuluviin aloihin siltä osin kuin näillä aloilla myönnettävä tuki on irrotettu tuotantomääristä.

Taulukko 2 Kypros: Täydentävät kansalliset suorat tuet, kun sovelletaan suorien tukien yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää

Ala	2009	2010	2011	2012
Peltokasvit (durumvehnää lukuun ottamatta)	0	0	0	0
Durumvehnä	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Palkokasvit	0	0	0	0
Maito ja maitotuotteet	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Naudat	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Lammas- ja vuohitalous	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Oliiviöljy	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Kuivatut viinirypäleet	156 332	149 600	142 868	136 136
Banaanit	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tupakka	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Yhteensä	31 650 945	30 903 405	30 155 865	29 408 325

LIITE XIV**VALTIONTUET - KYPROS**

Ala	2009	2010
Vilja (durumvehnä poislueettuna)	2 263 018	1 131 509
Maito ja maitotuotteet	562 189	281 094
Naudat	64 887	0
Lampaat ja vuohet	1 027 917	513 958
Sianliha-ala	2 732 606	1 366 303
Siipikarja ja munat	1 142 374	571 187
Viini	4 307 990	2 153 995
Oliiviöljy	2 088 857	1 044 429
Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	1 058 897	529 448
Tomaattijalosteet	117 458	58 729
Banaanit	127 286	63 643
Lehtipuiden hedelmät, kivi hedelmät mukaan luettuina	2 774 230	1 387 115
Yhteensä	18 267 707	9 101 410

LIITE XV
Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1782/2003	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	25 artikla
7 artikla	26 artikla
8 artikla	–
9 artikla	27 artikla
10 artiklan 1 kohta	7 artikla
10 artiklan 2 kohta	9 artiklan 1 kohta
10 artiklan 3 kohta	9 artiklan 2 kohta
10 artiklan 4 kohta	9 artiklan 3 kohta
–	9 artiklan 4 kohta
11 artikla	11 artiklan 1 ja 2 kohta
12 artikla	–
–	8 artikla
12 a artiklan 1 kohta	10 artikla
12 a artiklan 2 kohta	11 artiklan 3 kohta
13 artikla	12 artikla
14 artikla	13 artikla
15 artikla	14 artikla
16 artikla	15 artikla
17 artikla	16 artikla
18 artikla	17 artikla
19 artikla	18 artikla
20 artikla	19 artikla
21 artikla	20 artikla
22 artikla	21 artikla
23 artikla	22 artikla
24 artikla	23 artikla
25 artikla	24 artikla
26 artikla	28 artikla

27 artikla	29 artikla
–	30 artikla
28 artikla	31 artikla
29 artikla	32 artikla
30 artikla	33 artikla
31 artikla	–
32 artikla	3 artikla
33 artikla	34 artikla
34 artikla	–
35 artikla	38 artikla
36 artikla	–
37 artikla	Liite VII
38 artikla	–
39 artikla	–
40 artiklan 1–3 kohta	Liitteessä VII olevan A kohdan 4–6 alakohta
40 artiklan 4 kohta	36 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
40 artiklan 5 kohta	–
41 artikla	41 artikla
42 artikla	42 artikla
43 artikla	Liite VII
44 artikla	35 artikla
45 artikla	43 artikla
46 artikla	44 artikla
47 artikla	–
48 artikla	–
49 artikla	45 artikla
50 artikla	–
51 artiklan ensimmäinen alakohta	–
51 artiklan toinen alakohta	39 artikla
52 artikla	40 artikla
53 artikla	–
54 artikla	–
55 artikla	–
56 artikla	–
57 artikla	–
–	46 artikla
58 artikla	47 artikla

59 artikla	48 artikla
60 artikla	50 artikla
61 artikla	51 artikla
62 artikla	–
63 artiklan 1 kohta	52 artiklan 1 kohta
63 artiklan 2 kohta	–
63 artiklan 3 kohta	49 artikla
63 artiklan 4 kohta	52 artiklan 2 kohta
64 artikla	53 artikla
65 artikla	–
66 artikla	–
67 artikla	54 artikla
68 artikla	55 artikla
68 a artikla	
68 b artikla	56 artikla
69 artikla	–
70 artikla	–
71 artikla	–
71a artikla	57 artikla
71 b artikla	58 artikla
71 c artikla	–
71 d artikla	59 artikla
71 e artikla	60 artikla
71 f artikla	61 artikla
71 g artikla	–
71 h artikla	62 artikla
71 i artikla	–
71 j artikla	–
71 k artikla	63 artikla
71 l artikla	–
71 m artikla	–
–	64 artikla
–	65 artikla
–	66 artikla
–	67 artikla
–	68 artikla
–	69 artikla

–	70 artikla
72 artikla	–
73 artikla	–
74 artikla	–
75 artikla	–
76 artikla	–
77 artikla	–
78 artikla	–
79 artikla	71 artikla
80 artikla	72 artikla
81 artikla	73 artikla
82 artikla	74 artikla
83 artikla	–
84 artikla	–
85 artikla	–
86 artikla	–
87 artikla	109 artikla
88 artikla	–
89 artikla	–
90 artikla	–
91 artikla	–
92 artikla	–
93 artikla	75 artikla
94 artikla	76 artikla
95 artikla	–
96 artikla	–
97 artikla	–
98 artikla	–
99 artikla	–
100 artikla	–
101 artikla	–
102 artikla	–
103 artikla	–
104 artikla	–
105 artikla	–
106 artikla	–
107 artikla	–

108 artikla	–
109 artikla	–
110 artikla	–
110 a artikla	77 artikla
110 b artikla	78 artikla
110 c artikla	79 artikla
110 d artikla	80 artikla
110 e artikla	81 artikla
110 f artikla	–
110 g artikla	–
110 h artikla	–
110 i artikla	–
110 j artikla	–
110 k artikla	–
110 l artikla	–
110 m artikla	–
110 n artikla	–
110 o artikla	–
110 p artikla	–
110 q artikla	82 artikla
110 r artikla	83 artikla
110 s artikla	84 artikla
110 t artikla	85 artikla
110 u artikla	86 artikla
110 v artikla	87 artikla
111 artikla	88 artikla
112 artikla	89 artikla
113 artikla	90 artikla
114 artikla	91 artikla
115 artikla	92 artikla
116 artikla	93 artikla
117 artikla	94 artikla
118 artikla	95 artikla
119 artikla	–
120 artikla	96 artikla
121 artikla	97 artikla
122 artikla	98 artikla

123 artikla	99 artikla
124 artikla	–
125 artikla	100 artikla
126 artikla	101 artikla
127 artikla	102 artikla
128 artikla	103 artikla
129 artikla	104 artikla
130 artikla	105 artikla
131 artikla	–
132 artikla	–
133 artikla	–
134 artikla	–
135 artikla	–
136 artikla	–
136 a artikla	–
137 artikla	–
138 artikla	106 artikla
139 artikla	107 artikla
140 artikla	108 artikla
141 artikla	–
142 artikla	–
143 artikla	–
143 a artikla	110 artikla
143 b artiklan 1, 2, 9 ja 10 kohta	111 artikla
143 b artiklan 3 ja 7 kohta	112 artikla
143 b artiklan 4, 5 ja 6 kohta	113 artikla
143 b artiklan 13 kohta	114 artikla
143 b a artiklan 1–3 kohta	115 artikla
143 b a artiklan 3 a kohta	–
143 b a artiklan 4–6 kohta	118 artikla
143 b b artiklan 1 ja 2 kohta	116 artikla
143 b b artiklan 3 kohta	–
143 b b artiklan 4–6 kohta	118 artikla
143 b c artiklan 1 ja 2 kohta	117 artikla
143 b c artiklan 3 ja 4 kohta	118 artiklan 1 ja 2 kohta
–	119 artikla
143 c artiklan 1–8 kohta	120 artikla

143 c artiklan 9 kohta	121 artikla
143 c artiklan 10 kohta	–
143 d artikla	122 artikla
143 e artikla	123 artikla
–	124 artikla
–	125 artikla
–	126 artikla
144 artikla	128 artikla
145 artikla	129 artikla
146 artikla	127 artikla
147 artikla	–
148 artikla	–
149 artikla	–
150 artikla	–
151 artikla	–
152 artikla	–
–	130 artikla
–	131 artikla
–	132 artikla
153 artikla	133 artikla
154 artikla	–
154 a artikla	135 artikla
155 artikla	134 artikla
155 a artikla	–
156 artikla	136 artikla

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS,

yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o [...] /2008 muuttamalla

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen²⁸,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²⁹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³⁰,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon³¹,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Markkinointivuonna 2003/2004 hyväksytyihin yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksiin sisältyi säännöksiä, joiden tarkoituksena on selvittää uudistusten tehokkuus ja erityisesti arvioida niiden vaikutuksia suhteessa niiden tavoitteisiin sekä analysoida niiden vaikutuksia asianomaisiin markkinoihin. Tähän liittyen komissio antoi 20 päivänä marraskuuta 2007 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon ”YMP:n uudistuksen terveystarkastuksen valmistelu”, josta kyseiset toimielimet kävivät keskustelua. Kun otetaan huomioon kyseinen tiedonanto, Euroopan parlamentin, neuvoston, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean kyseisen tiedonannon keskeisistä kohdista käymät keskustelut sekä julkisesta kuulemisesta saadut lukuisat kannanotot, olisi tehtävä soveltuvia ehdotuksia.
- (2) Julkista interventiota koskevia yhteisen maatalouspolitiikan säännöksiä olisi yksinkertaistettava ja yhtenäistettävä laajentamalla tarjouskilpailumenettelyä yhdenmukaisemman lähestymistavan saavuttamiseksi.

²⁸ EUVL C [...], [...], s. [...].

²⁹ EUVL C [...], [...], s. [...].

³⁰ EUVL C [...], [...], s. [...].

³¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

- (3) Viljaa koskevaa järjestelmää olisi muutettava alan kilpailukyvyn ja markkinasuuntautuneisuuden varmistamiseksi, ja interventiota olisi käytettävä turvaverkkona markkinoiden häiriöissä sekä viljelijöiden toiminnan helpottamiseksi markkinaolosuhteisiin nähden. Maissin interventiojärjestelmän uudistusta koskevissa neuvoston päätelmissä määrätään koko vilja-alan interventiojärjestelmän uudelleen tarkastelusta terveystarkastuksen yhteydessä analyysin perusteella, jonka mukaan on olemassa ohran lisäintervention riski, jos hinnat ovat alhaisia. Viljan näkymät ovat kuitenkin muuttuneet tuolloisesta huomattavasti, sillä viljan maailmanmarkkinahinnat ovat suotuisia, koska kysyntä maailmanmarkkinoilla on kasvussa ja viljan varastot maailmanmarkkinoilla vähissä. Sen vuoksi muiden rehuviljojen interventiotasojen asettaminen nolnaan samassa aikataulussa kuin maissia koskeva uudistus mahdollistaisi intervention ilman kielteisiä vaikutuksia koko viljamarkkinoihin. Vilja-alan näkymät koskevat myös durumvehnää, mikä merkitsee sitä, että interventio-ostot voitaisiin lakkauttaa, koska ne ovat menettäneet merkityksensä markkinahintojen oltua jatkuvasti huomattavasti interventiohintoja korkeampia. Koska viljan intervention on tarkoitus olla pikemminkin turvaverkko kuin hinnanmuodostukseen vaikuttava tekijä, jäsenvaltioiden väliset erot sadonkorjuukausissa, jotka tosiasiallisesti aloittavat markkinointivuodet, eivät ole enää merkityksellisiä, koska hinnat eivät enää kuvasta interventiotasoa korotettuna tuen lisäyksillä. Yksinkertaistamisen vuoksi viljan interventiota koskevat ajankohdat olisi sen vuoksi yhtenäistettävä koko yhteisössä.
- (4) Riisialan kilpailukyky on vuoden 2003 uudistuksen jälkeen parantunut, tuotanto on vakaata, varastot supistumassa sekä yhteisössä että maailmanmarkkinoilla tapahtuneen kysynnän kasvun vuoksi ja hintaodotukset merkittävästi interventiohintaa korkeammalla. Sen vuoksi riisin interventio-ostot eivät ole enää tarpeen, ja ne olisi lakkautettava.
- (5) Sianlihan tuotannon ja kulutuksen ennustetaan kasvavan keskipitkällä aikavälillä, vaikkakin siipikarjanlihan aiheuttaman kilpailun ja rehun korkeampien hintojen vuoksi hitaammin kuin viimeksi kuluneella vuosikymmenellä. Sian hintojen ennakoidaan pysyvän merkittävästi interventiohintoja korkeampina. Sianlihan interventio-ostoja ei ole käytetty moneen vuoteen, ja markkinatilanteen ja -näköymien perusteella ne olisi lakkautettava.
- (6) Kyseisten tuotteiden interventio voidaan lakkauttaa turvallisesti vuonna 2009, koska tämänhetkinen markkinatilanne ja -näköymät osoittavat, ettei interventiota sovellettaisi niihin muutenkaan vuonna 2009.
- (7) Maitoalan keskipitkän aikavälin näkymiä leimaavat korkean jalostusarvon tuotteiden kysynnän jatkuva kasvu yhteisössä, maitotuotteiden maailmanlaajuisen kysynnän merkittävä kasvu, jota edistävät tulojen ja väestön kasvu monilla maailman alueilla, sekä kuluttajien mieltymysten suuntautuminen maitotuotteisiin.

- (8) Maitokiintiöiden enimmäismäärien vuoksi maidon kokonaistuotannon yhteisössä ennustetaan keskipitkällä aikavälillä vähenevän asteittain, joskin maltillisesti, koska rakenneuudistuksen jatkuminen jäsenvaltioissa, jotka eivät olleet jäseniä ennen vuoden 2004 laajentumista, johtaisi maidon omavaraistuotannon vähenemiseen, ja tuotannon kasvu taas on kiintiöiden vuoksi edelleen vähäistä. Meijereihin jalostettavaksi toimitettavan maidon määrän ennakoidaan samaan aikaan kasvavan ennustejaksolla. Näin ollen vahvan kotimaisen ja ulkomaisen kysynnän kannalta maitokiintiöjärjestelmä rajoittaa nyt tuotannon kasvua toisin kuin tilanteessa, jolloin maitokiintiöt otettiin käyttöön ylituotannon vuoksi. Tällaisessa markkinatilanteessa kiintiöt heikentävät markkinasuuntatuneisuutta, koska ne vääristävät tuottajien reagointia hintasignaaleihin ja estävät alaa saamasta tehokkuusetuja hidastamalla rakenneuudistusta. Kiintiöt on tarkoitus poistaa vuonna 2015, jotta asianmukaiset mukautukset tulisivat voimaan asteittain. Tältä kannalta maitokiintiöiden asteittainen poistaminen tämän asetuksen liitteen I mukaisilla vuosittaisilla lisäyksillä (yksi prosentti markkinointivuotta kohti vuodesta 2009/2010 vuoteen 2013/2014) mahdollistaisi sujuvan siirtymisen, ja näin välttyttäisiin liian suurelta mukautukselta kiintiöiden poistamisen jälkeen.
- (9) Juustoalan markkinat laajenevat tasaiseen tahtiin, ja kysyntä on kasvussa sekä yhteisössä että sen ulkopuolella. Yleisesti ottaen juustojen hinnat ovat sen vuoksi säilyneet jo jonkin aikaa vakaina eikä irtotavaran (voin ja jauheen) virallisten hintojen lasku ole vaikuttanut niihin merkittävästi. Kalliin, markkinalähtöisen tuotteen kuten juuston yksityiseen varastointiin myönnettävä pysyvä ja vapaaehtoinen tuki ei ole enää perusteltua sen enempää taloudelliselta kuin markkinoiden hallinnoinnin kannaltakaan, ja se olisi lakkautettava.
- (10) Voin yksityisen varastoinnin tukea ei käytetä laajalti. Yhteisön maidontuotannon kausittaisuudesta johtuen voin tuotantorakenne tulee kuitenkin aina olemaan kausittaista. Sen vuoksi voin markkinoihin voi kohdistua väliaikaisia paineita, joita voitaisiin helpottaa kausittaisella varastoinnilla. Komission päätöksen olisi kuitenkin perustuttava vankkaan markkina-analyysiin eikä velvollisuuteen avata järjestelmä joka vuosi, ja näin ollen järjestelmän olisi oltava vapaaehtoinen.
- (11) Maitoalan uudistuksesta ja nykyisestä markkinatilanteesta johtuen eläinten rehuksi tarkoitettun rasvattoman maitojauheen ja kaseiinin tuotantoon käytettävän rasvattoman maidon tukia ei tällä hetkellä tarvita jatkuvasti. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua, ja ne aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, tuilla saattaisi yhä olla merkitystä. Komission päätöksen olisi kuitenkin perustuttava vankkaan markkina-analyysiin eikä velvollisuuteen avata järjestelmä joka vuosi, ja näin ollen järjestelmien olisi oltava vapaaehtoisia. Jos tukea sovelletaan, se olisi vahvistettava etukäteen tai tarjouskilpailulla.
- (12) Konditoriatuotteiden ja jäätelön valmistukseen sekä suoraan kulutukseen tarkoitettun voin kulutustukia on vähennetty voin interventiohinnan vähennysten mukaisesti vuodesta 2004, ja sen vuoksi ne ovat olleet nollassa ennen kuin tarjouskilpailut keskeytettiin suotuisan markkinatilanteen vuoksi. Kulutustukijärjestelmiä ei enää tarvita markkinoiden tukemiseksi interventiohintojen tasolla, ja sen vuoksi ne olisi lakkautettava.

- (13) Kuten yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä vuonna 2003, yhteisön maatalouden kilpailukyvyyn lisäämiseksi sekä aiempaa markkinasuuntautuneemman ja kestävämmän maatalouden edistämiseksi on tarpeen jatkaa siirtymistä tuotantotuesta tuottajatukeen poistamalla maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007³² kuivatun rehun, pellavan, hampun ja perunatärkkelyksen osalta voimassa olevat tuet, ja sisällyttää näiden tuotteiden tuki tuotannosta irrotetun tilakohtaisen tuen järjestelmään.
- (14) Neuvosto teki vuonna 2000 päätöksen lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen tuen asteittaisesta poistamisesta. Päätös tulee voimaan markkinointivuodesta 2009/2010 yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaan asetukseen asetuksella (EY) N:o 247/2008³³ tehdyillä muutoksilla, samoin kuin perinteisillä alueilla kasvatettavan pellavan jalostajille maksettavan ylimääräisen jalostuen asteittainen poistaminen. Pitkien pellavakuitujen tuki olisi irrotettava tuotannosta. Jotta alan teollisuus voisi kuitenkin mukautua muutokseen, tilatukijärjestelmään siirtymisen olisi tapahduttava puoliksi vuonna 2011 ja puoliksi vuonna 2013.
- (15) Kuivattua rehua koskeva järjestelmä uudistettiin vuonna 2003, jolloin osa tuesta myönnettiin tuottajille ja irrotettiin tuotannosta. Terveystarkastuksen yleisestä suuntautumisesta enemmän kohti markkinoita ja rehumarkkinoiden nykynäkymistä johtuen koko alan siirtyminen täysin tuotannosta irrotettuihin tukiin olisi sen vuoksi saatettava päätöksen irrottamalla jäljellä oleva tuki tuotannosta. Tuen maksamisen lopettamisesta jalostajille aiheutuvia vaikutuksia olisi voitava helpottaa mukauttamalla soveltuvalla tavalla hintaa, jota maksetaan raaka-aineiden tuottajille, jotka tulevat tuen tuotannosta irrottamisen vuoksi saamaan suurempia suoran tuen oikeuksia. Jalostajille maksettavan tuen poistaminen on perusteltua myös markkinatilanteen vuoksi sekä yleensä ottaen valkuaiskasvialan näkymien vuoksi. Koska alan rakenneuudistus on ollut käynnissä jo vuoden 2003 uudistuksesta alkaen ja dehydratoitujen rehujen tuotannon on äskettäin havaittu vaikuttavan ympäristöön erityisen kielteisesti, tuki olisi irrotettava tuotannosta, joskin olisi säädettävä lyhyestä kahden vuoden siirtymäkaudesta, jotta ala voisi mukautua muutokseen.
- (16) Perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1868/94³⁴ säädettyä järjestelmää ei enää tarvita, kun [viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä] .. päivänäkuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o [...] /2008³⁵ [suoria tukia koskeva uusi asetus] [...] artiklassa [perunatärkkelyksen tuki] säädettyt asianomaiset tuet poistetaan. Tuottajien tuki irrotettiin tuotannosta osittain vuonna 2003, ja kyseinen tuki olisi nyt irrotettava tuotannosta kokonaisuudessaan, joskin lyhyt kahden vuoden siirtymäkausi on tarpeen, jotta viljelijät voivat mukauttaa perunatärkkelyksen tukijärjestelmän mukaisesti tekemiään hankintasuorituksia. Sen

³² EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o [...] /2008 (EUVL L, s. ...).

³³ EUVL L 76, 19.3.2008, s. 1.

³⁴ EYVL L 197, 30.7.1994, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 671/2007 (EUVL L 156, 16.6.2007, s. 1).

³⁵ EUVL L, s.

vuoksi tähän liittyvän vähimmäishinnan voimassaoloa olisi myös jatkettava kahdella vuodella. Kyseisen ajankohdan jälkeen suoraan tukeen liittyvä kiintiöjärjestelmä olisi lakkautettava vuonna 2013 samalla kun kyseinen suora tuki sisällytetään kokonaisuudessaan tilatukijärjestelmään. Kyseisen suoran tuen tuotannosta irrottaminen edellyttää pidempää mukautusjaksoa, jotta ala voi mukautua uuteen markkinaympäristöön. Sillä välin asianomaiset säännökset olisi sisällytettävä asetukseen (EY) N:o 1234/2007 samoin kuin muut tuet ja kiintiöjärjestelmät.

- (17) Viljan ja tärkkelyksen koti- ja ulkomaanmarkkinoilla tapahtuneen kehityksen vuoksi tärkkelyksen tuotantotuki ei ole enää aiheellista sen alkuperäisten tavoitteiden kannalta, ja sen vuoksi se olisi lakkautettava. Markkinatilanteen ja näkymien vuoksi tuki on ollut asetettuna joksikin aikaa nollaan, ja tilanteen ennakoidaan jatkuvan, joten tuki voidaan poistaa nopeasti ilman että alalle aiheutuisi kielteisiä vaikutuksia.
- (18) Eläintauteihin liittyvien poikkeuksellisten markkinatukitoimenpiteiden säännöksiä on käsiteltävä riskinhallintaa koskevassa laaja-alaisessa säännöksessä, ja sen vuoksi se olisi poistettava asetuksesta (EY) N:o 1234/2007.
- (19) Tuottajaorganisaatiot voivat olla hyödyllisiä tarjonnan uudelleenryhmittelyssä aloilla, joilla tuottajien ja ostajien keskittyminen ei ole tasapainossa. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava hyväksyä tuottajaorganisaatioita kaikilla aloilla.
- (20) Oikeusvarmuuden ja yksinkertaisuuden vuoksi on aiheellista selventää ja yhdenmukaistaa säännökset, joilla säädetään, ettei perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelleta maksuihin, jotka jäsenvaltiot ovat suorittaneet tämän asetuksen tai unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä 30 päivänä tammikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006³⁶, yhteisön sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006³⁷, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta 18 päivänä syyskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006³⁸, maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa 17 päivänä joulukuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008³⁹ ja ⁴⁰, ja asetuksen (EY) N:o [...] /2008⁴¹ [uusi viinin yhteinen markkinajärjestely] mukaisesti. Tässä yhteydessä niiden asetusten säännökset, jotka muutoin kuuluisivat tai saattaisivat joissakin olosuhteissa kuulua valtiontuen käsitteeseen perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, olisi jätettävä valtioneuvoston päätösten soveltamisalan ulkopuolelle. Asianomaiset säännökset sisältävät soveltuvat edellytykset tuen myöntämiseksi, jotta estetään kilpailun aiheeton vääristyminen.

³⁶ EUVL L 42, 14.2.2006, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1276/2007 (EUVL L 284, 30.10.2007, s. 11).

³⁷ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 42, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1261/2007 (EUVL L 283, 27.10.2007, s. 8).

³⁸ EUVL L 265, 26.9.2006, s. 1.

³⁹ EUVL L 3, 5.1.2008, s. 1.

⁴⁰ EUVL L [...], [...], s. [...].

⁴¹ EUVL L [...], [...], s. [...].

- (21) Sen vuoksi asetuksia (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1405/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o [...] /2008 [uusi viinin yhteinen markkinajärjestely] olisi muutettava.
- (22) Seuraavat säädökset ovat vanhentuneita, ja sen vuoksi ne olisi oikeusvarmuuden vuoksi kumottava: interventiodien rahoittamista Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta koskevista yleisistä säännöistä 2 päivänä elokuuta 1978 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1883/78⁴², muun muassa tiettyjen sokerialan hintojen ja juurikkaiden vakiolaadun vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1989/1990 3 päivänä toukokuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1254/89⁴³, eräiden maataloustuotteiden veloituksetta Puolaan toimittamista koskevasta kiireellisestä toimenpiteestä 24 päivänä heinäkuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2247/89⁴⁴, tietyille maidon ja maitotuotteiden tuottajille myönnettävästä erityisviitemäärästä 19 päivänä heinäkuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2055/93⁴⁵, Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan 149 artiklan 1 kohdassa määrätyn ajan pidentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2596/97⁴⁶ ja yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä yhteisön tariffikiintiön avaamiseksi Sveitsistä peräisin olevien elävien nautaeläinten tuontia varten 18 päivänä heinäkuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1182/2005⁴⁷.
- (23) Tätä asetusta olisi pääsääntöisesti sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2009. Sen varmistamiseksi, etteivät tämän asetuksen uudet säännökset vaikuta markkinointivuosina 2008/2009 tai 2009/2010 maksettaviin eräisiin tukiin, olisi säädettävä myöhemmästä soveltamisajankohdasta niiden säännösten osalta, jotka vaikuttavat välittömästi niiden alojen järjestelmiin, joille markkinointivuodet on vahvistettu. Sen vuoksi tätä asetusta olisi sovellettava kyseisissä tapauksissa vasta markkinointivuosien 2009/2010 tai 2010/2011 alusta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla
Asetuksen (EY) N:o 247/2006 muuttaminen

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 247/2006 16 artikla seuraavasti:

- (1) Poistetaan 3 kohdan toinen alakohta.
- (2) Lisätään kohta seuraavasti:

⁴² EYVL L 216, 5.8.1978, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 734/2007 (EUVL L 169, 29.6.2007, s. 5).

⁴³ EYVL L 126, 9.5.1989, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 260/96 (EYVL L 34, 13.2.1996, s. 16).

⁴⁴ EYVL L 216, 27.7.1989, s. 5.

⁴⁵ EYVL L 187, 29.7.1993, s. 8.

⁴⁶ EYVL L 351, 23.12.1997, s. 12, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1805/2003 (EUVL L 265, 16.10.2003, s. 5).

⁴⁷ EUVL L 190, 22.7.2005, s. 1.

”4. Rajoittamatta 1 ja 2 kohdan säännösten soveltamista ja poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007(*) 180 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1184/2006(**) 3 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta tämän asetuksen mukaisiin maksuihin, joita jäsenvaltiot suorittavat III osaston, tämän artiklan 3 kohdan sekä 17 ja 21 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o [...] /2008.

(**) EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.”

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 320/2006 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 320/2006 seuraavasti:

(1) Korvataan 6 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää kansallista tukea tässä artiklassa tarkoitetuille monipuolistamistoimenpiteille. Jos 4 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen enimmäismäärät sallivat, että monipuolistamistukea myönnetään 100 prosenttia, asianomaisten jäsenvaltioiden on kuitenkin osallistuttava tukikelpoisiin menoihin vähintään 20 prosentilla.”

(2) Lisätään 13 a artikla seuraavasti:

”13 a artikla

Valtiontuet

Rajoittamatta 6 artiklan 5 kohdan säännösten soveltamista ja poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007(*) 180 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1184/2006(**) 3 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta tämän asetuksen mukaisiin maksuihin, joita jäsenvaltiot suorittavat 3, 6, 7, 8, 9 ja 11 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o [...] /2008.

(**) EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.”

3 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1405/2006 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 1405/2006 11 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Rajoittamatta 1 ja 2 kohdan säännösten soveltamista ja poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007(*) 180 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1184/2006(**) 3 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta tämän asetuksen mukaisiin maksuihin, joita jäsenvaltiot suorittavat 4 ja 7 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o [...] /2008.

(**) EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.”

4 artikla
Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1234/2007 seuraavasti:

- (1) Poistetaan 8 artiklan 1 kohdan b alakohta.
- (2) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:
 - a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:
 - i) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) tavallinen vehnä, ohra, maissi ja durra;”
 - ii) Poistetaan b alakohta;
 - b) Poistetaan 2 kohta.
- (3) Korvataan II osan I osaston I luvun II jakson II alajakso seuraavasti:

”II ALAJAKSO
OSTOJEN ALOITTAMINEN JA KESKEYTTÄMINEN

11 artikla
Julkiset interventiojaksot

Julkinen interventio on mahdollista seuraavasti:

- a) viljoille 1 päivästä marraskuuta 31 päivään toukokuuta;
- b) sokerille markkinointivuosien 2008/2009 ja 2009/2010 ajan;
- c) naudanlihalle koko markkinointivuoden ajan;
- d) voille ja rasvattomalle maitojauheelle 1 päivästä maaliskuuta 31 päivään elokuuta.

12 artikla
Julkisen intervention aloittaminen

1. Edellä 11 artiklassa tarkoitettujen jaksojen aikana julkinen interventio
 - a) on avoinna viljalle, sokerille, voille ja rasvattomalle maitojauheelle 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin intervention enimmäismääriin asti,
 - b) aloitetaan naudanlihalle komission toimesta ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean avustusta, jos 42 artiklan 1 kohdassa säädetyn yhteisön ruhojen luokitteluasteikon perusteella noteerattu naudanlihan markkinoiden keskihinta jossakin jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion jollakin alueella on edustavan ajanjakson ajan alle 1 560 euroa tonnilta.

2. Komissio voi keskeyttää tavallisen vehnän julkisen intervention ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean avustusta, jos Roueniin toimitetun vehnän, jonka valkuaisainepitoisuus on vähintään 11 prosenttia, hinta on korkeampi kuin viitehintä.

Komissio avaa julkisen intervention uudelleen ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean avustusta, jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty edellytykset eivät enää täyty.

3. Komissio lopettaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun naudanlihan julkisen intervention ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean avustusta, jos kyseisessä kohdassa säädetty edellytykset eivät edustavan ajanjakson aikana enää täyty.

13 artikla

Intervention enimmäismäärät

1. Julkisia interventio-ostoja tehdään enintään
 - a) ohran, maissin ja durran osalta 0 tonnia kullakin 11 artiklan a alakohdassa tarkoitetulla jaksolla;
 - b) sokerin osalta 600 000 tonnia valkoisena sokerina ilmaistuna kunakin markkinointivuonna;
 - c) voin osalta 30 000 tonnia kullakin 11 artiklan d alakohdassa tarkoitetulla jaksolla;
 - d) rasvattoman maitojauheen osalta 109 000 tonnia kullakin 11 artiklan d alakohdassa tarkoitetulla jaksolla.
 2. Markkinointivuoden aikana 1 kohdan b alakohdan mukaisesti varastoituun sokeriin ei saa soveltaa mitään muita 32, 52 tai 63 artiklassa säädettyjä varastointitoimenpiteitä.
 3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komissio voi päättää mainitun kohdan a, c ja d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta intervention jatkamisesta mainitussa kohdassa tarkoitettujen määrien yli, jos markkinatilanne ja erityisesti markkinahintojen kehitys niin edellyttää.”
- (4) Korvataan II osan I osaston I luvun II jakson III alajakso seuraavasti:

**”III ALAJAKSO
INTERVENTIOHINNAT**

18 artikla
Interventiohinnat

1. Komissio vahvistaa 10 artiklan a, d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden interventiohinnat ja interventioon hyväksytyt määrät tarjouskilpailumenettelyin. Erityisolosuhteissa tarjouskilpailumenettelyt voidaan rajoittaa tai interventiohinnat ja interventioon hyväksytyt määrät voidaan vahvistaa jotakin jäsenvaltiota tai jonkin jäsenvaltion jotakin aluetta kohti noteerattujen markkinoiden keskihintojen perusteella.
 2. Edellä 1 kohdan mukaisesti vahvistettu interventiohintaa saa olla
 - a) viljoille enintään yhtä suuri kuin vastaavat viitehinnat;
 - b) naudanlihalle enintään jossakin jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion jollakin alueella noteerattu markkinoiden keskihinta, johon lisätään komission puolueettomin perustein vahvistama määrä;
 - c) voille enintään 90 prosenttia viitehinnasta;
 - d) rasvattomalle maitojauheelle enintään yhtä suuri kuin viitehintaa.
 3. Sokerin interventiohinnan on oltava 80 prosenttia sitä markkinointivuotta seuraavaksi markkinointivuodeksi vahvistetusta viitehinnasta, jona tarjous jätetään. Jos maksajavirastolle tarjotun sokerin laatu kuitenkin eroaa liitteessä IV olevassa B kohdassa määritellystä vakiolaadusta, jolle viitehintaa on vahvistettu, interventiohintaa korotetaan tai alennetaan vastaavasti.”
- (5) Poistetaan II osan I osaston I luvun III jakson I alajakso.
- (6) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:
- a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:
 - i) Lisätään c alakohdan jälkeen kohdat seuraavasti:
 - ”ca) yhteisön hyväksymässä yrityksessä kermasta tai maidosta tuotetulle suolattomalle voille, jonka rasvapitoisuus on vähintään 82 painoprosenttia, johon käytetyn maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus on enintään 2 painoprosenttia ja jonka vesipitoisuus on enintään 16 painoprosenttia;
 - cb) yhteisön hyväksymässä yrityksessä kermasta tai maidosta tuotetulle suolatulle voille, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 painoprosenttia, johon käytetyn maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus on enintään 2 painoprosenttia, jonka vesipitoisuus on enintään 16 painoprosenttia ja suolapitoisuus enintään 2 painoprosenttia;”

- ii) Poistetaan e alakohta;
 - b) Poistetaan 2 kohdan toinen alakohta.
- (7) Lisätään 34 a artikla seuraavasti:

”34 a artikla
Voita koskevat tuen myöntämisedellytykset

- ”1. Komissio voi päättää myöntää tukea vain yksityistä varastointia varten erityisesti, jos tuotteen hintojen ja varastojen kehitys kuvastaa markkinoilla vallitsevaa vakavaa häiriötä, joka voidaan välttää tai jota voidaan lieventää kausittaisella varastoinnilla.
 - 2. Komissio vahvistaa tuen määrän ottaen huomioon varastointikustannukset ja vain markkinahintojen ennakoitun kehityksen.”
- (8) Poistetaan 36 artikla.
- (9) Korvataan 41 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- ”1. Komissio nimeää vilja-alan interventiokeskukset ja määrittää niihin sovellettavat edellytykset.
- Komissio voi nimetä interventiokeskukset kullekin viljalle.”
- (10) Korvataan 43 artiklan a alakohta seuraavasti:
- ”a) vaatimukset ja edellytykset, jotka 10 artiklassa tarkoitettujen julkiseen interventioon ostettavien tai 31 artiklassa tarkoitettujen yksityisen varastoinnin tukea saavien tuotteiden on täytettävä erityisesti laadun, laaturyhmien, laatuluokkien, luokkien, määrien, pakkausten ja merkintöjen, enimmäisiän, säilytyksen, vaiheen, johon tuotteiden interventiohintaa liittyy ja yksityisen varastoinnin keston osalta;”
- (11) Poistetaan 44 artikla.
- (12) Muutetaan 46 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:
 - ”1. Yhteisö osallistuu 45 artiklassa tarkoitettujen poikkeuksellisten tukitoimenpiteiden rahoitukseen osuudella, joka on 50 prosenttia jäsenvaltioille aiheutuvista menoista.”
 - b) Poistetaan 3 kohta.
- (13) Poistetaan 48 artiklan 1 kohdan a alakohta.
- (14) Korvataan 55 artikla seuraavasti:

”55 artikla
Kiintiöjärjestelmät

1. Kiintiöjärjestelmä koskee seuraavia tuotteita:
 - a) 65 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetut maito ja muut maitotuotteet;
 - b) sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi;
 - c) perunatärkkelys, jolle voidaan myöntää yhteisön tukea.
2. Kun kyse on 1 kohdan a ja b kohdassa tarkoitetuista kiintiöjärjestelmistä, näistä määristä peritään ylijäämämaksu, jos tuottaja ylittää sovellettavan kiintiön eikä käytä sokerin ylijäämiä 61 artiklassa säädetyllä tavalla, jollei II ja III jakson edellytyksistä muuta johdu.”

(15) Lisätään II osan I osaston III luvun jälkeen III a jakso seuraavasti:

”III A JAKSO
PERUNATÄRKKELYSKIINTIÖT

84 a artikla
Perunatärkkelyskiintiöt

1. Perunatärkkelyksen tuottajajäsenvaltioille jaetaan kiintiöt liitteen X a mukaisesti markkinointivuodeksi, jona kiintiöjärjestelmää sovelletaan 204 artiklan 5 alakohdan mukaisesti.
2. Kunkin liitteessä X a tarkoitetun tuottajajäsenvaltion on jaettava kiintiönsä perunatärkkelyksen valmistajien kesken käytettäväksi asianomaisena markkinointivuonna kullekin valmistajalle markkinointivuonna 2006/2007 käytettävissä olleiden osakiintiöiden perusteella.
3. Perunatärkkelyksen tuotantoyritys ei saa tehdä perunoiden viljelysopimusta perunantuottajien kanssa perunamäärästä, joka tuottaisi 2 kohdassa tarkoitettua kiintiötä suuremman määrän tärkkelystä.
4. Kaikki 2 kohdassa tarkoitettujen kiintiön ylittävät tuotteet perunatärkkelys viedään sellaisenaan yhteisöstä ennen kyseisen markkinointivuoden loppua seuraavaa 1 päivää tammikuuta. Sen viennille ei makseta tukea.
5. Sen estämättä, mitä 4 kohdassa säädetään, perunatärkkelyksen tuotantoyritys voi markkinointivuoden aikana käyttää kyseisen markkinointivuoden kiintiönsä lisäksi enintään 5 prosenttia seuraavan markkinointivuoden kiintiöstään. Siinä tapauksessa seuraavan markkinointivuoden kiintiötä vähennetään vastaavasti.
6. Tämän jakson säännösten soveltamisalaan ei kuulu perunatärkkelys, jonka tuotantoyritykseen ei sovelleta 2 kohtaa ja joka ostaa perunoita, joista tuottajat eivät saa [uusi suoria tukia koskeva asetukset] annetun asetuksen (EY) N:o [...] /2008 [...] artiklassa [perunatärkkelyksen tuki] säädettyä tukea.”

(16) Lisätään 85 artiklaan d alakohta seuraavasti:

”d) III a jakson osalta fuusiot, omistajanvaihdokset ja tuotantoyritysten toiminnan aloittaminen ja lopettaminen.”

(17) Poistetaan II osan I osaston IV luvun I jakson I alajakso.

(18) Korvataan 91 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Pitkien pellavakuitujen tuotantoon tarkoitettujen pellavanvarsien jalostustukea myönnetään hyväksytyille ensimmäisille jalostajille markkinointivuosina 2009/2010–2012/2013 sen kuitumäärän mukaan, joka on tosiasiallisesti saatu niistä varsista, joista viljelijän kanssa on tehty myyntisopimus.”

(19) Korvataan 92 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 91 artiklassa säädetyn jalostustuen määräksi vahvistetaan pitkille pellavakuiduille

a) 200 euroa markkinointivuosiksi 2009/2010 ja 2010/2011; ja

b) 100 euroa markkinointivuosiksi 2011/2012 ja 2012/2013;”.

(20) Korvataan 94 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tukikelpoisten pitkien pellavakuitujen taattu enimmäismäärä vahvistetaan 80 878 tonniksi markkinointivuotta kohti vuosina 2009/2010–2012/2013. Kyseinen määrä on jaettava tiettyjen jäsenvaltioiden kesken kansallisina taattuina määrinä liitteessä XI olevan A.I kohdan mukaisesti.”

(21) Lisätään II osan I osaston IV luvun I jakson jälkeen alajakso seuraavasti:

”III ALAJAKSO PERUNATÄRKKELYS

95 a artikla Perunatärkkelyspalkkio

1. Perunatärkkelystä tuottaville yrityksille maksetaan markkinointivuosina 2009/2010 ja 2010/2011 palkkio, jonka suuruus on 22,25 euroa tuotettua tärkkelystonnia kohden, 84 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua enimmäiskiintiötä vastaavasta perunatärkkelysmäärästä edellyttäen, että ne ovat maksaneet perunantuottajille vähimmäishinnan koko perunamäärästä, joka tarvitaan kyseistä enimmäiskiintiötä vastaavan tärkkelysmäärän tuottamiseen.

2. Perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden vähimmäishinnaksi vahvistetaan kyseisiksi markkinointivuosiksi 178,31 euroa tonnilta.

Kyseistä hintaa sovelletaan siihen tehtaalle toimitettuun perunamäärään, joka tarvitaan yhden tärkkelystonnin valmistukseen.

Vähimmäishintaa mukautetaan perunoiden tärkkelyspitoisuuden mukaan.

3. Komissio hyväksyy tämän alajakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.”

(22) Poistetaan 96 artikla.

(23) Korvataan 99 ja 100 artikla seuraavasti:

”99 artikla

Tuki eläinten rehuksi tarkoitettulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle

1. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua ja ne aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, komissio voi määrittelemiensä edellytysten ja tuotevaatimusten mukaisesti päättää myöntää tukea eläinten rehuksi tarkoitettulle yhteisössä tuotetulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle. Tuki voidaan vahvistaa ennakoita tai tarjouskilpailumenettelyin.

Tämän artiklan soveltamiseksi kurnupiimä ja kurnupiimäjauhe rinnastetaan rasvattomaan maitoon ja rasvattomaan maitojauheeseen.

2. Komissio vahvistaa tuen määrät ottaen huomioon rasvattomalle maitojauheelle 8 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa vahvistetun viitehinnan sekä rasvattoman maidon ja rasvattoman maitojauheen markkinatilanteen kehityksen.

100 artikla

Tuki kaseiiniksi ja kaseinaateiksi jalostetulle rasvattomalle maidolle

1. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua ja ne aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, komissio voi päättää myöntää tukea yhteisössä tuotetulle, kaseiiniksi ja kaseinaateiksi jalostetulle rasvattomalle maidolle komission myöhemmin määrittelemien, tällaista maitoa ja siitä valmistettuja kaseiinia ja kaseinaatteja koskevien edellytysten ja tuotevaatimusten mukaisesti. Tuki voidaan vahvistaa ennakoita tai tarjouskilpailumenettelyin.
2. Komissio vahvistaa tuen ottaen huomioon rasvattomalle maitojauheelle 8 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa vahvistetun rasvattoman maitojauheen markkinatilanteen kehityksen sekä viitehinnan.

Tuki voi vaihdella sen mukaan, onko rasvaton maito jalostettu kaseiiniksi tai kaseinaateiksi sekä näiden tuotteiden laadun mukaan.”

(24) Poistetaan 101 artikla.

(25) Korvataan 102 artiklan 2 kohta seuraavasti:

- ”2. Yhteisön tuen lisäksi jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille. Jäsenvaltiot voivat rahoittaa kansallisen tukensa maitoalalla kerätyillä maksuilla tai maitoalan muunlaisen osallistumisen avulla.”

(26) Poistetaan 103 e artiklan 2 kohta.

(27) Korvataan 105 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot voivat maksaa kansallisia erityistukia, joita myönnetään rakenteellisten tai luonnonolojen vuoksi epäedullisessa asemassa olevien mehiläistarhojen suojelemiseksi tai talouskehitysohjelmien osana, tuotantoon tai kaupan pitämiseen myönnettäviä tukia lukuun ottamatta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä tuista komissiolle samalla kun ne toimittavat sille mehiläishoito-ohjelmansa 109 artiklan mukaisesti.”

(28) Korvataan 119 artikla seuraavasti:

”119 artikla

Kaseiinien ja kaseinaattien käyttö juuston valmistuksessa

Jos tukea maksetaan 100 artiklan mukaisesti, komissio voi edellyttää kaseiinien ja kaseinaattien käyttöön juuston valmistuksessa ennakkolupaa, joka myönnetään vain, jos tällainen käyttö on tuotteiden valmistamisen välttämätön edellytys.”

(29) Lisätään 122 artiklaan kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös 1 artiklassa tarkoitetun alan tuottajista muodostuvia tuottajaorganisaatioita, lukuun ottamatta ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettuja aloja, mainitun kohdan b ja c kohdassa säädetyin edellytyksin.”

(30) Korvataan 124 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 122 artiklaa ja 123 artiklan 1 kohtaa sovelletaan rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön nojalla ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti antamaa tuottajaorganisaatioiden tai toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyntää millä tahansa 1 artiklassa tarkoitetulla alalla, lukuun ottamatta 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa ja 123 artiklan 1 kohdassa mainittuja aloja.”

(31) Korvataan 180 artikla seuraavasti:

”180 artikla

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan soveltaminen

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a–k alakohdassa, m–u alakohdassa ja 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta tämän asetuksen mukaisiin maksuihin, joita jäsenvaltiot suorittavat 45, 46, 47, 48, 102, 103, 103 a, 103 b, 103 e, 104, 105 ja 182 artiklan mukaisesti.”

(32) Lisätään 184 artiklaan 5 kohta seuraavasti:

”(5) ennen 30 päivää kesäkuuta 2011 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen maitokiintiöjärjestelmän sujuvan asteittaisen poistamisen edellytyksistä, mukaan luettuna erityisesti mahdolliset kiintiöiden lisäkorotukset tai lisämaksun mahdolliset vähennykset.”

(33) Lisätään 204 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Perunatärkkelyksen osalta II osan I osaston III lukua sovelletaan perunatärkkelystä koskevan markkinointivuoden 2012/2013 loppuun.”

(34) Korvataan liitteessä IX oleva 1 kohta tämän asetuksen liitteellä I.

(35) Lisätään tämän asetuksen liite II liitteeksi X a.

(36) Lisätään tämän asetuksen liite III liitteen XXII kohdaksi 20 a.

5 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3/2008 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 3/2008 13 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007(*) 180 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1184/2006(**) 3 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltioiden suorittamiin maksuihin, niiden rahoitusosuus mukaan luettuna, eikä veroluonteisista tai pakollisista maksuista saatuun jäsenvaltioiden tai ehdotuksen tehneiden organisaatioiden rahoitusosuuteen niiden ohjelmien osalta, joille voidaan myöntää yhteisön tukea perustamissopimuksen 36 artiklan nojalla ja jotka komissio on valinnut tämän asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

(*) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o [...] /2008.

(**) EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.”

6 artikla

Asetuksen (EY) N:o [...] /2008 muuttaminen [viinin yhteinen markkinajärjestely]

Korvataan asetuksen (EY) N:o [...] /2008 127 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Rajoittamatta 8 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltioiden tämän asetuksen II osaston, V osaston III luvun ja 119 artiklan mukaisesti suorittamiin maksuihin.”

7 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1868/94.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina asetukseen (EY) N:o 1234/2007, ja ne luetaan mainitun asetuksen liitteessä XXII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 1883/78, (ETY) N:o 1254/89, (ETY) N:o 2247/89, (ETY) N:o 2055/93, (EY) N:o 2596/97 ja (EY) N:o 1182/2005.

8 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Kuitenkin

- a) asetuksen 4 artiklan 1–10 ja 13 kohtaa sovelletaan
- i) 1 päivästä maaliskuuta 2009 maito- ja maitotuotealalla,
 - ii) 1 päivästä heinäkuuta 2009 vilja-alalla,
 - iii) 1 päivästä syyskuuta 2009 riisialalla,
 - iv) 1 päivästä lokakuuta 2009 sokerialalla;
- b) asetuksen 4 artiklan 14, 15, 16, 18–24, 28, 33 ja 35 kohtaa sekä 7 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2009;
- c) asetuksen 4 artiklan 17 kohtaa sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

*)1. Kansalliset kiintiöt: määrät (tonneina) 12 kuukauden jaksoa ja jäsenvaltiota kohti

Jäsenvaltio	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgia	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bulgaria	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1 028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Tšekki	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Tanska	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Saksa	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Viro	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Irlanti	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Kreikka	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Espanja	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Ranska	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
Italia	10 740 661,200	10 848 067,812	10 956 548,490	11 066 113,975	11 176 775,115	11 288 542,866	11 288 542,866
Kypros	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Latvia	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Liettua	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Luxemburg	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310
Unkari	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Alankomaat	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Itävalta	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Puola	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056
Portugali	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Romania	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478
Slovenia	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 032,851	618 173,380	618 173,380
Slovakia	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Suomi	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Ruotsi	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Yhdistynyt kuningaskunta	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566

LIITE II

”LIITE X a

Asetuksen 84 a artiklassa tarkoitetut perunatärkkelyskiintiöt markkinointivuotta kohti

Jäsenvaltio	(tonnia)
Tšekki	33 660
Tanska	168 215
Saksa	656 298
Viro	250
Espanja	1 943
Ranska	265 354
Latvia	5 778
Liettua	1 211
Alankomaat	507 403
Itävalta	47 691
Puola	144 985
Slovakia	729
Suomi	53 178
Ruotsi	62 066
YHTEENSÄ	1 948 761

”

LIITE III

”20 a. Asetus (ETY) N:o 1868/94

Asetus (ETY) N:o 1868/94	Tämä asetus
1 artikla	55 artiklan 1 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta	84 a artiklan 1 ja 2 kohta
4 artikla	84 a artiklan 3 kohta
4 a artikla	95 a artiklan 2 kohta
5 artikla	95 a artiklan 1 kohta
6 artikla	84 a artiklan 4 ja 5 kohta
7 artikla	84 a artiklan 6 kohta
8 artikla	85 artiklan d alakohta ja 95 a artiklan 3 kohta

”

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁴⁸,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁴⁹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁵⁰,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon⁵¹,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vuoden 2003 yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksen toteutusta arvioitaessa Euroopan maatalouden merkittävänä uusina haasteina pidettiin ilmastonmuutosta, uusiutuvia energianlähteitä, vesihuoltoa ja biologista monimuotoisuutta.
- (2) Euroopan yhteisö on Kioton pöytäkirjan sopimuspuoli⁵². Kioton pöytäkirjan 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa sopimuspuolia kehoitetaan panemaan täytäntöön ja/tai kehittämään edelleen kansallisten olosuhteidensa mukaisesti toimintaohjelmia ja toimenpiteitä, kuten kestävän maatalouden edistäminen ottaen huomioon ilmastonmuutokseen liittyvät näkökohdat. Lisäksi 10 artiklan b kohdan i alakohdassa sopimuspuolet velvoitetaan muotoilemaan, panemaan täytäntöön, julkaisemaan ja päivittämään säännöllisesti kansallisia ja tarvittaessa alueellisia ohjelmia, jotka sisältävät toimenpiteitä ilmastonmuutoksen lieventämiseksi, sekä toimenpiteitä riittävän ilmastonmuutokseen sopeutumisen helpottamiseksi. Tällaisten ohjelmien pitäisi koskea muun muassa maataloutta ja metsätaloutta. Maaseudun kehittämisen tuen asemaa tässä yhteydessä tulisi lujittaa entisestään. On runsaasti luotettavaa tieteellistä näyttöä siitä, että kiireelliset toimet ovat välttämättömiä. Euroopan yhteisöä kehoitetaan tarkastelemaan kaikkia mahdollisia keinoja vähentää kasvihuonekaasupäästöjä. Vaikka Euroopan maatalous on osallistunut muita aloja

⁴⁸ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴⁹ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁵⁰ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁵¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁵² Neuvoston päätös 2002/358/EY (EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1).

enemmän kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen, maatalousalaa kehoitetaan tulevaisuudessa tehostamaan päästövähennyspyrkimyksiä osana ilmastonmuutoksen torjumista koskevaa Euroopan yhteisön globaalia strategiaa.

- (3) Vedenniukkuuteen ja kuivuuteen liittyvien vakavien ongelmien vuoksi vesihuoltoon liittyviin kysymyksiin, veden laatu mukaan luettuna, olisi kiinnitettävä yhä enemmän huomiota YMP:n vastaavissa välineissä⁵³. Vesihuollon kestävyys on Euroopan maataloudelle oleellisen tärkeää maatalousveden tehokkaan käytön parantamiseksi ja veden laadun suojelemiseksi paremmin. Kuivuudesta kärsivien alueiden laajuus ja määrä kasvavat odotettavissa olevien ilmastonmuutosten yhteydessä.
- (4) Biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen on edelleen suuri haaste, jota ilmastonmuutos ja veden kysyntä vielä lisäävät. Vaikka merkittävää edistystä onkin tapahtunut, Euroopan yhteisön biologiseen monimuotoisuuteen liittyvän tavoitteen saavuttaminen vuonna 2010 vaatii lisäponnisteluja⁵⁴. Euroopan maataloudella on keskeinen asema biologisen monimuotoisuuden suojelemisessa.
- (5) On tärkeää, että näihin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvien toimien asemaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁵⁵ mukaisesti hyväksytyissä maaseudun kehittämisohjelmissa lujitetaan entisestään.
- (6) Näiden yhteisön ensisijaisten tavoitteiden merkityksen vuoksi olisi säädettävä, että jäsenvaltioilla on velvoite sisällyttää maaseudun kehittämisohjelmiin uusiin haasteisiin liittyviä toimia.
- (7) Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 10 artiklassa säädetään, että neuvoston päätöksellä 2006/144/EY⁵⁶ vahvistettuja yhteisön strategisia suuntaviivoja (ohjelmakausi 2007–2013) voidaan tarkistaa erityisesti yhteisön ensisijaisiin tavoitteisiin tehtyjen tärkeimpien muutosten huomioon ottamiseksi. Tästä syystä olisi säädettävä jäsenvaltioiden yleisestä velvoitteesta tarkistaa kansallisia strategiasuunnitelmia yhteisön strategisten suuntaviivojen tarkistuksen perusteella sen määrittämiseksi, kuinka ohjelmia tulee muuttaa.
- (8) On tarpeen vahvistaa määräaika uusiin haasteisiin liittyvien toimien sisällyttämiseksi maaseudun kehittämisohjelmiin, jotta jäsenvaltioilla on kohtuullisesti aikaa muuttaa maaseudun kehittämisohjelmiaan tarkistettujen yhteisön strategisten suuntaviivojen ja kansallisten strategiasuunnitelmien perusteella.
- (9) Uusien velvoitteiden vuoksi olisi mukautettava maaseudun kehittämisohjelmien sisältöä koskevia vaatimuksia. Olisi vahvistettava toimia koskeva ohjeellinen luettelo, jotta jäsenvaltioiden olisi helpompi määrittää uusiin haasteisiin liittyvät toimet maaseudun kehittämisen oikeudellisessa kehyksessä.

⁵³ Neuvoston päätelmät, Luxemburg, 30.10.2007, 13888/07.

⁵⁴ Neuvoston päätelmät, Bryssel, 18.12.2006, 16164/06.

⁵⁵ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 146/2008 (EUVL L 46, 21.2.2008, s. 1).

⁵⁶ EUVL L 55, 25.2.2006, s. 20.

- (10) Uusiin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvien toimien käyttöönottoa koskevien lisäkannustimien tarjoamiseksi tuensaajille olisi säädettävä mahdollisuudesta soveltaa näiden toimien osalta suurempia tukimääriä ja -osuuksia.
- (11) [Viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä] XX päivänä XXkuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o XXXX/XXXX⁵⁷ 9 artiklan 4 kohdan ja 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti tuen mukauttamisesta saatavat varat on käytettävä maaseudun kehittämistukeen. On aiheellista varmistaa, että näitä varoja vastaava määrä käytetään uusiin haasteisiin liittyvien toimien tukemiseen.
- (12) Koska näitä varoja vastaavia määriä on käytettävä täydentävällä, erityisellä ja sitovalla tavalla maaseudun kehittämistuen tavoitteiden välinen tasapaino ei saisi kärsiä.
- (13) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta annetulla asetuksella (EY) N:o 146/2008⁵⁸ otettiin käyttöön uudet täydentävien ehtojen mukaiset vastuusäännöt siinä tapauksessa, että maatalousmaata siirretään kyseisen kalenterivuoden aikana. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi olisi säädettävä, että samoja täydentäviä ehtoja koskevia periaatteita sovelletaan maaseudun kehittämisessä.
- (14) Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi olisi tarkennettava, missä tapauksissa tukea ei vähennetä tai peruuteta pakollisten vaatimusten (täydentävät ehdot) noudattamatta jättämisen vuoksi.
- (15) Kokemus on osoittanut, että on tarpeen sallia asetuksen (EY) N:o 1698/2005 51 artiklassa säädettyjen täydentävien ehtojen noudattamista koskevat vähäiset sääntöjenvastaisuudet, joiden vakavuuden, laajuuden ja keston vuoksi ei olisi perusteltua välittömästi vähentää myönnettäviä maaseudun kehittämistukia. Vähäisiä sääntöjenvastaisuuksia sallittaessa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen olisi kuitenkin toteutettava asianmukaisia jatkotoimenpiteitä, kunnes noudattamatta jättäminen on korjattu. Lisäksi vähennysten tekeminen jo alun perin hyvin pieniin suorien tukien määriin saattaa osoittautua työlääksi verrattuna mahdollisesti saavutettavaan varoittavaan vaikutukseen. Tästä syystä olisi määriteltävä sopiva raja, jonka alittuessa jäsenvaltiot voivat päättää olla tekemättä vähennyksiä edellyttäen, että toimivaltainen kansallinen viranomainen varmistaa, että viljelijä oikaisee havaitun noudattamatta jättämisen.
- (16) Seurantakomitean asemaa ja tehtäviä maaseudun kehittämisohjelmien muuttamisessa olisi muutettava sen toiminnan tehostamiseksi.
- (17) Oikeusvarmuuden ja yksinkertaisuuden vuoksi on aiheellista selkeyttää ja yhdenmukaistaa säännöksiä, joissa säädetään, ettei perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelleta jäsenvaltioiden tämän asetuksen nojalla ja mukaisesti maksamaan tukeen.

⁵⁷ EUVL L [...], [...], s. [...].

⁵⁸ EUVL L 46, 21.2.2008, s. 1.

(18) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1698/2005 olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 1698/2005 seuraavasti:

(1) Korvataan 11 artiklan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) luettelo kansallisen strategiasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi toteutettavista maaseudun kehittämisohjelmista ja maaseuturahaston määrärahojen alustava jako kuhunkin ohjelmaan, mukaan luettuina asetuksen (EY) N:o 1290/2005* 12 artiklan 2 kohdassa säädetyt määrät, ja tämän asetuksen 69 artiklan 5 a kohdassa säädettyjen määrien ilmoittaminen erikseen.”

* EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

(2) Lisätään II luvun loppuun 12 a artikla seuraavasti:

”12 a artikla
Tarkistaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on tarkistettava 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kansallista strategiasuunnitelmaansa 10 artiklassa tarkoitettujen yhteisön strategisten suuntaviivojen tarkistuksen perusteella.
2. Jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu kansallinen strategiasuunnitelma komissiolle viimeistään kolmen kuukauden kuluttua yhteisön strategia suuntaviivoja koskevan päätöksen tekemisestä.”

(3) Lisätään 16 a artikla seuraavasti:

”16 a artikla
Tiettyihin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvät erityistoimet

1. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen maaseudun kehittämisohjelmiinsa erityistarpeidensa perusteella toimia, joilla on seuraavat yhteisön strategisissa suuntaviivoissa kuvatut ja kansallisessa strategiasuunnitelmassa tarkemmin määritellyt ensisijaiset tavoitteet:
 - a) ilmastonmuutos,
 - b) uusiutuvat energialähteet,
 - c) vesihuolto,
 - d) biologinen monimuotoisuus.

Jäsenvaltiot voivat tehdä valintansa tämän asetuksen liitteessä II vahvistetun toimia koskevan ohjeellisen luettelon ja/tai mitä tahansa muita toimia koskevan ohjeellisen luettelon perusteella edellyttäen, että kyseiset toimet liittyvät ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin ensisijaisiin tavoitteisiin ja niillä pyritään saavuttamaan liitteessä II tarkemmin määritellyt mahdolliset vaikutukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimien liitteessä I vahvistettuja tuki-intensiteettejä voidaan korottaa 10 prosenttiyksiköllä 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen.
3. Kunkin maaseudun kehittämisohjelman on 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen sisällettävä myös seuraavat:
 - a) luettelo toimista ja 16 artiklan c alakohdassa tarkoitettut tiedot tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista erityistoimista;
 - b) taulukko, jossa vahvistetaan yhteisön kokonaisrahoitusosuus 1 päivästä tammikuuta 2010 31 päivään joulukuuta 2013 69 artiklan 5 a kohdassa tarkoitettuihin toimiin .”

(4) Lisätään 17 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

- ”3. Määriä, jotka saadaan 69 artiklan 5 a kohdan mukaisesta tukien pakollisesta mukauttamisesta, ei oteta huomioon maaseuturahaston kokonaisrahoituksessa, josta myönnettävä toimintalinjakohtainen yhteisön vähimmäisrahoitusosuus lasketaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.”

(5) Lisätään 51 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Ensimmäistä ja toista alakohtaa sovelletaan myös, jos kyseinen noudattamatta jättäminen johtuu suoraan sellaisen henkilön toiminnasta tai laiminlyönnistä, jolle tai jolta maatalousmaa on siirtynyt.

Tässä kohdassa ilmaisulla ’siirtyminen’ tarkoitetaan minkä tahansa tyyppistä toimea, jolla maatalousmaa lakkaa olemasta siirtäjän käytössä.

Tätä artiklaa sovellettaessa ilmaisu ’koko maatila’ ei käsitä maatalouden ulkopuolista toimintaa maatilalla eikä muilla kuin maatalouteen käytettävillä alueilla, joille ei ole haettu tukea tämän asetuksen 36 artiklan b alakohdan i, iv ja v alakohdan mukaisesti.”

(6) Korvataan 51 artiklan 2 kohta seuraavasti:

- ”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tuen vähentämistä tai peruuttamista sovellettaessa noudatetaan seuraavia säännöksiä:

- a) Vähentämistä tai peruuttamista ei sovelleta niiden vaatimusten osalta, joiden täyttämiseen on myönnetty lisäaikaa 26 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, myönnetyn lisäajan kuluessa.

- b) Tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä säädettyjen edellytysten mukaisesti jäsenvaltiot voivat päättää olla tekemättä vähennystä tai peruuttamista, jonka määrä on enintään 100 euroa viljelijää ja kalenterivuotta kohti ja johon sisältyy asetuksen (EY) N:o [XXXX/2008 (uusi asetus suorista tukijärjestelmistä)] 25 artiklan mukaisesti suoriin tukiin sovellettava mikä tahansa tuen vähentäminen tai tuen ulkopuolelle jättäminen.

Jos jäsenvaltio päättää käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, toimivaltainen viranomainen toteuttaa seuraavana vuonna tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että viljelijä oikaisee havaitun noudattamatta jättämisen. Havainnot ja tilanteen korjaamiseksi toteutettavat toimet on ilmoitettava tuensaajalle.

- c) Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jos 1 kohdassa tarkoitettu noudattamatta jättäminen johtuu tuensaajan laiminlyönnistä, jäsenvaltiot voivat päättää olla tekemättä vähennystä, kun noudattamatta jättämistä on sen vakavuuden, laajuuden ja keston vuoksi pidettävä vähäisenä. Vähäisenä ei kuitenkaan pidetä noudattamatta jättämistä, joka aiheuttaa välittömän vaaran kansanterveydelle tai eläinten terveydelle.

Jollei tuensaaja ole ryhtynyt välittömästi toimiin havaitun noudattamatta jättämisen korjaamiseksi, toimivaltainen viranomainen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotka voidaan mikäli tarkoituksenmukaista rajoittaa hallinnolliseen tarkistukseen, sen varmistamiseksi, että viljelijä oikaisee havaitun noudattamatta jättämisen. Havainnot vähäisestä noudattamatta jättämisestä ja tilanteen korjaamiseksi toteutettavat toimet on ilmoitettava tuensaajalle.”

- (7) Lisätään 69 artiklaan 5 a, 5 b ja 5 c kohta seuraavasti:

- ”5 a. Jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (EY) [N:o XXXX/2008 (uusi asetus suorista tukijärjestelmistä)] 9 artiklan 4 kohdan ja 10 artiklan 4 kohdan mukaisen tukien pakollisen mukauttamisen soveltamisesta saatavia määriä vastaava määrä 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivänä joulukuuta 2015 välisenä aikana yhteisön tukena nykyisiin maaseudun kehittämissuunnitelmiin sisältyviin, tämän asetuksen 16 a artiklassa tarkoitettuihin ja 1 päivän tammikuuta 2010 jälkeen hyväksytyihin toimiin.
- 5 b. Jos ohjelmaa päätettäessä tämän artiklan 5 a kohdassa tarkoitettuihin toimiin käytetty kokonaismäärä on pienempi kuin 16 a artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu määrä, jäsenvaltion on korvattava erotus yhteisön talousarvioon siihen määrään asti, jolla muihin kuin 16 a artiklassa tarkoitettuihin toimiin käytettävissä olleet kokonaismäärärahat ylittyivät.
- 5 c. Edellä 5 b kohdassa tarkoitettuja määriä ei oteta huomioon asetuksen (EY) N:o 1290/2005 25 artiklaa sovellettaessa.”

- (8) Korvataan 78 artiklan f alakohta seuraavasti:

”f) sen on tutkittava kaikki merkittävät ehdotukset maaseudun kehittämisohjelmien muuttamiseksi ja annettava niille hyväksyntä.”

(9) Korvataan 88 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta jäsenvaltioiden tämän asetuksen nojalla ja mukaisesti maksamaan ja perustamissopimuksen 36 artiklan soveltamisalaan kuuluvaan tukeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 89 artiklan soveltamista.”

(10) Muutetaan liite seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Liite I”

b) Korvataan alaviite **** seuraavasti:

*”**** Näitä määriä voidaan korottaa tämän asetuksen 16 a artiklassa mainittujen toimien osalta ja muissa poikkeustapauksissa ottaen huomioon maaseudun kehittämisohjelmissä perusteltavat erityisolosuhteet.”*

(11) Korvataan ilmaisu ”liite” ilmaisulla ”liite I” liitteessä ja seuraavissa artikloissa: 22 artiklan 2 kohta, 23 artiklan 6 kohta, 24 artiklan 2 kohta, 26 artiklan 2 kohta, 27 artiklan 3 kohta, 28 artiklan 2 kohta, 31 artiklan 2 kohta, 32 artiklan 2 kohta, 33 artikla, 34 artiklan 3 kohta, 35 artiklan 2 kohta, 37 artikla 3 kohta, 38 artiklan 2 kohta, 39 artiklan 4 kohta, 40 artiklan 3 kohta, 43 artiklan 4 kohta, 44 artiklan 4 kohta, 45 artiklan 3 kohta, 46 artikla, 47 artiklan 2 kohta, 88 artiklan 2 kohta, 88 artiklan 4 kohta ja 88 artiklan 6 kohta.

(12) Lisätään uusi liite II, jonka teksti on tämän asetuksen liitteenä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

LIITE**”LIITE II****Asetuksen 16 a artiklassa tarkoitettuihin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvien toimien ohjeelliset tyypit**

<i>Ensisijainen tavoite: ilmastonmuutos</i>		
Toimityypit	Artiklat ja toimenpiteet	Mahdolliset vaikutukset
Typpilannoitteiden käytön tehostaminen (esim. käytön vähentäminen, laitteet, täsmämaatalous), lannanvarastoinnin parantaminen	26 artikla: maatalojen nykyaikaistaminen 39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Metaani- (CH ₄) ja typpioksidipäästöjen (N ₂ O) vähentäminen
Energiatehokkuuden parantaminen	26 artikla: maatalojen nykyaikaistaminen	Hiilidioksidipäästöjen (CO ₂) vähentäminen energiaa säästämällä
Maanhoitokäytännöt (esim. maanmuokkaus, välikasvit, monipuolinen viljelykierto)	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Typpioksidin (N ₂ O) vähentäminen; hiilidioksidin talteenotto
Maankäytön muutokset (esim. viljelymaan muuttaminen laitumiksi, lopullinen kesannointi, eloperäisen maan käytön vähentäminen / kunnostaminen)	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Typpioksidin (N ₂ O) vähentäminen; hiilidioksidin talteenotto
Kotieläintuotannon laajaperäistäminen (esim. eläintiheyden alentaminen, laiduntamisen lisääminen)	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Metaanin (CH ₄) vähentäminen.
Metsitys	43 ja 45 artikla: maatalousmaan ja muun kuin maatalousmaan ensimmäinen metsitys	Typpioksidin (N ₂ O) vähentäminen; hiilidioksidin talteenotto
Metsäpalojen ehkäisy	48 artikla: metsänhoitomahdollisuuk sien palauttaminen ja ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto	Hiilidioksidin talteenotto metsissä ja hiilidioksidipäästöjen (CO ₂) ehkäisy
<i>Ensisijainen tavoite: uusiutuvat energialähteet</i>		
Toimityypit	Artiklat ja toimenpiteet	Mahdolliset vaikutukset
Biokaasun tuotanto – eläinjätettä käyttävät anaerobiset mädättämöt (tila- ja paikallistuotanto)	26 artikla: maatalojen nykyaikaistaminen 53 artikla: taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuolelle	Fossiilisen polttoaineen korvaaminen; metaanin (CH ₄) vähentäminen
Monivuotiset energiakasvit (lyhytkiertoinen energiapuu ja ruoho)	26 artikla: maatalojen nykyaikaistaminen	Fossiilisten polttoaineiden korvaaminen; hiilidioksidin talteenotto; typpioksidin (N ₂ O)

		vähentäminen
Maatalouden/metsätalouden tuottaman biomassan jalostaminen uusiutuvaksi energiaksi	28 artikla: maa- ja metsätaloustuotteiden arvon lisääminen	Fossiilisten polttoaineiden korvaaminen
Biomassaa käyttävät uusiutuviin energialähteisiin perustuvat laitokset/infrastruktuuri	53 artikla: taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuolelle 54 artikla: tuki yritysten perustamiseen ja kehittämiseen 56 artikla: maaseudun elinkeinoelämän ja maaseutuväestön peruspalvelut	Fossiilisten polttoaineiden korvaaminen
Ensisijainen tavoite: vesihuolto		
Toimityypit	Artiklat ja toimenpiteet	Mahdolliset vaikutukset
Vettä säästävät tekniikat, veden varastointi Vettä säästävät tuotantotekniikat	26 artikla: maatilojen nykyaikaistaminen 30 artikla: infrastruktuuri	Tehostaa veden käyttöä
Kosteikkojen kunnostaminen Maatalousmaan metsittäminen / muuttaminen peltometsätalousjärjestelmiksi	39 artikla: maatalouden ympäristötuet 41 artikla: tuottamattomat investoinnit 43 ja 45 artikla: maatalousmaan ja muun kuin maatalousmaan ensimmäinen metsitys	Arvokkaiden vesialueiden säilyttäminen; veden laadun suojele
Osaksi luomontilassa olevien vesialueiden kehittäminen	57 artikla: maaseutuperinnön säilyttäminen ja edistäminen	Arvokkaiden vesialueiden säilyttäminen; veden laadun suojele
Maanhoitokäytännöt (esim. välikasvit)	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Eri yhdisteiden, myös fosforin, vesiin kulkeutumisen vähentämisen edistäminen

Ensisijainen tavoite: biologinen monimuotoisuus

Toimityypit	Artiklat ja toimenpiteet	Mahdolliset vaikutukset
<p>Lannoitteiden ja torjunta-aineiden käytön kieltäminen luonnonarvoltaan merkittävällä maatalousmaalla</p> <p>Integroitu ja luonnonmukainen tuotanto</p>	<p>39 artikla: maatalouden ympäristötuet</p>	<p>Suojellut runsaslajiset kasvillisuustyypit, niittyjen suojele ja säilyttäminen</p>
<p>Monivuotiset piennar- ja rantakaistaleet</p> <p>Biotyyppien/elinympäristöjen rakentaminen ja hoito Natura 2000 -alueilla ja niiden ulkopuolella</p> <p>Maankäytön muutokset (laajaperäinen nurmiviljely, viljelymaan muuttaminen laitumiksi, jatkuva kesannointi)</p> <p>Luonnonarvoltaan merkittävien monivuotisten kasvien hoito</p>	<p>38 ja 46 artikla: Natura 2000 -tuet</p> <p>39 artikla: maatalouden ympäristötuet</p> <p>41 artikla: tuottamattomat investoinnit</p> <p>47 artikla: metsätalouden ympäristötuet</p> <p>57 artikla: maaseutuperinnön säilyttäminen ja edistäminen</p>	<p>Suojellut linnut ja muut luonnonvaraiset eläimet sekä luontotyyppiverkoston parantaminen; haitallisten aineiden pääsyn vähentäminen viereisiin elinympäristöihin</p>
<p>Geneettisen monimuotoisuuden säilyttäminen</p>	<p>39 artikla: maatalouden ympäristötuet</p>	<p>Säilynyt geneettinen monimuotoisuus</p>

»

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

maaseudun kehittämistä koskevista yhteisön strategisista suuntaviivoista (ohjelmakausi 2007–2013) tehdyn päätöksen 2006/144/EY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁵⁹ ja erityisesti sen 9 ja 10 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁶⁰,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁶¹,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto vahvisti päätöksellä 2006/144/EY⁶² maaseudun kehittämistä koskevat yhteisön strategiset suuntaviivat (ohjelmakausi 2007–2013), jäljempänä 'yhteisön strategiset suuntaviivat'.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 10 artiklassa säädetään, että yhteisön strategiset suuntaviivat voidaan tarkistaa erityisesti yhteisön ensisijaisiin tavoitteisiin tehtyjen tärkeimpien muutosten huomioon ottamiseksi.
- (3) Vuoden 2003 yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen toteutusta arvioitaessa merkittävänä uusina haasteina pidettiin ilmastonmuutosta, uusiutuvia energianlähteitä, vesihuoltoa ja biologista monimuotoisuutta. Näihin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvien tavoitteiden asemaa olisi lujitettava entisestään asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti hyväksytyissä maaseudun kehittämissuunnitelmissa.
- (4) Yhteisön strategisissa suuntaviivoissa olisi määriteltävä tarkistettujen yhteisön ensisijaisten tavoitteiden toteutumisen kannalta tärkeät alat, jotka liittyvät ilmastonmuutokseen, uusiutuviin energianlähteisiin, vesihuoltoon ja biologiseen monimuotoisuuteen.

⁵⁹ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 146/2008 (EUVL L 46, 21.2.2008, s. 1).

⁶⁰ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁶¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁶² EUVL L 55, 25.2.2006, s. 20.

- (5) Kunkin jäsenvaltion olisi tarkistettujen yhteisön strategisten suuntaviivojen perusteella tarkistettava kansallista strategiasuunnitelmaansa ja käytettävä sitä viitekehystenä maaseudun kehittämisohjelmien tarkistukselle.
- (6) Sen vuoksi yhteisön strategisia suuntaviivoja olisi muutettava,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Muutetaan 20 päivänä helmikuuta 2006 tehty neuvoston päätös 2006/144/EY seuraavasti:

Lisätään liitteessä olevaan 2.5 ja 3.4 a kohtaan tämän päätöksen liitteessä oleva teksti.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

LIITE

Muutetaan päätöksen 2006/144/EY liitteessä vahvistetut maaseudun kehittämistä koskevat yhteisön strategiset suuntaviivat ohjelmakaudeksi 2007–2013 seuraavasti:

(1) Lisätään 2 osaan kohta seuraavasti:

”2.5 Uusien haasteiden kohtaaminen

Myös YMP:n ensimmäisen pilarin mukaisista suorista tuista aiheutuvien menojen ja maaseudun kehittämissä politiikan rahoituksen välistä tasapainoa on tarkasteltu uudelleen osana vuonna 2003 käyttöön otettujen uudistusten tarkistusta. Koska YMP:n kokonaismäärärahat on vahvistettu vuoteen 2013 saakka, maaseudun kehittämiseen saadaan lisävaroja vain lisäämällä pakollista tuen mukauttamista. Lisävaroja tarvitaan EU:n ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvien ponnistelujen lisäämiseksi ilmastonmuutokseen, uusiutuviin energialähteisiin, vesihuoltoon ja biologiseen monimuotoisuuteen liittyvillä aloilla.

- Ilmastosta ja energiasta on tullut ensisijaisia tavoitteita, sillä EU johtaa pyrkimyksiä maailmanlaajuiseen vähähiiliseen talouteen. Maaliskuussa 2007 Eurooppa-neuvosto antoi päätelmät⁶³ hiilidioksidipäästöjen leikkaamiseksi vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä (30 prosenttia, jos saadaan aikaan maailmanlaajuisia tavoitteita koskevaa kansainvälinen sopimus) ja sitovan 20 prosentin tavoitteen asettamiseksi uusiutuvien energialähteiden käytölle, mukaan luettuna biopolttoaineiden 10 prosentin osuus bensiinin ja dieselpolttoaineen kulutuksesta. Maa- ja metsätalous voivat omalta osaltaan merkittävästi edistää bioenergian raaka-aineiden tuotantoa, hiilidioksidin talteenottoa ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä entisestään.
- EU:n vesipolitiikan tavoitteet esitetään yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY⁶⁴, jota aletaan panna täysimääräisesti täytäntöön vuosina 2010–2012. Koska maa- ja metsätalous ovat merkittävimpiä veden ja vesivarojen käyttäjiä, niillä on myös tärkeä rooli kestävässä vesihuollossa sekä määrällisesti että laadullisesti. Vesihuollon merkitys kasvaa tulevaisuudessa pyrittäessä selviytymään jo väistämättömästä ilmastonmuutoksesta.
- Jäsenvaltiot ovat sitoutuneet pysäyttämään biologisen monimuotoisuuden vähenemisen vuoteen 2010 mennessä, mihin tavoitteeseen ei todennäköisesti päästä. Suuri osa Euroopan biologisesta monimuotoisuudesta riippuu maa- ja metsätaloudesta; ponnisteluja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi on lisättävä erityisesti ilmastonmuutoksen odotettujen epäsuotuisten vaikutusten ja veden lisääntyvän kysynnän vuoksi.”

⁶³ Neuvoston päätelmät, Bryssel, 8. ja 9.3.2007, 7224/1/07 REV 1.

⁶⁴ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

- (2) Lisätään 3 osaan 3.4 a kohta seuraavasti:

”3.4 a. Uusiin haasteisiin vastaaminen

Yhteisön strateginen suuntaviiva

Ilmastonmuutos, uusiutuva energia, vesihuolto ja biologinen monimuotoisuus ovat merkittäviä haasteita Euroopan maaseutualueille, maataloudelle ja metsätaloudelle. Maa- ja metsätalouden on tulevaisuudessa annettava entistä suurempi panos kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja hiilidioksidin talteenoton lisäämiseen osana ilmastonmuutoksen torjumista koskevaa Euroopan unionin globaalia strategiaa. Maa- ja metsätalouden biomassasta saatavan uusiutuvan energian tuotannon lisääminen voisi niin ikään auttaa EU:n uusien tavoitteiden saavuttamista polttoaineiden ja energian kokonaiskulutuksessa vuoteen 2020 mennessä. Kestävämmät vesihuollon käytännöt ovat maataloudessa välttämättömiä, jotta tulevaisuudessa voidaan varmistaa veden riittävä määrä ja laatu sekä sopeutua vesivaroihin kohdistuviin ilmastonmuutoksesta odotettavissa oleviin vaikutuksiin. Biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen on myös suuri haaste. Tästä syystä pakollisen tuen mukauttamisen lisäämisestä vuodesta 2010 alkaen saatavat lisävarat olisi käytettävä EU:n ensisijaisten tavoitteiden lujittamiseksi edellä mainituilla aloilla.

Näiden ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioita kannustetaan suuntaamaan tuki avaintoimiin. Avaintoimiin voisi sisältyä seuraavanlaisia toimia:

- i) Erityisesti toimintalinjan 1 investointituki voidaan suunnata energiaa, vettä ja muita panoksia säästäviin koneisiin ja laitteisiin sekä tilalla käytettäväksi tarkoitetun uusiutuvan energian tuotantoon. Elintarvikeketjun ja metsätalouden alalla investointituella olisi autettava kehittämään innovatiivisia ja kestävämpiä tapoja jalostaa biopolttoaineita.
- ii) Toimintalinjan 2 maatalouden ympäristötoimenpidettä ja metsätaloustoimenpiteitä voidaan käyttää erityisesti biologisen monimuotoisuuden lisäämiseen suojelemalla runsaslajisia kasvillisuustyyppejä, suojelemalla ja säilyttämällä niittyjä sekä harjoittamalla laajaperäistä maataloustuotantoa. Toimintalinjan 2 mukaiset erityistoimet, kuten maatalouden ympäristötuet tai metsitys, voivat niin ikään auttaa parantamaan käytettävissä olevien vesivarojen hoitoa määrän suhteen ja suojella niiden laatua. Lisäksi tietyt maatalouden ympäristötoimet ja metsätaloustoimet edistävät typpioksidipäästöjen (N₂O) ja metaanipäästöjen (CH₄) vähentämistä ja auttavat hiilidioksidin talteenottoa.
- iii) Toimintalinjojen 3 ja 4 paikallisia hankkeita ja uusiutuvaan energiaan liittyviä hankkeita koskevaa yhteistyötä samoin kuin viljelijöiden suuntautumista bioenergian tuotantoon voidaan tukea. Luonnonperinnön säilyttäminen voi auttaa luonnonarvoltaan merkittävien elinympäristöjen ja arvokkaiden vesialueiden suojelemista.
- iv) Koska ilmastonmuutokseen ja uusiutuvaan energiaan liittyvät kysymykset koskevat kaikkia maaseutualueita, jäsenvaltiot voivat kannustaa Leader-ryhmiä sisällyttämään nämä kysymykset paikallisiin kehittämisstrategioihinsa monialaisena aiheena. Ryhmillä on hyvät mahdollisuudet edistää ilmastonmuutokseen sopeutumista ja paikalliseen tilanteeseen soveltuvia uusiutuvaa energiaa koskevia ratkaisuja.

- v) Yleisenä periaatteena on, että tuki suunnataan toimiin, jotka vastaavat asetuksen (EY) N:o 1698/2005 tavoitteita ja säännöksiä ja jotka edistävät mainitun asetuksen liitteessä II määriteltyihin uusiin tavoitteisiin liittyvien positiivisten vaikutusten saavuttamista.”

RAHOITUSSELVITYS

1. BUDJETTIKOHTA (vuosi 2008):		MÄÄRÄRAHAT (vuosi 2008):	
67 03		(milj. euroa)	
05 02		p.m.	
05 03		4 032	
05 04		36 832	
		12 927	
2. OTSIKKO: Neuvoston asetus yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä; Neuvoston asetus yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o [...] /2008 muuttamalla; Neuvoston asetus Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta; Neuvoston päätös maaseudun kehittämistä koskevista yhteisön strategisista suuntaviivoista (ohjelmakausi 2007–2013) tehdyn päätöksen 2006/144/EY muuttamisesta			
3. OIKEUSPERUSTA: Perustamissopimuksen 36 ja 37 artikla			
4. TAVOITTEET: – Yhteisen maatalouspolitiikan yksinkertaistamiseksi tarvittavien muutosten tekeminen, – uusien markkinamahdollisuuksien luominen YMP:lle ja – ilmastonmuutosta, vesihuoltoa ja bioenergiaa koskeviin uusiin haasteisiin vastaaminen.			
5. VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON	2009 (milj. euroa)	2010 (milj. euroa)	2011 (milj. euroa)
5.0 MENOT – EY:N TALOUSARVIOSTA (TUET/INTERVENTIOT) – KANSALLISISTA TALOUSARVIOISTA – MUUT	–	–9	–180
5.1 TULOT KÄYTTÖTARKOITUKSEENSA SIDOTUT TULOT	–	–	–
	2012 (milj. euroa)	2013 (milj. euroa)	
5.0.1 MENOARVIO	–115	–124	
5.1.1 TULOARVIO	–55	–110	
5.2 LASKUTAPA: Ks. oheiset taulukot.			
6.0 MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION KYSEISEEN LUKUUN OTETUISTA MÄÄRÄRAHOISTA			KYLLÄ EI
6.1 MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION LUKUJEN VÄLISILLÄ SIIRROILLA			KYLLÄ EI
6.2 LISÄTALOUSARVION TARVE			KYLLÄ EI
6.3 MYÖHEMPIIN TALOUSARVIOIHIN OTETTAVAT MÄÄRÄRAHAT			KYLLÄ EI
HUOMAUTUKSIA: Talousarvioon vuosittain kohdistuva nettovaikutus on rajallinen (14 miljoonaa euroa säästöä vuonna 2013). Talousarvioon kohdistuu pääasiassa kahdenlaisia vaikutuksia: i) täysin tuotannosta irrotettujen suorien tukien osuuden kasvu; ii) joka vuosi yhä suuremman summan (enintään 2,0 miljardia euroa vuonna 2013) siirtäminen markkinatoimenpiteistä ja suorista tuista maaseudun kehittämiseen edellä mainittuihin uusiin haasteisiin vastaamiseksi.			

TERVEYSTARKASTUSEHDOTUSTEN NETTOVAIKUTUSLASKELMA TALOUSARVION LUVUITTAIN

Varainhoitovuosi	2009	2010	2011	2012	2013
Tulot					
6703 (määrä pienenee)				-55	-110
Menot					
05 02 Markkinat	0	-9	-36	-146	-155
05 03 Suorat tuet (ennen tuen mukauttamista)	0	0	-144	32	32
Nettomäärä 05 02 ja 05 03 ennen tuen mukauttamista	0	-6	-178	-115	-124
05 03 Suorat tuet (tuen mukauttamisen seurauksena maaseudun kehittämiseen siirretyt määrät)	0	-563	-977	-1427	-2022
05 04 Maaseudun kehittäminen	0	563	977	1427	2022
NETTOMENOT (05 02, 05 03, 05 04)	0	-9	-180	-115	-124
TALOUSARVIOON KOHDISTUVA NETTOVAIKUTUS KÄYTTÖTARKOITUKSENSA SIDOTUT TULOT MUKAAN LUETTUNA (67 03, 05 02, 05 03, 05 04)	0	-9	-180	-59	-14

LASKELMA MAITOALAN TERVEYSTARKASTUSEHDOTUSTEN TALOUDELLISISTA VAIKUTUKSISTA KÄYTTÖTARKOITUKSENSA SIDOTTUIHIN TULOIHIN

Varainhoitovuosi	Oikeusperusta	2009	2010	2011	2012	2013
MAITOALA						
- Vaikutus lisämaksuun maitokiintiöiden korotuksen jälkeen (määrä pienenee)		-	-	-	-55,1	-110,2

LASKELMA MARKKINA-ALAN TERVEYSTARKASTUSEHDOTUSTEN TALOUDELLISISTA VAIKUTUKSISTA

*Mtj,
euroa*

Varainhoitovuosi	Oikeusperusta	2009	2010	2011	2012	2013
A. Kesannoinnin poistaminen terveystarkastuksen yhteydessä ja intervention rajoittaminen ainoastaan vehnään						
Vaikutus viljan vientitukiin		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Vaikutus viljan interventiovarastointiin, mukaan luettuna intervention rajoittaminen vehnään*	10-13 artikla, 18 artikla	0,0	23,7	47,8	78,3	73,3
B. Muut toimenpiteet						
Perunatärkkelyspalkkio	84 a artikla, 95 a artikla				-43,4	-43,4

Täkkelyksen tuotantotuet	Ent. 96 artikla		0,0	0,0	0,0
YHTEENSÄ		0,0	23,7	47,8	34,9
* Terveystarkastusskenaario on laskettu siten, että vehnä ostetaan täyteen interventiohintaan. Intervention perusteessa tarjouskilpailuun (terveystarkastusehdotus) tätä olisi kuitenkin pidettävä enimmäisvaikutuksena. Tässä vaiheessa ei ole vielä mahdollista ilmoittaa vähennysten suuruutta määrällisenä.					
RIISIALA					
- Riisin intervention poistaminen	10 artikla		-	-	-
PELLAVA JA HAMPPU					
- Tuotantomäärän sidottu tuki siirtymäkauden aikana	As. (EY) N:o 1234/2007 92-94 artikla				-4,2
KUIVATTU REHU					
- Markkinatuen poistaminen	As. (EY) N:o 1234/2007 86-90 artikla		-52,3	-145,2	-145,2
MAITOALA					
A. Valinnaiset toimenpiteet ja niiden mahdolliset talousarviovaikutukset:					
- Voin interventio: tarjouskilpailukohtainen valinnainen interventio sen jälkeen, kun tarjouskilpailuustot ovat 30 000 t	18 artikla				
- Rasvattoman maitojauheen interventio: tarjouskilpailukohtainen valinnainen interventio sen jälkeen, kun tarjouskilpailuustot ovat 109 000 t	18 artikla 34 a artikla	(-18)	(-18)	(-18)	(-18)
- Voin yksityinen varastointi tulee valinnaiseksi markkinatilanteen perusteella	99 artikla				
- Rasvattoman maitojauheen käyttöä rehuna koskeva tuki tulee valinnaiseksi markkinatilanteen perusteella	100 artikla				
- Kaseiinin tuotantotuki tulee valinnaiseksi markkinatilanteen perusteella	Ent. 101 artikla Ent. 28 artiklan b alakohhta	-10,0	-10,0	-10,0	-10,0
B. Toimenpiteet, joilla on talousarviovaikutuksia:					
- Voin myyntituen poistaminen		-24,0	-24,0	-24,0	-24,0
- Juuston yksityisen varastoinnin tuen poistaminen		1,6	2,5	2,3	2,1
C. Kiintiöjärjestelmä (pehmeä lasku)					
- Vaikutukset vientitukiin (b)		-32,4	-31,5	-31,7	-31,9
MAITO JA MAITOTUOTTEET YHTEENSÄ					

SIANLIHA-ALA								
- Sianlihan intervention poistaminen		Ent. 17 artikla						

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 44 artiklan poistaminen (eläintaudit) (a)		Ent. 44 artikla	a					
---	--	-----------------	---	--	--	--	--	--

- a) Ehdotuksen myötä nämä toimenpiteet rahoitetaan tulevaisuudessa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 korvaavan uuden asetuksen uuden 60 artiklan mukaisesti.
b) Oletetaan, että markkinoiden tasapainoa koskeva hypoteesi toteutuu.

LASKELMA SUORIEN TUKIEN ALAN TERVEYSTARKASTUSEHDOTUSTEN TALOUDELLISISTA VAIKUTUKSISTA

Varainhoitovuosi	2008	2009	2010	2011	2012	2013
SUORAT TUE (ennen tuen mukauttamista)						
A. <u>Vaikutukset, jotka johtuvat uusien toimenpiteiden lisäämisestä suoriin tukiin ja eräiden olemassa olevien suorien tukien poistamisesta</u>			0,0	-90,0	85,8	85,8
B. <u>Vaikutukset, jotka johtuvat tilatukijärjestelmän olemassa olevien tuotantomääriin sidottujen suorien tukien irrottamisesta tuotantomääristä</u>			0,0	-54,1	-54,1	-54,1
C. <u>Vaikutukset, jotka johtuvat aiemmin ulkopuolelle jätettyjen, tilatukijärjestelmän olemassa olevien uudelleen tuotantomääriin sidottujen suorien tukien irrottamisesta tuotantomääristä</u>			0,0	0,0	0,0	0,0
SUORAT TUE YHTEENSÄ (lukuun ottamatta tuen mukauttamisen vaikutusta)			0,0	-144,1	31,7	31,7
D. <u>Tuen mukauttamisen seurauksena maaseudun kehittämiseen siirretyt määrät</u>			563	977	1427	2022

Varainhoitovuosi	Oikeusperusta	2008	2009	2010	2011	2012	2013
UUSIEN TOIMENPITEIDEN SISÄLLYTTÄMINEN SUORIIN TUKIIN (TILATUKIJÄRJESTELMÄ/YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄ) JA OLEMASSA OLEVIEN SUORIEN TUKIEN POISTAMINEN (ennen tuen mukauttamista)							
A. <u>Suorien tukien järjestelmään (tilitukijärjestelmä/yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä) sisällytetyt uudet toimenpiteet</u>	III osasto Ehdotus					124,3 8,1 43,4	124,3 8,1 43,4
Kuivattu rehu Pitkäkuituinen pellava Perunatärkkelyksen jalostustuki							
B. <u>Olemassa olevien suorien tukien järjestelmän poistaminen</u>	Ent. 88 artikla				-90,0	-90,0	-90,0
Energiakasvit							
C. Vaikutus = A + B				0,0	-90,0	85,8	85,8

OLEMASSA OLEVIEEN TUOTANTOMÄÄRIIN SIDOTTUJEN SUORIEEN TUKIEN SISÄLLYTTÄMINEN TILATUKIJÄRJESTELMÄÄN/YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄÄN (ennen tuen mukauttamista)

	III osasto Ehdotus								
A. Tilatukijärjestelmään tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmään sisällytetyt uudet toimenpiteet									
Valkuaiskasvit	66,3							67,7	69,1
Riisi	90,5							90,6	181,5
Pähkinät	98,6							98,9	99,3
Perunatärkkelystuki viljelijöille								63,4	64,0
Tuki oliivitarhoille	105,2							105,5	105,8
Durumvehnän erityinen laatupalkkio	94,4							94,5	94,6
Yhteensä	455,0							520,7	614,3
B. Vastaavien tuotantomääriin sidottujen suorien tukien poistaminen									
Valkuaiskasvit	-86,6							-88,0	-89,4
Riisi	-90,5							-90,6	-181,5
Pähkinät	-98,6							-98,9	-99,3
Perunatärkkelystuki viljelijöille								-63,4	-64,0
Tuki oliivitarhoille	-105,2							-105,5	-105,8
Durumvehnän erityinen laatupalkkio	-128,2							-128,3	-128,4
Yhteensä	-509,1							-574,8	-668,4
C. Vaikutus = A + B	-54,1							-54,1	-54,1

Varainhoitovuosi	Oikeusperusta	2008	2009	2010	2011	2012	2013
OLEMASSA OLEVIEN TUOTANTOMÄÄRIIN UUDELLEEN SIDOTTUJEN SUORIEN TUKIEN SISÄLLYTTÄMINEN TILATUKIJÄRJESTELMÄÄN VALINNAISEN ULKOPUOLELLE JÄTTÄMISEN JÄLKEEN (ennen tuen mukauttamista)							
A. Tilatukijärjestelmään sisällytetyt uudet toimenpiteet							
Vilja-, öljy- ja valkuaiskasvien tuet	III osasto				1526,7	1526,7	1526,7
Durumvehnän lisätuki					56,8	56,8	56,8
Naudanlihan erityispalkkio					51,9	52,5	106,3
Teurastuspalkkio, täysi-ikäiset					118,3	118,3	236,6
Teurastuspalkkio, vasikat					66,4	66,4	132,7
Siemenet					30,9	30,9	30,9
Humala					2,6	2,6	2,6
B. Vastaavien tuotantomääriin uudelleen sidottujen suorien tukien poistaminen							
Vilja-, öljy- ja valkuaiskasvien tuet					-1526,7	-1526,7	-1526,7
Durumvehnän lisätuki	66 artikla				-56,8	-56,8	-56,8
Naudanlihan erityispalkkio	68 artikla				-51,9	-52,5	-106,3
Teurastuspalkkio, täysi-ikäiset	68 artikla				-118,3	-118,3	-236,6
Teurastuspalkkio, vasikat	68 artikla				-66,4	-66,4	-132,7
Siemenet	70 artiklan 1 a kohta				-30,9	-30,9	-30,9
Humala	68 a artikla				-2,6	-2,6	-2,6
C. Vaikutus = A + B					0,0	0,0	0,0

LASKELMA TERVEYSTARKASTUSEHDOTUSTEN TALOUDELLISISTA VAIKUTUKSISTA MAASEUDUN KEHITTÄMISEEN

Milj.
euroa

Varainhoitovuosi	2009	2010	2011	2012	2013
Pakollisen tuen mukauttamisen lisäämisestä saadut määrät	0	563	977	1427	2022
YHTEENSÄ	0	563	977	1427	2022

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 23 maj 2008 (28.5)
(OR. en)**

Interinstitutionella ärenden:

**2008/0103 (CNS)
2008/0104 (CNS)
2008/0105 (CNS)
2008/0106 (CNS)**

9656/08

**AGRI 146
AGRIORG 48
AGRISTR 11
AGRIFIN 31**

FÖRSLAG

från: Europeiska kommissionen

av den: 23 maj 2008

Ärende:

- Förslag till rådets förordning om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare
- Förslag till rådets förordning om ändring av den gemensamma jordbrukspolitiken genom ändring av förordningarna (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr /2008
- Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)
- Förslag till rådets beslut om ändring av beslut 2006/144/EG om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013)
- *Hälsokontroll*

För delegationerna bifogas kommissionens förslag, som översänts per brev från direktör Jordi Ayet Puigarnau till Javier Solana, generalsekreterare/hög representant.

Bilaga: KOM(2008) 306 slutlig

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 20.5.2008
KOM(2008) 306 slutlig

2008/0103 (CNS)
2008/0104 (CNS)
2008/0105 (CNS)
2008/0106 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av den gemensamma jordbrukspolitiken genom ändring av förordningarna (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr [...] /2008

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om ändring av beslut 2006/144/EG om gemenskapens strategiska riktlinjer för
landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013)**

(framlagt av kommissionen)

{SEK(2008) 1885}

{SEK(2008) 1886}

MOTIVERING

1. MOTIV OCH SYFTE

I kommissionens meddelande "Förberedelser inför hälsokontrollen av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken" av den 20 november 2007 anges det att huvudsyftena är att utvärdera genomförandet av 2003 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken och anpassa reformen för att ytterligare förenkla politiken, utnyttja nya marknadsmöjligheter och reagera på nya utmaningar, såsom klimatförändringar, vattenförvaltning och bioenergi.

Under de senaste månaderna har ett av syftena, det som handlar om att utnyttja nya marknadsmöjligheter, fått en ny dimension i och med att priserna på många jordbruksprodukter har nått exceptionella nivåer. Den stadiga prisökningen under 2006 och första halvåret av 2007 bekräftar de slutsatser som dras i meddelandet från november att all kvarvarande reglering av utbudet inom den gemensamma jordbrukspolitiken (mjölkkvoter och arealuttag) bör avskaffas. Den kombination av faktorer som har lett till denna utveckling och hur EU lämpligast reagerar på detta kommer att behandlas i ett särskilt meddelande från kommissionen.

De huvudsakliga slutsatserna i det meddelande om hälsokontrollen som lades fram i november och bedömde de senaste reformerna av den gemensamma jordbrukspolitiken gäller fortfarande. Reformerna utgjorde en ny fas i förändringsprocessen genom att den största delen av direktstöden frikopplades via systemet med samlat gårdsstöd. Detta skedde 2003 inom sektorerna för jordbruksgrödor, nötkött, fårkött och mejeriprodukter och 2004 inom sektorerna för olivolja, bomull och tobak. Som ett led i reformen 2003 stärktes också landsbygdsutvecklingspolitiken genom större budget och reformen av styrmedlen 2005. Reformprocessen fortsatte med reformer av sektorerna för socker (2006) och för frukt och grönsaker samt vin (2007).

Reformerna avspeglar den markanta kursomläggning som den gemensamma jordbrukspolitiken har genomgått och som har gjort den bättre rustad att nå sina grundläggande mål.

- Producentstödet är i stor utsträckning (90 %) frikopplat från produktionsbesluten, vilket ger EU:s jordbrukare möjlighet att fatta beslut utifrån marknadssignaler och att utgå från sin driftspotential och sina preferenser när de anpassar sig till ändrade ekonomiska förutsättningar. Detta är det effektivaste sättet att ge inkomststöd på.
- Omläggningen från produktstöd – som i allmänhet betraktas som orsaken till tidigare års överskottsproblem – och minskningen av EU:s stödpriser gjorde att EU:s jordbruk närmade sig världsmarknaderna, förbättrade marknadsbalansen och minskade budgetutgifterna för interventionslager och avsättning av överskott.
- Reformprocessen ledde till ökad konkurrenskraft för EU:s jordbruk, vilket gjorde unionen till den största exportören av jordbruksprodukter, huvudsakligen av högvärdiga produkter, trots att EU:s andel av råvarumarknaderna i de flesta fall har minskat. Samtidigt är EU fortsatt världens största importör av jordbruksprodukter och den överlägset största marknaden för utvecklingsländerna.

- Eftersom jordbrukarna för att få produktionsstöd nu måste följa normer för miljö, livsmedelssäkerhet, livsmedelskvalitet och djurskydd genom tvärvillkoren, bidrar den gemensamma jordbrukspolitiken i allt högre grad till att motverka riskerna för miljöförstöring och till att leverera många av de kollektiva nyttigheter som vårt samhälle efterfrågar.
- Den starkare politiken för landsbygdsutveckling stöder skyddet av miljö och landskap och leder till tillväxt, arbetstillfällen och innovation på landsbygden, särskilt i avlägsna områden, avfolkningsbygder och områden som är mycket beroende av jordbruket.

Denna utveckling visar tydligt att den gemensamma jordbrukspolitiken ser helt annorlunda ut idag jämfört med tidigare. I meddelandet ”Förberedelser inför hälsokontrollen av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken” hävdas följande: ”För att den gemensamma jordbrukspolitiken ska kunna fungera både idag och i framtiden, måste det vara möjligt att bedöma dess styrmedel, pröva om de fungerar som de ska, fastställa vilka anpassningar som krävs för att de uppsatta målen ska nås, och anpassa politiken till nya utmaningar”.

I linje med meddelandet har kommissionen utarbetat lagförslag åtföljda av en konsekvensanalys av hälsokontrollen. Detta har skett utifrån ett brett samråd med berörda parter och bidrag från andra europeiska institutioner.

Lagförslagen avser tre grundförordningar:

- Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare.
- Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden).
- Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

Dessa förslag utgör inte någon grundläggande reform, utan är att betrakta som ett bidrag till den gemensamma jordbrukspolitikens framtida utveckling som är förenligt med kommissionens allmänna mål och kraven i fördragen på att gynna en hållbar och marknadsorienterad jordbrukssektor.

2. SYSTEMET MED SAMLAT GÅRDSSTÖD OCH SYSTEMET FÖR ENHETLIG AREALERSÄTTNING

2.1. Förenkling

Bättre lagstiftning och förenkling är en politisk prioritet för kommissionen under perioden 2004–2009. De viktigaste stegen mot en förenkling av den gemensamma jordbrukspolitiken togs i och med reformen 2003, då huvuddelen av direktstöden till jordbrukarna ersattes av systemet med samlat gårdsstöd, och i och med antagandet av den samlade gemensamma marknadsordningen 2007.

Erfarenheterna visar att systemet med samlat gårdsstöd har bidragit till att minska den administrativa bördan, undvika onödiga offentliga utgifter, förbättra allmänhetens inställning till den gemensamma jordbrukspolitiken och öka jordbrukets konkurrenskraft. Trots detta finns det utrymme för ytterligare förenklingar, särskilt när det gäller tvärvillkor och det befintliga delvis kopplade stödet.

Tvärvillkor

I och med reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003 infördes kravet på tvärvillkor i systemet med samlat gårdsstöd. Det innebär att stödet betalas ut under förutsättning att lagstiftningen på områdena miljö, livsmedelssäkerhet och djurskydd efterlevs och att jordbruks- och miljöförhållandena på jordbruksföretagen är goda.

Medlemsstaterna har påtalat praktiska problem som uppkommer vid genomförandet av tvärvillkoren och kommissionen blev själv uppmärksam på problemen vid revisionen i samband med avslutandet av räkenskaperna. Detta har föranlett kommissionen att undersöka tvärvillkorens användningsområde för att förenkla och förbättra deras målinriktning. Framför allt avser förslagen stryka vissa bindande krav som inte anses relevanta eller som ligger inom jordbrukarnas ansvarsområde och lägga till andra krav i definitionen av god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden för att bevara miljöfördelarna med arealuttag och lösa problem avseende vattenförvaltning.

Delvis kopplat stöd

Vid reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003 ansåg några medlemsstater att en fullständig frikoppling bl.a. skulle kunna leda till risker för produktionsnedläggning, otillräcklig råvaruförsörjning till bearbetningsindustrin och sociala och miljömässiga problem i områden med få ekonomiska alternativ. Detta var orsaken till att man beslutade att i viss mån behålla det kopplade stödet inom vissa sektorer.

Erfarenheterna visar att frikoppling i allmänhet inte har lett till några dramatiska förändringar i produktionsstrukturen i EU som helhet och att den har fått jordbrukarna att på ett mer hållbart sätt producera det som marknaden efterfrågar. Det bör också poängteras att två parallella system (kopplat och frikopplat stöd) inte heller bidrar till att förenkla arbetet för medlemsstaternas nationella och regionala myndigheter.

Därför föreslås det nu att det resterande kopplade stödet avskaffas och överförs till systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med principerna för reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003. Undantag föreslås dock för bidrag för dikor, får och getkött. Medlemsstaterna föreslås i dessa fall få behålla det kopplade stödet (i sin nuvarande form) för att understödja näringsverksamheten i regioner där andra alternativ är få eller helt saknas.

Annan förenkling

I förslaget ingår också andra åtgärder som är inriktade på att förenkla systemet med samlat gårdsstöd ytterligare. Framför allt har användningen av den nationella reserven gjorts mer flexibel, liksom överföringen av stödrättigheter, och möjligheterna har ökat för att ändra stödrättigheter och betalningsdatum. Det föreslås också att arealuttagsrättigheterna ska avskaffas.

2.2. Stegvis införande av ett schablonmässigt frikopplat stöd

Vid reformen 2003 gjordes det frikopplade jordbruksstödet till huvudbeståndsdel i den gemensamma jordbrukspolitiken. Huvudsyftet var att skapa ett system med direktstöd som gav jordbrukarna möjlighet att bli marknadsorienterade och som var så enkelt som möjligt att administrera och förenligt med WTO. Medlemsstaterna fick välja mellan två modeller för genomförandet av systemet: den historiska och den regionala.

- Historisk modell: stödrättigheterna baseras på enskilda jordbrukares historiska referensbelopp.
- Regional modell: schablonmässiga stödrättigheter baseras på de belopp som jordbrukarna i en region har tagit emot under referensperioden.

Enligt nuvarande regler får medlemsstaterna inte ändra sig, när de väl har beslutat vilken modell de ska använda vid genomförandet av systemet med samlat gårdsstöd. Erfarenheterna visar dock att det är nödvändigt eller önskvärt att göra vissa anpassningar i de nuvarande stödsystemen. Till exempel kommer det i framtiden att bli svårt att rättfärdiga skillnaderna i stödnivåer i samband med genomförandet av den historiska modellen ju längre bakåt i tiden referensperioderna för betalningarna ligger.

Med den regionala modellen får däremot jordbrukarna ett mer rättvist stöd, även om stöden i början måste omfördelas.

Därför har kommissionen föreslagit att medlemsstaterna ska få möjlighet att anpassa sin modell för systemet med samlat gårdsstöd genom att stegvis gå över till mer schablonmässiga stödsatser per stödrättighet och på så sätt göra systemet med samlat gårdsstöd effektivare, ändamålsenligare och enklare. Parallellt med detta innehåller förslagen också en rad åtgärder för förenkling av genomförandet av systemet med samlat gårdsstöd.

2.3. Förlängning av systemet för enhetlig arealersättning

Systemet för enhetlig arealersättning infördes som en föregångare till systemet för samlat gårdsstöd i de medlemsstater som gick med i EU den 1 maj 2004. Syftet var att underlätta deras anpassning till EU på grund av den särskilda jordbrukssituationen i dessa länder. Systemet för enhetlig arealersättning utarbetades för att underlätta integrationen av EU-10 och EU-2, eftersom deras ekonomiska nivå, generellt och på landsbygden, var mycket olik ekonomin i EU-15.

De medlemsstater som nu tillämpar systemet för enhetlig arealersättning ska 2011 (2012 för Bulgarien och Rumänien) gå över till systemet med samlat gårdsstöd. De bör få möjlighet förlänga systemet för enhetlig arealersättning till 2013. Detta är förenligt med det beslut som fattades för EU-15, eftersom de har möjlighet att ändra genomförandet av systemet med samlat gårdsstöd och kan välja att gå över till en mer schablonmässig modell.

2.4. Ändring av artikel 69 i förordning (EG) nr 1782/2003

Medlemsstater som tillämpar systemet med samlat gårdsstöd får kvarhålla upp till 10 % av sina nationella budgettak för direktstöd i den berörda sektorn för åtgärder i samband med skydd eller förbättring av miljön eller för kvalitetsförbättring och saluföring av jordbruksprodukter; detta sker på grundval av artikel 69 i förordning (EG) nr 1782/2003 rörande system för direktstöd till jordbrukare.

För att ge medlemsstaterna mer flexibilitet vid hanteringen av de behov som uppkommer till följd av den gemensamma jordbrukspolitikens inriktning, föreslås det att artikel 69 breddas på följande sätt:

- Linjära minskningar som tas från en viss sektor behöver inte längre stanna inom den sektorn.
- Åtgärder som ska avhjälpa nackdelar för jordbrukare i vissa regioner som är specialiserade inom sektorerna mejeri, nötkött och får- och getkött kommer att ingå.
- Det blir möjligt att använda de kvarhållna beloppen för att komplettera rättigheter i områden som omfattas av omstrukturerings- och utvecklingsprogram.
- På vissa villkor ges stöd för riskhanteringsåtgärder, bland annat till system för skördeförsäkringsprogram mot naturkatastrofer och till gemensamma fonder mot djursjukdomar.
- Åtgärder som inte med säkerhet uppfyller villkoren i WTO:s gröna box bör begränsas till 2,5 % av taken.
- Medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning får också rätt att tillämpa denna bestämmelse.

2.5. Modulering

Modulering är en sorts budgetöverföring, som innebär att en procentuell minskning görs av direktstöden (pelare I) och att de frigjorda budgetmedlen därefter överförs till åtgärder för landsbygdsutveckling (pelare II).

I samband med reformen 2003 blev det bestämt att obligatorisk modulering skulle införas för alla medlemsstater i EU-15 från och med 2005, då den skulle uppgå till 3 %, varefter den skulle öka till 4 % för 2006 och 5 % för 2007 och därefter. Ett fribelopp på 5 000 euro infördes också. Under detta fribelopp minskas inte direktstödet.

I meddelandet ”Förberedelser inför hälsokontrollen av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken” uppmärksammas ett antal nya och alltid aktuella utmaningar för den gemensamma jordbrukspolitiken, såsom klimatförändringar, riskhantering, bioenergi, vattenförvaltning och biologisk mångfald, och politiken för landsbygdsutveckling utpekade som en möjlighet för att hantera dessa förändringar.

De åtgärder som är tillgängliga inom ramen för politiken för landsbygdsutveckling erbjuder redan idag olika alternativ för att ta itu med dessa utmaningar och medlemsstaterna har införlivat motsvarande åtgärder i sina landsbygdsutvecklingsprogram för perioden 2007–2013. De första erfarenheterna av utnyttjandet av medlen för landsbygdsutveckling 2007 tyder emellertid på att medlemsstaterna behöver mer medel än de har tillgång till.

För att ge medlemsstaterna möjlighet att tillgodose allt större behov av att klara nya utmaningar med hjälp av landsbygdsutvecklingsåtgärderna, föreslås det att den obligatoriska moduleringen ska öka med 8 % och att en extra progressiv del ska införas som ett led i ett nytt system, som utgår från följande principer:

- Alla nya intäkter från moduleringen stannar i den medlemsstat som genererar dem.
- I EU-15 ökar grundmoduleringen – som omfattar alla stöd på mer än 5 000 euro – från och med 2009 med 2 % om året tills den 2012 når ytterligare 8 % (utöver nuvarande 5 %).
- En progressiv del införs, där stödet minskar stegvis med 3 % och ett nytt system föreslås för den ekonomiska förvaltningen av direktstödet med totala nettotak för varje medlemsstat.
- Tabellen nedan visar den totala modulering i procent som ska tillämpas (befintlig respektive ytterligare).

Tröskelvärden	2009	2010	2011	2012
1–5 000	0	0	0	0
5 000–99 999	5 % + 2 %	5 % + 4 %	5 % + 6 %	5 % + 8 %
100 000–199 999	5 % + 5 %	5 % + 7 %	5 % + 9 %	5 % + 11 %
200 000–299 999	5 % + 8 %	5 % + 10 %	5 % + 12 %	5 % + 14 %
mer än 300 000	5 % + 11 %	5 % + 13 %	5 % + 15 %	5 % + 17 %

- Även EU-10 kommer från och med 2012 ifråga för modulering, och utgår då från 3 % (istället för 13 %). Bulgarien och Rumänien är undantagna med hänsyn till infasningen av direktstöd.

2.6. Stödgränser

46,6 % av mottagarna av direktstöd i EU-25 tar emot mindre än 500 euro. Bland dessa ingår huvudsakligen små jordbruk. I vissa medlemsstater understiger mottagarnas stöd administrationskostnaden för stödet.

Av förenklings-skäl och för att minska kostnaden för administrationen av direktstöden föreslås det att medlemsstaterna fastställer antingen ett minimibelopp för stödet på 250 euro eller en stödberättigad minimiareal per jordbruksföretag på 1 hektar, eller båda. Särskilda bestämmelser antas emellertid för de medlemsstater vars jordbrukssektor huvudsakligen består av mycket små jordbruksföretag.

3. DEN SAMLADE GEMENSAMMA MARKNADSORDNINGEN

3.1. Mekanismer för marknadsintervention

Efter analyser har kommissionen kommit fram till att kontrollen av utbudet på marknaden inte bör bromsa EU-jordbrukarnas förmåga att reagera på marknadssignaler, utan istället bör göras om till ett säkerhetsnät. Därför föreslås det att gällande bestämmelser om offentlig intervention bör förenklas och harmoniseras genom ett utvidgat anbuds-förfarande.

Inom spannmålssektorn föreslås det att intervention införs för brödvete, medan samma modell som för majs (minskning av det kvantitativa taket till noll) kommer att tillämpas för foderspannmål. För durumvete föreslås det med hänsyn till aktuella och förväntade marknadsförhållanden att interventionen avskaffas. Av samma anledningar föreslås det också att interventionen för ris och griskött avskaffas. Anbuds-förfaranden kommer också att tillämpas för smör och skummjörkspulver.

3.2. Avskaffade arealuttag

Mot bakgrund av marknadsutsikterna och genomförandet av systemet med samlat gårdsstöd föreslås det att arealuttag inte längre ska användas för att reglera utbudet. Genom förslagen om tvärvillkor och landsbygdsutveckling ges medlemsstaterna emellertid lämpliga redskap för att säkerställa att de miljöfördelar som nu är kopplade till arealuttag kan bevaras.

3.3. Övergång till helt upphävda mjölkkvoter

1984 infördes kvoter till följd av överproduktionen. Den nuvarande marknadsutvecklingen pekar på att de villkor som låg till grund för att mjölkkvoterna infördes 1984 inte längre råder. Eftersom mjölkkvoterna löper ut 2015, bör sektorn med hjälp av gradvisa övergångsåtgärder förberedas på en marknad utan kvoter. För att möjliggöra en mjuklandning för mjölksektorn när kvoterna upphävs, föreslås en stegvis årlig ökning.

I allmänhet väntas det att utfasningen av mjölkkvoterna kommer att leda till produktionsökningar, prissänkningar och ökad konkurrenskraft för sektorn. Vissa regioner, framför allt (men inte uteslutande) bergsområden, väntas emellertid få svårigheter att upprätthålla en minsta produktionsnivå. De problemen kan hanteras med hjälp av särskilda åtgärder i enlighet med artikel 68 i förordningen om system för direktstöd.

3.4. Särskilt stöd till mejerisektorn

Det föreslås att stödet ska avskaffas för dels privat lagring av ost, dels avsättning av smör som används i konditorivaror och glass och för direkt konsumtion. Dessa stöd är inte längre nödvändiga för att stödja marknaden och bör därför slopas.

För stödåtgärder för andra produkter – såsom stöd för privat lagring av smör, skummjörkspulver avsett som foder och kaseinproduktion, för vilka ett obligatoriskt stöd föreskrivs i nu gällande bestämmelser – föreslås det att kommissionen ska få befogenhet att avgöra när marknadssituationen kräver att stödåtgärder vidtas.

3.5. Andra stödsystem

Det föreslås att en rad små stödsystem ska frikopplas och införlivas i systemet med samlat gårdsstöd för att öka konkurrenskraften och förenkla reglerna. För hampa, proteingrödor och nötter kan övergången till systemet med samlat gårdsstöd ske utan övergångsperiod. För ris, torkat foder, stärkelsepotatis och långa linfibrer föreslås en övergångsperiod innan stöden frikopplas helt, för att jordbrukarna och bearbetningsindustrin ska få hjälp att gradvis anpassa sig till det nya stödsystemet. Mot bakgrund av den nuvarande mycket stora efterfrågan på bioenergi föreslås det också att stödsystemet för energigrödor avskaffas.

4. NYA UTMANINGAR OCH POLITIKEN FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING

Eftersom taket för den gemensamma jordbrukspolitikens totala budget ligger fast till och med 2013, kan ytterligare medel för landsbygdsutveckling endast tillgängliggöras genom ökad obligatorisk modulering.

De ytterligare medlen behövs till ökade insatser inom ramen för EU:s prioriteringar på områdena klimatförändringar, förnybar energi, vattenförvaltning och biologisk mångfald.

- Klimat och energi har kommit högst upp på dagordningen nu när EU går i spetsen för att bygga upp en global ekonomi med låga koldioxidutsläpp. I mars 2007 godkände EU:s stats- och regeringschefer kommissionens förslag om att minska koldioxidutsläppen med minst 20 % till 2020 (30 % om man kan enas om globala mål) och att fastställa ett bindande mål på 20 % för användandet av förnybara energikällor, varav 10 % av förbrukningen av bensin och diesel ska täckas av biobränsle. Jordbruk och skogsbruk kan spela en viktig roll som leverantörer av råvaror till produktionen av bioenergi, för kolupptagning och för ytterligare minskning av utsläppen av växthusgaser.
- EU:s mål på vattenområdet fastställs i ramdirektivet för vatten, som kommer att genomföras fullt ut under perioden 2010–2012. Jordbruket och skogsbruket spelar i egenskap av storförbrukare av vatten och vattenresurser en viktig roll i arbetet med att uppnå en hållbar vattenförvaltning både kvantitativt och kvalitativt. Vattenförvaltning kommer att utgöra en allt större del av anpassningsstrategin för att hantera redan oundvikliga klimatförändringar.
- Medlemsstaterna har åtagit sig att få minskningen av den biologiska mångfalden att avstanna till 2010, men det blir allt mindre troligt att detta mål kommer att nås. En stor del av den biologiska mångfalden i Europa är beroende av jordbruket och skogsbruket och insatserna för att skydda den biologiska mångfalden måste intensifieras, särskilt mot bakgrund av klimatförändringarnas negativa effekter och den ökande efterfrågan på vatten.

Medlemsstaterna uppmuntras att utnyttja de extra medel som står till förfogande under perioden 2010–2013 och att anpassa sina strategier och program därefter. Framför allt kan investeringsstödet under axel 1 inriktas på maskiner och utrustning som kräver mindre energi, vatten och andra insatsvaror och på produktion av (råvaror till) förnybar energi som ska användas på eller utanför jordbruksanläggningen. Under axel 2 kan miljövänliga jordbruksåtgärder och skogsbruksåtgärder särskilt användas för att bevara den biologiska mångfalden, förvalta vattenresurser och mildra klimatförändringar. Under axlarna 3 och 4 kan stöd beviljas lokala projekt för förnybar energi.

I detta sammanhang kommer sjunde ramprogrammet att bidra till att hantera de nya utmaningarna, stödja innovationer inom jordbruket och bidra till en målinriktad politik.

5. BUDGETKONSEKVENSER

Sedan reformen 2003 har den gemensamma jordbrukspolitiken en inbyggd mekanism för finansiell disciplin, som tillämpas från och med budgetåret 2007 och som hindrar att de förväntade utgifterna överstiger det finansiella taket för marknadsutgifter och direktstöd. Förslaget ändrar inte de principer som fastställdes i och med reformen 2003 om tillämpningen av denna mekanism, ändrade vid anslutningen av EU-12. Den största delen av stöden inom den gemensamma jordbrukspolitiken omfattar nu fasta stöd och marknadsutsikterna har förbättrats avsevärt sedan 2003. Därför är nu risken för att finansiell disciplin kommer att tillgripas (dvs. en minskning av direktstödet) mindre än väntat.

Förslagen om modulering i samband med systemet med samlat gårdsstöd och landsbygdsutveckling har per definition ingen påverkan på EU:s budget, eftersom det rör sig om en enkel obligatorisk överföring från första till andra pelaren inom den gemensamma jordbrukspolitiken. För medlemsstaternas budget kan ökad modulering leda till ökade utgifter till följd av den medfinansiering som krävs i samband med stöd till landsbygdsutveckling. Det betyder att några medlemsstater har möjlighet att gå tillbaka till de (högre) nationella utgifter som var planerade innan beslut fattades om budgetramen 2007–2013. När vissa åtgärder förs över till systemet med samlat gårdsstöd kan det få måttliga finansiella konsekvenser för EU:s budget, men de flesta av överföringarna är budgetneutrala.

Den senaste tidens ökade världsmarknadspriser har lett till en klar förbättring av marknadsutsikterna i förhållande till de förväntningar som rådde när man fattade beslut om 2003 års reform. Reformen av interventionsordningen för majs har sedan dess löst en del av de problem som tidigare väntades på spannmålsmarknaden, och genom de förslag som nu lagts fram om intervention för spannmål har situationen förbättrats ytterligare. Några extrautgifter väntas mot slutet av den nuvarande budgetplanen, men de är relativt små. Inom mejerisektorn beror följderna snarare på när utgifterna uppkommer (före eller efter 2013).

När mjölkkvoterna löper ut kommer pressen på smör att öka oavsett vilket alternativ som väljs. Det föreliggande förslaget är, på grund av den gradvisa avvecklingen av kvoterna, generellt sett mer fördelaktigt, inte bara för sektorn utan också för den gemensamma jordbrukspolitikens utveckling på lång sikt. Det kan dock inte uteslutas att behov uppkommer för vissa begränsade extrautgifter för export av smör. Om så blir fallet beror på ännu okända faktorer (avtalet om utvecklingsagendan från Doha, utvecklingen på världsmarknaden). Därför innehåller detta förslag en klausul om översyn 2012, så att utvecklingen på marknaderna för mejeriprodukter kan utvärderas för att fastställa om ytterligare åtgärder krävs för att undvika att budgeten ökar. Vissa besparingar väntas till följd av att några befintliga åtgärder avskaffas. Den mest betydande konsekvens som mjuklandningen av mjölkkvoterna har på budgeten är dock inkomstförlusten till följd av den väntade sänkningen av mjölkavgiften.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36, 37 och 299.2,

med beaktande av anslutningsakten för Grekland, särskilt punkt 6 i protokoll nr 4 om bomull¹,

med beaktande av kommissionens förslag²,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande³,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁵, och

av följande skäl:

- (1) Genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001⁶ har gjort det tydligt att vissa delar av stödmekanismen behöver anpassas. Framför allt bör frikopplingen av direktstödet utvidgas och systemet med samlat gårdsstöd förenklas. Det bör också noteras att förordning (EG) nr 1782/2003 har genomgått genomgripande ändringar sedan den trädde i kraft. Mot bakgrund av denna utveckling och av tydlighetsskäl bör den upphävas och ersättas med en ny förordning.

¹ EGT L 291, 19.11.1979, s. 174. Protokollet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1050/2001 (EGT L 148, 1.6.2001, s. 1).

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

⁶ EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom (lägg till referens om vin).

- (2) I förordning (EG) nr 1782/2003 fastställs det att jordbrukare som inte uppfyller vissa krav på områdena folkhälsa, djurhälsa och växtskydd, miljö och djurskydd ska omfattas av minskningar eller uteslutningar från direktstöd. Dessa tvärvillkor utgör en integrerad del av gemenskapens direktstöd och bör därför bibehållas. Erfarenheten visar emellertid att ett antal av de krav som ingår i tvärvillkoren inte är tillräckligt relevanta för jordbruksverksamheten eller jordbruksmarken, eller snarare rör de nationella myndigheterna än jordbrukarna. Tvärvillkorens tillämpningsområde bör därför anpassas.
- (3) För att undvika att jordbruksmark läggs ned och för att säkerställa att den hålls i enlighet med god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, fastställs i förordning (EG) nr 1782/2003 en gemenskapsram inom vilken medlemsstaterna ska anta normer med hänsyn till de berörda arealernas särskilda kännetecken, däribland markförhållanden, klimatförhållanden, nuvarande brukningssystem (markanvändning, växtföljd, brukningsmetoder) och jordbrukets struktur. Avskaffandet av obligatoriska arealuttag inom systemet med samlat gårdsstöd kan i vissa fall ha negativa konsekvenser för miljön, särskilt för vissa inslag i landskapet. Därför bör de befintliga gemenskapsbestämmelser förstärkas som syftar till att i tillämpliga fall skydda angivna inslag i landskapet.
- (4) Vattenskydd och vattenförvaltning i samband med jordbruksverksamhet har blivit ett allt större problem i vissa områden. Därför bör också befintliga gemenskapsramar för goda jordbruks- och miljövillkor förstärkas i syfte att skydda vattnet mot föroreningar och avrinning och förvalta vattenförbrukningen.
- (5) Eftersom permanent betesmark har positiva miljöeffekter bör åtgärder vidtas för att främja bevarandet av befintlig permanent betesmark och undvika en storskalig omvandling till åkermark.
- (6) För att uppnå en bättre balans mellan de politiska verktyg som avser att främja ett hållbart jordbruk och de som avser att främja landsbygdsutveckling införs genom förordning (EG) nr 1782/2003 ett system för obligatorisk progressiv minskning av direktstöden (*modulering*). Detta system bör bibehållas men inte tillämpas på stöd på upp till 5 000 euro.
- (7) Besparingarna som görs genom den moduleringsmekanism som införs genom förordning (EG) nr 1782/2003 används för att finansiera åtgärder för landsbygdsutveckling. Sedan den förordningen antogs har jordbrukssektorn ställts inför ett antal nya och krävande utmaningar, såsom klimatförändringarna, bioenergins ökande betydelse, behovet av bättre vattenförvaltning och effektivare skydd av den biologiska mångfalden. Europeiska gemenskapen har i egenskap av part i Kyotoprotokollet⁷ ålagts att anpassa sin politik av klimathänsyn. Till följd av allvarliga problem med vattenbrist och torka, bör vattenförvaltningsfrågor dessutom behandlas ytterligare⁸. Det är en stor utmaning att skydda den biologiska mångfalden. Visserligen har betydande framsteg gjorts, men ytterligare ansträngningar krävs om Europeiska gemenskapens mål för den biologiska mångfalden 2010 ska nås⁹.

⁷ Rådets beslut 2002/358/EG (EGT L 130, 15.5.2002, s. 1).

⁸ Rådets slutsatser, Luxemburg, 30.10.2007, 13888/07.

⁹ Rådets slutsatser, Bryssel, 18.12.2006, 16164/06.

Gemenskapen bekräftar att dessa nya utmaningar bör hanteras inom ramen för dess politikområden. Ett lämpligt redskap på jordbruksområdet är de program för landsbygdsutveckling som har antagits i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)¹⁰. För att ge medlemsstaterna möjlighet att se över sina program för landsbygdsutveckling i enlighet härmed, utan att behöva inskränka sin pågående verksamhet på andra landsbygdsutvecklingsområden, bör ytterligare medel tillgängliggöras. Budgetplanen för 2007–2013 tillhandahåller emellertid inte de finansiella medel som är nödvändiga för att förstärka gemenskapens landsbygdsutvecklingspolitik i den utsträckning krävs. Under dessa omständigheter bör en stor del av de medel som krävs tillhandahållas genom en gradvis ökad minskning av direktstöden genom modulering.

- (8) Fördelningen av det direkta inkomststödet mellan jordbrukarna kännetecknas av att en stor del av stödet tilldelas ett ganska begränsat antal större mottagare. Det är tydligt att större stödmottagare inte behöver få lika stort stöd per enhet för att syftet med inkomststödet ska uppnås. Förmågan att anpassa sig gör det dessutom lättare för större stödmottagare att vara verksamma med lägre stöd per enhet. Det förefaller därför rimligt att jordbrukare som tar emot stora stödbelopp ger ett särskilt bidrag till finansieringen av de landsbygdsutvecklingsåtgärder som ska hantera de nya utmaningarna. Därför bör en mekanism införas som innebär en större minskning av de högsta bidragen och där behållningen används för att klara de nya utmaningarna inom ramen för landsbygdsutveckling. För att säkerställa att denna mekanism är proportionell bör de ytterligare minskningarna öka progressivt med de berörda stödbeloppen.
- (9) De yttersta randområdenas särskilda geografiska läge liksom deras ökaraktär, ringa storlek och besvärliga terräng- och klimatförhållanden gör situationen extra besvärlig för jordbrukssektorn där. För att mildra dessa svårigheter och begränsningar bör jordbrukarna i de yttersta randområdena beviljas undantag från kravet att tillämpa moduleringsminskningen.
- (10) De medlemsstater som valde att tillämpa frivillig modulering måste beakta de ökade andelarna obligatorisk modulering. Rådets förordning (EG) nr 378/2007 av den 27 mars 2007 om fastställande av bestämmelser för frivillig modulering av direktstöd enligt förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare¹¹ bör ändras i enlighet med detta.
- (11) De belopp som uppkommer vid tillämpning av de 5 procentenheter som motsvarar moduleringsminskningarna enligt förordning (EG) nr 1782/2003 bör fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med objektiva kriterier. Det är emellertid lämpligt att slå fast att en viss procentandel av beloppen bör stanna kvar i de medlemsstater där de har genererats. Inför de strukturanpassningar som följer av att råginerventionen avskaffas är det lämpligt att föreskriva särskilda åtgärder för vissa rågproducerande regioner, finansierade med en del av de belopp som genereras genom modulering. De belopp

¹⁰ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2012/2006 (EUT L 384, 29.12.2006, s. 8).

¹¹ EUT L 95, 5.4.2007, s. 1.

som frigörs vid varje eventuell ytterligare moduleringsminskning bör göras tillämpliga för de medlemsstater där de genererades.

- (12) För att underlätta moduleringen, framför allt när det gäller förfarandena för att bevilja direktstöd till jordbrukare, och överföringarna till programmen för landsbygdsutveckling, bör det för varje medlemsstat fastställas nettotak som begränsar de stöd som utgår till jordbrukarna efter moduleringen. Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken¹² bör därför ändras i enlighet med detta.
- (13) Jordbrukarna i de nya medlemsstaterna får direktstöd i enlighet med en infasningsmekanism. För att uppnå den rätta balansen mellan verktyg som är utformade för att främja ett hållbart jordbruk och de som har utformats för att främja landsbygdsutveckling, bör moduleringsystemet inte omfatta jordbrukare i de nya medlemsstaterna förrän nivån på de direktstöd som tillämpas i de medlemsstaterna är lika hög som den nivå som gäller i övriga medlemsstater.
- (14) Moduleringen bör inte minska det nettobelopp som utbetalas till en jordbrukare i en ny medlemsstat så mycket att det understiger det belopp som utbetalas till motsvarande jordbrukare i de övriga medlemsstaterna. När sedan moduleringen omfattar jordbrukarna i de nya medlemsstaterna bör minskningssatsen därför begränsas till skillnaden mellan nivån under infasningen och nivån i övriga medlemsstater efter moduleringen. Jordbrukarna i de nya medlemsstaterna som omfattas av modulering bör inte längre erhålla kompletterande nationellt direktstöd så att det kan undvikas att deras stödnivå överstiger nivån i de andra medlemsstaterna.
- (15) För att garantera att de belopp som finansierar den gemensamma jordbrukspolitiken inte överstiger de årliga tak som fastställs i budgetplanen är det lämpligt att tillhandahålla en finansiell mekanism för att, om så behövs, justera direktstöden. En justering av direktstöden bör fastställas när prognoserna pekar på att underrubrik 2, med en säkerhetsmarginal på 300 miljoner euro, kommer att överskridas under ett visst budgetår. Med hänsyn till de nivåer som direktstödet för jordbrukarna i de nya medlemsstaterna kommer att ligga på till följd av infasningen, bör – inom ramen för tillämpningen av infasningsmekanismen på alla direktstöd som beviljas i de nya medlemsstaterna – instrumentet för finansiell disciplin inte tillämpas i de länderna förrän nivån för direktstöd där är minst lika hög som i övriga medlemsstater.
- (16) För att hjälpa jordbrukare att uppfylla de normer som gäller för ett modernt, högkvalitativt jordbruk, är det nödvändigt att medlemsstaterna använder ett omfattande system för rådgivning till kommersiella jordbruksföretag. Systemet för jordbruksrådgivning bör hjälpa jordbrukare att bli mer medvetna om sådana materialflöden och processer på gården som berör normer för miljö, livsmedelssäkerhet, djurhälsa och djurskydd utan att på något sätt påverka deras skyldighet och ansvar att följa dessa normer.

¹² EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1437/2007 (EUT L 322, 7.12.2007, s. 1).

- (17) Medlemsstaterna måste, i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 1290/2005, vidta nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att de insatser som finansieras genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) verkligen bedrivs och genomförs korrekt, samt för att förhindra och ingripa mot oegentligheter. Därför ska de använda sig av ett integrerat system för administration och kontroll av direktstöd. För att göra gemenskapsstödet effektivare och för att förbättra kontrollen av det bör medlemsstaterna få tillstånd att använda det integrerade systemet även när gemenskapssystemen inte omfattas av denna förordning.
- (18) Huvudbeståndsdelarna i det integrerade systemet för administration och kontroll bör fastställas, framför allt bestämmelserna om en elektronisk databas, ett identifieringssystem för jordbruksskiften, stödansökningar från jordbrukare, ett samordnat kontrollsystem samt, inom systemet med samlat gårdsstöd, ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter.
- (19) Hantering av små belopp är en betungande uppgift för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. För att undvika onödiga administrativa bördor bör medlemsstaterna inte bevilja direktstöd när stödet skulle bli lägre än gemenskapens genomsnittliga stöd per hektar eller när de stödberättigande arealerna på ett jordbruksföretag omfattar mindre än en hektar. Särskilda bestämmelser bör antas för de medlemsstater vars jordbruksstruktur skiljer sig avsevärt från genomsnittet i gemenskapen. Medlemsstaterna bör ges frihet att välja att genomföra ett av de två kriterierna för att ta hänsyn till särdragen i sina jordbruksekonomiers strukturer. Eftersom särskilda stödrättigheter tilldelades jordbrukare med så kallade jordbruksföretag utan mark är den hektarbaserade tröskeln inte tillämplig. Jordbrukarna bör därför beviljas ett minimibelopp beräknat på grundval av det genomsnittliga stödet.
- (20) Erfarenheterna av tillämpningen av systemet med samlat gårdsstöd visar att frikopplat inkomststöd i flera fall har beviljats andra stödmottagare än fysiska personer vars yrkesmässiga verksamhet inte eller endast marginellt utgörs av jordbruksverksamhet. För att förhindra att inkomststöd inom jordbruket tilldelas sådana bolag och säkerställa att gemenskapsstödet uteslutande används för att tillförsäkra jordbruksbefolkningarna en skälig levnadsstandard, bör medlemsstaterna ges befogenhet att inte bevilja sådana bolag direktstöd i enlighet med denna förordning.
- (21) De behöriga nationella myndigheterna bör betala ut allt stöd enligt gemenskapens stödsystem i dess helhet till stödmottagarna, efter eventuella minskningar som föreskrivs i denna förordning och inom föreskrivna tidsperioder. För att göra förvaltningen av direktstöd mer flexibel bör medlemsstaterna få rätt att dela upp stödet i två utbetalningar per år.
- (22) I stödsystemen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ingår ett direkt inkomststöd i första hand för att upprätthålla en rimlig levnadsstandard bland jordbruksbefolkningen. Detta syfte är nära förknippat med syftet att bevara landsbygdsområdena. För att undvika felaktig användning av gemenskapens medel bör inga stödutbetalningar göras till jordbrukare som på ett konstlat sätt har skapat de förutsättningar som krävs för att få sådant stöd.

- (23) För att nå den gemensamma jordbrukspolitikens mål måste gemensamma stödsystem kunna anpassas till ändrade omständigheter, om nödvändigt inom korta tidsfrister. Stödmottagare kan därför inte förlita sig på att stödvillkoren förblir oförändrade, och de bör vara förberedda på en eventuell översyn av systemen, framför allt mot bakgrund av den ekonomiska utvecklingen eller budgetläget.
- (24) Genom förordning (EG) nr 1782/2003 upprättas ett system med samlat gårdsstöd som för samman de olika befintliga stödmekanismerna i ett enda system med frikopplat direktstöd. Erfarenheterna av tillämpningen av systemet med samlat gårdsstöd visar att vissa delar kan förenklas till fördel för både jordbrukare och administration. Eftersom systemet med samlat gårdsstöd nu har genomförts av alla medlemsstater som ålades att göra det, har ett antal bestämmelser som var knutna till dess ursprungliga genomförande blivit föråldrade och de bör därför anpassas. Mot bakgrund av detta har en betydande underanvändning av stödrättigheter upptäckts i vissa fall. För att undvika en sådan situation och för att ta hänsyn till att jordbrukarna redan känner till hur systemet med samlat gårdsstöd fungerar, bör den period som ursprungligen fastställdes för oanvända betalningsrättigheter att återgå till den nationella reserven kortas ned till två år.
- (25) Huvuddelarna av systemet med samlat gårdsstöd bör bibehållas. Framför allt bör fastställandet av nationella tak säkerställa att den totala nivån stöd och stödrättigheter inte överskrider rådande budgetmässiga begränsningar. Medlemsstaterna bör också ha en nationell reserv som används för att underlätta för nya jordbrukare att delta i systemet eller för att ta hänsyn till särskilda behov i vissa regioner. Bestämmelser om överföring och användning av stödrättigheter bör fastställas för att undvika spekulativa överföringar och ackumulering av stödrättigheter utan grund i motsvarande jordbruksareal.
- (26) Den stegvisa integreringen av nya sektorer i systemet med samlat gårdsstöd gör det nödvändigt att se över definitionen av mark som berättigar till stöd från systemet eller som berättigar till aktivering av stödrättigheter. Bestämmelser bör fastställas för att utesluta stöd för arealer där frukt och grönsaker odlas när medlemsstater har valt att skjuta upp integreringen av denna sektor i systemet med samlat gårdsstöd. Dessutom bör särskilda åtgärder fastställas för hampa för att förhindra att stöd beviljas för olagliga grödor.
- (27) Obligatoriska uttag av jordbruksmark infördes för att reglera utbudet. Marknadsutvecklingen inom sektorn för jordbruksgrödor tillsammans med införandet av frikopplat stöd gör att detta instrument inte längre är berättigat och det bör därför avskaffas. Arealuttagsrättigheter i enlighet med artiklarna 53 och 63.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska därför aktiveras för hektar på samma stödvillkor som gäller för alla andra stödrättigheter.
- (28) Efter integreringen av det tidigare kopplade marknadsstödet i systemet med samlat gårdsstöd baseras värdet på stödrättigheterna i de medlemsstater som valde en historisk genomförandemodell på den individuella nivån tidigare stöd. Allt eftersom åren går sedan införandet av systemet med samlat gårdsstöd och efter en successiv integrering av ytterligare sektorer i det systemet, blir det allt svårare att motivera avsevärda skillnader i stödnivå endast utifrån tidigare stöd. Av denna anledning bör de medlemsstater som valde en historisk genomförandemodell under vissa villkor tillåtas

se över de stödrättigheter de tilldelats i syfte att gå över till schablonberäkning av enhetsvärdet, samtidigt som de måste se till att de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen och målen med den gemensamma jordbrukspolitiken efterlevs. I detta sammanhang får medlemsstaterna ta hänsyn till de geografiska områdenas särdrag när de fastställer enhetligare värden. Anpassningen av stödrättigheterna bör äga rum under en lämplig övergångsperiod och antalet minskningar bör begränsas för att jordbrukarna ska få möjlighet att så långt möjligt anpassa sig till de ändrade stödnivåerna.

- (29) Vid reformen 2003 fick medlemsstaterna möjlighet att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd genom historiskt eller regionalt genomförande. Sedan dess har medlemsstaterna haft möjlighet att bedöma både de ekonomiska och administrativa konsekvenserna av sina val. Medlemsstaterna bör därför få möjlighet att se över sina ursprungliga val mot bakgrund av sina erfarenheter. Av denna anledning bör de medlemsstater som valde den historiska modellen utöver att utjämna värdet på stödrättigheterna också tillåtas att byta till den regionala modellen. Dessutom bör de medlemsstater som valde den regionala modellen ges möjlighet att se över sina beslut på vissa villkor i syfte att schablonberäkna värdet på stödrättigheterna på ett i förväg fastställt sätt, samtidigt som de allmänna principerna för gemenskapslagstiftningen och målen med den gemensamma jordbrukspolitiken efterlevs. Sådana ändringar bör äga rum under en lämplig övergångsperiod och inom ett begränsat intervall minskningar för att jordbrukarna ska få möjlighet att så långt möjligt anpassa sig till de ändrade stödnivåerna.
- (30) Genom förordning (EG) nr 1782/2003 införs ett frikopplat system med samlat gårdsstöd och medlemsstaterna ges möjlighet att utesluta vissa stöd från det systemet. Samtidigt föreskrivs det i artikel 64.3 i den förordningen att alternativen i avdelning III kapitel 5 avsnitten 2 och 3 skulle ses över mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den strukturella utvecklingen. Vid en analys av erfarenheten på området visar det sig att frikoppling ger producenterna flexibilitet när de gör sina val och gör det möjligt för dem att fatta produktionsbeslut utifrån lönsamhet och marknadens reaktioner. Detta gäller särskilt sektorerna för jordbruksgrödor, humle och utsäde samt i viss mån också nötköttssektorn. Därför bör de delvis kopplade stöden inom dessa sektorer integreras i systemet med samlat gårdsstöd. För att gradvis anpassa jordbrukarna i nötköttssektorn till de nya stödordningarna bör en infasning ske av integreringen av det särskilda bidraget för handjur och av slaktbidraget. Eftersom de delvis kopplade stöden inom frukt- och grönsakssektorerna infördes alldeles nyligen och endast som övergångsåtgärder är det inte nödvändigt att se över dem.
- (31) För jordbruksekonomierna i vissa regioner är det emellertid nödvändigt att behålla en miniminivå jordbruksproduktion inom sektorerna för am- och dikor och för får- och getkött. Framför allt gäller detta regioner där jordbrukarna saknar andra ekonomiska alternativ. Därför bör medlemsstaterna ha möjlighet att behålla det kopplade stödet på nuvarande nivå eller, för am- och dikor, på en lägre nivå. I detta fall bör särskilda bestämmelser fastställas för efterlevnaden av identifierings- och registreringskraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000¹³ och rådets förordning (EG) nr 21/2004¹⁴, framför allt i syfte att säkerställa djurens spårbarhet.

¹³ EUT L 204, 11.8.2000, s. 1.

¹⁴ EUT L 5, 9.1.2004, s. 8.

- (32) Medlemsstaterna bör tillåtas använda upp till 10 % av sina tak för att bevilja särskilt stöd i klart definierade fall. Detta stöd bör göra det möjligt för medlemsstaterna att hantera miljöfrågor och förbättra jordbruksprodukternas kvalitet och saluföringen av dem. Särskilt stöd bör också vara tillgängligt för att mildra konsekvenserna av utfasningen av mjölkkvoterna och frikopplingen av stöd inom särskilt känsliga sektorer. Eftersom det blir allt viktigare med en effektiv riskhantering bör medlemsstaterna ges möjlighet att bidra ekonomiskt till de premier jordbrukarna betalar för skörde försäkring och till finansiering av ekonomisk kompensation för vissa ekonomiska förluster i samband med djur- eller växtsjukdomar. För att följa gemenskapens internationella åtaganden bör de medel som skulle kunna användas för kopplade stödåtgärder begränsas till en lämplig nivå. De villkor som ska gälla för ekonomiska bidrag till skörde försäkringar och kompensation i samband med djur- eller växtsjukdomar bör fastställas i enlighet därmed.
- (33) Direktstöden inom systemet för samlat gårdsstöd baserades på referensbelopp för de direktstöd som tidigare mottogs eller på regionaliserat stöd per hektar. Jordbrukare i de nya medlemsstaterna erhöll inget direktstöd från gemenskapen och hade inga historiska referenser för kalenderåren 2000, 2001 och 2002. Därför fastställs det i förordning (EG) nr 1782/2003 att systemet med samlat gårdsstöd i de nya medlemsstaterna ska baseras på regionaliserade belopp per hektar. Nu när de nya medlemsstaterna har varit med i gemenskapen i ett antal år, skulle referensperioder kunna användas för dem som ännu inte har gått över till systemet med samlat gårdsstöd. I syfte att underlätta övergången till systemet med samlat gårdsstöd och framför allt för att undvika spekulationer, bör de nya medlemsstaterna vid beräkningen av stödrättigheter inom systemet med samlat gårdsstöd ha rätt att beakta de arealer för vilka historiskt stöd har beviljats inom systemet för enhetlig arealersättning.
- (34) Enligt alternativet med regionalisering av systemet med samlat gårdsstöd bör de nya medlemsstaterna ha möjlighet att anpassa värdet av stödrättigheterna per hektar utifrån objektiva kriterier för att kunna säkerställa likabehandling av jordbrukarna och undvika snedvridningar av marknaden.
- (35) De nya medlemsstaterna bör ha samma möjligheter som andra att delvis genomföra systemet med samlat gårdsstöd.
- (36) Frikopplingen av direktstödet och införandet av systemet med samlat gårdsstöd var viktiga delar av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken. 2003 fanns det dock flera anledningar att behålla det särskilda stödet för ett antal grödor. Erfarenheterna av genomförandet av förordning (EG) nr 1782/2003 tyder tillsammans med marknadsutvecklingen på att stödordningar som 2003 hölls utanför systemet med samlat gårdsstöd nu kan integreras i det systemet för att främja ett mer marknadsorienterat och hållbart jordbruk. Detta gäller framför allt olivoljesektorn, där endast begränsad koppling tillämpades. Det gäller också de kopplade stöden för durumvete, proteingrödor, ris, potatisstärkelse och nötter som har blivit allt mindre effektiva, vilket talar för alternativet med frikopplade stöd. När det gäller lin är det också lämpligt att avskaffa stödet för beredning och att integrera de berörda beloppen i systemet med samlat gårdsstöd. När det gäller ris, torkat foder, potatisstärkelse och lin bör en övergångsperiod tillhandahållas för att övergången till frikopplat stöd ska gå så smidigt som möjligt. Medlemsstaterna bör även fortsättningsvis tillåtas att koppla den nationella delen av stödet för nötter för att dämpa effekterna av frikopplingen.

- (37) Till följd av integreringen av nya ordningar i systemet med samlat gårdsstöd, bör det fastställas hur den nya nivån individuellt inkomststöd ska beräknas inom det systemet. När det gäller nötter, potatisstärkelse, lin och torkat foder bör ökningen utgå från det stöd jordbrukarna har tagit emot under senare år. Vid integrering av stöd som hittills varit delvis uteslutna från systemet med samlat gårdsstöd bör medlemsstaterna emellertid få möjlighet att använda de ursprungliga referensperioderna.
- (38) Genom förordning (EG) nr 1782/2003 införs särskilt stöd för energigrödor för att stödja utvecklingen av denna sektor. Det finns inte längre tillräckliga anledningar att bevilja särskilt stöd för energigrödor på grund av den senaste tidens utveckling inom sektorn för bioenergi, och framför allt den stora efterfrågan på sådana produkter på de internationella marknaderna och införandet av bindande mål bioenergins andel av den totala bränsleförbrukningen år 2022.
- (39) När bomullssektorn integrerades i systemet med samlat gårdsstöd ansågs det nödvändigt att fortsätta att ha en del av stödet knutet till bomullssodlingen i form av ett grödspecifikt stöd per stödberättigande hektar för att undvika risken för produktionsavbrott i regioner med bomullsproduktion. Detta bör bibehållas i enlighet med målen i protokoll nr 4 om bomull, som åtföljer anslutningsakten för Grekland.
- (40) För att mildra effekterna av omstruktureringen i medlemsstater som har beviljats det omstruktureringsstöd som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 320/2006 av den 20 februari om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen¹⁵, bör producenter av sockerbetor och sockerrör beviljas stöd under högst fem på varandra följande år.
- (41) Jordbrukarna i de nya medlemsstaterna kommer att få direktstöd via en infasningsmekanism; det föreskrivs i anslutningsakten för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, samt i anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien.
- (42) Dessutom införs genom dessa anslutningsakter en förenklad arealbaserad stödmekanism av övergångskaraktär för beviljande av direktstöd i de nya medlemsstaterna. Huvuddelarna av den mekanismen bör fastställas. Systemet för enhetlig arealersättning har visat sig vara ett effektivt och enkelt system för att bevilja jordbrukarna inkomststöd. För enkelhetens skull är det lämpligt att låta de nya medlemsstaterna fortsätta att tillämpa systemet till och med 2013.
- (43) Efter reformen av sektorerna för socker och frukt och grönsaker samt integreringen av dessa i systemet med samlat gårdsstöd bör de medlemsstater som valde att tillämpa systemet för enhetlig arealersättning nu ges möjlighet att bevilja inkomststöd till odlare av sockerbetor, sockerrör och cikoriarot och till producenter av viss frukt och vissa grönsaker i form av separata stöd. På samma sätt bör dessa medlemsstater tillåtas utbetala separat särskilt stöd på villkor som motsvarar de som gäller för övriga medlemsstater.

¹⁵ EUT L 58, 28.2.2006, s. 42. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1261/2007 (EUT L 283, 27.10.2007, s. 8).

- (44) Till följd av infasningen av direktstöden i de nya medlemsstaterna införs genom anslutningsakterna en ram för att möjliggöra för nya medlemsstater att betala ut kompletterande nationella direktstöd. Villkoren för beviljandet av sådant stöd bör fastställas.
- (45) Vid medlemsstaternas första fördelning av stödrättigheterna ledde vissa fel till särskilt höga stöd för jordbrukarna. Denna överträdelse måste normalt sett följas upp med ekonomisk korrigerings tills överträdelsen har åtgärdats. Eftersom det var ett bra tag sedan den första fördelningen av stödrättigheterna gjordes skulle den nödvändiga korrigeringen leda till oproportionerliga rättsliga och administrativa begränsningar. För att skapa ett entydigt rättsläge vore det därför lämpligt att anpassa fördelningen av de stöden till gällande bestämmelser.
- (46) I enlighet med artikel 70.1 i förordning (EG) nr 1782/2003 har Spanien, Frankrike och Portugal beslutat att utesluta vissa direktstöd från systemet med samlat gårdsstöd, nämligen direktstöden i de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna och Madeira och Kanarieöarna, och bevilja dem på de villkor som fastställs i avdelning IV i den förordningen. En del av de stöd som föreskrivs i den avdelningen har integrerats fullständigt i systemet för samlat gårdsstöd. Av förenklingsskäl och för att ta hänsyn till de särskilda omständigheter som råder i de yttersta randområdena, förefaller det lämpligt att förvalta sådant stöd inom de stödprogram som upprättas genom förordning (EG) nr 247/2006. Därför bör dessa medel överföras från de nationella taken för direktstöd till det belopp som avses i artikel 23.2 i den förordningen. Förordning (EG) nr 247/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (47) De bestämmelser i denna förordning som skulle kunna föranleda medlemsstaterna att vidta åtgärder som kan jämföras med statligt stöd, bör, såvida inget annat föreskrivs, uteslutas från tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd. Detta gäller under förutsättning att bestämmelserna i fråga innehåller lämpliga villkor för stödbeviljande eller föreskriver att kommissionen ska fastställa sådana villkor, i syfte att förhindra konkurrensstörningar.
- (48) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG¹⁶ av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.
- (49) Förordning (EG) nr 1782/2003 bör upphävas.
- (50) Medlemsstaterna bör ges tillräckligt med tid att genomföra bestämmelserna om ytterligare frikoppling av direktstöd och bestämmelserna om översyn av de beslut som antogs inom ramen för 2003 års reform. Därför bör bestämmelserna i fråga tillämpas från och med 2010. Förordning (EG) nr 1782/2003 bör därför tillämpas under 2009 på de stödordningar som kommer att integreras i systemet med samlat gårdsstöd först från och med 2010.

¹⁶ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet senast ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1 **Tillämpningsområde**

I denna förordning fastställs

- a) gemensamma bestämmelser om direktstöd,
- b) ett inkomststöd för jordbrukare (nedan kallat *systemet med samlad gårdsstöd*),
- c) ett förenklat inkomststödsystem av övergångskaraktär för jordbrukare i de nya medlemsstaterna (nedan kallat *systemet för enhetlig arealersättning*),
- d) stödsystem för jordbrukare som producerar ris, stärkelsepotatis, bomull, socker, frukt och grönsaker, får- och getkött samt nöt- och kalvkött,
- e) ett ramverk som möjliggör för de nya medlemsstaterna att komplettera direktstöden.

Artikel 2 **Definitioner**

I denna förordning avses med

- a) *jordbrukare*: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett gruppens eller dess medlemmars juridiska ställning enligt nationell lagstiftning, vars jordbruksföretag ligger inom gemenskapens territorium, enligt artikel 299 i fördraget, och som bedriver jordbruksverksamhet,
- b) *jordbruksföretag*: samtliga produktionsenheter som drivs av en jordbrukare och som är belägna i en och samma medlemsstat,
- c) *jordbruksverksamhet*: produktion, uppfödning eller odling av jordbruksprodukter, inbegripet skörd, mjölkning, djuruppfödning och djurhållning för animalieproduktion, och verksamhet för att bevara god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i enlighet med artikel 6 i denna förordning,
- d) *direktstöd*: ett stöd som beviljas direkt till jordbrukare enligt ett stödsystem som förtecknas i bilaga I till denna förordning,
- e) *stöd under ett visst kalenderår* eller *stöd under den representativa perioden*: stöd som har beviljats eller kommer att beviljas för berörda år, inbegripet alla stöd avseende perioder som inleds under det eller de kalenderåren,
- f) *jordbruksprodukter*: produkter förtecknade i bilaga I till fördraget, inbegripet bomull, men med undantag av fiskeriprodukter,

- g) *nya medlemsstater*: Bulgarien, Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien,
- h) *jordbruksareal*: den totala areal som upptas av åkermark, permanent betesmark eller permanenta grödor.

Artikel 3 (f.d. 32)
Finansiering av direktstöd

De stödsystem som förtecknas i bilaga I till denna förordning ska finansieras i enlighet med artikel 3.1 c i förordning (EG) nr 1290/2005.

AVDELNING II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM DIREKTSTÖD

KAPITEL 1

TVÄRVILLKOR

Artikel 4
Grundläggande krav

1. En jordbrukare som får direktstöd ska iaktta de föreskrivna verksamhetskrav som förtecknas i bilaga II samt god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som fastställs i enlighet med artikel 6
2. Den behöriga nationella myndigheten ska förse jordbrukaren med en förteckning över föreskrivna verksamhetskrav och över god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som ska iakttas.

Artikel 5
Föreskrivna verksamhetskrav

1. De föreskrivna verksamhetskrav som förtecknas i bilaga II ska fastställas genom gemenskapslagstiftning på områdena
 - a) folkhälsa, djurhälsa och växtskydd,
 - b) miljö,
 - c) djurskydd.
2. De rättsakter som avses i bilaga II ska tillämpas inom ramen för denna förordning i deras ändrade lydelse och, i fråga om direktiv på det sätt som de genomförts av medlemsstaterna.

Artikel 6
God jordbrukshävd och goda miljöförhållanden

1. Medlemsstaterna ska sörja för att all jordbruksmark, i synnerhet mark som inte längre används för produktion, hålls i enlighet med god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Medlemsstaterna ska på nationell och regional nivå fastställa minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden utifrån den ram som anges i bilaga III, med hänsyn till särskilda förhållanden i de områden som berörs, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbrukssystem, markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder och företagsstrukturer.
2. Alla medlemsstater utom de nya medlemsstaterna ska se till att mark som var permanent betesmark vid tidpunkten för ansökan om arealstöd för 2003 bibehålls som permanent betesmark. De nya medlemsstaterna ska se till att mark som var permanent betesmark den 1 maj 2004 bibehålls som permanent betesmark. Bulgarien och Rumänien ska emellertid se till att mark som var permanent betesmark den 1 januari 2007 bibehålls som permanent betesmark.

I välgrundade fall får emellertid en medlemsstat avvika från bestämmelserna i första stycket under förutsättning att den vidtar åtgärder för att förhindra en betydande minskning av den totala permanenta betesmarksarealen.

Första stycket ska inte gälla permanent betesmark som ska beskogas, om sådan beskogning är förenlig med miljön, dock med undantag av planteringar av julgranar och snabbväxande arter som odlas på kort sikt.

KAPITEL 2
MODULERING OCH FINANSIELL DISCIPLIN

Artikel 7
Modulering

1. Allt direktstöd som under ett visst kalenderår kommer att beviljas en jordbrukare och som överskrider 5 000 euro ska varje år fram till 2012 minskas med följande procentsatser:
 - a) 2009: 7 %,
 - b) 2010: 9 %,
 - c) 2011: 11 %,
 - d) 2012: 13 %.
2. Minskningarna i punkt 1 ska öka
 - a) med 3 procentenheter för belopp mellan 100 000 och 199 999 euro,
 - b) med 6 procentenheter för belopp mellan 200 000 och 299 999 euro,
 - c) med 9 procentenheter för belopp på 300 000 euro och därutöver.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla direktstöd som beviljas jordbrukare i de franska utomeuropeiska departementen, på Azorerna och Madeira, på Kanarieöarna och de Egeiska öarna.

Artikel 8
Nettotak

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 ska de totala nettobelopp direktstöd som får beviljas i en medlemsstat för ett kalenderår – efter tillämpning av artiklarna 7 och 10 i denna förordning och artikel 1 i förordning (EG) nr 378/2007 – inte överstiga de tak som fastställs i bilaga IV till denna förordning. Vid behov ska medlemsstaterna göra en linjär minskning av direktstöden så att de tak som fastställs i bilaga IV inte överskrids.
2. Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 se över de tak som fastställs i bilaga IV för att ta hänsyn till
 - a) ändringar av de maximibelopp som får beviljas inom ramen för direktstöden,
 - b) ändringar av den frivilliga modulering som avses i förordning (EG) nr 378/2007,
 - c) strukturella förändringar i jordbruksföretagen.

Artikel 9
Belopp som frigörs till följd av modulering

1. Belopp som frigörs genom tillämpning av minskningarna i artikel 7, i alla medlemsstater utom de nya medlemsstaterna, ska utifrån kriterierna i följande stycken göras tillgängliga som ytterligare gemenskapsstöd för åtgärder inom ramen för de landsbygdsutvecklingsprogram som i enlighet med förordning (EG) nr 1698/2005 finansieras inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU).
2. De belopp som motsvarar minskningen med 5 procentenheter ska tilldelas de berörda medlemsstaterna i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 på grundval av följande kriterier:
 - a) Jordbruksareal.
 - b) Sysselsättning inom jordbruket.
 - c) Bruttonationalprodukt (BNP) per capita i köpkraft.

Alla berörda medlemsstater ska emellertid erhålla minst 80 % av de totala belopp som moduleringen har genererat i respektive medlemsstat.

3. Om andelen råg i genomsnitt översteg 5 % av den totala spannmålsproduktionen i en medlemsstat under perioden 2000–2002 och denna medlemsstats andel av gemenskapens totala rågproduktion översteg 50 % under samma period ska, trots vad som föreskrivs i punkt 2 andra stycket, åtminstone 90 % av de belopp som moduleringen genererar i den berörda medlemsstaten tilldelas den medlemsstaten till och med 2013.

Utan att den möjlighet som föreskrivs i artikel 58 åsidosätts, ska i sådana fall åtminstone 10 % av det belopp som tilldelas den berörda medlemsstaten vara tillgängliga för de åtgärder som avses i punkt 2 i denna artikel i rågproducerande regioner.

I denna punkt avses med *spannmål* de produkter som förtecknas i punkt I i bilaga V.

4. Det återstående beloppet från tillämpningen av artikel 7.1 och de belopp som frigörs vid tillämpningen av artikel 7.2 ska tilldelas de medlemsstater där motsvarande belopp har genererats, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2. De ska användas i enlighet med artikel 69.5a i förordning (EG) nr 1698/2005.

Artikel 10

Särskilda bestämmelser för modulering i de nya medlemsstaterna

1. Artikel 7 ska endast omfatta jordbrukare i en ny medlemsstat under ett visst kalenderår om nivån direktstöd i den medlemsstaten under det året i enlighet med artikel 110 inte underskrider nivån i andra medlemsstater än de nya medlemsstaterna, med beaktande av eventuella minskningar i enlighet med artikel 7.1.
2. Om artikel 7 omfattar jordbrukare i en ny medlemsstat ska den procentsats som är tillämplig i enlighet med artikel 7.1 begränsas till skillnaden mellan nivån på de direktstöd som tillämpas i enlighet med artikel 110 och nivån i andra medlemsstater än de nya medlemsstaterna, med beaktande av eventuella minskningar i enlighet med artikel 7.1.
3. När minskningarna i artikel 7 omfattar jordbrukare i en ny medlemsstat ska inget kompletterande nationellt direktstöd i enlighet med artikel 120 beviljas jordbrukaren i fråga.
4. Om något belopp återstår efter tillämpningen av artikel 7.1 och 7.2 ska det tilldelas den nya medlemsstat där motsvarande belopp har genererats, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2. Det ska användas i enlighet med artikel 69.5a i förordning (EG) nr 1698/2005.

Artikel 11
Finansiell disciplin

1. En anpassning av direktstöden ska göras när prognoserna för finansieringen av åtgärderna under rubrik 2 i bilaga I till det interinstitutionella avtalet¹⁷ om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning för ett visst budgetår, ökade med de belopp som anges i artiklarna 122 och 123 i denna förordning och före tillämpningen av moduleringen i artiklarna 7 och 10 i denna förordning och artikel 1.1 i förordning (EG) nr 387/2007, tyder på att det årliga taket – med beaktande av en marginal på 300 miljoner euro under det taket – kommer att överskridas.
2. Rådet ska fastställa de anpassningar som avses i punkt 1 senast den 30 juni det kalenderår under vilket anpassningarna ska gälla, på grundval av ett förslag från kommissionen som ska läggas fram senast den 31 mars samma år.
3. Vid tillämpningen av den tabell för höjningar som fastställs i artikel 110 på allt direktstöd som beviljas i de nya medlemsstaterna ska punkt 1 inte tillämpas på de nya medlemsstaterna förrän från och med det kalenderår för vilket den nivå på direktstödet som gäller i de nya medlemsstaterna är minst lika hög som den nivå som då gäller i andra medlemsstater.

KAPITEL 3
JORDBRUKSRÅDGIVNING

Artikel 12
Jordbruksrådgivning

1. Medlemsstaterna ska tillämpa ett system för rådgivning till jordbrukare angående markskötsel och jordbruksdrift (nedan kallat *jordbruksrådgivning*), som ska handhas av en eller flera utsedda myndigheter eller av privata organ.
2. Jordbruksrådgivningen ska omfatta åtminstone föreskrivna verksamhetskrav samt god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt kapitel 1.

Artikel 13
Villkor

1. Jordbrukare får delta i jordbruksrådgivningen på frivillig basis.
2. Medlemsstaterna ska ge företräde åt de jordbrukare som får mer än 15 000 euro i direktstöd per år.

¹⁷ EUT C 139, 14.16.2006, s. 1.

Artikel 14
Skyldigheter för godkända privata organ och utsedda myndigheter

Om inte annat föreskrivs i den nationella lagstiftningen om allmänhetens tillgång till handlingar ska medlemsstaterna se till att de privata organ och utsedda myndigheter som avses i artikel 12 inte avslöjar de personuppgifter eller uppgifter om enskilda som de tar del av i samband med rådgivningen och avseende andra personer än den jordbrukare som driver det berörda jordbruksföretaget, med undantag av oegentligheter och överträdelser, särskilt brottslig verksamhet, som upptäcks under verksamheten och som omfattas av en skyldighet i gemenskapslagstiftningen eller i den nationella lagstiftningen att informera en offentlig myndighet.

Artikel 15
Översyn

Senast den 31 december 2010 ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av jordbruksrådgivningen, vilken vid behov ska åtföljas av lämpliga förslag om att göra rådgivningen obligatorisk.

KAPITEL 4 **DET INTEGRERADE SYSTEMET**

Artikel 16
Tillämpningsområde

Alla medlemsstater ska inrätta och använda sig av ett integrerat administrations- och kontrollsystem, nedan kallat det *integrerade systemet*.

Det integrerade systemet ska omfatta de stödsystem som förtecknas i bilaga I.

I den utsträckning som krävs ska det även gälla administration och kontroll av de bestämmelser som fastställs i kapitlen 1 och 2.

Artikel 17
Det integrerade systemets beståndsdelar

1. Det integrerade systemet ska omfatta
 - a) en elektronisk databas,
 - b) ett identifieringssystem för jordbruksskiften,
 - c) ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter i enlighet med artikel 20,
 - d) stödansökningar,
 - e) ett integrerat kontrollsystem,

- f) ett enhetligt system för att registrera varje jordbrukare som lämnar in en stödansökan.
2. När artiklarna 55 och 56 i denna förordning tillämpas, ska det integrerade systemet innefatta ett system för identifiering och registrering av djur, upprättat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 och rådets förordning (EG) nr 21/2004.
 3. I tillämpliga fall får identifieringssystemet för jordbruksskiften omfatta ett geografiskt informationssystem för olivodlingar.

Artikel 18
Elektronisk databas

1. I den elektroniska databasen ska för varje jordbruksföretag de uppgifter registreras som erhållits från stödansökningarna.

Denna databas ska framför allt göra det möjligt att direkt och omedelbart, via medlemsstatens behöriga myndighet, få tillgång till uppgifter för kalenderåren och/eller regleringsåren från och med år 2000.

2. Medlemsstaterna får inrätta decentraliserade databaser under förutsättning att dessa, och de administrativa förfarandena för att registrera och få tillgång till uppgifter, utformas på ett enhetligt sätt inom medlemsstatens hela territorium och är kompatibla med varandra så att det går att samköra uppgifterna.

Artikel 19
Identifieringssystem för jordbruksskiften

Identifieringssystemet för jordbruksskiften ska upprättas på grundval av kartor, dokument ur fastighetsregister eller annat kartografiskt referensmaterial. Datoriserade geografiska informationssystem ska användas, helst inklusive ortofoto från flyg- eller satellitfoto, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhet som åtminstone är likvärdig med kartor i skala 1:10000.

Artikel 20
System för identifiering och registrering av stödrättigheter

1. Systemet för identifiering och registrering av stödrättigheter ska utformas på ett sådant sätt att det är möjligt att kontrollera stödrättigheter och samköra uppgifter med stödansökningarna och identifieringssystemet för jordbruksskiften.
2. Detta system ska göra det möjligt att direkt och omedelbart, via medlemsstatens behöriga myndighet, få tillgång till uppgifter för åtminstone de tre närmast föregående kalenderåren och/eller regleringsåren.

Artikel 21
Stödansökningar

1. Varje år ska jordbrukaren lämna in en ansökan om direktstöd som i tillämpliga fall innehåller uppgifter om
 - a) jordbruksföretagets alla jordbruksskiften och, om medlemsstaten tillämpar artikel 17.3, antalet olivträd och deras läge på skiftet,
 - b) antalet stödrättigheter som har anmälts för aktivering och det belopp de uppgår till,
 - c) all övrig information som fastställs genom denna förordning eller av den berörda medlemsstaten.
2. Medlemsstaterna får besluta att en stödansökan endast behöver innehålla ändringar i förhållande till den stödansökan som lämnades in föregående år. Medlemsstaterna ska distribuera förtryckta formulär som grundas på de arealer som fastställts föregående år, och de ska tillhandahålla grafiskt material som anger läget för dessa arealer samt, i tillämpliga fall, olivträdens läge.
3. En medlemsstat får besluta att en samlad stödansökan ska omfatta flera av eller alla de stödsystem som förtecknas i bilaga I eller andra stödsystem.

Artikel 22
Kontroll av stödvillkor

1. Medlemsstaterna ska utföra administrativa kontroller av stödansökningarna för att kontrollera att stödvillkoren uppfylls.
2. De administrativa kontrollerna ska kompletteras med kontroller på plats av stödvillkoren. För detta ändamål ska medlemsstaterna upprätta en urvalsplan för jordbruksföretag.

Medlemsstaterna får använda fjärranalys och det globala systemet för satellitnavigering (GNSS) som hjälpmedel för kontroller på plats av jordbruksskiften.
3. Varje medlemsstat ska utse en myndighet som ansvarar för samordningen av de kontroller som föreskrivs i detta kapitel.

Om medlemsstaten delegerar vissa delar av det arbete som ska utföras enligt detta kapitel till specialiserade organ eller företag, ska den utsedda myndigheten behålla kontrollen över och ansvaret för detta arbete.

Artikel 23

Minskning och uteslutning vid överträdelse av stöd villkoren

1. Om det konstateras att jordbrukaren inte uppfyller de stöd villkor som fastställs i denna förordning, ska hela eller en del av det stöd som har beviljats eller kommer att beviljas, och för vilket stöd villkoren har uppfyllts, omfattas av minskningar och uteslutningar som ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2; detta ska dock inte påverka tillämpningen av minskningar och uteslutningar enligt artikel 25.
2. Procentsatserna för minskning ska avpassas med hänsyn till hur allvarlig eller omfattande överträdelserna har varit, deras varaktighet och hur ofta de förekommit och kan gå ända till fullständig uteslutning från ett eller flera stödsystem under ett eller flera kalenderår.

Artikel 24

Kontroller av tvärvillkor

1. Medlemsstaterna ska utföra kontroller på plats för att kontrollera om jordbrukarna uppfyller de skyldigheter som anges i kapitel 1.
2. Medlemsstaterna får använda sina befintliga administrations- och kontrollsystem för att se till att de föreskrivna verksamhetskraven, liksom kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i enlighet med kapitel I, iakttas.

Dessa system, framför allt systemet för identifiering och registrering av djur som är upprättat i enlighet med förordning (EG) nr 1760/2000 och förordning (EG) nr 21/2004, ska vara förenliga med det integrerade system som föreskrivs i artikel 28.1 i den här förordningen.

Artikel 25

Minskning eller uteslutning vid överträdelse av bestämmelserna om tvärvillkor

1. Om föreskrivna verksamhetskrav eller god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden inte iakttas vid någon tidpunkt under ett givet kalenderår (nedan kallat *kalenderåret i fråga*) och det beror på en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den jordbrukare som lämnade in stödansökan avseende kalenderåret i fråga, ska det sammanlagda beloppet av direktstöd som beviljas den jordbrukaren, efter tillämpning av artiklarna 7, 10 och 11, minskas eller dras in i enlighet med de närmare föreskrifter som anges i artikel 26.

Första stycket ska också tillämpas när överträdelserna beror på en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den person som antingen överlät jordbruksmarken eller som den överläts till.

I detta stycke avses med *överläts* varje typ av transaktion där jordbruksmark upphör att stå till den överlåtande partens förfogande.

2. Minskningar eller uteslutningar enligt punkt 1 ska tillämpas endast om överträdelser avser
 - a) en jordbruksverksamhet, eller
 - b) jordbruksarealen på jordbruksföretaget.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 och i enlighet med villkoren i de närmare föreskrifter som avses i artikel 26.1 får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa en minskning eller uteslutning på 100 euro eller mindre per jordbrukare och kalenderår, och som omfattar en minskning eller uteslutning som tillämpas på stöd i enlighet med artikel 51.1 i förordning (EG) nr 1698/2005.

Om en medlemsstat beslutar att använda den möjlighet som ges i första stycket ska den behöriga myndigheten nästkommande år vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att jordbrukaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna. Jordbrukaren ska underrättas om de överträdelser som konstaterats och om vilka åtgärder som ska vidtas.

Artikel 26

Närmare föreskrifter för minskning och uteslutning vid överträdelser av bestämmelserna om tvärvillkor

1. Närmare föreskrifter för minskningar och uteslutningar enligt artikel 25 ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2. I detta sammanhang ska hänsyn tas till hur allvarliga eller omfattande överträdelserna har varit, deras varaktighet och hur ofta de förekommit samt de kriterier som anges i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln.
2. Vid försummelse ska procentsatsen för minskning inte vara högre än 5 % eller, vid upprepade överträdelser, 15 %.

I vederbörligen motiverade fall får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa någon minskning när en överträdelse betraktas som mindre mot bakgrund av dess allvar, omfattning och varaktighet. Överträdelser som utgör en direkt folk- eller djurhälsorisk ska emellertid inte betraktas som mindre.

Om jordbrukaren inte vidtar omedelbara åtgärder för att hejda den konstaterade överträdelserna, ska den behöriga myndigheten göra vad som krävs, i tillämpliga fall begränsat till en administrativ kontroll, för att säkerställa att jordbrukaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna. Jordbrukaren ska underrättas om de mindre överträdelser som konstaterats och om vilka åtgärder som ska vidtas.

3. Vid avsiktliga överträdelser ska procentsatsen för minskning i princip inte vara lägre än 20 %, och får gå ända till fullständig uteslutning från ett eller flera stödsystem under ett eller flera kalenderår.
4. Det sammanlagda beloppet minskningar eller uteslutningar under ett kalenderår ska inte i något fall överskrida det sammanlagda belopp som avses i artikel 25.1.

Artikel 27
Belopp som frigörs till följd av överträdelser av tvärvillkor

De belopp som frigörs genom tillämpning av minskningar och uteslutningar vid överträdelser i förhållande till kapitel 1 ska krediteras Europeiska garantifonden för jordbruket. Medlemsstaterna får behålla 25 % av dessa belopp.

Artikel 28
Förenlighet med det integrerade systemet

1. Vid tillämpning av de stödsystem som förtecknas i bilaga VI ska medlemsstaterna se till att de administrations- och kontrollförfaranden som används för dessa system är förenliga med det integrerade systemet avseende
 - a) den elektroniska databasen,
 - b) systemen för identifiering av jordbruksskiften,
 - c) administrativa kontroller.Därför ska dessa system utformas så att de fungerar tillsammans utan problem eller konflikter och så att uppgifter kan utbytas mellan dem.
2. Medlemsstaterna får, för tillämpning av gemenskapens eller egna stödsystem utöver dem som förtecknas i bilaga VI, införliva en eller flera beståndsdelar av det integrerade systemet i sina administrations- och kontrollförfaranden.

Artikel 29
Information och kontroll

1. Kommissionen ska regelbundet informeras om tillämpningen av det integrerade systemet.

Den ska möjliggöra utbyte av synpunkter med medlemsstaterna med avseende på detta.
2. I enlighet med artikel 37 i förordning (EG) nr 1290/2005 och efter att i tid ha informerat de berörda behöriga myndigheterna, får godkända företrädare utsedda av kommissionen utföra
 - a) undersökningar och kontroller av de åtgärder som har vidtagits för att upprätta och genomföra det integrerade systemet,
 - b) kontroller hos de specialiserade organ och företag som avses i artikel 22.3.
3. Utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för genomförandet och tillämpningen av det integrerade systemet, får kommissionen anlita specialiserade organ eller personer för att underlätta upprättandet, övervakningen och användningen av det integrerade systemet, särskilt för att kunna ge teknisk rådgivning till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna om dessa begär det.

KAPITEL 5

ANDRA ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 30

Minimikrav för att direktstöd

1. Medlemsstaterna ska inte bevilja direktstöd till en jordbrukare i följande fall:
 - a) När totalbeloppet för de direktstöd som ansökts om eller som kommer att beviljas under ett visst kalenderår inte överstiger 250 euro.
 - b) När jordbruksföretagets stödberättigande areal, för vilken direktstöd ansöks om eller kommer att beviljas, inte överstiger en hektar. Minsta stödberättigande arealen får emellertid fastställas till 0,3 hektar på Cypern och 0,1 hektar på Malta.

Jordbrukare med särskilda rättigheter i enlighet med artikel 45.1 ska emellertid omfattas av villkoret i punkt a.

2. Medlemsstaterna får på objektiva och icke-diskriminerande kriterier besluta att inte bevilja direktstöd till bolag, enligt betydelsen i artikel 48 andra stycket i fördraget, vars huvudsakliga verksamhet inte är att utöva jordbruksverksamhet.

Artikel 31

Utbetalning

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska utbetalningar från stödsystem som förtecknas i bilaga I göras i sin helhet till stödmottagarna.
2. Utbetalningarna ska göras upp till två gånger per år under perioden 1 december–30 juni följande kalenderår.
3. Inga utbetalningar ska göras från de stödsystem som förtecknas i bilaga I förrän medlemsstaterna har avslutat kontrollerna av om stöd villkoren uppfylls i enlighet med artikel 22.
4. Genom avvikelse från punkt 2 i denna artikel och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2, får kommissionen
 - a) tillhandahålla förskott,
 - b) ge medlemsstaterna tillstånd, beroende på budgetläget, att före den 1 december betala ut förskott i regioner där jordbrukare på grund av extrema förhållanden står inför allvarliga ekonomiska svårigheter
 - i) på upp till 50 % av stödet,eller
 - ii) på upp till 80 % av stödet om förskott redan har tillhandahållits.

Artikel 32
Bestämmelse om kringgående

Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i individuella stödsystem får inga utbetalningar göras till stödmottagare för vilka det har fastställts att de på ett konstlat sätt har skapat de förutsättningar som krävs för att få sådant stöd i syfte att erhålla en förmån i strid med målen för stödsystemet.

Artikel 33
Översyn

Stödsystemen som förtecknas i bilaga I ska tillämpas utan att det påverkar en eventuell översyn som vid något tillfälle kan göras mot bakgrund av den ekonomiska utvecklingen och budgetläget.

AVDELNING III SYSTEMET MED SAMLAT GÅRDSSTÖD

KAPITEL 1 ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 34
Stödrättigheter

1. Jordbrukarna ska få stöd inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd om de
 - a) innehar stödrättigheter som de har erhållit i enlighet med förordning (EG) nr 1782/2003,
 - b) inom ramen för den här förordningen erhåller stödrättigheter
 - i) genom överlåtelse,
 - ii) från den nationella reserven,
 - iii) i enlighet med bilaga VII,
 - iv) i enlighet med artikel 68.4 c och tredje stycket i artikel 65.2.
2. I denna avdelning avses med *jordbrukare som innehar stödrättigheter* de jordbrukare som tilldelats stödrättigheter eller definitivt överlåtits stödrättigheter.

Artikel 35
Aktivering av stödrättigheter per stödberättigande hektar

1. Inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd ska jordbrukare beviljas stöd vid aktivering av en stödrättighet per stödberättigande hektar. Aktiverade stödrättigheter ska ge rätt till utbetalning av de belopp som anges i dem.

2. Med *stödberättigande hektar* avses följande:

- a) Alla jordbruksföretagets jordbruksarealer, inklusive arealer planterade med skottskog med kort omloppstid (KN-nummer ex 0602 90 41), som används för jordbruksverksamhet eller, när arealer även används för annan verksamhet än jordbruksverksamhet, som huvudsakligen används för jordbruksverksamhet. Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 i denna förordning fastställa tillämpningsföreskrifter för vilken annan verksamhet än jordbruksverksamhet som ska tillåtas på stödberättigande hektar.
- b) Alla arealer som var stödberättigande 2007 och
 - i) som inte längre är förenliga med definitionen på stödberättigande till följd av genomförandet av rådets direktiv 79/409/EEG¹⁸ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG¹⁹, eller
 - ii) som under det aktuella stödsystemets varaktighet beskogas i enlighet med artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 eller artikel 43 i förordning (EG) nr 1698/2005.

De stödberättigande hektaren ska uppfylla stöd villkoren under hela kalenderåret.

Artikel 36

Anmälan av stödberättigande hektar

1. Jordbrukaren ska uppge vilka skiften som motsvarar den bidragsberättigande hektar som åtföljer varje stödrättighet. Utom vid *force majeure* eller exceptionella omständigheter ska jordbrukaren förfoga över dessa skiften vid ett datum som fastställs av medlemsstaten, dock senast det datum som fastställts i medlemsstaten för ändring av stödansökan.

Fall av *force majeure* eller exceptionella omständigheter ska erkännas av den behöriga myndigheten t.ex. när

- a) jordbrukaren avlider,
- b) jordbrukaren blir arbetsoförmögen under en längre tid,
- c) en allvarlig naturkatastrof inträffar som i väsentlig grad påverkar jordbruksföretagets jordbruksmark,
- d) en oavsiktlig förstörelse av byggnaderna för djur på jordbruksföretaget,
- e) en epizooti drabbar hela jordbrukarens djurbesättning eller en del av denna.

¹⁸ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

¹⁹ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

2. Medlemsstaterna får i välgrundade fall tillåta jordbrukaren att ändra sina uppgifter förutsatt att denne beaktar det antal hektar som motsvarar stödrättigheterna och villkoren för att bevilja samlat gårdsstöd för den berörda arealen.

Artikel 37
Ändring av stödrättigheter

Stödrättigheterna per hektar ska inte ändras, utom när så föreskrivs.

Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 i denna förordning fastställa närmare föreskrifter för ändring av stödrättigheter, särskilt vid delrättigheter.

Artikel 38
Flera ansökningar

Den areal som motsvarar antalet stödberättigande hektar och för vilken en ansökan om samlat gårdsstöd lämnas in, får omfattas av en ansökan om alla andra former av direktstöd samt allt annat stöd som inte omfattas av denna förordning, såvida inte annat föreskrivs.

Artikel 39
Markanvändning vid uppskjuten integrering av sektorn för frukt och grönsaker

När en medlemsstat har utnyttjat den möjlighet som ges i artikel 51 andra stycket i förordning (EG) nr 1782/2003 (nedan kallad *uppskjuten integrering av sektorn för frukt och grönsaker i systemet med samlat gårdsstöd*) ska skiften i regioner som berörs av beslutet, fram till och med den 31 december 2010, inte vara stödberättigande om de används för

- a) produktion av frukt och grönsaker,
- b) produktion av matpotatis och/eller
- c) plantskolor.

Vid den uppskjutna integrering som avses i första stycket får medlemsstaterna emellertid besluta att sekundärgrödor får odlas på de stödberättigande hektaren under en period av högst tre månader från och med den 15 augusti varje år. På begäran av en medlemsstat får dock detta datum ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 för regioner där spannmål normalt skördas tidigare av klimatskäl.

Artikel 40
Markanvändning för produktion av hampa

1. Arealer som används för produktion av hampa ska endast vara stödberättigande om de sorter som används har en tetrahydrokannabinolhalt som inte överstiger 0,2 %. Medlemsstaterna ska inrätta ett system för att kontrollera halten av tetrahydrokannabinol i grödan på minst 30 % av de med hampa odlade arealerna. Om en medlemsstat inför ett system med förhandsgodkännande av sådan odling ska dock den minsta kontrollerade arealen uppgå till 20 %.

2. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2, ska stöd beviljas på villkor att certifierat utsäde av vissa sorter används.

Artikel 41

Tak

1. Summan av stödrättigheterna för varje medlemsstat får inte vara högre än det nationella tak som anges i bilaga VIII.

När stödrättigheter tilldelas vinodlare ska kommissionen ta hänsyn till de senaste uppgifter som meddelats av medlemsstaterna i enlighet med [artikel 4a och 92.6] i förordning (EG) nr [vinförordningen] och anpassa de nationella tak som anges i bilaga VIII till denna förordning i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 i denna förordning. Senast den 1 december under det år som föregår det år då de nationella taken anpassas ska varje medlemsstat meddela kommissionen det regionala genomsnittliga värdet av de stödrättigheter som avses i punkt B i bilaga VII till denna förordning.

2. Vid behov ska medlemsstaten göra en linjär procentuell minskning av stödrättigheterna så att taket inte överskrids.

Artikel 42

Nationell reserv

1. Varje medlemsstat ska ha en nationell reserv som ska innehålla mellanskillnaden mellan det tak som anges i bilaga VIII och det sammanlagda värdet av de tilldelade stödrättigheterna.
2. Medlemsstaterna får använda de nationella reserverna för att, utifrån prioritetskriterier och på objektiva villkor, bevilja stödrättigheter till jordbrukare som etablerar sin jordbruksverksamhet: vid beviljandet ska det säkras att jordbrukarna behandlas lika och att det inte förekommer några störningar på marknaden eller någon snedvridning av konkurrensen.
3. De medlemsstater som inte tillämpar artikel 68.1 c får använda de nationella reserverna för att, enligt objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och störningar på marknaden och snedvridning av konkurrensen undviks, fastställa stödrättigheter för jordbrukare i de områden som omfattas av omstrukturerings- och/eller utvecklingsprogram som rör någon av formerna för offentlig intervention i syfte att undvika nedläggning av jordbruksmark och/eller i syfte att uppväga specifika nackdelar för jordbrukare i de områdena.
4. Med tillämpning av denna artikel får medlemsstaterna öka enhetsvärdet på stödrättigheterna och/eller det antal stödrättigheter som tilldelas jordbrukarna.

Artikel 43
Outnyttjade stödrättigheter

Varje stödrättighet som inte har utnyttjats under en tvåårsperiod ska överföras till den nationella reserven, utom i fall av *force majeure* och exceptionella omständigheter enligt artikel 36.1.

Artikel 44
Överföring av stödrättigheter

1. Stödrättigheter får endast överföras till en annan jordbrukare som är etablerad i samma medlemsstat med undantag för överföring genom faktiskt eller förtida arv.

Även vid faktiskt eller förtida arv får emellertid stödrättigheter endast användas i den medlemsstat där stödrättigheterna fastställdes.

En medlemsstat får besluta att stödrättigheter endast får överföras eller användas inom en och samma region.

2. Stödrättigheter kan överföras genom försäljning eller genom varje annan slutgiltig överföring med eller utan mark. Däremot får arrende eller liknande typer av transaktioner tillåtas endast om de överförda stödrättigheterna åtföljs av en överföring av ett lika stort antal stödberättigande hektar.

3. Vid försäljning av stödrättigheter med eller utan mark får medlemsstaterna, med beaktande av de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen, besluta att en del av de stödrättigheter som säljs ska återgå till den nationella reserven eller att deras enhetsvärde ska minskas till förmån för den nationella reserven enligt kriterier som ska fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

Artikel 45
Villkor för särskilda rättigheter

1. Om inget annat anges ska de stödrättigheter som avses i avdelning III kapitel 3 avsnitt 2 och i artikel 71m i förordning (EG) nr 1782/2003, nedan kallade *särskilda rättigheter*, omfattas av de villkor som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel.
2. Genom undantag från artikel 35.1 ska en jordbrukare som har särskilda rättigheter få tillstånd av medlemsstaten att avvika från skyldigheten att aktivera stödrättigheterna genom att ta i bruk motsvarande antal stödberättigande hektar, under förutsättning att jordbrukaren behåller minst 50 % av den jordbruksverksamhet som jordbrukaren utövade under kalenderåren 2000, 2001 och 2002, uttryckt i djurenheter.

Villkoret i första stycket ska inte gälla för Malta.

De särskilda rättigheterna ska inte ändras.

3. Vid överföring av särskilda rättigheter får den övertagande parten inte utnyttja undantaget i punkt 2, utom om det är fråga om faktiskt eller förtida arv.

Artikel 46
Ändring av stödrättigheter

I välmotiverade fall får medlemsstaterna, senast den 1 augusti 2009 och i enlighet med de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen, besluta att från och med 2010 gå över till schablonberäkning av värdet av de stödrättigheter som fastställs i avdelning III kapitel I–IV i förordning (EG) nr 1782/2003. Medlemsstaterna kan därför besluta att stegvis ändra stödrättigheterna i enlighet med minst tre förutfastställda årliga etapper och i enlighet med icke-diskriminerande kriterier.

En eventuell sänkning av en stödrättighets värde i samband med en av de årliga etapperna ska inte avse mer än 50 % av skillnaden mellan utgångsvärdet och det värde som gäller vid genomförandet av den sista av de årliga etapperna.

Medlemsstaterna får besluta att tillämpa föregående stycken på lämplig geografisk nivå, vilken ska fastställas på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier som institutionell struktur, administrativ struktur eller regional jordbrukspotential.

KAPITEL 2

REGIONALT OCH PARTIELLT GENOMFÖRANDE

AVSNITT 1

REGIONALT GENOMFÖRANDE

Artikel 47
Regional fördelning av det tak som anges i artikel 41

1. En medlemsstat som har infört systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med avdelning III kapitel 1–4 i förordning (EG) nr 1782/2003 får senast den 1 augusti 2009 besluta att från och med 2010 tillämpa systemet på regional nivå i enlighet med de villkor som anges i detta avsnitt.
2. Medlemsstaterna ska definiera regionerna på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, som institutionell struktur, administrativ struktur eller regional jordbrukspotential.

Medlemsstater med mindre än tre miljoner stödberättigande hektar får betraktas som en enda region.

3. Medlemsstaterna ska fördela det tak som anges i artikel 41 mellan regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

Artikel 48
Regionalisering av systemet med samlat gårdsstöd

1. Medlemsstaterna får i välmotiverade fall besluta att inte dela upp mer än 50 % av det regionala tak som avses i artikel 47 mellan samtliga jordbrukare vars jordbruksföretag är belägna i den berörda regionen, inklusive de som inte har några stödrättigheter.

2. Jordbrukarna ska tilldelas stödrättigheter vilkas enhetsvärde ska beräknas genom att man dividerar motsvarande del av det regionala tak som fastställs enligt artikel 48 med antalet stödberättigande hektar enligt artikel 35.2 som har fastställts på regional nivå.

Stödrättigheternas värde ska ökas i de fall då en jordbrukare per den 15 maj 2010 innehar stödrättigheter som omfattas av avdelning III kapitel 1–4 i förordning (EG) nr 1782/2003. Det regionala enhetsvärdet för var och en av jordbrukarens stödrättigheter ska ökas med ett belopp som ska beräknas på grundval av det sammanlagda värdet av de stödrättigheter som jordbrukaren innehade den 15 maj 2010. Ökningen får inte vara större än vad som återstår av det regionala taket efter tillämpning av punkt 1 i denna artikel.

3. Antalet stödrättigheter per jordbrukare ska vara lika stort som det antal hektar som jordbrukaren deklarerar 2010 i enlighet med artikel 35.2, utom i fall av *force majeure* och exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 36.1.
4. De stödberättigheter som jordbrukarna innehar innan uppdelningen enligt punkterna 1 och 2 görs ska utgå och ersättas med nya stödrättigheter enligt punkt 3.

Artikel 49

Ändring av stödrättigheter

1. I välmotiverade fall får de medlemsstater som tillämpar artikel 48 i denna förordning, senast den 1 augusti 2009 och i enlighet med de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen, besluta att från och med 2011 gå över till schablonberäkning av värdet av de stödrättigheter som fastställs i detta avsnitt eller i avsnitt 1 i kapitel 5 i avdelning III i förordning (EG) nr 1782/2003. Medlemsstaterna kan i sådana fall besluta att stegvis ändra stödrättigheterna i enlighet med minst två förutfastställda årliga etapper och i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.
2. I välmotiverade fall får de medlemsstater som har infört systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med avdelning III kapitel 5 avsnitt 1 i förordning (EG) nr 1782/2003, senast den 1 augusti 2009 och i enlighet med de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen, besluta att från och med 2010 gå över till schablonberäkning av värdet av de stödrättigheter som fastställs i det avsnittet och till att stegvis ändra stödrättigheterna i enlighet med minst tre förutfastställda årliga etapper och i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

Punkt 1 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av de beslut som medlemsstaterna fattar med tillämpning av artikel 63.3 i förordning (EG) nr 1782/2003.

3. En eventuell sänkning av en stödrättighets värde i samband med en av de årliga etapperna enligt punkterna 1 och 2 får inte avse mer än 50 % av skillnaden mellan utgångsvärdet och det värde som gäller vid genomförandet av den sista av de årliga etapperna.

4. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa punkterna 1, 2 och 3 på lämplig geografisk nivå, vilken ska fastställas på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier som institutionell struktur, administrativ struktur eller regional jordbrukspotential.

Artikel 50
Markanvändning

I de fall då en medlemsstat som tillämpar uppskjuten integration av sektorn för frukt och grönsaker har utnyttjat det undantag som föreskrivs i artikel 60 i förordning (EG) nr 1782/2003 får jordbrukarna i enlighet med samma artikel använda de skiften som har anmälts i enlighet med artikel 36 i denna förordning för produktion av frukt och grönsaker och matpotatis.

Artikel 51
Gräsmark

Vid tillämpning av artikel 48 får medlemsstaterna, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier och inom det regionala taket eller en del av detta, fastställa olika enhetsvärden för de stödrättigheter som ska beviljas jordbrukare enligt artikel 48.1, i enlighet med följande:

- a) När det gäller hektar gräsmark, och eventuella andra stödberättigande hektar, ska detta göras vid den tidpunkt som har fastställts för arealstödsansökningarna för 2008.
- b) När det gäller hektar permanent betesmark, och eventuella andra stödberättigande hektar, ska detta göras vid den tidpunkt som fastställts för arealstödsansökningarna för 2008.

Artikel 52
Villkor för stödrättigheter enligt detta avsnitt

1. Stödrättigheter som fastställs i enlighet med detta avsnitt eller avdelning III kapitel 5 avsnitt 1 i förordning (EG) nr 1782/2003 får endast överföras till eller utnyttjas i en och samma region eller överföras till och utnyttjas i en annan region med samma stödrättigheter per hektar.
2. Om inget annat föreskrivs i detta avsnitt ska övriga bestämmelser i denna avdelning vara tillämpliga.

AVSNITT 2
PARTIELLT GENOMFÖRANDE

Artikel 53
Allmänna bestämmelser

1. Varje medlemsstat som har undantagit stöden till får- och getkött och nötkött från systemet med samlat gårdsstöd på de villkor som anges i artiklarna 67 och 68 i

förordning (EG) nr 1782/2003 får senast den 1 augusti 2009 besluta att fortsätta att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd från och med 2010 på de villkor som anges i detta avsnitt och i enlighet med det beslut som fattas i enlighet med artikel 64.1 i förordning (EG) nr 1782/2003. En medlemsstat får emellertid besluta att den del av dess nationella tak som är avsedd att användas för extra stöd till jordbrukarna enligt artikel 55.1 i denna förordning ska betalas ut i en långsammare takt än vad som anges i artikel 64.1 i förordning (EG) nr 1782/2003.

I de fall då en medlemsstat undantagit stöd för frukt och grönsaker från systemet med samlat gårdsstöd med tillämpning av artikel 68b i förordning (EG) nr 1782/2003 ska medlemsstaten tillämpa systemet med samlat gårdsstöd på de villkor som anges i detta avsnitt och i enlighet med det beslut som fattas i enlighet med artikel 68b.1–2 i den förordningen.

2. Beroende på vilket val som varje medlemsstat gör ska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 fastställa ett tak för vart och ett av de direktstöd som avses i artiklarna 54, 55 och 56.

Taket ska motsvara den del varje typ av direktstöd utgör inom de nationella taken enligt artikel 41, multiplicerat med den procentuella minskning som tillämpas av medlemsstaterna enligt artiklarna 54, 55 och 56.

Det totala beloppet för de fastställda taken ska dras av från de nationella tak som avses i artikel 41 i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

Artikel 54 **Får- och getbidrag**

Medlemsstaterna får kvarhålla högst 50 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar de får- och getbidrag som finns förtecknade i bilaga VI till förordning (EG) nr 1782/2003 och medlemsstaterna ska på årsbasis bevilja jordbrukarna ett extra stöd.

Detta extra stöd ska beviljas jordbrukare som föder upp får och getter på de villkor som avses i avdelning IV kapitel 1 avsnitt 7 i denna förordning och i enlighet med de tak som fastställs i enlighet med artikel 53.2

Artikel 55 **Nöt- och kalvköttsbidrag**

1. De medlemsstater som i enlighet med artikel 68.2 a i i förordning (EG) nr 1782/2003 har kvarhållit upp till 100 % av den del av de nationella tak som avses i artikel 41 i denna förordning och som motsvarar am- och dikobidraget enligt bilaga VI till förordning (EG) nr 1782/2003 ska varje år bevilja jordbrukarna ett extra stöd.

Detta extra stöd ska beviljas för uppfödning av am- och dikor på de villkor som avses i avdelning IV kapitel 1 avsnitt 8 i denna förordning och ska ligga inom det tak som fastställs i enlighet med artikel 53.2.

2. Under 2010 och 2011 får de medlemsstater som i enlighet med artikel 68.1, 68.2 a ii och 68.2 b i förordning (EG) nr 1782/2003 har kvarhållit delar av eller hela de

nationella tak som avses i artikel 41 i denna förordning och som motsvarar slaktbidraget för kalvar, slaktbidraget för andra nötkreatur än kalvar och det särskilda bidraget för handjur av nötkreatur bevilja jordbrukarna ett extra stöd. Detta extra stöd ska beviljas för slakt av kalvar, slakt av andra nötkreatur än kalvar och för uppfödning av handjur av nötkreatur och på de villkor som anges i avdelning IV kapitel 1 avsnitt 8. Det extra stödet ska vara 50 % av den nivå som tillämpas enligt artikel 68 i förordning (EG) nr 1782/2003 och ska ligga inom den gräns som fastställs i artikel 53.2 i denna förordning.

Artikel 56

Övergångsstöd för frukt och grönsaker

1. Medlemsstaterna ska till och med den 31 december 2011 kvarhålla högst 50 % av den del av de nationella taken enligt artikel 41 i denna förordning som avser tomater, i enlighet med de beslut som medlemsstaterna har fattat med tillämpning av artikel 68b.1 i förordning (EG) nr 1782/2003.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 53.2 i denna förordning ska den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna ett extra stöd.

Det extra stödet ska beviljas jordbrukare som producerar tomater på de villkor som föreskrivs i avdelning IV kapitel 1 avsnitt 5 i denna förordning.

2. I enlighet med de beslut som medlemsstaterna har fattat med tillämpning av artikel 68b.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska medlemsstaterna
 - a) fram till och med den 31 december 2010 kvarhålla upp till 100 % av den del av de nationella taken enligt artikel 41 i denna förordning som avser vissa frukt- och grönsaksgrödor, andra än de ettåriga grödor som förtecknas i tredje stycket i denna punkt, och
 - b) från och med den 1 januari 2011 och till och med den 31 december 2012 kvarhålla upp till 75 % av den del av de nationella taken enligt artikel 41 i denna förordning som avser vissa frukt- och grönsaksgrödor, andra än de ettåriga grödor som förtecknas i tredje stycket i denna punkt.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 53.2 ska den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna ett extra stöd.

Detta extra stöd ska beviljas jordbrukare som producerar en eller flera av följande frukter och grönsaker enligt vad den berörda medlemsstaten har fastställt och på de villkor som anges i avdelning IV kapitel 1 avsnitt 5.

- a) fikon, färska,
- b) citrusfrukter, färska,
- c) bordsdruvor,
- d) päron,

- e) persikor och nektariner, och
 - f) plommon härledda från ”d'Ente”-plommon.
3. De delar av de nationella taken som avses i punkterna 1 och 2 fastställs i bilaga IX.

KAPITEL 3

GENOMFÖRANDE I DE NYA MEDLEMSSTATER SOM HAR TILLÄMPAT SYSTEMET FÖR ENHETLIG AREALERSÄTTNING

Artikel 57

Införande av systemet med samlat gårdsstöd i de medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska bestämmelserna i denna avdelning gälla för de nya medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning enligt avdelning V kapitel 2 .

Artiklarna 42 och 45 samt avsnitt 1 i kapitel 2 ska inte gälla.
2. Varje ny medlemsstat som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning ska fatta de beslut som avses i artiklarna 53.1 och 58.1 senast den 1 augusti året före det år under vilket medlemsstaten kommer att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd för första gången.
3. Varje ny medlemsstat som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning får föreskriva att utöver villkoren för stödberättigande enligt artikel 35.2 ska med *stödberättigande hektar* avses varje del av jordbruksföretagets jordbruksareal som den 30 juni 2003 har hållits i gott skick för jordbruk, oavsett om den är uppodlad eller ej vid den tidpunkten.

Artikel 58

Ansökan om stöd

1. Jordbrukarna ska ansöka om stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd senast det datum som beslutas av den nya medlemsstaten, dock inte senare än den 15 maj.
2. Utom i fall av *force majeure* och exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 36.1 ska inga rättigheter tilldelas de jordbrukare som inte ansöker om samlat gårdsstöd senast den 15 maj det första året som systemet med samlat gårdsstöd tillämpas.

Artikel 59

Nationell reserv

1. Varje ny medlemsstat ska göra en linjär procentuell minskning av sitt nationella tak för att upprätta en nationell reserv.

2. De nya medlemsstaterna ska använda den nationella reserven för att, i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, tilldela stödrättigheter till jordbrukare som befinner sig i en särskild situation av det slag som ska definieras av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.
3. Under det första året som systemet med samlat gårdsstöd tillämpas får de nya medlemsstaterna använda den nationella reserven för att, enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, fördela stödrättigheter till jordbrukare i särskilda sektorer som befinner sig i en särskild situation på grund av övergången till systemet med samlat gårdsstöd.
4. De nya medlemsstaterna får använda den nationella reserven till att bevilja stödrättigheter till jordbrukare som har inlett jordbruksverksamhet efter den 1 januari 2007 och som inte har fått några direktstöd under 2007, i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.
5. De nya medlemsstaterna får använda den nationella reserven för att, i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, bevilja stödrättigheter för jordbrukare i områden som är föremål för omstrukturerings- och/eller utvecklingsprogram i form av olika slag av offentlig intervention för att undvika nedläggning av jordbruksmark och/eller för att kompensera för särskilda nackdelar för jordbrukarna i sådana områden.
6. För tillämpningen av punkterna 2–5 får de nya medlemsstaterna öka enhetsvärdet för de stödrättigheter som innehas av en jordbrukare med högst 5 000 euro och/eller bevilja jordbrukaren nya stödrättigheter.
7. De nya medlemsstaterna ska göra linjära minskningar av stödrättigheterna i de fall då de nationella reserverna inte är tillräckliga.

Artikel 60

Nationella tak enligt artikel 41

1. De nya medlemsstaterna får tillämpa systemet med samlat gårdsstöd på regional nivå.
2. De nya medlemsstaterna ska definiera regionerna enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier.
3. I tillämpliga fall ska var och en av de nya medlemsstaterna fördela sitt nationella tak enligt artikel 41 mellan regionerna enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier och efter eventuella minskningar enligt artikel 59.

Artikel 61
Fördelning av stödrättigheter

1. Alla jordbrukare ska tilldelas stödrättigheter vars enhetsvärde ska beräknas genom att det tak som avses i artikel 41 divideras med det antal stödberättigande hektar som fastställs på nationell nivå i enlighet med punkt 2 i denna artikel.
2. Antalet stödrättigheter per jordbrukare ska vara detsamma som det antal hektar jordbrukaren har anmält enligt artikel 36.1 för det första år som systemet med samlat gårdsstöd tillämpas, utom i fall av *force majeure* eller exceptionella omständigheter enligt artikel 36.1.
3. Genom undantag från punkt 2 får de nya medlemsstaterna besluta att antalet stödrättigheter per jordbrukare ska vara detsamma som det genomsnittliga antalet hektar som under treårsperioden 2005–2007 berättigade till enhetlig arealersättning, utom i fall av *force majeure* eller exceptionella omständigheter enligt artikel 36.1.

Artikel 62
Gräsmark

De nya medlemsstaterna får också, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier och inom det regionala taket eller en del av detta, fastställa olika enhetsvärden för de stödrättigheter som ska beviljas jordbrukare enligt artikel 61.1. Detta ska gälla följande:

- a) Hektar gräsmark som har identifierats per den 30 juni 2008 och eventuella andra stödberättigande hektar.
- b) Hektar permanent betesmark som har identifierats per den 30 juni 2008 och eventuella andra stödberättigande hektar.

Artikel 63
Villkor för stödrättigheterna

1. Stödrättigheter enligt detta kapitel får endast överföras inom samma region eller mellan regioner där stödrättigheterna per hektar är lika stora.
2. Senast den 1 augusti året innan systemet med samlat gårdsstöd tillämpas för första gången får de nya medlemsstaterna, i enlighet med de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen, besluta att stegvis ändra värdet på de stödrättigheter som fastställs i enlighet med detta kapitel på ett i förväg fastställt sätt enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier.
3. Utom i fall av *force majeure* eller exceptionella omständigheter enligt artikel 36.1 får en jordbrukare inte överföra sina stödrättigheter utan mark förrän efter det att jordbrukaren i den mening som avses i artikel 35 har använt minst 80 % av sina stödrättigheter under minst ett kalenderår eller efter det att jordbrukaren, till den nationella reserven, frivilligt har lämnat tillbaka alla stödrättigheter som inte har använts under det första år då systemet med samlat gårdsstöd tillämpas.

KAPITEL 4

INTEGRERING AV KOPPLADE STÖD MED SYSTEMET MED SAMLAT GÅRDSSTÖD

Artikel 64

Integrering av kopplade stöd med systemet med samlad gårdsstöd

Från och med 2010 ska medlemsstaterna integrera de stöd som finns att tillgå inom de stödordningar med kopplat stöd som avses i punkterna I–III i bilaga X med systemet med samlad gårdsstöd i enlighet med de regler som anges i detta kapitel.

Artikel 65

Integrering av kopplade stöd som har uteslutits från systemet med samlad gårdsstöd

1. De belopp som avses i bilaga XI och som var tillgängliga för kopplade stöd inom de stödordningar som anges i punkt 1 i bilaga X ska av medlemsstaterna fördelas mellan jordbrukarna i de berörda sektorerna på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier som särskilt tar hänsyn till vilka stöd jordbrukarna redan har fått, direkt eller indirekt, inom ramen för de relevanta stödordningarna under ett eller flera år under perioden 2005–2008.
2. Medlemsstaterna ska på grundval av de belopp som resulterar av tillämpningen av punkt 1 öka värdet på de stödrättigheter som innehas av de berörda jordbrukarna.

Värdeökningen per stödrättighet per jordbrukare ska beräknas genom att de belopp som avses i föregående stycke divideras med antalet stödrättigheter som innehas av varje berörd jordbrukare.

Om en jordbrukare i en berörd sektor inte innehar några stödrättigheter ska jordbrukaren beviljas stödrättigheter enligt följande:

- a) Antalet ska motsvara det antal hektar som jordbrukaren anmäler i enlighet med artikel 36.1 för det år då de kopplade stöden integreras med systemet med samlad gårdsstöd.
- b) Värdet ska beräknas genom att det belopp som avses i första stycket divideras med det antal som fastställs i enlighet med led a.

Artikel 66

Integrering av kopplade stöd som till viss del har uteslutits från systemet med samlad gårdsstöd

De belopp som var tillgängliga för kopplade stöd inom de stödordningar som avses i punkt II i bilaga X ska av medlemsstaterna fördelas mellan jordbrukarna i de berörda sektorerna i proportion till det stöd som jordbrukarna fick inom de relevanta stödordningarna under perioden 2000–2002. Medlemsstaterna får emellertid på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier välja en senare referensperiod.

Medlemsstaterna ska öka värdet på de berörda jordbrukarnas stödrättigheter eller bevilja dessa stödrättigheter i enlighet med bestämmelserna i artikel 65.2.

Artikel 67

Frivillig integrering av kopplade stöd som till viss del har uteslutits från systemet med samlat gårdsstöd

I de fall då en medlemsstat inte fattar det beslut som avses i artikel 53.1 första stycket ska de belopp som fanns tillgängliga för kopplade stöd inom de stödordningar som avses i punkt III i bilaga X integreras med systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med bestämmelserna i artikel 66.

KAPITEL 5 SÄRSKILT STÖD

Artikel 68

Allmänna regler

1. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti 2009 besluta att från och med 2010 använda upp till 10 % av sina nationella tak enligt artikel 41 för att bevilja stöd till jordbrukare för följande ändamål:
 - a) Stöd kan beviljas för
 - i) olika typer av jordbruk som är viktiga när det gäller att skydda eller förbättra miljön,
 - ii) åtgärder för att förbättra kvaliteten på jordbruksprodukter, eller
 - iii) åtgärder för att stärka saluföringen av jordbruksprodukter.
 - b) Stöd kan beviljas för att åtgärda specifika problem som drabbar jordbrukarna inom mjölk-, nötkötts-, får- och getkött- och rissektorerna i ekonomiskt eller miljömässigt känsliga områden.
 - c) Stöd kan beviljas för åtgärder i områden som omfattas av omstrukturerings- eller utvecklingsprogram i syftet att motverka att jordbruksmark överges och/eller för att åtgärda särskilda problem som drabbar jordbrukarna i sådana områden.
 - d) Stöd kan beviljas för bidrag till skördeförsäkringar i enlighet med villkoren i artikel 69.
 - e) Stöd kan beviljas för gemensamma jordbruksfonder mot djur- och växtsjukdomar i enlighet med villkoren i artikel 70.
2. Stöd till de åtgärder som avses i punkt 1 a får endast beviljas
 - a) om
 - i) det är fråga om stöd till de särskilda typer av jordbruk som avses i led i och villkoren för stöd för miljövänligt jordbruk enligt artikel 39.3 första stycket i förordning (EG) nr 1698/2005 är uppfyllda,

- ii) det är fråga om stöd för att förbättra kvaliteten på jordbruksprodukter enligt led ii och stödet är förenligt med rådets förordning (EG) nr 509/2006, rådets förordning (EG) nr 510/2006, rådets förordning (EG) nr 834/2007²⁰ och del II avdelning II kapitel I i förordning (EG) nr 1234/2007, och
 - iii) det är fråga om stöd åtgärder för att stärka saluföringen av jordbruksprodukter enligt led iii och stödet uppfyller de kriterier som fastställs i artiklarna 2–5 i rådets förordning (EG) nr 3/2008, och
- b) om det är fråga om att täcka faktiska extrakostnader och faktiskt inkomstbortfall så att det aktuella målet kan uppnås.
3. Stöd till de åtgärder som avses i punkt 1 b får endast beviljas
- a) när systemet med samlat gårdsstöd har genomförts fullt ut i den berörda sektorn i enlighet med artiklarna 54, 55 och 71,
 - b) i den utsträckning som krävs för att bibehålla de nuvarande produktionsnivåerna.
4. Stöd till de åtgärder som avses i punkt 1 leden a, b och e får inte överskrida 2,5 % av de nationella taken enligt artikel 41; medlemsstaterna får fastställa egna undertak per åtgärd.
5. För stöd till följande åtgärder ska följande gälla:
- a) Stöd enligt punkt 1.a och 1.d ska beviljas som årligt extra stöd.
 - b) Stöd enligt punkt 1.b ska beviljas i form av årligt extra stöd, som stöd per djur eller stöd till gräsmark.
 - c) Stöd enligt punkt 1.c ska beviljas som en ökning av enhetsvärdet och/eller av antalet stödrättigheter.
 - d) Stöd enligt punkt 1.e ska beviljas i form av ersättning i enlighet med artikel 70.
6. Överföring av stödrättigheter med höjda enhetsvärden och av extra stödrättigheter enligt punkt 5.c ska endast tillåtas om överföringen åtföljs av en överföring av motsvarande antal hektar.
7. Stöd som beviljas för de åtgärder som avses i punkt 1 ska vara förenligt med andra gemenskapsåtgärder och annan gemenskapspolitik.
8. Medlemsstaterna ska uppbringa de medel som behövs för de stöd som avses
- a) i punkterna 1.a–d genom en linjär minskning av de stödrättigheter som har beviljats jordbrukarna och/eller av stödrättigheter från de nationella reserverna,

²⁰ EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

- b) i punkt 1.e, vid behov genom linjär minskning av ett eller flera av de stöd som på grundval av denna avdelning ska betalas ut till stödmottagarna inom de tidsfrister som anges i punkterna 1 och 3.
9. Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2, definiera villkoren för beviljande av stöd enligt detta avsnitt och därvid särskilt se till att villkoren är förenliga med andra gemenskapsåtgärder och annan gemenskapspolitik och att det inte förekommer någon kumulering av stöd.

Artikel 69
Skördeförsäkring

1. Medlemsstaterna får bevilja ekonomiskt stöd till premiekostnaderna för skördeförsäkringar som täcker förluster som orsakas av ogynnsamma väderförhållanden.

För tillämpningen av denna artikel avses med *ogynnsamma väderförhållanden* sådana väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer, dvs. frost, hagel, is, regn eller torka som förstör mer än 30 % av den genomsnittliga årsproduktionen för en jordbrukare under den föregående treårsperioden eller under tre år inom föregående femårsperiod, varvid de högsta och de lägsta värdena inte ska medräknas.

2. Det ekonomiska stödet per jordbrukare ska uppgå till 60 % av försäkringspremien. Medlemsstaterna får besluta att höja stödet till 70 % om väderleksförhållandena eller situationen i den berörda sektorn så kräver.

Medlemsstaterna får begränsa den andel av försäkringspremien som kan komma ifråga för stöd med hjälp av lämpliga takvärden.

3. Stöd till försäkringspremier ska endast beviljas i de fall de ogynnsamma väderförhållandena har konstaterats officiellt av de behöriga myndigheterna i medlemsstaten ifråga.
4. Försäkringsutbetalningarna får som högst kompensera för de sammanlagda kostnaderna för de förluster som avses i punkt 1 och det får inte ställas några krav på vilken typ av produkter som kommer att produceras i framtiden och inte heller på vilka kvantiteter som kommer att produceras.
5. Stödet ska betalas ut direkt till den berörda jordbrukaren.
6. Gemenskapen ska samfinansiera medlemsstaternas utgifter för stödet med hjälp av medel från de fonder som avses i artikel 68.1 och samfinansieringen ska avse upp till 40 % av de stödberättigande premiebelopp som fastställs i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Oaktat första stycket får medlemsstaterna välja att täcka hela eller delar av sin finansiering av stödet genom obligatoriska system för kollektivt ansvar i de berörda sektorerna.

7. Stödet får inte utgöra ett handelshinder på den inre marknaden för försäkringstjänster. Stöd får inte begränsas till ett försäkringsföretag eller en grupp

av försäkringsföretag eller ges på villkor att försäkringsavtalet ska slutas med ett företag som har säte i den berörda medlemsstaten.

Artikel 70

Gemensamma jordbruksfonder mot djur- och växtsjukdomar

1. Medlemsstaterna får bidra till att jordbrukarna får ekonomisk ersättning för ekonomiska förluster till följd av utbrott av djur- eller växtsjukdomar genom att medlemsstaterna ger ekonomiska bidrag till gemensamma fonder.

2. I denna artikel avses med

a) *gemensam fond*: ett system som ackrediteras av medlemsstaten i enlighet med nationell lag; de anslutna jordbrukarna är försäkrade via fonden och fonden betalar ut ersättning till jordbrukare som drabbas av ekonomiska förluster till följd av utbrott av djur- och växtsjukdomar,

b) *ekonomisk förlust*: alla extrakostnader som drabbar en jordbrukare till följd av exceptionella åtgärder som en jordbrukare vidtar för att minska leveranserna till en viss marknad eller till följd av avsevärt produktionsbortfall. De kostnader för vilka det kan beviljas ersättning på grundval av andra gemenskapsbestämmelser och de kostnader som uppstår till följd av andra åtgärder på områdena djur- och hälsoskydd och växtskydd ska inte betraktas som ekonomiska förluster.

3. De gemensamma fonderna ska betala ut ersättningen direkt till de anslutna jordbrukare som drabbas av ekonomiska förluster.

De medel som behövs för den ekonomiska ersättning som betalas ut av de gemensamma fonderna ska komma från följande källor:

a) det kapital som har byggts upp med hjälp av bidrag från de anslutna jordbrukarna, och/eller

b) lån som fonderna tecknar på marknadsvillkor.

Det grundläggande kapitalet får inte utgöras av offentliga medel.

4. De ekonomiska bidrag som avses i punkt 1 får avse

a) de administrativa kostnaderna för att starta den gemensamma fonden, fördelade på som högst tre år,

b) återbetalning av kapital och ränta avseende de lån på marknadsvillkor som en gemensam fond tecknar för att kunna betala ut ekonomisk ersättning till jordbrukare,

c) de belopp som en gemensam fond betalar ut från sitt kapital i form av ekonomisk ersättning till jordbrukare.

Den kortaste respektive längsta löptiden för lån som berättigar till ekonomiskt bidrag ska fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

I de fall då en fond betalar ut ekonomisk ersättning i enlighet med led c i första stycket ska det ekonomiska bidraget från medlemsstaten betalas ut enligt samma tidsplan som för ett lån på marknadsvillkor med den kortaste godkända löptiden.

5. Det ekonomiska bidraget får inte överskrida 60 % av den kostnad som avses i punkt 4. Medlemsstaterna får besluta att höja det ekonomiska bidraget till 70 % om situationen i den berörda sektorn så kräver. Övriga kostnader som inte täcks av det ekonomiska bidraget ska bäras av de anslutna jordbrukarna.

Medlemsstaterna får begränsa vilka kostnader som kan komma ifråga för ekonomiskt bidrag genom att tillämpa

- a) tak per fond, och/eller
- b) lämpliga tak per enhet.

6. Medlemsstaternas kostnader för ekonomiska bidrag ska samfinansieras av gemenskapen med hjälp av de medel som avses i artikel 68.1 och samfinansieringen kan omfatta upp till 40 % av de stödberättigande kostnader som anges i punkt 4.

Oaktat första stycket får medlemsstaterna välja att täcka hela eller delar av sin finansiering av de ekonomiska bidragen genom obligatoriska system för kollektivt ansvar i de berörda sektorerna.

7. Medlemsstaterna ska fastställa regler för inrättande och förvaltning av de gemensamma fonderna, särskilt regler för beviljande av ersättning till jordbrukare i krissituationer och för förvaltning och tillsyn vad gäller sådana regler.
8. Medlemsstaterna ska lämna in årliga rapporter till kommissionen om genomförandet av denna artikel. Rapporternas format och innehåll, tidsramen och sista dag för inlämnandet av rapporterna ska fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

AVDELNING IV ANDRA STÖDORDNINGAR

KAPITEL 1 GEMENSKAPENS STÖDORDNINGAR

AVSNITT 1 GRÖDSPECIFIKT STÖD FÖR RIS

Artikel 71

Tillämpningsområde

Under åren 2009, 2010 och 2011 ska stöd beviljas jordbrukare som producerar ris enligt KN-nummer 1006 10, på de villkor som anges i detta avsnitt.

Artikel 72

Villkor och stödbelopp

1. Stöd ska beviljas per hektar mark besädd med ris i de fall där grödan bibehålls fram till åtminstone blomningens början under normala odlingsbetingelser.

Odling av grödor på arealer som är helt besädda och som brukas i överensstämmelse med lokala normer men som inte uppnår blomningsstadiet på grund av exceptionella väderförhållanden som erkänns av den berörda medlemsstaten, ska förbli stödberättigande, förutsatt att arealerna i fråga inte har använts för andra ändamål fram till detta odlingsstadium.

2. Stödbeloppen ska beräknas på grundval av avkastningen i de berörda medlemsstaterna och ska uppgå till följande belopp:

	<i>(euro/ha)</i>	
	2009	2010 och 2011
<i>Bulgarien</i>	345,255	172,627
<i>Grekland</i>	561,00	280,5
<i>Spanien</i>	476,25	238,125
<i>Frankrike</i>	411,75	205,875
<i>Italien</i>	453,00	226,5
<i>Ungern</i>	232,50	116,25
<i>Portugal</i>	453,75	226,875
<i>Rumänien</i>	126,075	63,037

Artikel 73
Arealer

En nationell basareal för varje producentmedlemsstat fastställs härmed. För Frankrike fastställs dock två basarealer. Basarealerna ska vara följande:

- Bulgarien: 4 166 ha.
- Grekland: 20 333 ha.
- Spanien: 104 973 ha.
- Frankrike: 19 050 ha.
- Italien: 219 588 ha.
- Ungern: 3 222 ha.
- Portugal: 24 667 ha.
- Rumänien: 500 ha.

En medlemsstat får dela upp sin eller sina basarealer i delbasarealer enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

Artikel 74
Överskridande av arealerna

1. Om de arealer i en medlemsstat som har avsatts för ris under ett visst år överskrider någon av de basarealer som anges i artikel 73 ska den areal per jordbrukare för vilken stöd begärs minskas proportionellt under det aktuella året.
2. Om en medlemsstat delar upp sin basareal eller sina basarealer i delbasarealer ska den minskning som avses i punkt 1 gälla endast för jordbrukare i delbasarealer där gränsen har överskridits. Denna minskning ska göras om de arealer i delbasarealer som inte har uppnått gränserna i den berörda medlemsstaten har omfördelats till delbasarealer där dessa gränser har överskridits.

AVSNITT 2
STÖD FÖR STÄRKELSEPOTATIS

Artikel 75
Stödbelopp

Stöd ska beviljas jordbrukare som odlar potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse. Stödbeloppet ska gälla för den kvantitet potatis som behövs för att tillverka ett ton stärkelse. Stödet ska uppgå till följande belopp:

- a) 66,32 euro för regleringsåren 2009/2010 och 2010/2011.
- b) 33,16 euro för regleringsåren 2011/2012 och 2012/2013.

Stödbeloppet ska justeras efter potatisens stärkelseinnehåll.

Artikel 76
Villkor

Stödet ska betalas ut endast för de kvantiteter potatis som omfattas av ett odlingsavtal mellan potatisproducenten och tillverkaren av potatisstärkelse inom den kvot som har tilldelats sådana företag enligt artikel 84a.2 i förordning (EG) nr 1234/2007²¹.

AVSNITT 3
GRÖDSPECIFIKT STÖD FÖR BOMULL

Artikel 77
Tillämpningsområde

Stöd ska beviljas jordbrukare som producerar bomull enligt KN-nummer 5201 00 på de villkor som anges i detta avsnitt.

Artikel 78
Villkor

1. Stödet ska beviljas per stödberättigande hektar bomull. För att stödet ska kunna beviljas måste arealen ligga på jordbruksmark som medlemsstaten har godkänt för bomullsproduktion, arealen måste ha besåtts med godkända sorter och bomullen måste ha skördats under normala odlingsbetingelser.

Det stöd som avses i artikel 77 ska beviljas för bomull av sund och god marknadsmässig kvalitet.

2. Medlemsstaterna ska ge tillstånd för den mark och de sorter som avses i punkt 1 i enlighet med regler och villkor som ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

Artikel 79
Basarealer och belopp

1. De nationella basarealerna ska vara följande:
 - Bulgarien: 10 237 ha.
 - Grekland: 370 000 ha.
 - Spanien: 70 000 ha.
 - Portugal: 360 ha.
2. Stödet per stödberättigande hektar ska uppgå till följande belopp:
 - Bulgarien: 263 euro.
 - Grekland: 594 euro för 300 000 ha och 342,85 euro för resterande 70 000 ha.

²¹ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

- Spanien: 1 039 euro.
 - Portugal: 556 euro.
3. Om den stödberättigande bomullsarealen i en viss medlemsstat och under ett visst år överskrider den basareal som fastställs i punkt 1, ska det stöd som anges i punkt 2 för medlemsstaten ifråga minskas i proportion till överskridandet.
- För Grekland ska dock den proportionella minskningen tillämpas på det stödbelopp som har fastställts för den del av den nationella basarealen som består av 70 000 hektar, så att det totala beloppet på 202,2 miljoner euro kan iakttas.
4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

Artikel 80

Godkända branschorganisationer

1. I detta avsnitt avses med *godkänd branschorganisation* en juridisk person som består av jordbrukare som producerar bomull, samt åtminstone ett rensningsföretag, vars verksamhet bland annat består i följande:
- Åtgärder för bättre samordning av saluföringen av bomull, bland annat med hjälp av studier och marknadsundersökningar,
 - Utarbetande av standardavtal som är förenliga med gemenskapens regler.
 - Åtgärder för att styra produktionen mot produkter som är bättre anpassade till marknadsbehoven och konsumenternas krav, bland annat i fråga om kvalitet och konsumentskydd.
 - Aktualisering av metoder och tekniker för att förbättra produktkvaliteten.
 - Utarbetande av marknadsföringsstrategier för bomull med hjälp av system för kvalitetscertifiering.
2. De medlemsstater i vilka det finns rensningsföretag ska godkänna de branschorganisationer som uppfyller kriterier som ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

Artikel 81

Utbetalning av stöd

1. Jordbrukarna ska beviljas stöd per stödberättigande hektar enligt artikel 79.
2. Jordbrukare som är medlemmar i en godkänd branschorganisation ska beviljas ett stöd per hektar inom den basareal som anges i artikel 79.1 plus tre euro.

AVSNITT 4

STÖD FÖR SOCKERBETOR OCH SOCKERRÖR

Artikel 82

Tillämpningsområde

1. I de medlemsstater som har beviljat omstruktureringsstöd enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 320/2006 för minst 50 % av den sockerkvot som fastställdes den 20 februari 2006 i bilaga III till rådets förordning (EG) nr 318/2006²², ska gemenskapsstöd beviljas producenter av sockerbetor och sockerrör.
2. Stödet ska beviljas under högst fem på varandra följande år från och med det regleringsår då den tröskel på 50 % enligt punkt 1 har uppnåtts, men inte senare än regleringsåret 2013/2014.

Artikel 83

Villkor

Stödet ska beviljas för den mängd kvotsocker som erhållits från sockerbetor eller sockerrör som har levererats enligt avtal som har ingåtts enligt artikel 50 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 84

Stödbelopp

Stödet ska uttryckas i ton vitt socker av standardkvalitet. Stödbeloppet ska motsvara halva det belopp som erhålls genom att det takbelopp som anges i bilaga XII till denna förordning för den berörda medlemsstaten för det aktuella året divideras med den totala kvoten för socker och insulinsocker som fastställdes den 20 februari 2006 i bilaga III till förordning (EG) nr 318/2006.

Artiklarna 110 och 120 i denna förordning ska inte tillämpas på stödet för sockerbetor och sockerrör.

AVSNITT 5

ÖVERGÅNGSSTÖD FÖR FRUKT OCH GRÖNSAKER

Artikel 85

Övergångsarealstöd

1. Vid tillämpning av artikel 56.1 eller artikel 117.1 under den period som avses i de bestämmelserna får ett övergångsarealstöd, på de villkor som fastställs i detta avsnitt, beviljas de jordbrukare som producerar tomater för bearbetning.

²² EUT L 58, 28.2.2006, s. 1.

2. Vid tillämpning av artikel 56.2 eller artikel 117.2 under den period som avses i de bestämmelserna får ett övergångsarealstöd, på de villkor som fastställs i detta avsnitt, beviljas jordbrukare som producerar en eller flera av de frukt- och grönsaksprodukter som förtecknas i artikel 56.2 tredje stycket, enligt vad medlemsstaterna har fastställt, vilka levereras till bearbetning.

Artikel 86

Stödbelopp och stödberättigande

1. Medlemsstaterna ska, på objektiva och icke-diskriminerande villkor, fastställa stödet per hektar för hektar på vilka det odlas tomater och frukt- och grönsaksprodukter enligt förteckningen i artikel 56.2 tredje stycket.
2. Det sammanlagda stödbeloppet får inte i något fall överskrida det tak som har fastställts i enlighet med artikel 53.2 eller artikel 117.
3. Stödet får endast beviljas för arealer vars produktion omfattas av ett avtal om bearbetning till en av de produkter som anges i artikel 1.1 j i förordning (EG) nr 1234/2007.
4. Medlemsstaterna kan fastställa kompletterande objektiva och icke-diskriminerande kriterier för beviljandet av stöd, som att jordbrukarna måste vara medlemmar i en producentorganisation eller en producentgrupp som är erkända enligt artikel 125b respektive artikel 125d i förordning (EG) nr 1234/2007.

AVSNITT 6

ÖVERGÅNGSSTÖD FÖR BÄR

Artikel 87

Stöd för bär

1. Ett övergångsarealstöd ska tillämpas under perioden fram till och med den 31 december 2012 för jordgubbar enligt KN-nummer 0810 10 00 och hallon enligt KN-nummer 0810 20 10 som levereras för bearbetning.
2. Stödet får endast beviljas för arealer vars produktion omfattas av ett avtal om bearbetning till en av de produkter som anges i artikel 1.1 j i förordning (EG) nr 1234/2007.
3. Gemenskapsstödet ska vara 230 euro per hektar.
4. Medlemsstaterna får bevilja ett nationellt stöd utöver gemenskapsstödet. Gemenskapsstödet och det nationella stödet får sammanlagt inte överskrida 400 euro per hektar.
5. Stödet får endast beviljas för maximala nationella garantiarealer som har tilldelats medlemsstaterna enligt följande:

Medlemsstat	Nationell garantiareal (hektar)
Bulgarien	2 400
Ungern	1 700
Lettland	400
Litauen	600
Polen	48 000

Om den stödberättigande arealen i en medlemsstat ett visst år överskrider den maximala nationella garantiarealen, ska det stödbelopp som avses i punkt 3 minskas i proportion till överskridandet av den maximala nationella garantiarealen.

6. Artiklarna 110 och 120 ska inte gälla övergångsstödet för bär.

AVSNITT 7 FÅR- OCH GETBIDRAG

Artikel 88 **Tillämpningsområde**

Vid tillämpning av artikel 54 ska medlemsstaterna på årsbasis bevilja bidrag eller extra stöd till jordbrukare som föder upp får och getter enligt villkoren i detta avsnitt, såvida inte annat föreskrivs.

Artikel 89 **Definitioner**

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

- a) *tacka*: får av honkön som har lammat minst en gång eller är minst ett år,
- b) *honget*: get av honkön som har fått killingar minst en gång eller är minst ett år.

Artikel 90 **Tack- och getbidrag**

1. En jordbrukare som håller tackor på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan få rätt att erhålla bidrag för detta (tackbidrag).
2. En jordbrukare som håller hongetter på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan få rätt att erhålla bidrag för detta (getbidrag). Sådant bidrag ska beviljas jordbrukare i särskilda områden, där produktionen uppfyller följande två villkor:
 - a) Getuppfödningen har som huvudsakligt syfte att producera getkött.
 - b) Metoderna för får- och getuppfödning är snarlika.

En förteckning över sådana områden ska upprättas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

3. Tack- och getbidrag ska beviljas i form av en årlig utbetalning per stödberättigande djur, kalenderår och jordbrukare inom individuella tak. Det minsta antalet djur för vilka en bidragsansökan lämnas in ska beslutas av medlemsstaten. Detta minimiantal ska uppgå till minst 10 eller högst 50.
4. Bidragsbeloppet per tacka ska vara 21 euro. För jordbrukare som saluför fårmjolk eller produkter av fårmjolk ska bidraget per tacka dock vara 6,8 euro.
5. Bidragsbeloppet per honget ska vara 6,8 euro.

Artikel 91 **Tilläggsbidrag**

1. Ett tilläggsbidrag ska utbetalas till jordbrukare i områden där får- och getproduktion är en traditionell verksamhet eller väsentligt bidrar till landsbygdens ekonomi. Medlemsstaterna ska fastställa vilka dessa områden är. Tilläggsbidraget ska under alla omständigheter endast beviljas jordbrukare med ett jordbruksföretag där minst 50 % av den yta som används för jordbruk ligger i mindre gynnade områden enligt definitionen i förordning (EG) nr 1257/1999.
2. Tilläggsbidraget ska också beviljas jordbrukare som tillämpar växling av betesområde under följande förutsättningar:
 - a) Minst 90 % av de djur för vilka bidrag betalas ut betar under minst 90 dagar i följd i ett stödberättigande område enligt punkt 1, och
 - b) jordbruksföretagets huvudbyggnad ligger i ett väldefinierat geografiskt område, för vilket medlemsstaten har fastställt att växling av betesområde är en traditionell metod för får- och/eller getuppfödning och att det är nödvändigt att djuren förflyttas på grund av otillräcklig fodertillgång under tiden för växling av betesområde.
3. Tilläggsbidraget ska vara 7 euro per tacka och honget. Det ska beviljas på samma villkor som tack- och getbidrag.

Artikel 92 **Gemensamma regler för bidragen**

1. Bidragen ska utbetalas till jordbrukarna på grundval av det antal tackor och/eller hongetter som dessa har hållit på sina jordbruksföretag under en minimiperiod, vilken ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.
2. För att berättiga till bidrag ska djuren ha identifierats och registrerats i enlighet med förordning (EG) nr 21/2004.

Artikel 93
Individuella tak

1. Den 1 januari 2009 ska det individuella tak per jordbrukare som avses i artikel 90.3 motsvara det antal bidragsrättigheter som jordbrukaren innehade per den 31 december 2008 i enlighet med relevanta gemenskapsregler.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att garantera att summan av bidragsrättigheterna på deras territorium inte överskrider de nationella tak som anges i punkt 4 och de nationella reserver som avses i artikel 96 kan bibehållas.

Efter utgången av tillämpningsperioden för systemet med enhetlig arealersättning enligt artikel 111 samt vid tillämpning av artikel 54, ska tilldelningen av individuella tak till producenterna och upprättandet av nationella reserver enligt artikel 95 ske senast i slutet av det första år för vilket systemet med samlat gårdsstöd tillämpas.

3. Bidragsrättigheter som har dragits tillbaka i enlighet med en åtgärd som vidtagits enligt punkt 2 ska upphävas.
4. Följande tak ska gälla:

Medlemsstat	Rättigheter (x 1 000)
Bulgarien	2 058,483
Tjeckien	66,733
Danmark	104
Estland	48
Spanien	19 580
Frankrike	7 842
Cypern	472,401
Lettland	18,437
Litauen	17,304
Ungern	1 146
Polen	335,88
Portugal	2 690
Rumänien	5 880,620
Slovenien	84,909
Slovakien	305,756
Finland	80
Totalt	40 730,523

Artikel 94
Överlåtelse av bidragsrättigheter

1. Om en jordbrukare säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag, får denne överlåta alla sina bidragsrättigheter till den som tar över jordbruksföretaget.
2. En jordbrukare får även, helt eller delvis, överlåta sina rättigheter till andra jordbrukare, utan att överlåta sitt jordbruksföretag.

Överlåts inte företaget utan bara bidragsrättigheter, ska en del av de överlåtna rättigheterna (högst 15 %) återlämnas till den nationella reserven utan ersättning i den medlemsstat där företaget är beläget.

Medlemsstaterna kan förvärva bidragsrättigheter från jordbrukare som frivilligt går med på att, helt eller delvis, avstå från sina rättigheter. I sådana fall kan betalningen till jordbrukarna för rättigheterna göras med medel från nationella budgetar.

Genom avvikelser från punkt 1 och under vederbörligen motiverade omständigheter kan medlemsstaterna, om ett jordbruksföretag säljs eller överlåts på annat sätt, föreskriva att överlåtelsen av rättigheterna ska utföras via den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna får vidta de åtgärder som krävs för att undvika att bidragsrättigheter flyttas från känsliga områden eller regioner, där fårproduktion är särskilt viktig för den lokala ekonomin.

4. Medlemsstaterna får, före en tidpunkt som medlemsstaterna ska fastställa, tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som en jordbrukare inte har för avsikt att använda.

Artikel 95
Nationell reserv

1. Varje medlemsstat ska ha en nationell reserv av bidragsrättigheter.
2. Bidragsrättigheter som dras in enligt artikel 94.2 eller andra gemenskapsbestämmelser ska överföras till den nationella reserven.
3. Medlemsstaterna kan tilldela jordbrukare bidragsrätter inom gränserna för sina nationella reserver. Vid fördelningen av bidragsrättigheterna ska de ge företräde särskilt till nya jordbrukare, unga jordbrukare eller andra prioriterade jordbrukare.

Artikel 96
Tak

Summan av samtliga begärda bidrag får inte överstiga det tak som kommissionen fastställt enligt artikel 53.2.

Om det totala begärda stödbeloppet överskrider det fastställda taket ska stödet per jordbrukare minskas i proportion till överskridandet det året.

AVSNITT 8
NÖT- OCH KALVKÖTTSBIDRAG

Artikel 97
Tillämpningsområde

Vid tillämpning av artikel 55 ska medlemsstaterna, såvida inte annat föreskrivs i andra bestämmelser och på de villkor som fastställs i detta avsnitt, bevilja det eller de extra bidrag som de berörda medlemsstaterna väljer i enlighet med den artikeln.

Artikel 98
Definitioner

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

- a) *region*: en medlemsstat eller en region i en medlemsstat, enligt den berörda medlemsstatens val.
- b) *tjur*: ett ej kastrerat handjur av nötkreatur.
- c) *stut*: ett kastrerat handjur av nötkreatur.
- d) *am- och diko*: en ko som tillhör en köttras eller som är framavlad genom en korsning med en köttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion.

- e) *kviga*: ett hondjur av nötkreatur som är åtta månader eller äldre och som ännu inte har kalvat.

Artikel 99
Särskilt bidrag

1. Jordbrukare som håller handjur av nötkreatur på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas ett särskilt bidrag. Det ska beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per jordbruksföretag inom gränserna för regionala tak för högst 90 djur i var och en av de åldersklasser som anges i punkt 2.
2. Det särskilda bidraget ska beviljas högst
 - a) en gång under en tjurs hela livstid, från det att djuret nått nio månaders ålder,
 - b) två gånger under en stuts hela livstid, dvs.
 - i) första gången vid nio månaders ålder,
 - ii) andra gången efter det att djuret har nått en ålder av 21 månader.
3. För att berättiga till det särskilda bidraget ska
 - a) varje djur för vilket bidrag har sökts hållas av jordbrukaren för gödning under en viss period,
 - b) varje djur fram till slakt eller export omfattas av det djurpass som avses i artikel 6 i rådets och Europaparlamentets förordning (EG) nr 1760/2000 och som innehåller alla relevanta upplysningar om dess bidragsstatus eller, om ej tillgängligt, ett motsvarande administrativt dokument.
4. När i en viss region det totala antalet tjurar på minst nio månader och stutar på mellan 9 och 20 månader för vilka bidrag har sökts och som uppfyller kraven för beviljande av det särskilda bidraget överskrider det regionala tak som anges i punkt 8, ska det totala antalet bidragsberättigande djur enligt punkt 2 a och 2 b per jordbrukare minskas i proportion till överskridandet för det aktuella året.

I denna artikel avses med *regionalt tak* det antal djur, i en region och per kalenderår, som berättigar till det särskilda bidraget.
5. Genom undantag från punkterna 1 och 4, får medlemsstaterna
 - a) på grundval av objektiva kriterier som utgör en del av en politik för landsbygdsutveckling och endast på villkor att de beaktar såväl miljö- som sysselsättningsaspekter, ändra eller avskaffa gränsen på 90 djur per företag och åldersgrupp samt

- b) om de använder sig av denna rätt, besluta att tillämpa punkt 4 på ett sådant sätt att den sänkning som är nödvändig för att komma ned till det gällande regionala taket inte omfattar sänkningar för små jordbrukare som för det aktuella året inte har lämnat in ansökningar om särskilt bidrag för mer än det minimiantal djur som fastställts av den berörda medlemsstaten.
6. Medlemsstaterna får besluta att bevilja det särskilda bidraget vid tidpunkten för slakt. I sådant fall ska det ålderskriterium för tjurar som avses i punkt 2 a ersättas med en minimivikt för slaktkroppen på 185 kg.
- Bidraget ska betalas ut eller föras tillbaka till jordbrukarna.
7. Det särskilda bidraget ska fastställas till följande belopp:
- a) 210 euro per stödberättigande tjur.
- b) 150 euro per stödberättigande stut och åldersklass.
8. Följande regionala tak ska gälla:

Medlemsstat	Regionalt tak
Bulgarien	90 343
Tjeckien	244 349
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Estland	18 800
Cypern	12 000
Lettland	70 200
Litauen	150 000
Polen	926 000
Rumänien	452 000
Slovenien	92 276
Slovakien	78 348
Finland	250 000
Sverige	250 000

Artikel 100
Am- och dikobidrag

1. Jordbrukare som håller am- och dikor på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas bidrag för am- och dikor (am- och dikobidrag). Det ska beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per jordbrukare inom gränserna för individuella tak.
2. Am- och dikobidraget ska beviljas alla jordbrukare som

- a) inte levererar mjölk eller mjölkprodukter från sitt företag under de tolv månader som följer på den dag då ansökan lämnas in;

Bidraget får dock beviljas om leveranser av mjölk eller mjölkprodukter sker direkt från jordbruksföretag till konsument,

- b) levererar mjölk eller mjölkprodukter och vars totala individuella kvot enligt artikel 67 i förordning (EG) nr 1234/2007 inte överskrider 120 000 kg.

Medlemsstaterna kan emellertid på grundval av objektiva och icke diskriminerande kriterier som de själva fastställer, besluta att ändra eller avskaffa den kvantitativa gränsen, förutsatt att jordbrukaren under minst sex månader i följd räknat från den dag ansökan lämnas in håller ett antal am- och dikor som motsvarar minst 60 % och kvigor som motsvarar högst 40% av det antal för vilket bidraget söktes.

För fastställande av antalet stödberättigande djur enligt leden a och b i första stycket ska det konstateras om stödmottagarens kor tillhör en am- och dikobesättning eller en mjölkkobesättning, på grundval av den individuella mjölkkvot som finns tillgänglig för jordbruksföretaget den 31 det aktuella kalenderåret, uttryckt i ton och i genomsnittlig mjölkavkastning.

3. Jordbrukarens rätt till bidraget ska begränsas genom ett individuellt tak i enlighet med artikel 101.
4. Bidragsbeloppet per stödberättigande djur ska fastställas till 200 euro.
5. Medlemsstaterna kan bevilja ett nationellt tilläggsbidrag för am- och dikor på högst 50 euro per djur, förutsatt att detta inte leder till diskriminering mellan uppfödarna i den berörda medlemsstaten.

För jordbruksföretag som ligger i en region som definieras i artiklarna 5 och 8 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006²³ ska en första del av tilläggsbidraget motsvarande 24,15 euro per djur finansieras av EJFLU.

Om kreatursbesättningarna i en medlemsstat utgörs av en stor andel am- och dikor, dvs. minst 30 % av det totala antalet kor, och om minst 30 % av de handjur som slaktas hör till konformationsklass S och E, ska EJFLU finansiera hela tilläggsbidraget oavsett var på medlemsstatens territorium som jordbruksföretagen är belägna. Eventuella överskridanden av dessa procentsatser ska fastställas på grundval av genomsnittet för de två år som närmast föregår det år för vilket bidraget beviljas.

6. Vid tillämpningen av denna artikel ska endast sådana kvigor som tillhör en köttras eller som är framavlade genom en korsning med en köttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion beaktas.

²³ EUT L 210, 31.7.2006, ändrad genom förordning (EG) nr 1989/2006.

Artikel 101
Individuellt tak för am- och dikor

1. Alla jordbrukare med am- och dikor ska beviljas ett stöd inom gränsen för det individuella tak som fastslagits med tillämpning av artikel 126.2 i förordning (EG) nr 1782/2003.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att garantera att summan av bidragsrättigheterna på deras territorium inte överskrider de nationella tak som anges i punkt 5 och att de nationella reserver som avses i artikel 103 kan upprätthållas.

Efter utgången av tillämpningsperioden för systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 111 samt vid tillämpning av artikel 55.1, ska tilldelningen av individuella tak till producenterna och upprättandet av nationella reserver enligt artikel 103 ske före utgången av det första år för vilket systemet med samlat gårdsstöd tillämpas.

3. Om den justering som avses i punkt 2 kräver en minskning av de individuella tak som innehas av jordbrukarna ska denna ske utan kompensationsstöd och fastställas på grundval av särskilt följande objektiva kriterier:
 - a) Den takt i vilken jordbrukarna har använt sina individuella tak under de tre referensår som föregår år 2000.
 - b) Genomförandet av ett investerings- eller extensifieringsprogram i nöt- och kalvköttssektorn.
 - c) Särskilda naturliga omständigheter eller tillämpningen av sanktioner, som resulterar i utebliven eller nedsatt utbetalning av bidraget under åtminstone ett referensår.
 - d) Ytterligare exceptionella omständigheter som resulterar i att utbetalningarna för minst ett referensår inte överensstämmer med den faktiska situation som fastställts under de föregående åren.
4. Bidragsrättigheter som dragits tillbaka i enlighet med den åtgärd som fastställs i punkt 2 ska avskaffas.
5. Följande nationella tak ska gälla:

Medlemsstat	Nationellt tak
Belgien	394 253
Bulgarien	16 019
Tjeckien	90 300
Estland	13 416
Spanien	1 441 539
Frankrike	3 779 866
Cypern	500
Lettland	19 368
Litauen	47 232
Ungern	117 000
Malta	454
Österrike	375 000
Polen	325 581
Portugal	416 539
Rumänien	150 000
Slovenien	86 384
Slovakien	28 080
Förenade kungariket	1 699 511

Artikel 102

Överlåtelse av bidragsrättigheter för am- och dikor

1. En jordbrukare som säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag kan överlåta alla sina rättigheter till am- och dikobidrag på den person som övertar jordbruksföretaget. Jordbrukaren kan också helt eller delvis överlåta sina rättigheter till andra jordbrukare utan att överlåta jordbruksföretaget.

Vid överlåtelse av bidragsrättigheter utan överlåtelse av företaget ska en del av de överlåtna rättigheterna, som inte får vara större än 15 %, utan kompensation återlämnas till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget, för avgiftsfri omfördelning.

2. Medlemsstaterna
 - a) ska vidta nödvändiga åtgärder för att hindra att bidragsrättigheterna överlåts till områden som ligger utanför känsliga områden eller regioner där nötköttsproduktionen är särskilt viktig för den lokala ekonomin,
 - b) kan bestämma att en överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av företaget ska ske antingen direkt mellan jordbrukare eller via den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna kan, före en tidpunkt som ska fastställas, tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som den jordbrukare som innehar dem inte själv har för avsikt att använda.

Artikel 103

Nationell reserv av am- och dikobidragsrättigheter

1. Varje medlemsstat ska ha en nationell reserv av rättigheter till am- och dikobidrag.
2. Alla bidragsrättigheter som dras tillbaka enligt artikel 102.1 andra stycket eller andra gemenskapsföreskrifter ska läggas till denna nationella reserv, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 101.4.
3. Medlemsstaterna ska använda sina nationella reserver för att inom dessa reservers gränser tilldela bidragsrättigheter, särskilt till nya jordbrukare, unga jordbrukare och andra prioriterade jordbrukare.

Artikel 104

Kvigor

1. Genom undantag från artikel 100.3 i denna förordning får medlemsstaterna när mer än 60 % av am- och dikorna samt kvigor hålls i sådana bergsområden som avses i artikel 50 i förordning (EG) nr 1698/2005 besluta att hålla beviljandet av am- och dikobidrag för kvigor avskilt från bidraget för am- och dikor, inom ramen för ett särskilt nationellt tak som den berörda medlemsstaten själv ska fastställa.

Detta särskilda nationella tak får inte överskrida 40 % av det nationella tak som fastställs för den berörda medlemsstaten i artikel 101.5. Det nationella taket ska minskas med ett belopp som motsvarar det särskilda nationella taket. Om det i en medlemsstat som utövar sin rätt enligt denna punkt visar sig att det totala antalet kvigor för vilka ansökningar har lämnats in, och som uppfyller villkoren för beviljande av am- och dikobidraget, överskrider det separata nationella taket ska antalet berättigande kvigor per jordbrukare minskas i proportion till överskridandet för det aktuella året .

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska endast sådana kvigor som tillhör en köttras eller som är framavlade genom en korsning med en köttras beaktas.

Artikel 105

Slaktbidrag

1. Jordbrukare som håller nötkreatur på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas slaktbidrag. Det ska beviljas vid slakt av bidragsberättigande djur eller vid export av sådana till ett tredjeland samt inom vissa nationella tak som ska fastställas.

Följande kategorier berättigar till slaktbidrag:

- a) Tjurar, stutar, kor och kvigor från åtta månaders ålder.

- b) Kalvar som är äldre än en månad och yngre än åtta månader och som har en slaktvikt på högst 185 kg.

Djur enligt andra stycket ska berättiga till slaktbidrag förutsatt att de har hållits av jordbrukaren under en period som ska fastställas.

2. Bidragsbeloppet ska fastställas enligt följande:

- a) 80 euro per bidragsberättigande djur enligt punkt 1 a,
 b) 50 euro per bidragsberättigande djur enligt punkt 1 b.

3. De nationella tak som avses i punkt 1 ska fastställas per medlemsstat och separat för båda de djurgrupper som anges i led a och b i samma punkt. Varje tak ska motsvara det antal djur ur var och en av dessa två grupper som slaktades under 1995 i den berörda medlemsstaten, adderat med de djur som exporterades till tredje land, enligt uppgifter från Eurostat eller enligt någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för det året.

För de nya medlemsstaterna ska de nationella taken vara de som framgår av följande tabell.

	Tjurar, stutar, kor och kvigor	Kalvar som är äldre än en månad och yngre än åtta månader och som har en slaktvikt på högst 185 kg
Bulgarien	22 191	101 542
Tjeckien	483 382	27 380
Estland	107 813	30 000
Cypern	21 000	—
Lettland	124 320	53 280
Litauen	367 484	244 200
Ungern	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polen	1 815 430	839 518
Rumänien	1 148 000	85 000
Slovenien	161 137	35 852
Slovakien	204 062	62 841

4. Om det totala antalet djur i en viss medlemsstat som uppfyller villkoren för beviljande av slaktbidrag och för vilka en ansökan lämnats med avseende på en av de två djurgrupperna i punkt 1 andra stycket leden a och b skulle överskrida det nationella tak som har fastställts för gruppen, ska antalet bidragsberättigande djur i den gruppen per jordbrukare minskas i proportion till överskridandet för det ifrågakvarande året.

Article 106
Gemensamma regler för bidrag

För att berättiga till direktstöd enligt detta avsnitt ska ett djur identifieras och registreras i enlighet med förordning (EG) nr 1760/2000.

Ett djur ska dock bedömas vara bidragberättigande om sådana uppgifter om djurets tidigare förflyttningar som föreskrivs i artikel 7.1 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1760/2000 rapporterades till den behöriga myndigheten vid den tidpunkt då djurhållningsperioden inleddes.

Artikel 107
Tak

Summan av samtliga direktstöd som begärs enligt detta avsnitt får inte överstiga det tak som kommissionen fastställt enligt artikel 53.2.

Om det totala begärda stödbeloppet överskrider det fastställda taket ska stödet per jordbrukare minskas i proportion till överskridandet det året.

Artikel 108
Ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG

1. När rester av ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG²⁴ eller när rester av ämnen som är tillåtna enligt nämnda förordning men som används olagligt upptäcks enligt tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 96/23/EG²⁵ i ett djur från en jordbrukares nötkreatursbestånd, eller när ett förbjudet ämne eller en förbjuden produkt, eller när ett ämne som är tillåtet eller en produkt som är tillåten enligt direktiv 96/22/EG men som innehas olagligt, upptäcks i någon som helst form på en jordbrukares företag, ska denne, under det kalenderår då upptäckten görs, inte ha rätt till de bidrag som avses i bestämmelserna i detta kapitel.

Om överträdelsen upprepas får uteslutningsperioden, beroende på hur allvarlig överträdelsen är, förlängas upp till fem år från och med det år då den upprepade överträdelsen konstaterades.

2. Om ägaren till djuren eller den som bedriver skötseln förhindrar genomförandet av inspektioner och provtagningar som är nödvändiga för tillämpning av nationella planer för kontroll av restsubstanser samt undersökningar och kontroller som genomförs enligt direktiv 96/23/EG ska de påföljder som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel tillämpas.

²⁴ EGT L 125, 23.5.1996, s. 3.

²⁵ EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.

KAPITEL 2 NATIONELLA STÖD

Artikel 109 Nationellt stöd för nötter

1. Medlemsstaterna får bevilja nationellt stöd upp till ett tak på 120,75 euro per hektar och år till jordbrukare som producerar följande produkter:
 - a) Mandlar enligt KN-numren 0802 11 och 0802 12.
 - b) Hasselnötter enligt KN-numren 0802 21 och 0802 22.
 - c) Valnötter enligt KN-numren 0802 31 och 0802 32.
 - d) Pistaschmandlar enligt KN-nummer 0802 50.
 - e) Johannesbröd enligt KN-nummer 1212 10 10.
2. Det nationella stödet får endast betalas ut för följande maximiarealer:

Medlemsstat	Maximiareal (ha)
Belgien	100
Bulgarien	11 984
Tyskland	1 500
Grekland	41 100
Spanien	568 200
Frankrike	17 300
Italien	130 100
Cypern	5 100
Luxemburg	100
Ungern	2 900
Nederländerna	100
Österrike	100
Polen	4 200
Portugal	41 300
Rumänien	1 645
Slovenien	300
Slovakien	3 100
Förenade kungariket	100

3. Medlemsstaterna kan som villkor för att bevilja nationellt stöd kräva att jordbrukarna är medlemmar i en producentorganisation som är erkänd enligt artikel 125b i förordning (EG) nr 1234/2007.

AVDELNING V

GENOMFÖRANDET AV DIREKTSTÖD I DE NYA MEDLEMSSTATERNA

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 110
Införande av direktstöd

I de nya medlemsstaterna, utom Bulgarien och Rumänien, ska direktstöd införas i enlighet med följande tabell för höjningar, uttryckta i procent av den gällande nivån för sådant stöd i medlemsstater som inte tillhör de nya medlemsstaterna:

- 60 % 2009.
- 70 % 2010.
- 80 % 2011.
- 90 % 2012.
- 100 % från och med 2013.

I Bulgarien och Rumänien ska direktstöd införas i enlighet med följande tabell för höjningar, uttryckta i procent av den gällande nivån för sådant stöd i medlemsstater som inte tillhör de nya medlemsstaterna:

- 35 % 2009.
- 40 % 2010.
- 50 % 2011.
- 60 % 2012.
- 70 % 2013.
- 80 % 2014.
- 90 % 2015.
- 100 % från och med 2016.

KAPITEL 2

SYSTEM FÖR ENHETLIG AREALERSÄTTNING

Artikel 111
Systemet för enhetlig arealersättning

1. De nya medlemsstater som, förutom för övergångsstödet för bär enligt avdelning IV kapitel 1 avsnitt 6 i denna förordning, har beslutat att ersätta direktstöden med ett system för enhetlig arealersättning ska bevilja jordbrukarna stöd i enlighet med denna artikel.

2. Den enhetliga arealersättningen ska betalas ut en gång om året. Den ska beräknas genom att det årliga rambelopp som fastställs i enlighet med artikel 112 divideras med varje ny medlemsstats jordbruksareal som fastställs i enlighet med artikel 113.
3. För de nya medlemsstaterna ska systemet för enhetlig arealersättning vara tillgängligt till och med den 31 december 2013. Nya medlemsstater ska underrätta kommissionen om sin avsikt att avsluta tillämpningen senast den 1 augusti det sista tillämpningsåret.
4. Efter utgången av tillämpningsperioden för systemet för enhetlig arealersättning ska direktstöd tillämpas i enlighet med relevanta gemenskapsbestämmelser och på grundval av de kvantitativa parametrar för varje direktstöd, t.ex. basareal, bidragstak och garanterad maximikvantitet, som anges i anslutningsakterna och i senare gemenskapslagstiftning. Därefter ska de procentsatser för de relevanta åren som anges i artikel 110 i denna förordning tillämpas.

Artikel 112

Det årliga rambeloppet

1. För en ny medlemsstat ska kommissionen fastställa ett årligt rambelopp motsvarande de sammanlagda medel som för det aktuella kalenderåret skulle ha avsatts för utbetalning av direktstöd i den nya medlemsstaten.

Det årliga rambeloppet ska fastställas i enlighet med relevanta gemenskapsbestämmelser och på grundval av de kvantitativa parametrar, t.ex. basareal, bidragstak och garanterad maximikvantitet, som anges i anslutningsakten och senare gemenskapslagstiftning för varje direktstöd.

Det årliga rambeloppet ska justeras med den relevanta procentsats som enligt artikel 110 gäller för ett gradvis införande av direktstöd, undantaget de belopp som gjorts tillgängliga i enlighet med bilaga XII eller de belopp som följer av skillnaden mellan dessa belopp eller de belopp som gäller för sektorn för frukt och grönsaker och de faktiskt tillämpade belopp som avses i artikel 118.1.

2. Om den enhetliga arealersättningen i en ny medlemsstat under ett givet år skulle överstiga det årliga rambeloppet, ska det tillämpliga nationella beloppet per hektar i denna nya medlemsstat minskas proportionellt med hjälp av en nedsättningskoefficient.

Artikel 113

Areal enligt systemet för enhetlig arealersättning

1. En ny medlemsstats jordbruksareal enligt systemet för enhetlig arealersättning ska vara den del av landets utnyttjade jordbruksareal som brukades i enlighet med god jordbrukshävd den 30 juni 2003, oavsett om den vid denna tidpunkt var uppodlad eller ej, vid behov justerad i enlighet med objektiva och icke diskriminerande kriterier som den nya medlemsstaten ska fastställa efter kommissionens godkännande.

I denna avdelning avses med *utnyttjad jordbruksareal* den sammanlagda areal av åkermark, permanent gräsmark, fleråriga grödor och köksträdgårdar som kommissionen har fastställt för statistikändamål.

För Bulgarien och Rumänien ska dock jordbruksarealen enligt systemet för enhetlig arealersättning vara den del av landets utnyttjade jordbruksareal som hålls god jordbrukshävd, oavsett om den är uppodlad eller ej, vid behov justerad i enlighet med objektiva och icke diskriminerande kriterier som Bulgarien eller Rumänien ska fastställa efter kommissionens godkännande.

2. Vad avser beviljandet av stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning ska alla jordbruksskiften som uppfyller kriterierna enligt punkt 1 samt jordbruksskiften planterade med skottskog med kort omloppstid (KN-nummer ex 0602 90 41) som brukades i enlighet med god jordbrukshävd den 30 juni 2003 vara stödberättigande. För Bulgarien och Rumänien ska emellertid alla jordbruksskiften som uppfyller kriterierna i punkt 1 samt jordbruksskiften planterade med skottskog med kort omloppstid (KN-nummer ex 0602 90 41) vara stödberättigande.

Utom i fall av *force majeure* eller vid exceptionella omständigheter måste jordbrukaren förfoga över de jordbruksskiften som avses i första stycket den dag som fastställts av medlemsstaten, vilken inte får infalla senare än den dag för ändring av stödansökan som fastställts i den medlemsstaten.

Den minsta stödberättigande areal per jordbruksföretag för vilken stöd kan begäras ska vara 0,3 ha. En ny medlemsstat får emellertid, på grundval av objektiva kriterier och efter kommissionens godkännande, besluta att fastställa att den minsta arealen ska vara större, dock högst 1 ha.

3. Det ska inte finnas någon skyldighet att producera eller att använda produktionsfaktorerna. Jordbrukare får emellertid använda den mark som avses i punkt 4 i denna artikel för alla jordbruksändamål. När det gäller produktion av hampa enligt KN-nummer 5303 10 00, ska artikel 42.1 gälla.
4. All mark som omfattas av stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning ska hållas i god jordbrukshävd under goda miljöförhållanden i enlighet med artikel 6.

En jordbrukare som får stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning ska iaktta de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga II, i enlighet med följande tidsplan:

- a) Krav som avses i A i bilaga II ska gälla från och med den 1 januari 2009.
- b) Krav som avses i B och C i bilaga II ska gälla från och med 1 januari 2011.

För Bulgarien och Rumänien ska tillämpningen av artiklarna 4, 5, 25, 26 och 27 emellertid vara fakultativ till och med den 31 december 2011, i den mån dessa bestämmelser avser föreskrivna verksamhetskrav. Från och med den 1 januari 2012 ska en jordbrukare som får stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning i de medlemsstaterna iaktta de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga II, i enlighet med följande tidsplan:

- a) Krav som avses i A i bilaga II ska gälla från och med 1 januari 2012.

- b) Krav som avses i B och C i bilaga II ska gälla från och med 1 januari 2014.
5. Tillämpningen av systemet för enhetlig arealersättning ska inte på något sätt påverka skyldigheten för en ny medlemsstat att tillämpa gemenskapsbestämmelserna om identifiering och registrering av djur enligt förordning (EG) nr 1760/2000 och (EG) nr 21/2004.

Artikel 114
Meddelande

De nya medlemsstaterna ska i detalj informera kommissionen om de åtgärder som de vidtar för att genomföra detta kapitel, särskilt de åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 112.2.

KAPITEL 3

SEPARAT STÖD OCH SÄRSKILT STÖD

Artikel 115
Separat sockerstöd

1. När en ny medlemsstat, utom Bulgarien och Rumänien, har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i artikel 143ba i förordning (EG) nr 1782/2003 ska den bevilja jordbrukare som är stödberättigade enligt systemet för enhetligt arealstöd ett separat sockerstöd för åren 2009 och 2010. Bulgarien och Rumänien ska bevilja detta stöd även för 2011. Det ska beviljas på grundval av de kriterier som antagits av relevanta medlemsstater under 2006 och 2007.
2. Det separata sockerstödet ska beviljas inom gränserna för de tak som anges i bilaga XII.
3. Genom undantag från punkt 2 får varje ny berörd medlemsstat senast den 31 mars det år för vilket det separata sockerstödet beviljas och på grundval av objektiva kriterier besluta att för det separata sockerstödet tillämpa ett lägre tak än det som anges i bilaga XII. Om summan av de belopp som beslutas i enlighet med punkt 1 överstiger det tak som beslutas av den nya berörda medlemsstaten ska det årliga belopp som beviljas jordbrukarna minska i proportion till överskridandet.

Artikel 116
Separat frukt- och grönsaksstöd

1. I det fall en ny medlemsstat har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i artikel 143bb i förordning (EG) nr 1782/2003 ska den bevilja jordbrukare som är stödberättigade enligt systemet för enhetligt arealstöd ett separat frukt- och grönsaksstöd. Stödet ska beviljas i enlighet med de kriterier som antogs av medlemsstaten 2007.
2. Det separata frukt- och grönsaksstödet ska beviljas inom gränserna för den del av det nationella taket enligt artikel 41 i denna förordning som gäller frukt och grönsaker eller till ett lägre tak i det fall nya medlemsstater har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i artikel 143bb.3 i förordning (EG) nr 1782/2003.

Artikel 117
Separat övergångsstöd för frukt och grönsaker

1. I det fall en ny medlemsstat har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i artikel 143bc.1 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska den fram till och med den 31 december 2011 hålla inne upp till 50 % av den del av de nationella taken enligt artikel 41 i denna förordning som gäller för tomater enligt KN-nummer 0702 00 00, i enlighet med 2007 års beslut.

I detta fall ska medlemsstaten i fråga betala ut ett extra stöd till jordbrukarna varje år, inom gränsen för det tak som fastställs i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 i denna förordning.

Det extra stödet ska beviljas jordbrukare som producerar tomater enligt de villkor som föreskrivs i avdelning IV kapitel I avsnitt 5 i denna förordning.

2. En ny medlemsstat som har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i artikel 143bc.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska, i enlighet med sitt beslut 2007,
 - a) till och med den 31 december 2010, hålla inne upp till 100 % av den del av de nationella taken enligt artikel 41 i denna förordning som gäller de frukt- och grönsaksgrödor, andra än ettåriga grödor, som förtecknas i tredje stycket i artikel 56.2 i denna förordning.
 - b) den 1 januari 2011–31 december 2012, hålla inne upp till 75 % av den del av de nationella taken enligt artikel 41 i denna förordning som gäller de frukt- och grönsaksgrödor, andra än ettåriga grödor, som förtecknas i tredje stycket i artikel 56.2 i denna förordning.

I detta fall ska medlemsstaten i fråga betala ut ett extra stöd till jordbrukarna varje år, inom gränsen för det tak som fastställs i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 i denna förordning.

Det extra stödet ska beviljas jordbrukare som producerar en eller flera av de frukt- och grönsaksprodukter som förtecknas i artikel 56.2 tredje stycket i denna förordning, enligt vad den berörda medlemsstaten har fastställt.

Artikel 118
Gemensamma bestämmelser för separata stöd

1. De medel som gjorts tillgängliga för beviljande av det stöd som avses i artiklarna 115, 116 och 117 ska inte ingå i det årliga rambelopp som avses i artikel 112.1. Vid tillämpning av artikel 115.3 ska emellertid skillnaden mellan taket enligt bilaga XII och det tak som faktiskt tillämpas ingå i det årliga rambelopp som avses i artikel 112.1.
2. Artiklarna 110 och 120 ska inte tillämpas på separata stöd enligt artiklarna 115, 116 och 117.
3. Vid faktiskt eller förtida arv ska det separata sockerstöd och det separata frukt- och grönsaksstöd som avses i artiklarna 115 respektive 116 beviljas den jordbrukare som ärver jordbruksföretaget, på villkor att jordbrukaren är stödberättigad enligt systemet för enhetlig arealersättning.

Artikel 119
Särskilt stöd

1. Nya medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning kan, senast den 1 augusti 2009 och med verkan från och med kalenderåret 2010, besluta att utnyttja upp till 10 % av sitt nationella tak enligt artikel 41 för att bevilja stöd till jordbrukare enligt artikel 68.1 a–e och i enlighet med artikel 68.2–6 samt artiklarna 69 och 70.
2. Genom undantag från artikel 68.5 b ska stöd för åtgärder enligt artikel 68.1 c beviljas i form av en höjning av de belopp per hektar som beviljas inom ramen för systemet med enhetlig arealersättning.
3. De belopp som avses i punkt 1 ska fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

Beloppen ska dras av från de berörda nya medlemsstaternas årliga rambelopp enligt artikel 112.1.

KAPITEL 4

KOMPLETTERANDE NATIONELLT DIREKTSTÖD OCH DIREKTSTÖD

Artikel 120
Kompletterande nationellt direktstöd och direktstöd

1. I denna artikel avses med *GJP-liknande nationellt system*: nationellt system för direktstöd som tillämpades före de nya medlemsstaternas anslutning och enligt vilket stöd beviljades jordbrukare för produktion som berättigar till något av direktstöden.
2. De nya medlemsstaterna ska, med kommissionens tillstånd, ha möjlighet att komplettera direktstöden enligt följande:
 - a) Alla direktstöd med upp till 30 procentenheter över den tillämpliga nivå som anges i artikel 110 för det aktuella året. För Bulgarien och Rumänien ska följande gälla: 65 % av nivån för direktstöd i gemenskapen i dess sammansättning den 30 april 2004 under 2009 samt från och med 2010 upp till 30 procentenheter över den tillämpliga nivå som anges i artikel 110 andra stycket för det aktuella året. Tjeckien får emellertid komplettera direktstödet inom sektorn för potatisstärkelse upp till 100 % av den tillämpliga nivån i medlemsstater som inte är nya medlemsstater. För sådana direktstöd som avses i kapitel 7 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003 får medlemsstaterna emellertid komplettera direktstöden upp till 100 %. För Bulgarien och Rumänien ska följande högsta procentsatser gälla: 95 % under 2009 och 100 % från och med 2010.

Eller enligt följande:

- b) i) När det gäller alla direktstöd utom gårdsstödet, det sammanlagda direktstöd som jordbrukaren skulle ha varit berättigad till för varje enskild produkt i den nya medlemsstaten under kalenderåret 2003 vid tillämpning av ett GJP-liknande nationellt system, ökat med 10 procentenheter. För Litauen ska referensåret emellertid vara kalenderåret 2002. För Bulgarien och Rumänien ska referensåret vara kalenderåret 2006. För Slovenien ska ökningen vara 25 procentenheter.
- ii) När det gäller systemet med samlat gårdsstöd ska det totala kompletterande nationella direktstöd som en ny medlemsstat kan bevilja för ett visst år vara begränsat till ett specifikt rambelopp. Detta rambelopp ska vara lika med skillnaden mellan följande två strecksatser:
- Det totala belopp GJP-liknande nationellt direktstöd som skulle vara tillgängligt i den berörda nya medlemsstaten för kalenderåret 2003 eller, för Litauen, för kalenderåret 2002, i vartdera fallet ökat med 10 procentenheter. För Bulgarien och Rumänien ska referensåret emellertid vara kalenderåret 2006. För Slovenien ska ökningen vara 25 procentenheter.
 - Den berörda nya medlemsstatens nationella tak enligt förteckningen i bilaga VIII, vid behov anpassat i enlighet med artikel 53.2.

Vid beräkningen av det totala belopp som avses i första strecksatsen ska det nationella direktstöd och/eller de delar därav som motsvarar det direktstöd i gemenskapen och/eller de delar därav som beaktades vid beräkningen av det faktiska taket för den berörda nya medlemsstaten i enlighet med artikel 41 och artikel 53.2.

En ny medlemsstat kan, för varje direktstöd som berörs, välja att tillämpa antingen alternativ a eller alternativ b.

Det totala direktstöd som en jordbrukare efter anslutningen kan beviljas i de nya medlemsstaterna enligt det relevanta direktstödsystemet, inklusive allt kompletterande nationellt direktstöd, får inte överstiga den stödnivå som jordbrukaren skulle vara berättigad till enligt det motsvarande direktstödsystem som vid samma tidpunkt tillämpas i medlemsstater som inte är nya medlemsstater.

3. Cypern får komplettera direktstöd som betalas ut till en jordbrukare inom ramen för något av de direktstöd som förtecknas i bilaga I upp till den sammanlagda stödnivå som jordbrukaren skulle ha varit berättigad till i Cypern 2001.

De cypriotiska myndigheterna ska se till att det sammanlagda direktstöd som en jordbrukare beviljas i Cypern efter anslutningen enligt det relevanta direktstödsystemet, inklusive allt kompletterande nationellt direktstöd, inte i något fall överstiger den stödnivå som jordbrukaren skulle vara berättigad till enligt det direktstödssystem som under det aktuella året tillämpas i medlemsstater som inte är nya medlemsstater.

De totala belopp som ska beviljas som kompletterande nationellt stöd anges i bilaga XIII.

Det kompletterande nationella stöd som ska beviljas ska i mån av behov justeras till följd av utvecklingen inom den gemensamma jordbrukspolitik.

Punkterna 2 och 5 ska inte gälla för Cypern.

4. Om en ny medlemsstat beslutar att tillämpa systemet för enhetlig arealersättning får den bevilja kompletterande nationellt direktstöd enligt de villkor som anges i punkterna 5 och 8.
5. Det totala kompletterande nationella stöd som beviljas med tillämpning av systemet för enhetlig arealersättning det året, får begränsas genom ett särskilt rambelopp per (under)sektor, förutsatt att ett sådant (under)sektorspecifikt rambelopp endast kan avse
 - direktstöd som ingår i systemet med samlat gårdsstöd, och/eller
 - ett eller flera av de direktstöd som eventuellt endast genomförts delvis i enlighet med artikel 53.2. Detta rambelopp ska vara lika med skillnaden mellan följande:
 - Det totala stödbelopp per (under)sektor som följer av tillämpningen av punkt 2 a eller när så är lämpligt b, och
 - det totala direktstöd som skulle vara tillgängligt i den berörda nya medlemsstaten för samma (under)sektor under det aktuella året, enligt systemet för enhetlig arealersättning.
6. Den nya medlemsstaten får, på grundval av objektiva kriterier och efter tillstånd från kommissionen, besluta vilka belopp som ska beviljas som kompletterande nationellt stöd.
7. I kommissionens tillstånd ska det
 - om punkt 2 b är tillämplig, specificeras vilka GJP-liknande nationella system för direktstöd som berörs,
 - fastställas upp till vilken nivå det kompletterande nationella stödet kan betalas ut, procentsatsen för det kompletterande nationella stödet och, i förekommande fall, villkoren för beviljande av stödet,
 - anges att stödet beviljas med förbehåll för att det kan behöva justeras till följd av utvecklingen inom den gemensamma jordbrukspolitik.
8. Kompletterande nationellt stöd får inte beviljas för jordbruksverksamhet för vilken inget direktstöd föreskrivs i medlemsstater som inte är nya medlemsstater.

Artikel 121
Statligt stöd – Cypern

Cypern kan, utöver det kompletterande nationella direktstödet, bevilja gradvis minskande nationellt övergångsstöd fram till utgången av 2010. Detta statliga stöd ska beviljas i en form som liknar gemenskapsstöd, t.ex. frikopplat stöd.

Med beaktande av den typ av nationellt stöd och de stödbelopp som beviljades 2001 kan Cypern bevilja statligt stöd till de (under)sektorer som anges i bilaga XIV upp till de belopp som anges i den bilagan.

Det statliga stöd som ska beviljas ska i mån av behov justeras till följd av utvecklingen inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Om det visar sig nödvändigt att göra sådana justeringar ska stödbeloppet eller villkoren för beviljande av stöd ändras på grundval av ett kommissionsbeslut.

Cypern ska överlämna en årlig rapport till kommissionen om genomförandet av de statliga stödåtgärderna, med uppgift om stödformer och stödbelopp för varje (under)sektor.

AVDELNING VI **ÖVERFÖRINGAR AV MEDEL**

Artikel 122
Överföring av medel till omstrukturering i bomullsproducerande områden

Ett belopp på 22 miljoner euro ska varje år finnas tillgängligt som extra gemenskapsstöd för åtgärder i bomullsproducerande områden som ingår i program för landsbygdsutveckling finansierade genom EJFLU.

Artikel 123
Överföring av medel till omstrukturering i tobaksproducerande områden

Från och med budgetåret 2011 ska ett belopp på 484 miljoner euro finnas tillgängligt som extra gemenskapsstöd för åtgärder i tobaksproducerande områden som ingår i program för landsbygdsutveckling finansierade genom EJFLU, för de medlemsstater i vilka tobaksproducenterna mottog stöd i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2075/92²⁶ under åren 2000, 2001 och 2002.

²⁶ EGT L 215, 30.7.1992, s. 70.

AVDELNING VII GENOMFÖRANDE-, ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1 GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 124

Bekräftelse av stödrättigheter

1. Stödrättigheter som tilldelats jordbrukare före den 1 januari 2009 ska betraktas som lagliga och korrekta från och med den 1 januari 2010.
2. Punkt 1 ska inte gälla stödrättigheter som tilldelats jordbrukare på grundval av formellt inkorrekta ansökningar.
3. Punkt 1 ska inte påverka kommissionens befogenhet att fatta beslut enligt artikel 31 i förordning (EG) nr 1290/2005 rörande utgifter för stöd som beviljats för något kalenderår till och med år 2009.

Artikel 125

Tillämpning i de yttersta randområdena

Avdelningarna III och IV ska inte tillämpas i de franska utomeuropeiska departementet, på Azorerna och Madeira eller på Kanarieöarna.

Artikel 126

Statligt stöd

Genom undantag från artikel 180 i förordning (EG) nr 1234/2007 och artikel 3 i förordning (EG) nr 1184/2006²⁷, ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte tillämpas i fråga om utbetalningar enligt artiklarna 42, 59, 68–70, artiklarna 87.4 och 100.5, artikel 109 och artiklarna 119–121 som medlemsstaterna gör i enlighet med denna förordning.

Artikel 127

Överföring av information till kommissionen

Medlemsstaterna ska i detalj informera kommissionen om de åtgärder som de vidtar för att genomföra den här förordningen och särskilt sådana åtgärder som hör samman med artiklarna 6, 12, 42, 46, 47, 68, 69, 70, 59, 60 and 119.

²⁷ EUT L 214, 4.8.2006. s. 7.

Artikel 128
Förvaltningskommitté för direktstöd

1. Kommissionen ska biträdas av förvaltningskommittén för direktstöd, som ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara en månad.
3. Kommittén ska själv anta sin arbetsordning.

Artikel 129
Tillämpningsföreskrifter

Närmare föreskrifter för den här förordningen ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2. De ska särskilt omfatta följande:

- a) Närmare föreskrifter för inrättandet av ett system för jordbruksrådgivning.
- b) Närmare föreskrifter avseende kriterier för fördelning av sådana belopp som blir tillgängliga genom tillämpning av modulering.
- c) Närmare föreskrifter för hur stöd ska beviljas enligt den här förordningen, inbegripet villkor för stödberättigande, datum för ansökningar samt bestämmelser för utbetalning och kontroll, kontroll och fastställande av stödrättigheter inklusive varje nödvändig utväxling av uppgifter med medlemsstaterna och fastställande av överskridanden av basarealer eller den maximala garantiarealen samt närmare föreskrifter för fastställande av perioden för innehållande, för indragning och för omfördelning av ej använda bidragsrättigheter som fastställts enligt avsnitten 7 och 8 i kapitel 1 i avdelning IV.
- d) När det gäller systemet med samlat gårdsstöd, närmare föreskrifter särskilt om inrättande av en nationell reserv, överföring av rättigheter, definitionen av fleråriga grödor, permanent betesmark, jordbruksmark och gräsmark, alternativen i kapitlen 2 och 3 i avdelning III och integreringen av kopplat stöd i kapitel IV i avdelning III.
- e) Närmare föreskrifter för genomförandet av bestämmelserna i avdelning V.
- f) Tillämpningsföreskrifter för integreringen av frukt och grönsaker, matpotatis och plantskolor i systemet med samlat gårdsstöd, inklusive ansökningsförfarandet under det första genomförandeåret, samt för de stöd som avses i avsnitten 5 och 6 i kapitel I i avdelning IV.
- g) Närmare föreskrifter för införandet av stöd för vin i systemet med samlat gårdsstöd, inklusive ansökningsförfarandet under det första tillämpningsåret, i enlighet med förordning (EG) nr [vinförordningen].

- h) När det gäller hampa, närmare föreskrifter för särskilda kontrollåtgärder och metoder för fastställande av halten av *tetrahydrocannabinol*.
- i) Sådana ändringar i bilaga I som kan bli nödvändiga med hänsyn till de kriterier som anges i artikel 1.
- j) Sådana ändringar i bilagorna V, VI och VII som kan bli nödvändiga särskilt med hänsyn till ny gemenskapslagstiftning.
- k) De grundläggande funktionerna i identifieringssystemet för jordbruksskiften och hur dessa ska utformas.
- l) Eventuella ändringar som får göras i stödansökningarna och undantag från kravet att lämna in en stödansökan.
- m) Bestämmelser om vilka uppgifter stödansökningarna minst ska innehålla.
- n) Bestämmelser om administrativa kontroller, kontroller på plats och kontroller genom fjärranalys.
- o) Bestämmelser om hur minskning och uteslutning ska tillämpas i de fall där de skyldigheter som avses i artiklarna 4 och 24 inte fullgörs, inklusive fall där minskning och uteslutning inte ska tillämpas.
- q) Sådana ändringar i bilaga V som kan bli nödvändiga med hänsyn till de kriterier som anges i artikel 28.
- r) Meddelanden mellan kommissionen och medlemsstaterna.
- s) Åtgärder som är både nödvändiga och vederbörligen motiverade för att akut lösa praktiska och specifika problem, särskilt sådana som hör samman med genomförandet av kapitel 4 i avdelning II och kapitlen 2 och 3 i avdelning III. Sådana åtgärder får avvika från vissa delar av den här förordningen, men bara i den omfattning och under den tid som detta är absolut nödvändigt.
- t) När det gäller bomull, närmare föreskrifter om
 - i) hur minskningen av stödet enligt artikel 80.3 ska beräknas,
 - ii) de godkända branschorganisationerna, särskilt finansieringen av dem, samt kontroller och påföljder.

KAPITEL 2 ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 130 *Ändring av förordning (EG) nr 1290/2005*

1. I artikel 12 ska punkt 2 ersättas med följande:
 - ”2. Kommissionen ska fastställa de belopp som med tillämpning av artikel 9, artikel 10.4 samt artiklarna 123 och 124 i rådets förordning (EG) nr xxx/2008*[*denna förordning*] och artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 378/2007 ska ställas till förfogande för EJFLU.
2. Artikel 18.3 ska ersättas med följande:
 - ”3. Nationella tak för direktstöd enligt artikel 8.2 i förordning (EG) nr XXX/2008 [*denna förordning*], anpassade i enlighet med artikel 11.1 i samma förordningen, ska betraktas som finansiella tak uttryckta i euro.

* EUT L”

Artikel 131 *Ändring av förordning (EG) nr 247/2006*

Förordning (EG) nr 247/2006 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 23 ska punkt 2 ersättas med följande:
 - ”2. Gemenskapen ska finansiera de åtgärder som föreskrivs i avdelningarna II och III i denna förordning upp till följande årliga belopp:

miljoner euro

	Räkenskapsår r 2007	Räkenskapsår r 2008	Räkenskapsår r 2009	Budgetåret 2010 och efterföljande
De franska utomeuropeiska departementen	126.6	262.6	269.4	276.05
Azorererna och Madeira	77.9	86.98	86.7	106.21
Kanarieöarna	127.3	268.4	268.4	268.42

- (2) Följande artikel ska införas som artikel 24b:

”Artikel 24b

1. Senast den 15 februari 2009 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna sina förslag till ändringar av de övergripande programmen, vilka ska återspegla de ändringar som införs genom artikel 23.2.

2. Kommissionen ska utvärdera de föreslagna ändringarna och besluta om godkännande av dem senast fyra månader från det att de överlämnats i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.”

Artikel 132
Ändring av förordning (EG) nr 378/2007

Förordning (EG) nr 378/2007 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Minskningar genom frivillig modulering ska göras på samma beräkningsgrund som den som gäller för modulering enligt artikel 7 i rådets förordning (EG) nr XXX/2008*(*denna förordning*).

* EUT L”

- b) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. De procentsatser för modulering som gäller för jordbrukare i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr XXX/2008 (*denna förordning*) minus fem procentenheter, ska dras av från den procentsats för frivillig modulering som tillämpas av medlemsstaterna i enlighet med punkt 4 i denna artikel. Både den procentsats som ska dras av och den slutliga procentsatsen för frivillig modulering ska vara lika med eller högre än 0. ”

- (2) Artikel 3.1 a ska ersättas med följande:

”a) genom undantag från artikel 1.3 i denna förordning, tillämpa minskningar genom modulering på grundval den beräkningsmetod som gäller för modulering i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr xx/2008, utan att ta hänsyn till den utslutning beträffande 5 000 euro som föreskrivs i punkt 1 i samma artikel och/eller”

Artikel 133
Upphävanden

1. Förordning (EG) nr 1782/2003 ska upphöra att gälla.

Artiklarna 66, 67, 68, 68a, artikel 70.1 a och kapitlen 1 (durumvete) 2, (bidrag för proteingrödor), 4 (arealstöd för nötter), 8 (energigrödor), 9 (stöd för utsäde), 10 (arealstöd för jordbruksgrödor), 10b (stöd för olivodlingar), 10c (tobaksstöd) och 10d (arealstöd för humle) i avdelning IV i den förordningen ska fortsätta att gälla under 2009.

2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XV.

Artikel 134
Övergångsbestämmelser

Kommissionen kan anta de åtgärder som krävs för att underlätta övergången från de ordningar som föreskrivs i förordning (EG) nr 1782/2003 till dem som införs genom denna förordning.

Artikel 135
Övergångsåtgärder för de nya medlemsstaterna

I de fall där övergångsåtgärder blir nödvändiga för att för de nya medlemsstaterna underlätta övergången från systemet för enhetlig arealersättning till systemet med samlat gårdsstöd och till andra stödordningar som avses i avdelningarna III och IV, ska sådana åtgärder vidtas enligt det förfarande som avses i artikel 128.2.

Artikel 136
Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den [...]

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Förteckning över stödsystem

Sektor	Rättslig grund	Anmärkningar
Samlat gårdsstöd	Avdelning III i denna förordning	Frikopplat stöd
Systemet för enhetlig arealersättning	Avdelning V kapitel 2 i denna förordning	Frikopplat stöd som ersätter alla de direktstöd som förtecknas i denna bilaga, förutom separata stöd
Proteingrödor	Avdelning IV kapitel 2 i förordning (EG) nr 1782/2003*	Arealstöd
Ris	Avdelning IV kapitel 2 i denna förordning	Arealstöd
Nötter	Avdelning IV kapitel 4 i förordning (EG) nr 1782/2003*	Arealstöd
Energigrödor	Avdelning IV kapitel 5 i förordning (EG) nr 1782/2003*	Arealstöd
Stärkelsepotatis	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 5 i denna förordning	Produktionsstöd
Utsäde	Avdelning IV kapitel 9 i förordning (EG) nr 1782/2003	Produktionsstöd
Jordbruksgrödor	Avdelning IV kapitel 10 i förordning (EG) nr 1782/2003	Arealstöd
Får- och getkött	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 7 i denna förordning	Tack- och getbidrag
Nöt- och kalvkött	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 8 i denna förordning	Särskilt bidrag, am- och dikobidrag (inklusive det som betalas för kvigor och det nationella tilläggsbidraget för am- och dikor om det samfinansieras), slaktbidrag
Särskilt stöd	Avdelning III kapitel 5 i denna förordning	
Olivolja	Avdelning IV kapitel 10b i förordning (EG) nr 1782/2003*	Arealstöd
Silkesmaskar	Artikel 1 i förordning (EEG) nr 845/72	Stöd för att främja silkesodling
Tobak	Avdelning IV kapitel 10c i förordning (EG) nr 1782/2003*	Produktionsstöd
Humle	Avdelning IV kapitel 10d i förordning (EG) nr 1782/2003*	Arealstöd
Sockerbetor, sockerrör och cikoria för framställning av socker eller insulinsirap	Avdelning V artikel 116 i denna förordning	Frikopplat stöd
Sockerbetor och sockerrör för framställning av socker	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 4 i denna förordning	Produktionsstöd

Frukt och grönsaker som levereras till bearbetning	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 5 i denna förordning	Övergångsstöd för frukt och grönsaker
Jordgubbar och hallon som levereras till bearbetning	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 6 i denna förordning	Övergångsstöd för bär
Frukt och grönsaker	Artikel 116	Separat frukt- och grönsaksstöd
Posei	Avdelning III i rådets förordning (EG) nr 247/2006	Direktstöd för åtgärder som fastställs i programmen
Egeiska öarna	Kapitel III i rådets förordning (EG) nr 1405/2006	Direktstöd för åtgärder som fastställs i programmen
Bomull	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 4 i denna förordning	Arealstöd

* Endast för år 2009

BILAGA II

Föreskrivna verksamhetskrav som avses i artiklarna 4 och 5

A. Miljö

1.	Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, 25.4.1979, s. 1)	Artiklarna 3.1 och 3.2 b, 4.1, 4.2, 4.4, 5 a, 5 b och 5 d
2.	Rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen (EGT L 20, 26.1.1980, s. 43)	Artiklarna 4 och 5
3.	Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket (EGT L 181, 4.7.1986, s. 6)	Artikel 3
4.	Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1)	Artiklarna 4 och 5
5.	Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7)	Artiklarna 6 och 13.1 a

Folkhälsa och djurhälsa

Identifiering och registrering av djur

6.	Rådets direktiv 92/102/EEG av den 27 november 1992 om identifikation och registrering av djur (EGT L 355, 5.12.1992, s. 32)	Artiklarna 3, 4, och 5
7.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1)	Artiklarna 4 och 7
8.	Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8).	Artiklarna 3, 4, och 5

B. Folkhälsa, djurhälsa och växtskydd

9.	Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 19.8.1991, s. 1)	Artikel 3
10.	Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3)	Artiklarna 3, 4, 5 och 7
11.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1)	Artiklarna 14, 15, 17.1, 18, 19 och 20
12.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati	Artiklarna 7, 11, 12, 13 och 15

	(EGT L 147, 31.5.2001, s. 1)	
<i>Anmälan av sjukdomar</i>		
13.	Rådets direktiv 85/511/EEG av den 18 november 1985 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka (EGT L 315, 26.11.1985, s. 11)	Artikel 3
14.	Rådets direktiv 92/119/EEG av den 17 december 1992 om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka (EGT L 62, 15.3.1993, s. 69)	Artikel 3
15.	Rådets direktiv 2000/75/EG av den 20 november 2000 om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av bluetongue (EGT L 327, 22.12.2000, s. 74)	Artikel 3
<i>C. Djurskydd</i>		
16.	Rådets direktiv 91/629/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar (EGT L 340, 11.12.1991, s. 28)	Artiklarna 3 och 4
17.	Rådets direktiv 91/630/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav vid svinhållning (EGT L 340, 11.12.1991, s. 33)	Artiklarna 3 och 4.1
18.	Rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur (EGT L 221, 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

BILAGA III

God jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, vilka avses i artikel 6

Problem	Normer
Markerosion: Skydda marken genom lämpliga åtgärder	<ul style="list-style-type: none">– Minimikrav för marktäckning– Minimikrav för markanvändning som avspeglar lokala förhållanden– Bibehållande av terrasser
Organiskt material i mark: Bibehålla markens innehåll av organiskt material med lämpliga metoder	<ul style="list-style-type: none">– Normer för växtföljder, i tillämpliga fall– Skötsel av stubbåkrar
Markstruktur: Bibehålla markstrukturen genom lämpliga åtgärder	<ul style="list-style-type: none">– Lämplig maskinanvändning
Lägsta hävdnivå: Säkerställa en lägsta hävdnivå och undvika försämring av livsmiljöer	<ul style="list-style-type: none">– Regler om minsta djurtäthet eller andra lämpliga system– Skydd av permanent betesmark– Bibehållande av landskapselement, i förekommande fall även häckar, dammar, diken, träd på rad, i grupp eller isolerade träd samt åkerkanter– I tillämpliga fall förbud mot att gräva upp olivträd– Undvika att oönskad vegetation inkräktar på odlingsmark– Bibehållande av olivlundar och vinrankor i gott vegetativt skick
Vattenskydd och vattenförvaltning: Skydda vatten mot föroreningar och avrinning, och förvalta vattenförbrukningen	<ul style="list-style-type: none">– Upprättande av buffertremsor längs vattendrag– Efterlevnad av tillståndsförfarandena för användning av vatten för bevattning

BILAGA IV
Nationella nettotak som avses i artikel 8

miljoner euro

Kalenderår	2009	2010	2011	2012
Belgien	583,2	570,9	563,1	553,9
Tjeckien				773,0
Danmark	985,9	965,3	954,6	937,8
Tyskland	5 467,4	5 339,2	5 269,3	5 178,0
Estland				88,9
Irland	1 283,1	1 264,0	1 247,1	1 230,0
Grekland	2 567,3	2 365,5	2 348,9	2 324,1
Spanien	5 171,3	5 043,4	5 019,1	4 953,5
Frankrike	8 218,5	8 021,2	7 930,7	7 796,2
Italien	4 323,6	4 103,7	4 073,2	4 023,3
Cypern				48,2
Lettland				130,5
Litauen				337,9
Luxemburg	35,2	34,5	34,0	33,4
Ungern				1 150,9
Malta				4,6
Nederländerna	841,5	827,0	829,4	815,9
Österrike	727,7	718,2	712,1	704,9
Polen				2 730,5
Portugal	635,8	623,0	622,6	622,6
Slovenien				129,4
Slovakien				335,9
Finland	550,0	541,2	536,0	529,8
Sverige	731,7	719,9	710,6	699,8
Förenade kungariket	3 373,0	3 340,4	3 335,8	3 334,9

BILAGA V

Förteckning över spannmål som avses i artikel 9.3

KN-nummer Beskrivning

I. Spannmål

1001 10 00	Durumvete
1001 90	Vete och blandsäd av vete och råg utom durumvete
1002 00 00	Råg
1003 00	Korn
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål
0709 90 60	Sockermajs

II. Oljeväxtfrön

1201 00	Sojaböner
ex 1205 00	Rapsfrö
ex 1206 00 10	Solrosfrö

III. Proteingrödor

0713 10	Ärter
0713 50	Åkerböner
ex 1209 29 50	Sötlupiner

IV. Lin

ex 1204 00	Linfrö (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Lin, oberett eller rötat, avsett som spånadslin (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

V. Hampa

ex 5302 10 00	Mjukhampa, oberedd eller beredd, avsedd som spånadshampa (<i>Cannabis sativa</i> L.)
---------------	---

BILAGA VI

Förenliga stöd som avses i artikel 28

Sektor	Rättslig grund
Mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade begränsningar	Artiklarna 13 a, 14.1 och de första båda strecksatserna i artikel 14.2, 15, 17–20, 51.3 och 55.4 i förordning (EG) nr 1257/1999
Åtgärder för ett hållbart utnyttjande av jordbruksmark, via	
stöd för naturbetingade svårigheter, för jordbrukare i bergsområden	Artikel 36 a i i förordning (EG) nr 1698/2005
stöd för jordbrukare i områden som inte är bergsområden men där det finns andra svårigheter	Artikel 36 a ii i förordning (EG) nr 1698/2005
Natura 2000-stöd och stöd som är kopplat till direktiv 2000/60/EG	Artikel 36 a iii i förordning (EG) nr 1698/2005
stöd för miljövänligt jordbruk	Artikel 36 a iv i förordning (EG) nr 1698/2005
Åtgärder för ett hållbart utnyttjande av skogsmark, via	
en första beskogning av jordbruksmark	Artikel 36 b i i förordning (EG) nr 1698/2005
Natura 2000-stöd	Artikel 36 b iv i förordning (EG) nr 1698/2005
stöd för miljövänligt skogsbruk	Artikel 36 b v i förordning (EG) nr 1698/2005
Vin	Artikel 117 i (vinförordningen)

BILAGA VII

A. Frukt och grönsaker, matpotatis och plantskolor

1. Jordbrukarna ska erhålla en stödrättighet per hektar, vilken räknas fram genom att referensbeloppet i punkt 2 divideras med antalet hektar beräknade i enlighet med punkt 3.
2. Medlemsstaterna ska fastställa det belopp som ska inkluderas i referensbeloppet för varje jordbrukare på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, t.ex.
 - det marknadsstödbelopp som jordbrukaren mottagit, direkt eller indirekt, för frukt och grönsaker, matpotatis och plantskolor,
 - den areal som används för produktion av frukt och grönsaker, matpotatis och plantskolor,
 - den producerade mängden frukt och grönsaker, matpotatis och plantskolor,

under en representativ period som kan variera mellan produkterna, under ett eller flera regleringsår med början från och med det regleringsår som slutade 2001 och, för medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 eller senare, från och med det regleringsår som slutade 2004, fram till och med det regleringsår som slutade 2007.

Tillämpningen av kriterierna i denna punkt kan variera mellan olika frukt- och grönsaksprodukter, typer av matpotatis och plantskolor om det är objektivt berättigat. Medlemsstaterna får på samma grundval besluta att inte fastställa de belopp som ska inkluderas i referensbeloppet och de tillämpliga hektaren enligt denna punkt före utgången av en treårig övergångsperiod som löper ut den 31 december 2010.

3. Medlemsstaterna ska beräkna de tillämpliga hektar på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, t.ex. de arealer som avses i punkt 2 första stycket andra strecksatsen.

I denna förordning avses med *frukt och grönsaker* de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i och j i förordning (EG) nr 1234/2007 och med *matpotatis* annan potatis med KN-nummer 0701 än sådan som är avsedd för framställning av potatisstärkelse, för vilken stöd beviljas enligt artikel 93.

4. En jordbrukare vars produktion under den representativa perioden i punkt 2 påverkades negativt genom *force majeure* eller exceptionella omständigheter (i enlighet med artikel 36.1) som inträffade före eller under referensperioden, ska ha rätt att begära att det referensbelopp som avses i punkt 2 beräknas på grundval av det eller de kalenderår under den representativa period som inte påverkades av *force majeure* eller exceptionella omständigheter.
5. Om hela referensperioden påverkades av *force majeure* eller exceptionella omständigheter ska medlemsstaten beräkna referensbeloppet på grundval av det saluföringsår som närmast föregår den representativa period som valts i enlighet med punkt 3. I detta fall ska punkt 1 gälla på motsvarande sätt.

6. Fall av *force majeure* eller exceptionella omständigheter ska av den berörda jordbrukaren anmälas skriftligt till den behöriga myndigheten, tillsammans med för myndigheten tillfredsställande bevis, inom den tid som fastställs av varje medlemsstat.

B. Vin (röjning)

Jordbrukare som deltar i det röjningssystem som fastställs i avdelning V kapitel III i förordning (EG) nr [vinförordningen] ska året efter röjningen tilldelas ett antal stödrättigheter lika med antalet hektar för vilka de har erhållit röjningsbidrag.

Värdet per stödrättighet ska vara lika med det genomsnittliga regionala värdet av stödrättigheterna i den berörda regionen. Värdet per stödrättighet får dock inte i något fall överskrida 350 EUR per hektar.

C. Vin (överföring från stödprogrammen)

Om en medlemsstat väljer att ge stöd i enlighet med artikel 4a i förordning (EG) nr [vinförordningen] ska den fastställa varje jordbrukares referensbelopp samt tillämpligt antal hektar

- på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier,
- i förhållande till en representativ referensperiod på ett eller flera vinår från och med vinåret 2005/2006; de referensskriterier som används för att fastställa referensbeloppet och tillämpliga hektar ska dock inte grunda sig på en referensperiod som innefattar vinår efter vinåret 2007/2008 om överföringen i stödprogram rör ersättning till jordbrukare som tidigare har mottagit stöd för spritdrycksdestillation eller har varit ekonomiska förmånstagare till stöd för användning av koncentrerad druvmust för berikning av vin enligt förordning (EG) nr [vinförordningen],
- i överensstämmelse med det totalt tillgängliga beloppet för denna åtgärd enligt artikel 6 e i förordning (EG) nr [vinförordningen].

Jordbrukarna ska erhålla en stödrättighet per hektar, vilken beräknas genom att det aktuella referensbeloppet divideras med antalet tillämpliga hektar.

BILAGA VIII

Nationella tak som avses i artikel 41

Tabell 1

(1 000 euro)

Medlemsstat	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien	614 179	611 901	613 281	613 281	614 661	614 661	614 661	614 661
Danmark	1 030 478	1 031 321	1 043 421	1 043 421	1 048 999	1 048 999	1 048 999	1 048 999
Tyskland	5 770 254	5 781 666	5 826 537	5 826 537	5 848 330	5 848 330	5 848 330	5 848 330
Irland	1 342 268	1 340 737	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Grekland	2 367 713	2 209 591	2 210 829	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Spanien	4 838 512	5 070 413	5 114 250	5 139 246	5 139 316	5 139 316	5 139 316	5 139 316
Frankrike	8 404 502	8 444 468	8 500 503	8 504 425	8 518 804	8 518 804	8 518 804	8 518 804
Italien	4 143 175	4 277 633	4 320 238	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974
Luxemburg	37 051	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084
Nederländerna	853 090	853 169	886 966	886 966	904 272	904 272	904 272	904 272
Österrike	745 561	747 298	750 019	750 019	751 616	751 616	751 616	751 616
Portugal	589 723	600 296	600 370	605 967	605 972	605 972	605 972	605 972
Finland	566 801	565 823	568 799	568 799	570 583	570 583	570 583	570 583
Sverige	763 082	765 229	768 853	768 853	770 916	770 916	770 916	770 916
Förenade kungariket	3 985 834	3 986 361	3 987 844	3 987 844	3 987 849	3 987 849	3 987 849	3 987 849

Tabell 2*

(1 000 euro)

Medlemsstat	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Bulgarien	287 399	328 997	409 587	490 705	571 467	652 228	732 986	813 746
Tjeckien	559 622	647 080	735 801	821 779	909 164	909 164	909 164	909 164
Estland	60 500	70 769	80 910	91 034	101 171	101 171	101 171	101 171
Cypern	31 670	38 845	43 730	48 615	53 499	53 499	53 499	53 499
Lettland	90 016	104 025	118 258	132 193	146 355	146 355	146 355	146 355
Litauen	230 560	268 746	305 964	342 881	380 064	380 064	380 064	380 064
Ungern	807 366	935 912	1 064 312	1 191 526	1 318 542	1 318 542	1 318 542	1 318 542
Malta	3 434	3 851	4 268	4 685	5 102	5 102	5 102	5 102
Polen	1 877 107	2 164 285	2 456 894	2 742 771	3 033 549	3 033 549	3 033 549	3 033 549
Rumänien	623 399	713 207	891 072	1 068 953	1 246 821	1 424 684	1 602 550	1 780 414
Slovenien	87 942	102 047	116 077	130 107	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovakien	240 014	277 779	314 692	351 377	388 191	388 191	388 191	388 191

* Taken har beräknats med hänsyn till den ökningstabell som anges i artikel 110.

BILAGA IX

Den del av de nationella taken enligt artikel 56.1 som avser tomater ska vara följande:

Medlemsstat	Belopp (miljoner euro per kalenderår)
Bulgarien	5,394
Tjeckien	0,414
Grekland	35,733
Spanien	56,233
Frankrike	8,033
Italien	183,967
Cypern	0,274
Malta	0,932
Ungern	4,512
Rumänien	1,738
Polen	6,715
Portugal	33,333
Slovakien	1,018

Den del av de nationella taken enligt artikel 56.2 som avser frukt- och grönsaksgrödor andra än ettåriga grödor ska vara följande:

Medlemsstat	Belopp (miljoner euro per kalenderår)
Bulgarien	0,851
Tjeckien	0,063
Grekland	153,833
Spanien	110,633
Frankrike	44,033
Italien	131,700
Cypern	2009: 4,856 2010: 4,919 2011: 4,982 2012: 5,045
Ungern	0,244
Rumänien	0,025
Portugal	2,900
Slovakien	0,007

BILAGA X

Integrering av kopplade stöd i systemet med samlat gårdsstöd

I.

- Från och med 2010 det särskilda kvalitetsbidrag för durumvete som föreskrivs i avdelning IV kapitel 1 i förordning (EG) nr 1782/2003.
- Från och med 2010 det bidrag för proteingrödor som föreskrivs i avdelning IV kapitel 2 i förordning (EG) nr 1782/2003.
- Från och med 2010 det grödspecifika stöd för ris som föreskrivs i avdelning IV kapitel III i förordning (EG) nr 1782/2003 och avdelning IV kapitel 1 avsnitt 1 i den här förordningen, i enlighet med den tidplan som anges i artikel 72.2 i den här förordningen.
- Från och med 2010 det arealstöd för nötter som föreskrivs i avdelning IV kapitel 4 i förordning (EG) nr 1782/2003.
- Från och med 2011 det stöd för bearbetning av torkat foder som föreskrivs i del II avdelning I kapitel IV avsnitt I underavsnitt I i förordning (EG) nr 1234/2007.
- Från och med 2011 det stöd för bearbetning av lin som odlas för fiberproduktion som föreskrivs i del II avdelning I kapitel IV avsnitt I underavsnitt II i förordning (EG) nr 1234/2007, i enlighet med den tidplan som anges i det underavsnittet.
- Från och med 2011 det bidrag för potatisstärkelse som föreskrivs i artikel [95a] i förordning (EG) nr 1234/2004 och, i enlighet med tidplanen i artikel 75 i den här förordningen, det stöd för stärkelsepotatis som föreskrivs i den artikeln.

II.

Från och med 2010 om en medlemsstat beviljade

- det stöd för utsäde som föreskrivs i avdelning IV kapitel 9 i förordning (EG) nr 1782/2003,
- det arealstöd för jordbruksgrödor som föreskrivs i avdelning IV kapitel 10 i förordning (EG) nr 1782/2003,
- det stöd för olivodlingar som föreskrivs i avdelning IV kapitel 10b i förordning (EG) nr 1782/2003,
- det arealstöd för humle som föreskrivs i avdelning IV kapitel 10d i förordning (EG) nr 1782/2003

i enlighet med tidplanen i artikel 55, nöt- och kalvköttsbidrag, utom am- och dikobidrag.

III.

Från och med 2010 om en medlemsstat inte antar det beslut som avses i artikel 53.1 i denna förordning:

- De får- och getköttsbidrag som avses i artikel 67 i förordning (EG) nr 1782/2003.
- De nöt- och kalvköttsbidrag som avses i artikel 68 i förordning (EG) nr 1782/2003.

BILAGA XI

Integration av det kopplade stödet – artikel 65

Torkat foder

(tusental euro)

Medlemsstat	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien	0	0	0	0	0	0
Danmark	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Tyskland	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Irland	132	132	132	132	132	132
Grekland	1 238	1 238	1 238	1 238	1 238	1 238
Spanien	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Frankrike	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Italien	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Luxemburg						
Nederländerna	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Österrike	64	64	64	64	64	64
Portugal	69	69	69	69	69	69
Finland	10	10	10	10	10	10
Sverige	180	180	180	180	180	180
Förenade kungariket	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Bulgarien						
Tjeckien	922	922	922	922	922	922
Estland						
Cypern						
Lettland						
Litauen	21	21	21	21	21	21
Ungern	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Malta						
Polen	147	147	147	147	147	147
Rumänien						
Slovenien						
Slovakien	91	91	91	91	91	91

Kvalitetsbidrag för durumvete

(tusental euro)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien							
Danmark							
Tyskland							
Irland							
Grekland	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Spanien	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Frankrike	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Italien	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Luxemburg							
Nederländerna							
Österrike	280	280	280	280	280	280	280
Portugal	80	80	80	80	80	80	80
Finland							
Sverige							
Förenade kungariket							
Bulgarien	349	436	523	610	698	785	872
Tjeckien							
Estland							
Cypern	173	198	223	247	247	247	247
Lettland							
Litauen							
Ungern	70	80	90	100	100	100	100
Malta							
Polen							
Rumänien							
Slovenien							
Slovakien							

Proteingrödor

(tusental euro)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien	84	84	84	84	84	84	84
Danmark	843	843	843	843	843	843	843
Tyskland	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Irland	216	216	216	216	216	216	216
Grekland	242	242	242	242	242	242	242
Spanien	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10905	10 905
Frankrike	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17635	17 635
Italien	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5009	5 009
Luxemburg	21	21	21	21	21	21	21
Nederländerna	67	67	67	67	67	67	67
Österrike	2 051	2 051	2 051	2 051	2051	2051	2 051
Portugal	214	214	214	214	214	214	214
Finland	303	303	303	303	303	303	303
Sverige	2 147	2 147	2 147	2 147	2147	2147	2 147
Förenade kungariket	10 500	10 500	10 500	10 500	10500	10500	10 500
Bulgarien	160	201	241	281	321	361	401
Tjeckien	1 858	2 123	2 389	2 654	2654	2654	2 654
Estland	169	194	218	242	242	242	242
Cypern	17	19	22	24	24	24	24
Lettland	109	124	140	155	155	155	155
Litauen	1 486	1 698	1 911	2 123	2123	2123	2 123
Ungern	1 369	1 565	1 760	1 956	1956	1956	1 956
Malta	0	0	0	0	0	0	0
Polen	1 723	1 970	2 216	2 462	2462	2462	2 462
Rumänien	911	1 139	1 367	1 595	1822	2050	2 278
Slovenien	63	72	81	90	90	90	90
Slovakien	1 003	1 146	1 290	1 433	1433	1433	1433

Ris

(tusental euro)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien							
Danmark							
Tyskland							
Irland							
Grekland	5 703	5 703	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Spanien	24 997	24 997	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Frankrike	3 922	3 922	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Italien	49 737	49 737	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Luxemburg							
Nederländerna							
Österrike							
Portugal	5 596	5 596	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Finland							
Sverige							
Förenade kungariket							
Bulgarien	288	360	863	1 007	1 151	1 294	1 438
Tjeckien							
Estland							
Cypern							
Lettland							
Litauen							
Ungern	262	300	674	749	749	749	749
Malta							
Polen							
Rumänien	13	16	38	44	50	57	63
Slovenien							
Slovakien							

Nötter

(tusental euro)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien	12	12	12	12	12	12	12
Danmark							
Tyskland	181	181	181	181	181	181	181
Irland							
Grekland	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Spanien	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Frankrike	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Italien	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luxemburg	12	12	12	12	12	12	12
Nederländerna	12	12	12	12	12	12	12
Österrike	12	12	12	12	12	12	12
Portugal	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Finland							
Sverige							
Förenade kungariket	12	12	12	12	12	12	12
Bulgarien	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Tjeckien							
Estland							
Cypern	431	493	554	616	616	616	616
Lettland							
Litauen							
Ungern	245	280	315	350	350	350	350
Malta							
Polen	355	406	456	507	507	507	507
Rumänien	79	99	119	139	159	179	199
Slovenien	25	29	33	36	36	36	36
Slovakien	262	299	337	374	374	374	374

Långa linfibrer

(tusental
euro)

Medlemsstat	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien	1 380	1 380	2 760	2 760	2 760	2 760
Danmark						
Tyskland	30	30	60	60	60	60
Irland						
Grekland						
Spanien	5	5	10	10	10	10
Frankrike	5 580	5 580	11 160	11 160	11 160	11 160
Italien						
Luxemburg						
Nederländerna	480	480	960	960	960	960
Österrike	15	15	30	30	30	30
Portugal	5	5	10	10	10	10
Finland	20	20	40	40	40	40
Sverige	5	5	10	10	10	10
Förenade kungariket	5	5	10	10	10	10
Bulgarien	1	1	3	3	3	3
Tjeckien	192	192	385	385	385	385
Estland	3	3	6	6	6	6
Cypern						
Lettland	36	36	72	72	72	72
Litauen	226	226	453	453	453	453
Ungern						
Malta						
Polen	92	92	185	185	185	185
Rumänien	4	4	8	8	8	8
Slovenien						
Slovakien	7	7	15	15	15	15

Bearbetningsstöd för potatisstärkelse

(tusental euro)

Medlemsstat	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien						
Danmark	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Tyskland	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603
Irland						
Grekland						
Spanien	43	43	43	43	43	43
Frankrike	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Italien						
Luxemburg						
Nederländerna	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290
Österrike	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Portugal						
Finland	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Sverige	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Förenade kungariket						
Bulgarien						
Tjeckien	749	749	749	749	749	749
Estland	6	6	6	6	6	6
Cypern						
Lettland	129	129	129	129	129	129
Litauen	27	27	27	27	27	27
Ungern						
Malta						
Polen	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Rumänien						
Slovenien						
Slovakien	16	16	16	16	16	16

Potatisstärkelsestöd till odlare

(tusental euro)

Medlemsstat	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien						
Danmark	5 578	5 578	11 156	11 156	11 156	11 156
Tyskland	21 763	21 763	43 526	43 526	43 526	43 526
Irland						
Grekland						
Spanien	64	64	129	129	129	129
Frankrike	8 799	8 799	17 598	17 598	17 598	17 598
Italien						
Luxemburg						
Nederländerna	16 825	16 825	33 651	33 651	33 651	33 651
Österrike	1 581	1 581	3 163	3 163	3 163	3 163
Portugal						
Finland	1 763	1 763	3 527	3 527	3 527	3 527
Sverige	2 058	2 058	4 116	4 116	4 116	4 116
Förenade kungariket						
Bulgarien						
Tjeckien	893	1 005	2 232	2 232	2 232	2 232
Estland	7	7	17	17	17	17
Cypern						
Lettland	153	172	383	383	383	383
Litauen	32	36	80	80	80	80
Ungern						
Malta						
Polen	3 846	4 327	9 615	9 615	9 615	9 615
Rumänien						
Slovenien						
Slovakien	19	22	48	48	48	48

Olivolja

(tusental euro)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Spanien	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Cypern	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

BILAGA XII

Tak vid beräkningen av det stödbelopp som avses i artikel 84 (socker)

(tusental euro)

Medlemsstat	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien	47 429	60 968	74 508	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgarien	—	84	121	154	176	220	264	308	352	396	440
Tjeckien	27 851	34 319	40 786	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Danmark	19 314	25 296	31 278	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Tyskland	154 974	203 607	252 240	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Grekland	17 941	22 455	26 969	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Spanien	60 272	74 447	88 621	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Frankrike	152 441	199 709	246 976	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Irland	11 259	14 092	16 925	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Italien	79 862	102 006	124 149	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Lettland	4 219	5 164	6 110	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Litauen	6 547	8 012	9 476	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Ungern	26 105	31 986	37 865	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Nederländerna	41 743	54 272	66 803	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Österrike	18 971	24 487	30 004	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Polen	99 135	122 906	146 677	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugal	3 940	4 931	5 922	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Rumänien	—	1 930	2 781	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Slovenien	2 284	2 858	3 433	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovakien	11 813	14 762	17 712	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Finland	8 255	10 332	12 409	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Sverige	20 809	26 045	31 281	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Förenade kungariket	64 340	80 528	96 717	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

BILAGA XIII

Tabell 1 **Cypern: Kompletterande nationellt direktstöd vid tillämpning av de normala direktstödsystemen**

Höjningar	60 %	70 %	80 %	90 %
Sektor	2009	2010	2011	2012
Jordbruksgrödor (utom durumvete)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Durumvete	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Trindsäd	16 362	12 272	8 181	4 091
Mjolk- och mejeriprodukter	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Nötkött	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Får- och getkött	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olivolja	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tobak	417 340	313 005	208 670	104 335
Bananer	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Vindruvor, torkade	0	0	0	0
Mandlar	0	0	0	0
Totalt	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Kompletterande nationellt direktstöd enligt gårdsstödsystemet:

Det totala belopp av kompletterande nationellt direktstöd som får beviljas enligt systemet med samlat gårdsstöd ska vara lika med summan av de sektorstak som anges i denna tabell för de sektorer som omfattas av systemet med samlat gårdsstöd, i den mån stödet inom dessa sektorer är frikopplat.

Tabell 2 **Cypern: Kompletterande nationellt direktstöd vid tillämpning av systemet för enhetlig arealersättning för direktstöd**

Sektor	2009	2010	2011	2012
Jordbruksgrödor (utom durumvete)	0	0	0	0
Durumvete	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Trindsäd	0	0	0	0
Mjolk- och mejeriprodukter	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Nötkött	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Får- och getkött	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Olivolja	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Vindruvor, torkade	156 332	149 600	142 868	136 136
Bananer	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tobak	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Totalt	31 650 945	30 903 405	30 155 865	29 408 325

BILAGA XIV

STATLIGT STÖD CYPERN

Sektor	2009	2010
Spannmål (utom durumvete)	2 263 018	1 131 509
Mjök- och mejeriprodukter	562 189	281 094
Nötkött	64 887	0
Får- och getkött	1 027 917	513 958
Grisköttssektorn	2 732 606	1 366 303
Fjäderfä och ägg	1 142 374	571 187
Vin	4 307 990	2 153 995
Olivolja	2 088 857	1 044 429
Bordsdruvor	1 058 897	529 448
Bearbetade tomater	117 458	58 729
Bananer	127 286	63 643
Frukt från lövfällande träd, inklusive stenfrukt	2 774 230	1 387 115
Totalt	18 267 707	9 101 410

BILAGA XV
Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 1782/2003	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 25
Artikel 7	Artikel 26
Artikel 8	–
Artikel 9	Artikel 27
Artikel 10.1	Artikel 7
Artikel 10.2	Artikel 9.1
Artikel 10.3	Artikel 9.2
Artikel 10.4	Artikel 9.3
–	Artikel 9.4
Artikel 11	Artikel 11.1 och 11.2
Artikel 12	–
–	Artikel 8
Artikel 12a.1	Artikel 10
Artikel 12a.2	Artikel 11.3
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14	Artikel 13
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 17
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20	Artikel 19
Artikel 21	Artikel 20
Artikel 22	Artikel 21
Artikel 23	Artikel 22
Artikel 24	Artikel 23
Artikel 25	Artikel 24
Artikel 26	Artikel 28

Artikel 27	Artikel 29
–	Artikel 30
Artikel 28	Artikel 31
Artikel 29	Artikel 32
Artikel 30	Artikel 33
Artikel 31	–
Artikel 32	Artikel 3
Artikel 33	Artikel 34
Artikel 34	–
Artikel 35	Artikel 38
Artikel 36	–
Artikel 37	Bilaga VII
Artikel 38	–
Artikel 39	–
Artikel 40.1–40.3	Punkt A.4–A.6 i bilaga VII
Artikel 40.4	Artikel 36.1 andra stycket
Artikel 40.5	–
Artikel 41	Artikel 41
Artikel 42	Artikel 42
Artikel 43	Bilaga VII
Artikel 44	Artikel 35
Artikel 45	Artikel 43
Artikel 46	Artikel 44
Artikel 47	–
Artikel 48	–
Artikel 49	Artikel 45
Artikel 50	–
Artikel 51 första stycket	–
Artikel 51 andra stycket	Artikel 39
Artikel 52	Artikel 40
Artikel 53	–
Artikel 54	–
Artikel 55	–
Artikel 56	–
Artikel 57	–
–	Artikel 46
Artikel 58	Artikel 47

Artikel 59	Artikel 48
Artikel 60	Artikel 50
Artikel 61	Artikel 51
Artikel 62	–
Artikel 63.1	Artikel 52.1
Artikel 63.2	–
Artikel 63.3	Artikel 49
Artikel 63.4	Artikel 52.2
Artikel 64	Artikel 53
Artikel 65	–
Artikel 66	–
Artikel 67	Artikel 54
Artikel 68	Artikel 55
Artikel 68 <i>a</i>	
Artikel 68 <i>b</i>	Artikel 56
Artikel 69	–
Artikel 70	–
Artikel 71	–
Artikel 71 <i>a</i>	Artikel 57
Artikel 71 <i>b</i>	Artikel 58
Artikel 71 <i>c</i>	–
Artikel 71 <i>d</i>	Artikel 59
Artikel 71 <i>e</i>	Artikel 60
Artikel 71 <i>f</i>	Artikel 61
Artikel 71 <i>g</i>	–
Artikel 71 <i>h</i>	Artikel 62
Artikel 71 <i>i</i>	–
Artikel 71 <i>j</i>	–
Artikel 71 <i>k</i>	Artikel 63
Artikel 71 <i>l</i>	–
Artikel 71 <i>m</i>	–
–	Artikel 64
–	Artikel 65
–	Artikel 66
–	Artikel 67
–	Artikel 68
–	Artikel 69

–	Artikel 70
Artikel 72	–
Artikel 73	–
Artikel 74	–
Artikel 75	–
Artikel 76	–
Artikel 77	–
Artikel 78	–
Artikel 79	Artikel 71
Artikel 80	Artikel 72
Artikel 81	Artikel 73
Artikel 82	Artikel 74
Artikel 83	–
Artikel 84	–
Artikel 85	–
Artikel 86	–
Artikel 87	Artikel 109
Artikel 88	–
Artikel 89	–
Artikel 90	–
Artikel 91	–
Artikel 92	–
Artikel 93	Artikel 75
Artikel 94	Artikel 76
Artikel 95	–
Artikel 96	–
Artikel 97	–
Artikel 98	–
Artikel 99	–
Artikel 100	–
Artikel 101	–
Artikel 102	–
Artikel 103	–
Artikel 104	–
Artikel 105	–
Artikel 106	–
Artikel 107	–

Artikel 108	–
Artikel 109	–
Artikel 110	–
Artikel 110a	Artikel 77
Artikel 110b	Artikel 78
Artikel 110c	Artikel 79
Artikel 110d	Artikel 80
Artikel 110e	Artikel 81
Artikel 110f	–
Artikel 110g	–
Artikel 110h	–
Artikel 110i	–
Artikel 110j	–
Artikel 110k	–
Artikel 110l	–
Artikel 110m	–
Artikel 110n	–
Artikel 110o	–
Artikel 110p	–
Artikel 110q	Artikel 82
Artikel 110r	Artikel 83
Artikel 110s	Artikel 84
Artikel 110t	Artikel 85
Artikel 110u	Artikel 86
Artikel 110v	Artikel 87
Artikel 111	Artikel 88
Artikel 112	Artikel 89
Artikel 113	Artikel 90
Artikel 114	Artikel 91
Artikel 115	Artikel 92
Artikel 116	Artikel 93
Artikel 117	Artikel 94
Artikel 118	Artikel 95
Artikel 119	–
Artikel 120	Artikel 96
Artikel 121	Artikel 97
Artikel 122	Artikel 98

Artikel 123	Artikel 99
Artikel 124	–
Artikel 125	Artikel 100
Artikel 126	Artikel 101
Artikel 127	Artikel 102
Artikel 128	Artikel 103
Artikel 129	Artikel 104
Artikel 130	Artikel 105
Artikel 131	–
Artikel 132	–
Artikel 133	–
Artikel 134	–
Artikel 135	–
Artikel 136	–
Artikel 136a	–
Artikel 137	–
Artikel 138	Artikel 106
Artikel 139	Artikel 107
Artikel 140	Artikel 108
Artikel 141	–
Artikel 142	–
Artikel 143	–
Artikel 143a	Artikel 110
Artikel 143b.1, 143b.2, 143b.9 och 143b.10	Artikel 111
Artikel 143b.3 och 143b.7	Artikel 112
Artikel 143b.4, 143b.5, 143b. och 143b.6	Artikel 113
Artikel 143b.13	Artikel 114
Artikel 143ba.1–143ba.3	Artikel 115
Artikel 143ba.3a	–
Artikel 143ba.4–143ba.6	Artikel 118
Artikel 143bb.1 och 143bb.2	Artikel 116
Artikel 143bb.3	–
Artikel 143bb.4–143bb.6	Artikel 118
Artikel 143bc.1 och 143bc.2	Artikel 117
Artikel 143bc.3 och 143bc.4	Artikel 118.1 och 118.2
–	Artikel 119
Artikel 143c.1–143c.8	Artikel 120

Artikel 143c.9	Artikel 121
Artikel 143c.10	–
Artikel 143d	Artikel 122
Artikel 143e	Artikel 123
–	Artikel 124
–	Artikel 125
–	Artikel 126
Artikel 144	Artikel 128
Artikel 145	Artikel 129
Artikel 146	Artikel 127
Artikel 147	–
Artikel 148	–
Artikel 149	–
Artikel 150	–
Artikel 151	–
Artikel 152	–
–	Artikel 130
–	Artikel 131
–	Artikel 132
Artikel 153	Artikel 133
Artikel 154	–
Artikel 154a	Artikel 135
Artikel 155	Artikel 134
Artikel 155a	–
Artikel 156	Artikel 136

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av den gemensamma jordbrukspolitiken genom ändring av förordningarna (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr [...] /2008

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37,

med beaktande av kommissionens förslag²⁸,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande²⁹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³⁰,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³¹, och

av följande skäl:

- (1) Bland de åtgärder som vidtogs 2003–2004 för att reformera den gemensamma jordbrukspolitiken ingick bestämmelser om att det skulle tas fram rapporter om åtgärderna, i synnerhet om vilka resultat dessa har fått i förhållande de mål som ställts upp och vilka effekter åtgärderna har fått på de berörda marknaderna. Kommissionen lade därför den 20 november 2007 fram ett meddelande till Europaparlamentet och rådet med titeln *Förberedelser inför hälsokontrollen av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken*, vilket har diskuterats av institutionerna. Ett antal lämpliga förslag bör läggas fram med utgångspunkt från själva meddelandet och diskussionen mellan Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén kring de viktigaste frågorna i meddelandet samt med utgångspunkt från de synpunkter som har inkommit i samband med offentliga samråd.
- (2) Den gemensamma jordbrukspolitikens bestämmelser om offentlig intervention bör förenklas och harmoniseras genom att anbudssystemet utvidgas.

²⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

²⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

³⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

³¹ EUT C [...], [...], s. [...].

- (3) På spannmålsområdet bör systemet förenklas för att säkra sektorns konkurrenskraft och marknadsinriktning och interventionens roll bör dämpas till att vara ett skyddsnet som fungerar vid störningar på marknaden och som gör det lättare för jordbrukarna att agera utifrån marknadsvillkoren. I rådets slutsatser om reformen av interventionsordningen för majs angavs, på grundval av en analys som visar att det finns risk för ökad kornintervention vid låga priser, att det bör göras en översyn av interventionsordningen för hela spannmålssektorn i samband med hälsokontrollen. Prognosen för spannmålssektorn har emellertid förändrats sedan dess och världsmarknadspriserna är gynnsamma och stiger tack vare ökande global efterfrågan och små spannmålslager världen över. Om interventionsnivån för foderspannmål fastställs till noll inom samma tidsram som majsreformen blir det möjligt att vidta interventionsåtgärder utan negativa följder för spannmålsmarknaden som helhet. Prognosen för spannmålssektorn omfattar även durumvete och innebär att interventionsuppköpen inte längre är relevanta och kan upphöra med tanke på att marknadspriserna alltid ligger avsevärt över interventionspriset. Då spannmålsinterventionen snarare bör vara ett säkerhetsnät än en faktor som påverkar prisbildningen är skillnaderna mellan när skördeperioderna börjar i de olika medlemsstaterna (dvs. när regleringsåren tar sin början) inte längre relevanta, eftersom ordningen inte längre kommer att bygga på priser som motsvarar interventionsnivåerna plus månatliga ökningar. Av förenklingsskäl bör därför datumen för spannmålsintervention harmoniseras i hela gemenskapen.
- (4) Sedan reformen 2003 har rissektorns konkurrenskraft ökat, produktionen är stabil, lagren har minskat, efterfrågan har ökat både i gemenskapen och på världsmarknaden och det förväntade priset ligger avsevärt över interventionspriset. Det behövs således inte längre några bestämmelser om interventionsuppköp av ris och bestämmelserna bör utgå.
- (5) Produktionen och konsumtionen av griskött förväntas öka på medellång sikt, men inte lika snabbt som under den förra tioårsperioden, vilket beror på konkurrens från fjäderfäkött och högre foderpriser. Priserna på griskött förväntas fortsätta ligga avsevärt högre än interventionspriset. Interventionsuppköp av griskött har inte förekommit på många år och mot bakgrund av marknadssituationen och prognoserna för sektorn, bör dessa utgå.
- (6) Interventionsuppköpen av grisprodukter kan upphöra utan problem under 2009, då den nuvarande situationen och framtidsutsikterna tyder på att det inte under några omständigheter skulle vara aktuellt med intervention under 2009.
- (7) Mejerisektorns prognos på medellång sikt visar på fortsatt ökande efterfrågan inom gemenskapen när det gäller produkter med högt mervärde och avsevärt ökande global efterfrågan på mejeriprodukter, tack vare större inkomster och befolkningstillväxt i många regioner i världen och tack vare förändringar i konsumtionsmönstren till förmån för mejeriprodukterna.

- (8) På grund av taken för mjölkkvoterna förväntas den sammanlagda mjölkproduktionen att gradvis minska i en måttlig utsträckning på medellång sikt; omstruktureringsåtgärder i de medlemsstater som inte var medlemmar i gemenskapen före utvidgningen 2004 leder till att andelen bönder som har mjölkproduktionen som huvudverksamhet minskar och samtidigt ökar inte mjölkproduktionen i någon större utsträckning på grund av kvoterna. Samtidigt förväntas andelen mjölk som levereras till mejerier för bearbetning att öka under den aktuella perioden. Med tanke på den stora interna och externa efterfrågan innebär kvotsystemet numera att man begränsar möjligheterna att utöka produktionen istället för att man som tidigare var fallet motverkar överproduktion. När det råder en sådan situation på marknaden innebär kvoterna att man begränsar möjligheterna till marknadsorientering, eftersom kvoterna snedvrider jordbrukarnas möjligheter att reagera på prissignaler och försvårar effektivitetsvinster på grund av långsammare omstrukturering. Kvoterna planeras upphöra 2015 och syftet med detta var att åstadkomma en gradvis anpassning. Det är mot bakgrund av detta som det i bilaga I till denna förordning föreskrivs en utfasning av mjölkkvoterna genom årliga ökningar (på 1 % per regleringsår mellan 2009/2010–2013/2014), vilket skulle ge en smidig övergång och motverka onödigt stora anpassningar efter det att kvotsystemet har upphört.
- (9) Ostmarknaden växer stadigt och efterfrågan ökar, både efterfrågan inom gemenskapen och efterfrågan från länder utanför gemenskapen. Ostpriserna har därför under en längre tid varit stabila och har inte påverkats i någon avsevärd utsträckning av de sjunkande institutionella priserna för bulkvarorna smör och skummjörkspulver. Både vad gäller ekonomiska aspekter och marknadsförvaltningen finns det inte längre någon anledning att behålla varken det fasta eller det tillfälliga stödet till privat lagring av en sådan högvärdig och marknadsanpassad produkt som ost.
- (10) Stödet till privat lagring av smör utnyttjas inte i någon större utsträckning. Då mjölkproduktionen i gemenskapen är säsongsbetingad kommer emellertid smörproduktionen också alltid att vara säsongsbetingad. Det kan därför förekomma tillfälligt tryck på smörmarknaden som kan åtgärdas genom säsongsbetingad lagring. Kommissionen bör emellertid fatta beslut om sådan lagring utifrån grundlig marknadsanalys istället för att som nu inleda stödordningen varje år; stödordningen bör således göras fakultativ.
- (11) Inom ramen för reformen av mejerisektorn och mot bakgrund av den nuvarande situationen på marknaden kan konstateras att stöden för skummjörkspulver avsett som foder och för skummjörk som används för kaseinproduktion inte alltid behövs. Emellertid kan de fortfarande ha en roll att spela i en situation där det uppstår överskott på mjölkprodukter, överskott sannolikt kommer att uppstå eller överskottet sannolikt kommer att skapa allvarlig obalans på marknaden. Kommissionen bör emellertid fatta beslut om sådant stöd utifrån en grundlig marknadsanalys istället för att den som nu måste inleda stödordningen varje år; stödordningen bör således göras fakultativ. Om stödordningen tillämpas bör stödet fastställas i förväg eller genom ett anbudsförfarande.

- (12) Stödet för avsättning av smör som används i konditorivaror och glass och för direkt konsumtion har sänkts i linje med sänkningen av interventionspriset för smör från och med 2004, och har sedan dess konstant legat på noll fram tills att anbudsförfarandena slopades på grund av den gynnsamma marknadssituationen. Dessa stöd för avsättning är inte längre nödvändiga för att stödja marknaden på interventionsprinsnivå och bör därför slopas.
- (13) I likhet med vad som gällde under reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003 är det nu för att stärka gemenskapens jordbrukssektors konkurrenskraft och för att främja ett mer marknadsinriktat och mer hållbart jordbruk nödvändigt att fortsätta åtgärderna för att gå över från produktionsstöd till producentstöd genom upphävande av de stöd som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden)³² för torkat foder, lin, hampa och potatisstärkelse och genom att stödet för dessa produkter integreras med systemet med frikopplat gårdsstöd. I likhet med vad som skedde under reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003 kommer frikopplingen av stöden till jordbrukarna att innebära att inkomststödet blir effektivare, utan att de faktiska belopp som betalas ut ändras.
- (14) Rådet fattade år 2000 beslut om utfasning av stödet för korta lin- och hampfibrer. Beslutet genomförs med verkan från regleringsåret 2009/2010 genom de ändringar av den samlade marknadsordningen som införs genom förordning (EG) nr 247/2008³³; genom samma förordning utfasas också det kompletterande beredningsstödet för lin som traditionellt odlas i vissa regioner. Stödet för långa hampfibrer bör frikopplas. För att branschen ska få tid på sig att anpassa sig bör övergången till systemet med samlat gårdsstöd delas upp på två år, med en första etapp 2011 och en andra etapp 2013.
- (15) Stödet för torkat foder reformerades 2003 genom att en del av stödet gick till producenterna och stödet frikopplades. Med tanke på att det övergripande syftet med hälsokontrollen är att sörja för större marknadsinriktning och med tanke på de nuvarande prognoserna för fodermarknaderna, bör övergången till helt frikopplade stöd för hela sektorn kompletteras med att de återstående stöden till branschen också frikopplas. Det bör vara möjligt att lindra effekterna av att stödet till producenterna avskaffas genom att det görs lämpliga justeringar av det pris som producenterna får för sina råvaror; dessutom kommer producenterna att få ökade rättigheter för direktstöd till följd av frikopplingen. Det är dessutom berättigat att avskaffa stödet till producenterna mot bakgrund av situationen på marknaden och prognoserna för hela sektorn för proteingrödor. Med tanke på att omstruktureringen av sektorn har pågått sedan 2003 och med tanke på att det nyligen konstaterats att produktionen av torkat foder är särskilt skadlig för miljön bör stödet frikopplas, men det bör föreskrivas en kortare övergångsperiod på två år så att sektorn hinner anpassa sig.

³² EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr/2008 (EUT L, s. ...).

³³ EUT L 76, 19.3.2008, s. 1.

- (16) Det system som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1868/94 av den 27 juli 1994 om upprättandet av ett kvotsystem avseende produktionen av potatisstärkelse³⁴ kommer inte längre att behövas så snart de stöd som avses i artikel [...] [stöd för potatisstärkelse] i rådets förordning (EG) nr [...] /2008 [den nya förordningen om direktstöd] av den [...] [om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare]³⁵ har upphört att gälla. Stödet till producenterna frikopplades delvis 2003 och stödet bör nu frikopplas helt, men det bör föreskrivas en kortare övergångsperiod på två år så att jordbrukarna hinner anpassa sina åtaganden i förhållande till systemet för stöd för potatisstärkelse. Det relevanta minimipriset för potatisstärkelse bör därför också förlängas med två år. Efter utgången av tvåårsperioden bör det kvotsystem som är kopplat till direktstöden tas bort under 2013 samtidigt som direktstöden helt och hållet integreras med systemet med samlat gårdsstöd. För frikopplingen av direktstöden krävs en längre anpassningsperiod så att branschen kan anpassa sig till den nya marknadssituationen. De relevanta bestämmelserna bör emellertid, i likhet med vad som gäller för andra stöd och kvotsystem, integreras med förordning (EG) nr 1234/2007.
- (17) Med tanke på vilka de ursprungliga målen var för stödet till stärkelseproduktion och med tanke på situationen på de inhemska och internationella marknaderna för spannmål och stärkelse finns det inte längre någon anledning att bevilja stöd för stärkelseproduktion och stödet bör därför utgå. Situationen på marknaden och prognoserna för denna är sådana att stödet länge har varit noll och den situationen förväntas fortsätta varför ett snabbt upphävande av stödet inte förväntas få några negativa effekter för sektorn.
- (18) Bestämmelserna om undantagsåtgärder till stöd för marknaden i samband med djursjukdomar kommer att samlas i övergripande bestämmelser om riskhantering och bör därför utgå ur förordning (EG) nr 1234/2007.
- (19) Producentorganisationerna har en viktig roll att spela när det gäller att gruppera leveranserna i sektorer där råder obalans mellan antalet producenter och uppköpare. Medlemsstaterna bör därför kunna ge erkännande åt producentorganisationer i alla sektorer.
- (20) Av rättssäkerhetsskäl och tydlighetsskäl är det lämpligt att förtydliga och harmonisera bestämmelserna om icke-tillämpning av artiklarna 87, 88 och 89 i EU-fördraget på de stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med denna förordning, rådets förordning (EG) nr 247/2006 av den 30 januari 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden³⁶, rådets förordning (EG) nr 320/2006 av den 20 februari 2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen och om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken³⁷, rådets förordning (EG) nr

³⁴ EGT L 197, 30.7.1994, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 671/2007 (EUT L 156, 16.6.2007, s. 1).

³⁵ EUT L [...], [...], s. [...].

³⁶ EUT L 42, 14.2.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1276/2007 (EUT L 284, 30.10.2007, s. 11).

³⁷ EUT L 58, 28.2.2006, s. 42. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1261/2007 (EUT L 283, 27.10.2007, s. 8).

1405/2006 av den 18 september 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003³⁸, rådets förordning (EG) nr 3/2008 av den 17 december 2007 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeländ³⁹, och⁴⁰, förordning (EG) nr [...] /2008 [förordningen om en ny marknadsordning för vin]⁴¹. Detta bör göras då bestämmelserna i dessa förordningar under vissa omständigheter annars skulle kunna betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget och bestämmelserna bör undantas från reglerna om statligt stöd. De berörda bestämmelserna innehåller lämpliga stödvillkor som gör att det är möjligt att undvika snedvridning av konkurrensen.

- (21) Förordningarna (EG) nr 247/2006, (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1405/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr [...] /2008 [förordningen om en ny marknadsordning för vin] bör därför ändras i enlighet med detta.
- (22) Följande rättsakter är föråldrade och bör av rättssäkerhetsskäl upphöra att gälla: Rådets förordning (EEG) nr 1883/78 av den 2 augusti 1978 om allmänna bestämmelser för finansiering av interventioner genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ)⁴², rådets förordning (EEG) nr 1254/89 av den 3 maj 1989 om fastställande för regleringsåret 1989/199 av bland annat vissa sockerpriser och en standardkvalitet för sockerbetor⁴³, rådets förordning (EEG) nr 2247/89 av den 24 juli 1989 om en nödatgärd för gratisleverans av vissa jordbruksprodukter till Polen⁴⁴, rådets förordning (EEG) nr 2055/93 av den 19 juli 1993 om tilldelning av en särskild referenskvantitet till vissa producenter av mjölk och mjölkprodukter⁴⁵, rådets förordning (EG) nr 2596/97 av den 18 december 1997 om förlängning av den frist som föreskrivs i artikel 149.1 i Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige⁴⁶ och rådets förordning (EG) nr 1182/2005 av den 18 juli 2005 om antagande av autonoma övergångsåtgärder för att öppna en gemenskapstullkvot för import av levande nötkreatur med ursprung i Schweiz⁴⁷.
- (23) Generellt bör denna förordning gälla från och med den 1 januari 2009. För att säkra att de nya bestämmelserna i denna förordning inte påverkar vissa stöd som ska betalas ut under regleringsåren 2008/2009 och 2009/2010, bör det föreskrivas ett senare tillämpningsdatum för de bestämmelser som direkt påverkar stödordningar i sektorer för vilka regleringsår har fastställts. Denna förordning bör i sådana fall således först börja gälla från och med ingången av regleringsåret 2009/2010 eller regleringsåret 2010/2011.

³⁸ EUT L 265, 26.9.2006, s. 1.

³⁹ EUT L 3, 5.1.2008, s. 1.

⁴⁰ EUT L [...], [...], s. [...].

⁴¹ EUT L [...], [...], s. [...].

⁴² EGT L 216, 5.8.1978, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 734/2007 (EUT L 169, 29.6.2007, s. 5).

⁴³ EGT L 126, 9.5.1989, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 260/96 (EGT L 34, 13.2.1996, s. 16).

⁴⁴ EGT L 216, 27.7.1989, s. 5.

⁴⁵ EGT L 187, 29.7.1993, s. 8.

⁴⁶ EGT L 351, 23.12.1997, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1805/2003 (EUT L 265, 16.10.2003, s. 5).

⁴⁷ EUT L 190, 22.7.2005, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändring av förordning (EG) nr 247/2006

I förordning (EG) nr 247/2006 ska artikel 16 ändras på följande sätt:

- (1) I punkt 3 ska andra stycket utgå.
- (2) Följande punkt ska införas:
 - ”4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 och genom undantag från artikel 180 i förordning (EG) nr 1234/2007(*) och artikel 3 i förordning (EG) nr 1184/2006(**) ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte gälla stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med avdelning III, punkt 3 i denna artikel och artiklarna 17 och 21 i denna förordning.
 - (*) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr [...] /2008.
 - (**) EUT L 214, 4.8.2006, s. 7.”

Artikel 2
Ändring av förordning (EG) nr 320/2006

Förordning (EG) nr 320/2006 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 6.6 ska ersättas med följande:
 - ”6. Medlemsstaterna ska inte bevilja nationellt stöd till de diversifieringsåtgärder som föreskrivs i denna artikel. Om emellertid de övre gränser som avses i punkt 4 tredje stycket skulle tillåta beviljande av diversifieringsstöd på 100 % ska den berörda medlemsstaten bidra med minst 20 % av den stödberättigande utgiften.”
- (2) Följande artikel ska införas som artikel 13a:

”Artikel 13a
Statligt stöd

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.5 och genom undantag från artikel 180 i förordning (EG) nr 1234/2007(*) och artikel 3 i förordning (EG) nr 1184/2006(**) ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte gälla stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med artiklarna 3, 6, 7, 8, 9 och 11 i denna förordning.

- (*) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr [...] /2008.
- (**) EUT L 214, 4.8.2006, s. 7.”

Artikel 3
Ändring av förordning (EG) nr 1405/2006

I förordning (EG) nr 1405/2006 artikel 11 ska följande punkt införas:

”3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 och genom undantag från artikel 180 i förordning (EG) nr 1234/2007(*) och artikel 3 i förordning (EG) nr 1184/2006(**) ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte gälla stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med artiklarna 4 och 7 i denna förordning.

(*) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr [...] /2008.

(**) EUT L 214, 4.8.2006, s. 7.”

Artikel 4
Ändringar av förordning (EG) nr 1234/2007

Förordning (EG) nr 1234/2007 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 8.1 ska led b utgå.
- (2) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
 - i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Vanligt vete, korn, majs och sorghum.”
 - ii) Led b ska utgå.
 - b) Punkt 2 ska utgå.
- (3) I del II avdelning I kapitel I avsnitt II ska underavsnitt II ersättas med följande:

”UNDERAVSNITT II
INLEDANDE OCH AVBRYTANDE AV UPPKÖP

Artikel 11
Perioder för offentlig intervention

Offentlig intervention får ske under följande perioder:

- a) 1 november–31 maj när det gäller spannmål.
- b) Under regleringsåren 2008/2009 och 2009/2010 när det gäller socker.
- c) Under alla regleringsår när det gäller nöt- och kalvkött.
- d) 1 mars – 31 augusti när det gäller smör och skummjörkspulver.

Artikel 12
Inledande av offentlig intervention

1. Under de perioder som anges i artikel 11 får offentlig intervention ske enligt följande:
 - a) Intervention avseende spannmål, socker, smör och skummjörkspulver upp till de kvantitetsgränser som avses i artikel 13.1.
 - b) Intervention avseende nötkött som inleds av kommissionen, utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 195.1, om det genomsnittliga marknadspris för nötkött i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat som noteras på grundval av den gemenskapsskala för klassificering av slaktkroppar enligt artikel 42.1, är lägre än 1560 euro per ton.
2. Offentlig intervention avseende vanligt vete får avbrytas av kommissionen, utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 195.1, om priset för vete med en lägsta proteinhalt på 11 % (fritt Rouen) är högre än referenspriset.

Kommissionen ska inleda interventionen på nytt, utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 195.1, om de villkor som anges i första stycket i denna punkt inte längre gäller.
3. Offentlig intervention avseende nötkött enligt punkt 1 b ska avslutas av kommissionen, utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 195.1, om de villkor som anges i punkt 1 b inte längre uppfylls under en representativ period.

Artikel 13
Kvantitetsgränser för intervention

1. Interventionsuppköpen ska begränsas till följande kvantiteter:
 - a) 0 ton under var och en av de perioder som anges i artikel 11.a när det gäller korn, majs och sorghum.
 - b) 600 000 ton under varje regleringsår när det gäller socker, uttryckt i vitsockerekvivalenter.
 - c) 30 000 ton under var och en av de perioder som anges i artikel 11.d när det gäller smör.
 - d) 109 000 ton under var och en av de perioder som anges i artikel 11.d när det gäller skummjörkspulver.
2. Socker som lagras i enlighet med punkt 1.b under ett regleringsår får inte omfattas av någon annan lagringsåtgärd enligt artiklarna 32, 52 eller 63.
3. När det gäller de produkter som anges i leden a, c och d i punkt 1 får kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om intervention utöver de kvantiteter som anges i punkt 1 om situationen på marknaden, och i synnerhet marknadsprisernas utveckling, så kräver.”

- (4) I del II avdelning I kapitel I avsnitt II ska underavsnitt III ersättas med följande:

**”UNDERAVSNITT III
INTERVENTIONSPRISER**

Artikel 18

Interventionspriser

1. Interventionspriser och tillåtna interventionskvantiteter för de produkter som anges i leden a, d, e och f i artikel 10 ska fastställas av kommissionen genom anbudsförfaranden. Vid särskilda omständigheter får det fastställas att ett anbudsförfarande endast ska omfatta en medlemsstat eller en region i en medlemsstat och att interventionspriserna och de godkända kvantiteterna ska fastställas per medlemsstat eller region i en medlemsstat på grundval av noterade genomsnittliga marknadspriser.
 2. De interventionspriser som fastställs i enlighet med punkt 1 får inte överskrida följande värden:
 - a) När det gäller spannmål: respektive referenspris.
 - b) När det gäller nötkött: det genomsnittliga marknadspris som noteras i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat med tillägg av ett belopp som kommissionen ska fastställa på grundval av objektiva kriterier .
 - c) När det gäller smör: 90 % av referenspriset.
 - d) När det gäller skummjörkspulver: referenspriset.
 3. Interventionspriset för socker ska motsvara 80 % av det referenspris som fastställts för det regleringsår som följer på det regleringsår under vilket erbjudandet görs. Om kvaliteten på det socker som erbjuds det utbetalande organet avviker från den standardkvalitet som avses i punkt B i bilaga IV och för vilken referenspriset fastställts, ska interventionspriset höjas eller sänkas i motsvarande grad.”
- (5) I del II avdelning I kapitel I avsnitt III ska underavsnitt I utgå.
- (6) Artikel 31 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
 - i) Efter led c ska följande led införas:
 - ”ca) osaltat smör som har framställts av grädde eller mjölk i ett godkänt företag i gemenskapen’, med en lägsta smörfetthalt av 82 viktprocent, en högsta fettfri mjölktorrs substans av 2 viktprocent och en högsta vattenhalt av 16 viktprocent,

- cb) saltat smör som har framställts av grädde eller mjölk i ett godkänt företag i gemenskapen, med en lägsta smörfetthalt av 80 viktprocent, en högsta fettfri mjölktorrs substans av 2 viktprocent, en högsta vattenhalt av 16 viktprocent och en högsta salthalt av 2 viktprocent,”
- ii) Led e ska utgå.
- b) I punkt 2 ska andra stycket utgå.
- (7) Följande artikel ska införas som artikel 34a:
- ”Artikel 34a*
Villkor för smör
- ”1. Kommissionen får besluta att bevilja stöd för privat lagring av smör, särskilt om pris- och lagerutvecklingen för denna produkt visar på en allvarlig obalans på marknaden som kan elimineras eller minskas genom säsongslagring.
2. Stödbeloppet ska fastställas av kommissionen med beaktande av lagringskostnaderna och av hur smörpriserna sannolikt kommer att utvecklas.”
- (8) Artikel 36 ska utgå.
- (9) Artikel 41.1 ska ersättas med följande:
- ”1. Kommissionen ska utse interventionsorter för spannmålssektorn och fastställa de villkor som ska gälla för dessa.
- Kommissionen får utse en interventionsort per spannmålsslag.”
- (10) Artikel 43.a ska ersättas med följande:
- ”a) de krav och villkor som ska uppfyllas av de produkter som köps in på offentlig intervention enligt artikel 10 eller för vilka stöd för privat lagring beviljas enligt artikel 31, särskilt när det gäller kvalitet, kvalitetsgrupper, kvalitetsgrader, kategorier, kvantiteter, emballering inklusive märkning, högsta ålder, hållbarhet, det produktstadium till vilket interventionspriset hänför sig och lagringstidens varaktighet,”
- (11) Artikel 44 ska utgå.
- (12) Artikel 46 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- ”1. Gemenskapen ska bidra till finansieringen av undantagsåtgärder enligt artikel 45 med ett belopp motsvarande 50 % av medlemsstaternas utgifter.”
- b) Punkt 3 ska utgå.

(13) I artikel 48.1 ska led a utgå.

(14) Artikel 55 ska ersättas med följande:

”Artikel 55
Kvotsystem

1. Ett kvotsystem ska tillämpas för följande produkter:
 - a) mjölk och andra mjölkprodukter enligt definitionen i artikel 65.a och 65.b,
 - b) socker, isoglukos och inulinsirap,
 - c) potatisstärkelse som kan beviljas stöd från gemenskapen.
2. Beträffande de kvotsystem som avses i leden a och b i punkt 1 ska gälla att om en producent överskrider den berörda kvoten och, när det gäller socker, inte utnyttjar överskottsquantiteterna i enlighet med artikel 61, ska en överskottsavgift betalas för dessa kvantiteter på de villkor som anges i avsnitten II och III.”

(15) I del II avdelning I kapitel III ska följande införas som avsnitt IIIa:

”AVSNITT IIIA
KVOTER FÖR POTATISSTÄRKELSE

Artikel 84a
Kvoter för potatisstärkelse

1. De medlemsstater som producerar potatisstärkelse ska tilldelas kvoter för de regleringsår under vilka kvotsystemet tillämpas enligt artikel 204.5 i enlighet med bilaga Xa.
2. Var och en av de producentmedlemsstater som anges i bilaga Xa ska, utifrån de underkvoter som fanns tillgängliga för varje producent under 2006/2007, fördela sin kvot mellan potatisstärkelseproducenterna för utnyttjande under de berörda regleringsåren.
3. Ett företag som producerar potatisstärkelse får inte ingå odlingsavtal med potatisproducenter om sådana potatiskvantiteter att det skulle innebära att det produceras stärkelse utöver kvoten enligt punkt 2.
4. Varje kvantitet potatisstärkelse som produceras utöver den kvot som avses i punkt 2 ska exporteras i oförändrat skick från gemenskapen senast den 1 januari efter utgången av det aktuella regleringsåret. Exportbidrag ska inte utgå för sådana kvantiteter.
5. Utan hinder av punkt 4 får ett potatisstärkelseproducerande företag under ett regleringsår överskrida sin kvot för regleringsåret ifråga med högst 5 % av sin kvot för nästa regleringsår. I sådana fall ska kvoten för nästa regleringsår minskas i enlighet därmed.

6. Bestämmelserna i detta avsnitt ska inte omfatta potatisstärkelse som produceras av företag som inte omfattas av punkt 2 och som köper potatis från producenter som inte får det stöd som avses i artikel [...] [stöd till potatisstärkelse] i förordning (EG) nr [...] /2008 [nya förordningen om direktstöd].”
- (16) I artikel 85 ska följande punkt införas som punkt d:
- ”d) när det gäller avsnitt IIIa, företagskoncentrationer, förändringar i ägande och företags inledande och upphörande med handel.”
- (17) I del II avdelning I kapitel IV avsnitt I ska underavsnitt I utgå.
- (18) I artikel 91.1 ska första stycket ersättas med följande:
- ”Stöd för beredning av långa linstrån som odlas för fiberproduktion ska för regleringsåren 2009/2010 till 2012/2013 beviljas godkända förste beredare för den kvantitet fibrer som faktiskt framställs av strån för vilka det har ingåtts försäljningsavtal med jordbrukare.”
- (19) Artikel 92.1 ska ersättas med följande:
- ”1. Stödet för beredning av lin enligt artikel 91 ska när det gäller långa linfibrer uppgå till följande belopp:
- a) 200 euro under regleringsåren 2009/2010 och 2010/2011, och
- b) 100 euro under regleringsåren 2011/2012 och 2012/2013.
- (20) I artikel 94 ska punkt 1 ersättas med följande:
- ”1. Under regleringsåren 2009/2010–2012/2013 ska den garanterade maximikvantitet för långa linfibrer för vilken stöd kan beviljas vara 80 878 ton. Den garanterade minimikvantiteten ska fördelas på vissa medlemsstater i form av nationella garanterade kvantiteter i enlighet med led A.I i bilaga XI.”
- (21) I del II avdelning I kapitel IV avsnitt I ska följande införas som underavsnitt III:

**”UNDERAVSNITT III
POTATISSTÄRKELSE**

Artikel 95a
Potatisstärkelsebidrag

1. Ett bidrag på 22,25 euro per ton producerad stärkelse ska under regleringsåren 2009/2010 och 2010/2011 betalas ut till stärkelseproducerande företag för kvantiteter potatisstärkelse inom den kvot som avses i artikel 84a.2, förutsatt att de till potatisproducenterna har betalat ett minimipris för den mängd potatis som har behövts för att producera den tillåtna kvoten stärkelse.
2. Under de berörda regleringsåren ska minimipriset för potatis avsedd för tillverkning av potatisstärkelse vara 178,31 euro per ton.

Minimipriset avser den kvantitet potatis som levereras till fabriken och som behövs för att tillverka ett ton stärkelse.

Minimipriset ska justeras efter potatisens stärkelseinnehåll.

3. Kommissionen ska anta tillämpningsföreskrifter för detta underavsnitt.

(22) Artikel 96 ska utgå.

(23) Artiklarna 99 och 100 ska ersättas med följande:

”Artikel 99

Stöd för skummjolk och skummjölkspulver avsett att användas som foder

1. Om överskott av mjölkprodukter uppstår, sannolikt kommer att uppstå eller sannolikt kommer att skapa allvarlig obalans på marknaden, får kommissionen besluta att stöd ska beviljas för skummjolk och skummjölkspulver som har producerats i gemenskapen och som är avsedda att användas som foder, enligt villkor och produktnormer som ska fastställas av kommissionen. Stödet får fastställas i förväg eller genom anbudsförfaranden.

För tillämpningen av denna artikel ska kärnmjolk och kärnmjölkspulver betraktas som skummjolk och skummjölkspulver.

2. Kommissionen ska fastställa stödbeloppen med hänsyn tagen till det referenspris för skummjölkspulver som fastställs i led e ii i artikel 8.1 och marknadens utveckling när det gäller skummjolk och skummjölkspulver.

Artikel 100

Stöd för skummjölkspulver som bearbetas till kasein och kaseinater

1. Om överskott av mjölkprodukter uppstår, sannolikt kommer att uppstå eller sannolikt kommer att skapa allvarlig obalans på marknaden, får kommissionen besluta att stöd ska beviljas för skummjölkspulver producerat i gemenskapen som bearbetas till kasein och kaseinater, enligt villkor och produktnormer för mjölken, kaseinet och kaseinaterna som ska fastställas av kommissionen. Stödet får fastställas i förväg eller genom anbudsförfaranden.

2. Kommissionen ska fastställa stödbeloppen med hänsyn tagen till situationen på marknaden för skummjölkspulver och det referenspris för skummjölkspulver som fastställs i led e ii i artikel 8.1.

Stödet kan variera beroende på om skummjölken bearbetas till kasein eller till kaseinater och beroende på dessa produkters kvalitet.”

(24) Artikel 101 ska utgå.

(25) I artikel 102 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna kan, som komplement till gemenskapsstödet, bevilja nationellt stöd för leverans av sådana produkter som avses i punkt 1 till skolelever. Medlemsstaterna får finansiera sina nationella stöd genom en avgift som läggs på mejerisektorn eller genom andra bidrag från mejerisektorn.”

(26) I artikel 103e ska punkt 2 utgå.

(27) I artikel 105 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna får bevilja särskilda nationella stöd för skydd av biodlingar som är missgynnade på grund av strukturella eller naturbetingade förhållanden eller inom ramen för program för ekonomisk utveckling, men stöd får inte beviljas för produktion eller handel. Medlemsstaterna ska anmäla dessa stöd till kommissionen i samband med överlämnandet av biodlingsprogrammet i enlighet med artikel 109.”

(28) Artikel 119 ska ersättas med följande:

”Artikel 119

Användning av kasein och kaseinater i framställningen av ost

Om det utgår stöd enligt artikel 100 får kommissionen kräva att det inhämtas förhandstillstånd för användningen av kasein och kaseinater i framställningen av ost och sådant tillstånd ska endast beviljas om sådan användning är en nödvändig förutsättning för framställningen av produkterna.”

(29) Följande stycke ska läggas till i artikel 122:

”Medlemsstaterna får också ge erkännande till producentorganisationer som består av producenter i alla de sektorer som avses i artikel 1, utom de sektorer som avses i led a i första stycket, på de villkor som anges i leden b och c i det stycket.”

(30) I artikel 124 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Artikel 122 och artikel 123 första stycket ska tillämpas utan att det påverkar medlemsstaternas erkännande, på grundval av nationell lagstiftning och i enlighet med gemenskapslagstiftningen, av producentorganisationer respektive branschorganisationer inom någon av de sektorer som anges i artikel 1, med undantag för de sektorer som avses i artikel 122 första stycket led a och artikel 123.1.”

(31) Artikel 180 ska ersättas med följande:

”Artikel 180

Tillämpning av artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget

Artiklarna 87, 88 och 89 i EG-fördraget ska tillämpas på produktion av och handel med de produkter som avses i i artikel 1.1 leden a–k och m–u och i artikel 1.3 i denna förordning.

Artiklarna 87, 88 och 89 i EG-fördraget ska inte tillämpas på utbetalningar på grundval av artiklarna 45, 46, 47, 48, 102, 103, 103a, 103b, 103e, 104, 105 och 182 som medlemsstaterna gör i enlighet med denna förordning.”

(32) I artikel 184 ska följande punkt införas som punkt 5:

”(5) före den 30 juni 2011 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om villkoren för smidig utfasning av systemet med mjölkkvoter och särskilt om möjliga ytterligare ökningar av kvoterna och om möjliga sänkningar av tilläggsavgiften.”

(33) I artikel 204 ska följande punkt läggas till:

”5. När det gäller potatisstärkelse ska del II avdelning I kapitel III tillämpas fram till utgången av regleringsåret för potatisstärkelse 2012/2013.”

(34) I bilaga IX ska punkt 1 ersättas med texten i bilaga I till denna förordning.

(35) Texten i bilaga II till denna förordning ska införas som bilaga Xa.

(36) Texten i bilaga III till denna förordning ska införas som punkt 20a i bilaga XXII.

Artikel 5

Ändring av förordning (EG) nr 3/2008

I förordning (EG) nr 3/2008 ska artikel 13.6 ersättas med följande:

”6. Genom undantag från artikel 180 i förordning (EG) nr 1234/2007(*) och artikel 3 i förordning (EG) nr 1184/2006(**) ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte gälla för ekonomiskt stöd från medlemsstaterna, inte heller för medlemsstaternas samfinansiering eller för ekonomiskt stöd som kommer från skattelikhande intäkter eller obligatoriska avgifter från medlemsstaterna eller de förslagsställande organisationerna för program som berättigar till stöd från gemenskapen enligt artikel 36 i fördraget och som kommissionen har beslutat godkänna i enlighet med artikel 8.1 i den här förordningen.”

(*) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr [...] /2008.

(**) EUT L 214, 4.8.2006, s. 7.”

Artikel 6

Ändring av förordning (EG) nr [...] /2008 [förordningen om en ny marknadsordning för vin]

I förordning (EG) nr [...] /2008 ska artikel 127.2 ersättas med följande:

”2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.4 ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte tillämpas på de utbetalningar som medlemsstaterna gör på grundval av avdelning II, avdelning V kapitel III och artikel 119 i enlighet med denna förordning.”

Artikel 7
Upphävanden

1. Förordning (EG) nr 1868/94 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till förordning (EG) nr 1234/2007 och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XXII till den förordningen.

2. Förordningarna (EEG) nr 1883/78, (EEG) nr 1254/89, (EEG) nr 2247/89, (EEG) nr 2055/93, (EG) nr 2596/97 och (EG) nr 1182/2005 ska upphöra att gälla.

Artikel 8
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2009.

Emellertid ska följande gälla:

- a) Punkterna 1, 10 och 13 i artikel 4 är tillämpliga enligt följande:
- i) från och med den 1 mars 2009 när det gäller sektorn för mjölk och mjölkprodukter,
 - ii) från och med den 1 juli 2009 när det gäller spannmålssektorn,
 - iii) från och med den 1 september 2009 när det gäller rissektorn,
 - iv) från och med den 1 oktober 2009 när det gäller sockersektorn.
- b) Punkterna 14, 15, 16, 18–24, 28, 33 och 35 i artikel 4 samt artikel 7.1 ska tillämpas från och med den 1 juli 2009.
- c) Artikel 4.17 ska tillämpas från och med den 1 april 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den [...]

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

”1. Nationella kvoter. Kvantiteter (ton) per tolv månadersperiod per medlemsstat.

Medlemsstat	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgien	3 427 288.740	3 461 561.627	3 496 177.244	3 531 139.016	3 566 450.406	3 602 114.910	3 602 114.910
Bulgarien	998 580.000	1 008 565.800	1 018 651.458	1 028 837.973	1 039 126.352	1 049 517.616	1 049 517.616
Tjeckien	2 792 689.620	2 820 616.516	2 848 822.681	2 877 310.908	2 906 084.017	2 935 144.857	2 935 144.857
Danmark	4 612 619.520	4 658 745.715	4 705 333.172	4 752 386.504	4 799 910.369	4 847 909.473	4 847 909.473
Tyskland	28 847 420.391	29 135 894.595	29 427 253.541	29 721 526.076	30 018 741.337	30 318 928.750	30 318 928.750
Estland	659 295.360	665 888.314	672 547.197	679 272.669	686 065.395	692 926.049	692 926.049
Irland	5 503 679.280	5 558 716.073	5 614 303.234	5 670 446.266	5 727 150.729	5 784 422.236	5 784 422.236
Grekland	836 923.260	845 292.493	853 745.418	862 282.872	870 905.700	879 614.757	879 614.757
Spanien	6 239 289.000	6 301 681.890	6 364 698.709	6 428 345.696	6 492 629.153	6 557 555.445	6 557 555.445
Frankrike	25 091 321.700	25 342 234.917	25 595 657.266	25 851 613.839	26 110 129.977	26 371 231.277	26 371 231.277
Italien	10 740 661.200	10 848 067.812	10 956 548.490	11 066 113.975	11 176 775.115	11 288 542.866	11 288 542.866
Cypern	148 104.000	149 585.040	151 080.890	152 591.699	154 117.616	155 658.792	155 658.792
Lettland	743 220.960	750 653.170	758 159.701	765 741.298	773 398.711	781 132.698	781 132.698
Litauen	1 738 935.780	1 756 325.138	1 773 888.389	1 791 627.273	1 809 543.546	1 827 638.981	1 827 638.981
Luxemburg	278 545.680	281 331.137	284 144.448	286 985.893	289 855.752	292 754.310	292 754.310
Ungern	2 029 861.200	2 050 159.812	2 070 661.410	2 091 368.024	2 112 281.704	2 133 404.521	2 133 404.521

Malta	49 671.960	50 168.680	50 670.366	51 177.070	51 688.841	52 205.729	52 205.729
Nederländerna	11 465 630.280	11 580 286.583	11 696 089.449	11 813 050.343	11 931 180.847	12 050 492.655	12 050 492.655
Österrike	2 847 478.469	2 875 953.254	2 904 712.786	2 933 759.914	2 963 097.513	2 992 728.488	2 992 728.488
Polen	9 567 745.860	9 663 423.319	9 760 057.552	9 857 658.127	9 956 234.709	10 055 797.056	10 055 797.056
Portugal	1 987 521.000	2 007 396.210	2 027 470.172	2 047 744.874	2 068 222.323	2 088 904.546	2 088 904.546
Rumänien	3 118 140.000	3 149 321.400	3 180 814.614	3 212 622.760	3 244 748.988	3 277 196.478	3 277 196.478
Slovenien	588 170.760	594 052.468	599 992.992	605 992.922	612 052.851	618 173.380	618 173.380
Slovakien	1 061 603.760	1 072 219.798	1 082 941.996	1 093 771.416	1 104 709.130	1 115 756.221	1 115 756.221
Finland	2 491 930.710	2 516 850.017	2 542 018.517	2 567 438.702	2 593 113.089	2 619 044.220	2 619 044.220
Sverige	3 419 595.900	3 453 791.859	3 488 329.778	3 523 213.075	3 558 445.206	3 594 029.658	3 594 029.658
Förenade kungariket	15 125 168.940	15 276 420.629	15 429 184.836	15 583 476.684	15 739 311.451	15 896 704.566	15 896 704.566

BILAGA II

”BILAGA Xa

Kvoter för potatisstärkelse per regleringsår enligt artikel 84a

Medlemsstat	(ton)
Tjeckien	33 660
Danmark	168 215
Tyskland	656 298
Estland	250
Spanien	1 943
Frankrike	265 354
Lettland	5 778
Litauen	1 211
Nederländerna	507 403
Österrike	47 691
Polen	144 985
Slovakien	729
Finland	53 178
Sverige	62 066
TOTALT	1 948 761

”

BILAGA III

”20a. **Förordning (EEG) nr 1868/94**

Förordning (EEG) nr 1868/94	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 55.1 c
Artikel 2.1 och 2.2 första stycket	Artikel 84a.1 och 84a.2
Artikel 4	Artikel 84a.3
Artikel 4a	Artikel 95a.2
Artikel 5	Artikel 95a.1
Artikel 6	Artikel 84a.4 och 84a.5
Artikel 7	Artikel 84a.6
Artikel 8	Artikel 85.d och 95a.3

”

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37,

med beaktande av kommissionens förslag⁴⁸,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁴⁹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁵⁰,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁵¹, och

av följande skäl:

- (1) Vid utvärderingen av genomförandet av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003 konstaterades det att klimatförändringarna, förnybara energier, vattenförvaltning och den biologiska mångfalden utgör nya utmaningar av avgörande betydelse för det europeiska jordbruket.
- (2) Europeiska gemenskapen är part i Kyotoprotokollet⁵². Enligt artikel 2.1 a iii i Kyotoprotokollet ska parterna tillämpa och/eller vidareutveckla målsättningar och åtgärder i överensstämmelse med sina nationella förhållanden, såsom främjande av hållbara former av jordbruk med beaktande av överväganden om klimatförändring. Dessutom åläggs parterna genom artikel 10 b i att formulera, genomföra, tillkännage och regelbundet uppdatera nationella och, där så är tillämpligt, regionala program som innehåller åtgärder för att mildra klimatförändring och åtgärder för att underlätta en tillfredsställande anpassning till klimatförändringar. Sådana program kan bland annat omfatta jordbruk och skogsbruk. Stödet för landsbygdsutveckling bör få större betydelse i detta sammanhang. Det finns starka vetenskapliga belägg för att vi bör agera snabbt. Europeiska gemenskapen har till uppgift att undersöka alla möjliga vägar att minska utsläppen av växthusgaser. Trots att det europeiska jordbruket har bidragit mer än andra sektorer till att minska utsläppen av växthusgaser kommer

⁴⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵¹ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵² Rådets beslut 2002/358/EG (EGT L 130, 15.5.2002, s. 1).

jordbrukssektorn i framtiden att öka sina ansträngningar för att minska utsläppen som ett led i Europeiska gemenskapens övergripande strategi för att bekämpa klimatförändringarna.

- (3) Till följd av allvarliga problem med vattenbrist och torka, bör vattenförvaltningsfrågor, inklusive vattenkvalitet, behandlas ytterligare inom ramen för relevanta delar av den gemensamma jordbrukspolitiken⁵³. En hållbar vattenförvaltning är av allra största betydelse för det europeiska jordbruket eftersom det finns behov av att å ena sidan säkra ett mer effektivt utnyttjande av vattenresurserna inom jordbruket och å andra sidan bättre skydda vattenkvaliteten. I samband med de väntade klimatförändringarna kommer sannolikt problemen med torka att påverka större områden oftare.
- (4) En stor utmaning förblir att stoppa minskningen av den biologiska mångfalden, en uppgift som försvåras av klimatförändringarna och efterfrågan på vatten. Betydande framsteg har visserligen gjorts, men om Europeiska gemenskapernas mål för biologisk mångfald 2010 ska kunna nås krävs ytterligare ansträngningar⁵⁴. Det europeiska jordbruket spelar en avgörande roll när det gäller skyddet av den biologiska mångfalden.
- (5) Det är viktigt att den verksamhet som är knuten till dessa prioriteringar stärks ytterligare inom de landsbygdsprogram som godkänns i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1698/2005⁵⁵.
- (6) Eftersom dessa gemenskapsprioriteringar är av så stor vikt, bör medlemsstaterna vara skyldiga att inkludera åtgärder knutna till de nya utmaningarna i sina program för landsbygdsutveckling.
- (7) För att hänsyn ska kunna tas till större ändringar i gemenskapens prioriteringar föreskrivs det i artikel 10 i förordning (EG) nr 1698/2005 att gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutveckling (programperioden 2007–2013), antagna genom rådets beslut 2006/144/EG⁵⁶, ska kunna bli föremål för översyn. Medlemsstaterna bör därför vara underställda en allmän förpliktelse att se över de nationella strategiska planerna efter översynen av gemenskapens strategiska riktlinjer, så att det fastställs i vilket sammanhang programmen ska ändras.
- (8) En tidsfrist bör fastställas för när de åtgärder som är kopplade till de nya utmaningarna ska införas i programmen för landsbygdsutveckling för att medlemsstaterna ska få rimlig tid att ändra sina landsbygdsutvecklingsprogram mot bakgrund av gemenskapens ändrade strategiska riktlinjer och de nationella strategiska planerna.
- (9) Kraven på innehållet i landsbygdsutvecklingsprogrammen bör anpassas till de nya skyldigheterna. En icke uttömmande förteckning över olika åtgärder bör upprättas för att hjälpa medlemsstaterna att identifiera de åtgärder som är relevanta för de nya utmaningarna inom ramen för de rättsliga ramarna för landsbygdsutveckling.

⁵³ Rådets slutsatser, Luxemburg, 30 oktober 2007, 13888/07.

⁵⁴ Rådets slutsatser, Bryssel, 18.12.2006, 16164/06.

⁵⁵ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 146/2008 (EUT L 46, 21.2.2008, s. 1).

⁵⁶ EUT L 55, 25.2.2006, s. 20.

- (10) För att ge stödmottagarna ytterligare incitament att delta i åtgärder inriktade på de nya prioriteringarna, bör det finnas möjlighet att fastställa högre stödbelopp och stödsatser för sådana åtgärder.
- (11) I enlighet med artiklarna 9.4 och 10.4 i rådets förordning (EG) nr XXXX/XXXX av den XX/XX/2008 [om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare]⁵⁷ ska de finansiella medel som har blivit tillgängliga genom ytterligare modulering användas som stöd för landsbygdsutveckling. Det bör säkerställas att ett belopp motsvarande dessa finansiella medel används för att stödja åtgärder som är inriktade på de nya utmaningarna.
- (12) Eftersom dessa extrabelopp motsvarande nämnda finansiella medel har specifika och bindande användningsområden som motsvarar de finansiella medlen, bör jämvikten mellan de olika målen för stödet för landsbygdsutveckling inte påverkas.
- (13) Nya bestämmelser om ansvar i samband med tvärvillkor vid överlåtelse av mark under det berörda kalenderåret införs genom förordning (EG) nr 146/2008 om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, samt om ändring av förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)⁵⁸. Av konsekvensskäl bör samma principer gälla tvärvillkor på området för landsbygdsutveckling.
- (14) Av tydlighetsskäl och för att garantera ett entydigt rättsläge bör det klargöras när man inte ska tillämpa minskning av stöd respektive uteslutning från stöd till följd av överträdelser av de obligatoriska kraven (tvärvillkor).
- (15) Erfarenheten visar att viss tolerans krävs vid mindre överträdelser av de tvärvillkorskrav som fastställs i artikel 51 i förordning (EG) nr 1698/2005 när överträdelsernas allvar, omfattning och varaktighet inte motiverar en omedelbar minskning av det landsbygdsutvecklingsstöd som ska beviljas. Denna tolerans bör emellertid innefatta en lämplig uppföljning från den behöriga nationella myndighetens sida tills överträdelserna har åtgärdats. Minskningar av mycket små ursprungliga belopp för direktstöd kan dessutom visa sig vara en administrativ börda i förhållande till den avskräckande effekt som uppnås. Därför bör en lämplig tröskel fastställas. Under tröskeln får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa minskningar, såvida de åtgärder som ska säkerställa att jordbrukaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna vidtas av den behöriga nationella myndigheten.
- (16) Övervakningskommitténs roll och funktioner i samband med ändringar i landsbygdsutvecklingsprogrammet bör ändras för att öka effektiviteten.
- (17) För ett tydligare rättsläge och av förenklingsskäl bör de bestämmelser klargöras och harmoniseras som fastställer att artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte ska tillämpas på stöd som medlemsstaterna betalar ut i enlighet med denna förordning.

⁵⁷ EUT L [...], [...], s. [...].

⁵⁸ EUT L 46, 21.2.2008, s. 1.

(18) Förordning (EG) nr 1698/2005 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1698/2005 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 11.3 ska led d ersättas med följande:

”d) en förteckning över de landsbygdsutvecklingsprogram genom vilka den nationella strategiska planen genomförs, de preliminära anslagen från EJFLU till varje program, inklusive de belopp som avses i artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1290/2005*, och en separat angivelse av de belopp som föreskrivs i artikel 69.5a i den här förordningen.”

* EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

(2) I slutet av kapitel II ska följande artikel 12a läggas till:

”Artikel 12a Översyn

1. Efter den översyn av gemenskapens strategiska riktlinjer som avses i artikel 10 ska medlemsstaterna se över sina nationella strategiska planer i enlighet med förfarandet i artikel 12.1
2. Medlemsstaterna ska lämna in en ändrad nationell strategisk plan till kommissionen senast tre månader efter det att beslutet om gemenskapens strategiska riktlinjer har antagits.”

(3) Följande artikel ska införas som artikel 16a:

”Artikel 16a Särskilda åtgärder knutna till vissa prioriteringar

1. Från och med den 1 januari 2010 ska medlemsstaterna i sina landsbygdsutvecklingsprogram, allt efter egna särskilda behov, fastställa olika typer av åtgärder inriktade på följande prioriteringar som beskrivs i gemenskapens strategiska riktlinjer och ytterligare specificeras i den nationella strategiska planen:
 - a) Klimatförändringar
 - b) Förnybar energi
 - c) Vattenförvaltning
 - d) Biologisk mångfald

När medlemsstaterna gör sina val får de utgå från den vägledande förteckningen över olika typer av åtgärder i bilaga II till denna förordning och/eller välja andra typer av åtgärder, under förutsättning att de är kopplade till de prioriteringar som avses i första stycket och är inriktade på de möjliga effekter som anges i bilaga II.

2. Från och med den 1 januari 2010 får de stödnivåer som fastställs i bilaga I ökas med tio procentenheter för de typer av åtgärder som avses i punkt 1.
3. Från och med den 1 januari 2010 ska landsbygdsutvecklingsprogrammen också innehålla
 - a) förteckningen över olika typer av insatser och den information som avses i artikel 16 c rörande de särskilda typer av åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel, och
 - b) en tabell med det totala gemenskapsbidraget under perioden 1 januari 2010–31 december 2013 för de typer av åtgärder som avses i artikel 69.5a.”

(4) I artikel 17 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

- ”3. Belopp motsvarande de som härrör från tillämpningen av den obligatoriska moduleringen i artikel 69.5a ska inte inbegripas i det totala bidrag från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, som ligger till grund för beräkningen av det ekonomiska bidrag som gemenskapen minst ska stå för per axel i enlighet med punkterna 1 och 2 i den här artikeln.”

(5) I artikel 51.1 ska följande stycken läggas till:

”Första och andra styckena ska också tillämpas när överträdelsen beror på en åtgärd eller en försummelse som kan anses direkt bero på den person som antingen överlät marken eller som marken överläts till.

I detta stycke avses med *överlåta* varje typ av transaktion där mark upphör att stå till den överlåtande partens förfogande.

I denna artikel omfattar uttrycket *hela jordbruksföretaget* inte annan verksamhet än jordbruk på ett jordbruksföretag och inte andra arealer än jordbruksarealer för vilka inget stöd i enlighet med artikel 36.b i, 36.b iv och 36.b v i denna förordning begärs.

(6) Artikel 51.2 ska ersättas med följande:

- ”2. Minskade eller indragna stöd enligt punkt 1 ska tillämpas på följande villkor:
 - a) Minskningen eller indragningen ska inte tillämpas under uppskovsperioden för sådana normer för vilka uppskov har beviljats i enlighet med artikel 26.1 b.

- b) I enlighet med villkoren i de detaljerade bestämmelser som avses i punkt 4 i denna artikel får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa en minskning eller indragning på 100 euro eller mindre per jordbrukare och kalenderår, och som omfattar en minskning eller uteslutning som tillämpas på direktstöd i enlighet med artikel 25 i förordning (EG) nr [XXXX/2008 (den nya förordningen om system för direktstöd)].

Om en medlemsstat beslutar att använda sig av den möjlighet som ges i det första stycket ska den behöriga myndigheten nästkommande år vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att jordbrukaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna. Stödmottagaren ska underrättas om konstaterade överträdelser och åtgärder som ska vidtas.

- c) Om en sådan överträdelse som avses inträffa enligt punkt 1 beror på en försummelse från stödmottagarens sida, får medlemsstaterna i välmotiverade fall besluta att ingen minskning ska tillämpas när en överträdelse är att betrakta som mindre med hänsyn till dess allvar, omfattning och varaktighet. Överträdelser som utgör en direkt folk- eller djurhälsorisk ska emellertid inte betraktas som mindre.

Om stödmottagaren inte vidtar omedelbara åtgärder för att hejda den konstaterade överträdelserna, ska den behöriga myndigheten göra vad som krävs, i tillämpliga fall begränsat till en administrativ kontroll, för att säkerställa att jordbrukaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna. Stödmottagaren ska underrättas om mindre överträdelser som konstaterats och om vilka åtgärder som ska vidtas.”

- (7) I artikel 69 ska följande punkter 5a, 5b och 5c läggas till:

”5a. Ett belopp motsvarande de belopp som frigörs genom tillämpningen av den obligatoriska moduleringen enligt artiklarna 9.4 och 10.4 i förordning (EG) nr [XXXX/2008 (den nya förordningen om system för direktstöd)] ska betalas ut som gemenskapsstöd av medlemsstaterna under perioden 1 januari 2010–31 december 2015 inom ramen för de nuvarande landsbygdsutvecklingsprogrammen för sådana typer av åtgärder som avses i artikel 16a i den här förordningen och som godkänts efter den 1 januari 2010.

5b. Om det totala belopp som vid avslutandet av programmet har betalats ut för de åtgärder som avses i punkt 5a i denna artikel understiger det belopp som avses i artikel 16a.3 b ska medlemsstaten betala tillbaka mellanskillnaden till gemenskapsbudgeten upp till det belopp med vilket de totala anslag, som är tillgängliga för andra åtgärder än de som avses i artikel 16a, har överskridits.

5c. De belopp som avses i punkt 5a kommer inte att beaktas med avseende på artikel 25 i förordning (EG) nr 1290/2005.”

- (8) I Artikel 78 ska punkt f ersättas med följande:

”f) granska och godkänna alla väsentliga förslag till ändring av landsbygdsutvecklingsprogrammen.”

(9) I artikel 88.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 89 i denna förordning ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget emellertid inte tillämpas på stöd som medlemsstaterna betalar ut i enlighet med denna förordning inom tillämpningsområdet för artikel 36 i fördraget.”

(10) Bilagan ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

”Bilaga I”

b) Fotnot ”****” ska ersättas med följande:

*” ****Dessa belopp kan höjas för de typer av åtgärder som avses i artikel 16a i denna förordning och i andra undantagsfall, med beaktande av särskilda och motiverade omständigheter i landsbygdsutvecklingsprogrammen.”*

(11) Ordet ”bilaga” ska ersättas med ”bilaga I” i bilagan och i följande artiklar: 22.2, 23.6, 24.2, 26.2, 27.3, 28.2, 31.2, 32.2, 33, 34.3, 35.2, 37.3, 38.2, 39.4, 40.3, 43.4, 44.4, 45.3, 46, 47.2, 88.2, 88.4, 88.6.

(12) En ny bilaga II, som återges i bilagan till denna förordning, ska läggas till.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den [...]

*På rådets vägnar
Ordförande*

BILAGA

”BILAGA II

Vägledning avseende olika typer av åtgärder knutna till prioriteringarna i artikel 16a

<i>Prioritering: Klimatförändringar</i>		
Typindelning av åtgärderna	Artiklar och åtgärder	Potentiella effekter
Effektiviserad användning av kvävegödselmedel (t.ex. minskad användning, utrustning, precisionsjordbruk), förbättrad lagring av gödsel	Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Minskade utsläpp av metan (CH ₄) och dikväveoxid (N ₂ O)
Ökad energieffektivitet	Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen	Minskade utsläpp av koldioxid (CO ₂) genom energibesparing
Markanvändningsmetoder (t.ex. jordbearbetningsmetoder, mellangrödor, olika växtföljder)	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Minskade utsläpp av dikväveoxid (N ₂ O); koldioxidupptagning
Ändrad markanvändning (t.ex. omläggning av åkermark till betesmark, permanent arealuttag, minskad användning/återuppbyggnad av organisk jordmån)	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Minskade utsläpp av dikväveoxid (N ₂ O); koldioxidupptagning
Extensivering av djuruppfödning (t.ex. minskad djurtäthet, mer bete)	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Minskade utsläpp av metan (CH ₄)
Beskogning	Artiklarna 43 och 45: en första beskogning av jordbruksmark och annan mark än jordbruksmark	Minskade utsläpp av dikväveoxid (N ₂ O); koldioxidupptagning
Förebyggande av skogsbränder	Artikel 48: Restaurering av skogsbeståndet och införande av förebyggande åtgärder	Kolupptagning i skogar och undvika utsläpp av koldioxid (CO ₂)
<i>Prioritering: Förnybara energikällor</i>		
Typindelning av åtgärderna	Artiklar och åtgärder	Potentiella effekter
Produktion av biogas – anläggningar med anaerob nedbrytning av animaliskt avfall (på jordbruket och lokalt)	Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen Artikel 53: diversifiering till annan verksamhet än jordbruk	Substitut till fossilt bränsle; minskade utsläpp av metan (CH ₄)
Fleråriga energigrödor (skottskog med kort omloppstid och gräs)	Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen	Substitut till fossilt bränsle; koldioxidupptagning; minskade utsläpp av dikväveoxid (N ₂ O)

Bearbetning av biomassa från jord-/skogsbruket till förnybar energi	Artikel 28: höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter	Substitut till fossilt bränsle
Installationer/infrastruktur som producerar förnybar energi utifrån biomassa	Artikel 53: diversifiering till annan verksamhet än jordbruk Artikel 54: stöd för etablering och utveckling av företag Artikel 56: grundläggande tjänster för ekonomin och befolkningen på landsbygden	Substitut till fossilt bränsle
Prioritering: Vattenförvaltning		
Typindelning av åtgärderna	Artiklar och åtgärder	Potentiella effekter
Vattenbesparande tekniker, vattenlagring Vattenbesparande produktionstekniker	Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen Artikel 30: infrastruktur	Effektivare vattenanvändning
Restauration av våtmarker Omställning av åkermark till skogsbruk eller blandat jord- och skogsbruk	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk Artikel 41: icke-produktiva investeringar Artiklarna 43 och 45: en första beskogning av jordbruksmark och annan mark än jordbruksmark	Bevara värdefulla vattenområden; vattenkvaliteten skydda
Skapa delvis naturliga vattenområden	Artikel 57: bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden	Bevara värdefulla vattenområden; vattenkvaliteten skydda
Markanvändningsmetoden (t.ex. mellangrödor)	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Bidra till minskade förluster av olika vattenkomponenter, inklusive fosfor

Prioritering: Biologisk mångfald		
Typindelning av åtgärderna	Artiklar och åtgärder	Potentiella effekter
Ingen användning av gödningsmedel och bekämpningsmedel på jordbruksmark av stort naturvärde Integrerad och organisk produktion	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Bevara artrika vegetationstyper, skydd och bevarande av gräsmarker.
Fleråriga åkerrenar och strandkanter Anläggning/förvaltning av biotoper/habitat inom och utanför Natura-2000-områden Ändrad markanvändning (extensiv gräsmarksdrift, omläggning från åkerareal till betesmark, långsiktigt arealuttag) Förvaltning av perenner av stort ekologiskt värde	Artiklarna 38 och 46: Natura 2000-stöd Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk Artikel 41: icke-produktiva investeringar Artikel 47: stöd för miljövänligt skogsbruk Artikel 57: bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden	Skydda fåglar och andra vilda djur samt förbättra biotopnätet Minska användningen av skadliga ämnen i angränsande habitat
Bevara den genetiska mångfalden	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Bevarad genetisk mångfald

”

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ändring av beslut 2006/144/EG om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)⁵⁹, särskilt artiklarna 9 och 10,

med beaktande av kommissionens förslag⁶⁰,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁶¹, och

av följande skäl:

- (1) Genom beslut 2006/144/EG⁶² antog rådet gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013), nedan kallade *gemenskapens strategiska riktlinjer*.
- (2) I artikel 10 i förordning (EG) nr 1698/2005 föreskrivs att för att hänsyn ska kunna tas till i synnerhet större ändringar i gemenskapens prioriteringar kan gemenskapens strategiska riktlinjer bli föremål för översyn.
- (3) Vid utvärderingen av genomförandet av reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens 2003 konstaterades det att de nya stora utmaningarna för det europeiska jordbruket utgörs av mildrandet av klimatförändringarna, förnybar energi, vattenförvaltning och biologisk mångfald. De mål som är knutna till dessa prioriteringar bör stärkas ytterligare inom de landsbygdsutvecklingsprogram som godkänts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1698/2005.
- (4) Gemenskapens strategiska riktlinjer bör ringa in de områden som är viktiga för genomförandet av de gemenskapsprioriteringar som rör mildrandet av klimatförändringarna, förnybar energi, vattenförvaltning och biologisk mångfald och som omfattades av översynen.

⁵⁹ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 146/2008 (EUT L 46, 21.2.2008, s. 1).

⁶⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

⁶¹ EUT C [...], [...], s. [...].

⁶² EUT L 55, 25.2.2006, s. 20.

- (5) Med översynen av de strategiska riktlinjerna som underlag bör varje medlemsstat utarbeta sin nationella strategiplan, som sedan ska fungera som referensram för utarbetandet av landsbygdsutvecklingsprogrammen.
- (6) Gemenskapens strategiska riktlinjer bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Rådets beslut av den 20 februari 2006 (2006/144/EG) ska ändras på följande sätt:

I bilagan ska punkterna 2.5 och 3.4a, vars text återfinns i bilagan till detta direktiv, läggas till.

Utfärdat i Bryssel den [...]

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013) som fastställs i bilagan till beslut 2006/144/EG ska ändras på följande sätt:

(1) I del 2 ska följande punkt läggas till:

”2.5 Att anta de nya utmaningarna

Som ett led i översynen av reformerna som infördes 2003 har balansen mellan utgifterna för direktstöd enligt GJP:s första pelare och finansieringen av landsbygdsutvecklingspolitiken tagits upp till granskning. Eftersom den gemensamma jordbrukspolitikens totala budget ligger fast till och med 2013, kan ytterligare medel för landsbygdsutveckling endast tillgängliggöras genom ökad obligatorisk modulering. De ytterligare medlen behövs för att öka ansträngningarna inom ramen för EU:s prioriteringar på områdena klimatförändringar, förnybar energi, vattenförvaltning och biologisk mångfald.

- Klimat och energi blev prioriteringar när EU tog ledningen i arbetet för att bygga upp en global ekonomi med låga koldioxidutsläpp. I mars 2007 antog Europeiska rådet slutsatser⁶³ om att minska koldioxidutsläppen med minst 20 % till 2020 (30 % som en del av ett internationellt avtal om globala mål) och att fastställa ett bindande mål på 20 % för användandet av förnybara energikällor, varav 10 % av förbrukningen av bensin och diesel ska täckas av biobränsle. Jordbruk och skogsbruk kan spela en viktig roll som leverantörer av råvaror till produktionen av bioenergi, för koldioxidupptagning och för ytterligare minskning av utsläppen av växthusgaser.
- EU:s mål när det gäller vattenpolitiken fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område⁶⁴ som kommer att börja uppnå fullt genomförande under perioden 2010–2012. Jordbruket och skogsbruket spelar i egenskap av storförbrukare av vatten och vattenresurser en viktig roll i arbetet med att både kvantitativt och kvalitativt uppnå en hållbar vattenförvaltning. Vattenförvaltning kommer att utgöra en allt större del av anpassningsstrategin för att hantera redan oundvikliga klimatförändringar.
- Medlemsstaterna har åtagit sig att få minskningen av den biologiska mångfalden att avstanna till 2010, men det blir allt mindre troligt att detta mål kommer att nås. En stor del av den biologiska mångfalden i Europa är beroende av jordbruket och skogsbruket och insatserna för att skydda den biologiska mångfalden måste intensifieras, särskilt mot bakgrund av klimatförändringarnas förväntade negativa effekter och den ökande efterfrågan på vatten.”

⁶³ Rådets slutsatser, Bryssel, 8-9 mars 2007, 7224/1/07, Rev. 1.

⁶⁴ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

- (2) I del 3 ska följande punkt införas som punkt 3.4a:

”3.4a Att hantera de nya utmaningarna

Gemenskapens strategiska riktlinje

Klimatförändringar, förnybar energi, vattenförvaltning och biologisk mångflad är avgörande utmaningar för Europas landsbygdsområden, jordbruk och skogsbruk. Som en del av EU:s globala strategi för att bekämpa klimatförändringarna kommer jord- och skogsbruket i framtiden att uppmanas att bidra mer till att minska utsläppen av växthusgaser och att öka koldioxidupptagningen. En ökad produktion av förnybar energi från biomassa från jord- och skogsbruk bör också bidra till att uppfylla EU:s nya mål för den totala bränsle- och energiförbrukningen 2020. Hållbarare rutiner för vattenförvaltningen inom jordbruket kommer att vara avgörande för att säkra en tillräckligt stor tillgång på vatten samt vattnets kvalitet i framtiden, men även för att klara anpassningen till klimatförändringarnas förutsedda inverkan på vattenresurserna. Vidare förblir målet att stoppa tillbakagången för den biologiska mångfalden en stor utmaning. Därför bör de ytterligare resurser som från 2010 kommer att ställas till förfogande genom ökad obligatorisk modulering att avsättas för att stärka EU:s prioriteringar på de områden som nämns ovan.

För att uppfylla dessa prioriteringar, uppmanas medlemsstaterna att inrikta sitt stöd på nyckelåtgärder. Dessa kan t.ex. omfatta följande:

- i) Framför allt kan investeringsstödet under axel 1 inriktas på maskiner och utrustning som kräver mindre energi, vatten och andra insatsvaror och på produktion av förnybar energi för användning på jordbruksföretaget. Inom livsmedelskedjan och skogsbruket bör investeringsstödet kunna bidra till utvecklingen av mer innovativ och hållbar bearbetning av biobränslen.
- ii) Under axel 2 kan åtgärden för miljövänligare jordbruk och skogsbruksåtgärderna användas särskilt för att öka den biologiska mångfalden genom bevarande av en artrika vegetationstyper, genom skydd och bevarande av gräsmarker och genom extensiva produktionsformer. Särskilda åtgärder under axel 2 som åtgärder för miljön eller beskogning kan också bidra till att höja kapaciteten att bättre förvalta vattenresurserna, både vad gäller kvantitet och kvalitet. Vidare bidrar vissa miljöåtgärder inom jordbruk och skogsbruk till att minska utsläppen av dikväveoxid (N₂O) och metan (CH₄) samt till att främja koldioxidupptagningen.
- iii) Projekt och samarbete för förnybar energi på lokal nivå kan få stöd under axel 3 och 4. Här kan även diversifiering av jordbruk till produktion av bioenergi få stöd. Bevarandet av naturarvet kan bidra till att skydda livsmiljöer med högt naturvärde och värdefulla vattenområden.
- iv) Eftersom alla landsbygdsområden ställs inför klimatförändringar och frågor som rör förnybar energi kan medlemsstaterna uppmanas Leader-grupperna att ta upp dessa frågor som ett tvärgående tema i sina lokala utvecklingsstrategier. Grupperna är rätt placerade för att kunna bidra till anpassningen till klimatförändringarna och till att finna lösningar avseende förnybar energi som är skräddarsydda för den specifika lokala situationen.

- v) Som allmän princip ska stödet inriktas på två typer av insatser som är förenliga med de mål och bestämmelser som fastställs i förordning (EG) nr 1698/2005 och som bidrar till att generera positiva effekter med avseende på de nya utmaningar som anges i bilaga II till den förordningen.”

FINANSIERINGSÖVERSIKT

1. BUDGETPOST (2008 års budget):		ANSLAG (2008): (miljoner EUR)	
67 03		p.m.	
05 02		4 032	
05 03		36 832	
05 04		12 927	
2. ÅTGÄRDENS BENÄMNING: Rådets förordning om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare. Rådets förordning om ändring av den gemensamma jordbrukspolitiken genom ändring av förordningarna (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr [...] /2008. Rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU). Rådets beslut om ändring av beslut 2006/144/EG om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013).			
3. RÄTTSLIG GRUND: Artiklarna 36 och 37 i fördraget			
4. SYFTE: – Att göra de anpassningar som krävs för att förenkla den gemensamma jordbrukspolitiken. – Att skapa nya marknadsmöjligheter för GJP. – Att hantera nya utmaningar vad gäller klimatförändringar, vattenförvaltning och bioenergi.			
5. BUDGETKONSEKVENSER	2009 (miljoner EUR)	2010 (miljoner EUR)	2011 (miljoner EUR)
5.0 UTGIFTER – SOM BELASTAR GEMENSKAPENS BUDGET (BIDRAG/STÖD) – NATIONELLA MYNDIGHETER – ANDRA	–	–9	–180
5.1 INTÄKTER INKOMSTER AVSATTA FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL	–	–	–
	2012 (miljoner EUR)	2013 (miljoner EUR)	
5.0.1 BERÄKNADE UTGIFTER	–115	–124	
5.1.1 BERÄKNADE INTÄKTER	–55	–110	
5.2 BERÄKNINGSMETOD: Se de bifogade tabellerna.			
6.0 KAN PROJEKTET FINANSIERAS MED DE MEDEL SOM ANSLAGITS UNDER DET BERÖRDA KAPITLET I BUDGETEN FÖR INNEVARANDE ÅR?			JA NEJ
6.1 KAN PROJEKTET FINANSIERAS GENOM ÖVERFÖRING MELLAN KAPITEL I BUDGETEN FÖR INNEVARANDE ÅR?			JA NEJ
6.2 KOMMER DET ATT BEHÖVAS EN TILLÄGGSBUDGET?			JA NEJ
6.3 KOMMER DET ATT BEHÖVAS ANSLAG I KOMMANDE BUDGETAR?			JA NEJ
ANMÄRKNINGAR: De årliga nettokonsekvenserna för budgeten är begränsade (en besparing på 14 miljoner euro 2013). De övergripande budgetkonsekvenserna är dubbla: i) En ökning av andelen direktstöd som kommer att vara helt frikopplade från produktionen. ii) En överföring av ett ökande årligt belopp (på upp till 2,0 miljarder 2013) från marknadsåtgärder och direktstöd till landsbygdsutveckling, i syfte att hantera de nya utmaningar som nämns ovan.			

BERÄKNING AV DE FINANSIELLA NETTOKONSEKVENSERNA PER BUDGETKAPITEL AV HÄLSOKONTROLLENS FÖRSLAG

Budgetår	2009	2010	2011	2012	2013
Inkomster					
6703 (minskat belopp)				-55	-110
Utgifter					
05 02 Marknader	0	-9	-36	-146	-155
05 03 Direktstöd (före modulerings)	0	0	-144	32	32
Nettobelopp 05 02 och 05 03 före modulerings	0	-6	-178	-115	-124
05 03 Direktstöd (överföring av modulerings till landsbygds utveckling)	0	-563	-977	-1427	-2022
05 04 Landsbygds utveckling	0	563	977	1427	2022
NETTOUTGIFTER (05 02, 05 03, 05 04)	0	-9	-180	-115	-124
NETTOKONSEKVENSENS FÖR BUDGETEN INKLUSIVE INKOMSTER AVSATTNA FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL (67 03, 50 02, 05 03, 04 05)	0	-9	-180	-59	-14

**BERÄKNING AV BUDGETKONSEKVENSERNA
AV HÄLSOKONTROLLENS FÖRSLAG INOM MJÖLKSEKTORN PÅ INKOMSTER AVSATTNA FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL**

Budgetår	2009	2010	2011	2012	2013
MJÖLKSEKTORN					
- Konsekvenser för tilläggsavgiften till följd av ökade mjölkkvoter (minskat belopp)	-	-	-	-55,1	-110,2

BERÄKNING AV BUDGETKONSEKVENSERNA AV HÄLSOKONTROLLENS FÖRSLAG INOM MARKNADSEKTORN

*miljoner
euro*

Budgetår	2009	2010	2011	2012	2013
A. Avskaffande av arealuttag och intervention begränsad till enbart vete					
Konsekvens för exportbidrag för spannmål	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Konsekvens för interventionslagring för spannmål, inklusive intervention begränsad till vete*	0,0	23,7	47,8	78,3	73,3
B. Andra åtgärder					
Bidrag för potatisstärkelse				-43,4	-43,4
Produktionsbidrag för stärkelse			0,0	0,0	0,0

TOTALT	0,0	23,7	47,8	34,9	29,9
* Scenariot i hälsokontrollen har beräknats på grundval av en situation där vete köps upp till fullt interventionspris. Med intervention baserad på anbudsförändringen (HK-förslag) kan detta dock betraktas som en maximal konsekvens. Storleken på eventuella minskningar kan inte kvantifieras i detta skede.					
RISSEKTORN – Avskaffande av risintervention	Artikel 10				
LJN OCH HAMP – Kopplat övergångsstöd	Förordning 1234/2007 Artikel 92–94			-4,2	-8,1
TORKAT FODER – Avskaffande av marknadsstöd	Förordning 1234/2007 Artikel 86–90		-52,3	-145,2	-145,2
MJÖLKSEKTORN A. Åtgärder som gjorts fakultativa, med eventuell budgetkonsekvens: – Smörintervention: fakultativ intervention genom anbudsförande efter uppköp av 30 000 ton genom anbudsförande – Intervention för skummjölkspulver: fakultativ intervention genom anbudsförande efter obligatoriskt uppköp av 30 000 ton genom anbudsförande – Privat lagring av smör blir fakultativ, på grundval av marknadsituationen – Stöd för skummjölkspulver som ska användas som foder blir fakultativt, på grundval av marknadsituationen – Stöd för kaseinproduktion blir fakultativt, på grundval av marknadsituationen B. Åtgärder med budgetkonsekvenser: – Avskaffandet av stödet för avsättning av smör – Avskaffandet av stödet till privat lagring av ost C. Kvotsystem (mjuklandning) – Konsekvens för exportbidragen (b)	Artikel 18 Artikel 18 Artikel 34a Artikel 99 Artikel 100 F.d. artikel 101 F.d. artikel 28.b				
MJÖLK OCH MJÖLKPRODUKTER TOTALT					
GRISKÖTTSEKTORN – Avskaffande av grisköttintervention	F.d. artikel 17				
Avskaffande av artikel 44 i förordning 1234/2007 (djursjukdomar) (a)	F.d. artikel 44	a			

- a) Genom förslaget kommer dessa åtgärder att i framtiden finansieras enligt den nya artikel 60 i den nya förordning som ersätter förordning (EG) nr 1782/2003.
b) Förutsatt att den hypotes som använts för marknadsjämvikt kommer att förverkligas.

BERÄKNING AV BUDGETKONSEKVENSERNA AV HÄLSKONTROLLENS FÖRSLAG INOM SEKTORN FÖR DIREKTSSTÖD

Budgetår	2008	2009	2010	2011	2012	2013
DIREKTSTÖD (före modulering)						
A. <u>Konsekvens av införandet av nya åtgärder i direktstöden och avskaffandet av vissa befintliga direktstöd</u>			0,0	-90,0	85,8	85,8
B. <u>Konsekvens av frikoppling av vissa direktstöd i systemet med samlat gårdsstöd som fortfarande är kopplade</u>			0,0	-54,1	-54,1	-54,1
C. <u>Konsekvens av frikoppling av vissa på nytt kopplade direktstöd i systemet med samlat gårdsstöd som tidigare varit uteslutna</u>			0,0	0,0	0,0	0,0
DIREKTSTÖD TOTALT (exklusive konsekvensen av modulering)			0,0	-144,1	31,7	31,7
D. <u>Överföring av belopp för modulering till landsbyggdens utveckling</u>			563	977	1427	2022

Budgetår	Rättslig grund	2008	2009	2010	2011	2012	2013
INTEGRERING AV NYA ÅTGÄRDER I DIREKTSTÖD (samlat gårdsstöd/enhetlig arealersättning) OCH AVSKAFFANDE AV EXISTERANDE DIREKTSTÖD (före modulering)							
A. <u>Nya åtgärder som integrerats i systemet för direktstöd (samlat gårdsstöd/enhetlig arealersättning)</u>	Avdelning III Förslag					124,3 8,1 43,4	124,3 8,1 43,4
Torkat foder							
Långa linfröer							
Bearbetningsstöd för potatissäckelse							
B. <u>Avskaffande av det nuvarande systemet för direktstöd</u>	F.d. artikel 88				-90,0	-90,0	-90,0
Energi grödor							
C. <u>Konsekvens = A + B</u>				0,0	-90,0	85,8	85,8

INTEGRERING AV DE NUVARANDE KOPPLADE DIREKTSTÖDEN I SAMLAT GÅRDSSTÖD/ENHETLIG AREALERSÄTTNING (före modulering)						
A. Nya åtgärder som integrerats i det samlade gårdsstödet eller den enhetliga arealersättningen						
Proteingrödor					66,3	67,7
Ris					90,5	90,6
Nötter					98,6	98,9
Potatisstärkelsestöd till odlare						63,4
Stöd för olivodlingar					105,2	105,5
Särskilt kvalitetsbidrag för durumvete					94,4	94,5
Totalt					455,0	520,7
B. Avskaffande av de motsvarande kopplade direktstöden						
Proteingrödor					-86,6	-88,0
Ris					-90,5	-90,6
Nötter					-98,6	-98,9
Potatisstärkelsestöd till odlare						-63,4
Stöd för olivodlingar					-105,2	-105,5
Särskilt kvalitetsbidrag för durumvete					-128,2	-128,3
Totalt					-509,1	-574,8
C. Konsekvens = A + B						
					-54,1	-54,1

Budgetår	Rättslig grund	2008	2009	2010	2011	2012	2013
INTEGRERING I SYSTEMET MED SAMLAT GÅRDSSTÖD AV PÅ NYTT KOPPLADE DIREKTSTÖD TILL FÖLJD AV FAKULTATIVA UTESLUTNINGAR (före modulering)							
A. Nya åtgärder i systemet med samlat gårdsstöd	Avdelning III				1526,7	1526,7	1526,7
Stöd för spannmål, proteingrödor och oljevaxter					56,8	56,8	56,8
Tilläggsstöd för durumvete					51,9	52,5	106,3
Särskilt nötköttsbidrag					118,3	118,3	236,6
Slaktbidrag, fullvuxna djur					66,4	66,4	132,7
Slaktbidrag, kalvar					30,9	30,9	30,9
Utsåde					2,6	2,6	2,6
Humle							
B. Avskaffande av motsvarande på nytt kopplade direktstöd							
Stöd för spannmål, proteingrödor och oljevaxter					-1526,7	-1526,7	-1526,7
Tilläggsstöd för durumvete	Artikel 66				-56,8	-56,8	-56,8
Särskilt nötköttsbidrag	Artikel 68				-51,9	-52,5	-106,3
Slaktbidrag, fullvuxna djur	Artikel 68				-118,3	-118,3	-236,6
Slaktbidrag, kalvar	Artikel 68				-66,4	-66,4	-132,7
Utsåde	Artikel 70.1 a				-30,9	-30,9	-30,9
Humle	Artikel 68a				-2,6	-2,6	-2,6
C. Konsekvens = A + B					0,0	0,0	0,0

BERÄKNING AV DEN SLUTLIGA BUDGETKONSEKVENSEN AV HÄLSOKONTROLLENS FÖRSLAG FÖR LANDSBYGDENS UTVECKLING

miljoner euro

Budgetår	2009	2010	2011	2012	2013
Belopp från ökad obligatorisk modulering	0	563	977	1427	2022
TOTALT	0	563	977	1427	2022